

BIBLIOTEKA
UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.

BIBLIOTEKA UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.

СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ.
УЗАКОНЕНИЯ И РАСПОРЯЖЕНИЯ ПРАВИТЕЛЬСТВА
относящіяся
ДО ГУБЕРНІЙ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,
СОСТОЯВШІЯСЯ ПО ПРЕКРАЩЕНИИ ВЪ 1871 ГОДУ
ОФІЦІАЛЬНАГО ИЗДАНІЯ
ДНЕВНИКА ЗАКОНОВЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

Составилъ
Степанъ Годлевскій
Присяжный Повѣренный.

ТОМЪ XXIX.

ZBIÓR PRAW.
POSTANOWIENIA I ROZPORZĄDZENIA RZĄDU
W GUBERNIACH KRÓLESTWA POLSKIEGO
OBOWIĄZUJĄCE,
WYDANE PO ZNIESIENIU W 1871 ROKU
URZĘDOWEGO WYDANIA
DZIENNIKA PRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.

ZEBRAŁ I PRZEŁOŻYŁ
Stefan Godlewski
Adwokat Przysięgły.

ТОМЪ XXIX.

WARSZAWA
Skład główny i ekspedycja u Stefana Godlewskiego
Zielna 26.

1886.

ДОЗВОЛЕНО ЦЕНЗУРОЮ.

Варшава, дня 21 Июня 1886 года.

ЧАСТЬ ТРЕТЬЯ.

1885.

CZEŚĆ TRZECIA.

1.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

О правахъ, обязанностяхъ и отвѣтственности менонитовъ, отбывающихъ обязательную службу въ лѣсныхъ командахъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совѣта, о правахъ, обязанностяхъ и отвѣтственности менонитовъ, отбывающихъ обязательную службу въ лѣсныхъ командахъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.

7-го Мая 1885 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственнаго Совѣта, въ Соединенныхъ журналовъ: Соеди- Департаментахъ Закоповъ и Гражданскихъ и Ду-
ченныхъ Департа- ховныхъ Дѣль и въ Общемъ Собраниі, разсмот-
ментовъ Законовъ рѣвь представление Министра Государственныхъ и Гражданскихъ Имуществъ о правахъ, обязанностяхъ и отвѣт-
ственности менонитовъ, отбывающихъ обязатель-
ную службу въ лѣсныхъ командахъ, министромъ по-
и Общаго Собрания ложилъ:

22 Апрѣля 1885 г. I. Относительно правъ и обязанностей со-
стоящихъ въ лѣсныхъ командахъ менонитовъ

1.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O prawach, obowiązkach i odpowiedzialności menonitów, odbywających obowiązkową służbę w oddziałach leśnych.

JEG4 CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o prawach, obowiązkach i odpowiedzialności menonitów, odbywających obowiązkową służbę w oddziałach leśnych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazął.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *MICHAIŁ*.

7-go Maja 1885 roku.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Departamentów Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólnym Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministerstwa Dóbr Państwa, o prawach, obowiązkach i odpowiedzialności menonitów, odbywających obowiązkową służbę w oddziałach leśnych, uchwalila i Ogólnego Zebrania zdanie.

z d. 22-go Kwietnia

1885 roku.

I. Co do praw i obowiązków, znajdujących się w oddziałach leśnych, menonitów na prawach

въ порядкѣ обязательной службы, а также отвѣтственности сихъ лицъ по такимъ нарушеніямъ обязанностей службы, наказанія за которыхъ выходятъ за предѣлы взысканій, налагаемыхъ въ дисциплинарномъ порядкѣ, постановить нижеслѣдующія правила:

1) Общее завѣдываніе каждою командою обязанныхъ рабочихъ, возведенными для нея постройками и ея хозяйствомъ, ввѣряется лѣсничему. При производствѣ казенныхъ работъ, обязанные рабочіе подчиняются какъ лѣсничимъ, такъ равно назначеннымъ для руководства работами другимъ лицамъ и избраннымъ изъ состава командъ надсмотрщикамъ.

2) Жалобы на дѣйствія лѣсничаго приносятся обязанными рабочими въ мѣстное управление государственными имуществами, а на сіе послѣднее—Министру Государственныхъ Имуществъ.

3) Обязанные рабочіе могутъ, по собственному ихъ желанію, быть переведены изъ одной команды въ другую. Такіе переводы разрѣшаются мѣстнымъ управляющимъ государственными имуществами въ промежутокъ времени съ Октября по Мартъ мѣсяцъ, причемъ соединенные съ перемѣщеніемъ переводимаго рабочаго расходы обращаются на счетъ подлежащей общинѣ менонитовъ.

4) Обязаннымъ рабочимъ предоставляется просить обѣ увольненій ихъ, по болѣзни, въ отпускъ или вовсе отъ службы. Въ такихъ случаяхъ рабочіе свидѣтельствуются пользующимъ ихъ врачомъ, въ присутствіи чиновъ вѣдомства государственныхъ имуществъ, назначенныхъ мѣстнымъ управлениемъ опыхъ, и о каждомъ освидѣтельствованіи составляется отдельный актъ. Признанные симъ порядкомъ нуждающимися во временномъ освобожденіи отъ службы увольняются въ отпускъ, смотря по роду болѣзни, на срокъ не болѣе одного года, по истеченіи котораго они обязаны возвратиться въ свои команды. Оказавшіеся же совершенно неспособными ни къ казеннымъ работамъ, ни къ хозяйственнымъ занятіямъ въ командахъ, вовсе увольняются отъ службы, безъ зачисленія въ запасъ.

5) Обязанные рабочіе, сдѣлавшіеся во время состоянія въ лѣсныхъ командахъ неспособными къ обязательной службѣ, въ случаѣ неспособности ихъ къ личному труду и неимѣнія, притомъ, ни собственныхъ средствъ къ жизни, ни родственниковъ, желающихъ принять ихъ на свое поживленіе, содержатся па счетъ общинъ менонитовъ, изъ которыхъ они поступили на службу.

służby obowiązkowej, tudzież odpowiedzialności tych osób za takie wykroczenia przeciwko obowiązkom służbowym, za które kary wychodzą poza obręb kar, wymierzanych w drodze dyscyplinarnej, postanowić przepisy następujące:

- 1) Ogólne zawiadywanie każdym oddziałem robotników, wznieśionemi dla nich budowlami i gospodarstwem, powierza się leśniczemu. Przy prowadzeniu robót skarbowych, robotnicy są podwładnimi tak leśniczych, jak również wyznaczonych do kierowania robotami innych osób i, wybranych z łona oddziałów, dozorców.
- 2) Skargi na czynności leśniczego robotnicy podają do miejscowościowego zarządu Dób Państwa, a na ten Zarząd—do Ministra Dób Państwa.
- 3) Robotnicy mogą, jeżeli tego życzyć sobie będą, być przenoszeni z jednego oddziału do drugiego. Na takie przenoszenie zwala miejscowy zarządzający dobrami skarbowymi, wczasie pomiędzy Październikiem a Marcem; przytém nieodłączne przy przeniesieniu robotnika rozchody pokrywają się kosztem właściwej gminy mennitów.
- 4) Robotnicy mają prawo prosić o udzielenie im zpowodu choroby, urlop, lub o zupełne uwolnienie ze służby. W takim razie robotnicy ulegają rewizji lekarskiej, której dopełnia lekarz, który ich leczył, w obecności urzędników wydziału Dób Państwa, wyznaczonych przez miejscowy zarząd tych dóbr; o każdą rewizję sporządza się oddzielny protokół. Uznani w taki sposób za potrzebujących czasowego uwolnienia ze służby otrzymują urlop, stosownie do rodzaju choroby, na termin niedłuższy od roku jednego, po upływie którego obowiązani są wrócić do swoich oddziałów. Ten zaś, kto się okaże zupełnie niezdolnym, ani do robót skarbowych, ani do zajęć gospodarczych w oddziałach, uwalnia się zupełnie ze służby, bez zaliczenia go do zapasu.
- 5) Robotnicy, którzy weziasie pozostawania w oddziałach leśnych stali się niezdolnemi do służby obowiązkowej, wrazie ich niezdolności do osobistej pracy i nieposiadania przytém ani własnych środków do życia, ani krewnych, którzyby życzyli sobie przyjąć ich do siebie na wy żywienie, utrzymują się kosztem gmin menonitów, z których wstąpili do służby.

6) Министру Государственныхъ Имуществъ предоставляется:
а) право увольнять въ запасъ обязанныхъ рабочихъ, въ случаѣ представляемоїся къ тому возможности, по выслугѣ четырехъ лѣтъ на действительной службѣ, считая съ 1 Января слѣдующаго за призывомъ года, и б) призывать означенныхъ рабочихъ изъ запаса на службу, въ случаѣ, когда оно встрѣтитъ въ этомъ надобность, а также въ такомъ числѣ и на такие сроки, которые будутъ признаны имъ необходимыми.

7) Учетъ обязанныхъ рабочихъ во время состоянія ихъ въ запасѣ, равно какъ исполненіе распоряженій о призываѣ спѣхъ рабочихъ изъ запаса на службу, возлагаются на чиновъ полиціи.

8) Порядокъ перевода обязанныхъ рабочихъ изъ одной команды въ другую, увольненія спѣхъ лицъ въ отпускъ или вовсе отъ службы, учета ихъ во время состоянія въ запасѣ и призыва изъ запаса на службу опредѣляется правилами, утверждаемыми Министромъ Государственныхъ Имуществъ, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

9) Обязанные рабочіе, за преступленія и проступки, соединенные съ нарушениемъ обязанностей службы, предаются суду мѣстными управляющими государственными имуществами.

10) Обязанные рабочіе, за преступленія и проступки, соединенные съ нарушениемъ обязанностей службы, если наказанія за нихъ выходятъ за предѣлы дисциплинарныхъ взысканій, подлежатъ отвѣтственности на основаніи уложенія о наказаніяхъ и устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями. Изъ сего изъемлются слѣдующія преступныя дѣянія: а) оскорблѣніе лица, у котораго обязанный рабочій находится въ подчиненіи, на словахъ, на письмѣ или въ печати, или же неприличнымъ дѣйствиемъ; б) панесеніе такому лицу удара или поднятіе на него руки или оружія, съ намѣреніемъ нанести онъ, а также всякаго рода насилиственное или въ высшей степени дерзкое противъ него дѣйствие; в) неповиновеніе начальнику или умышленное неисполненіе его приказаній; г) показаніе или представленіе свидѣтельства о минимой болѣзни или умышленное причиненіе себѣ поврежденія здоровью или совершение другаго обмана для освобожденія себя отъ обязанности нести службу; д) побѣгъ или самовольная отлучка изъ команды или места служенія, продолжающіяся долѣ шести дней; е) неявка въ срокъ на службу, безъ законныхъ на то причинъ, и ж) промотаніе или умышленная порча орудій, служащихъ для производства работъ, или другихъ

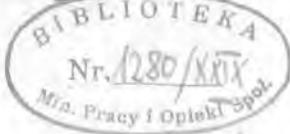
6) Ministrowi Finansów służy prawo: a) uwalniać do zapasu robotników, wrazie jeżeli to się okaże możliwe, po wysłuchaniu przez nich *czterech* lat w służbie czynnej, licząc od 1 Stycznia następującego po poborze roku, i b) powoływać tych robotników z zapasu do służby, wrazie jeżeli to uzna za potrzebne, oraz w takię liczbę i na takie termina, jakie uzna za niezbędnego.

7) Kontrola robotników w czasie pozostawania ich w zapasie, jak również wykonanie rozporządzeń co do powołania tych robotników z zapasu do służby powierza się urzędnikom policyjnym.

8) Sposób przenoszenia robotników z jednego oddziału do drugiego, udzielania im urlopu lub zupełnego uwalniania ich ze służby, kontroli nad niemi w czasie pozostawania w zapasie i powołania z zapasu do służby określają przepisy, zatwierdzone przez Ministra Dóbr Państwa, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

9) Za zbrodnie i występki, połączone z wykroczeniem przeciwko obowiązkom służbowym oddają robotników pod sąd miejscowi zarządzający dobrami skarbowymi.

10) Za zbrodnie i występki, połączone z wykroczeniem przeciwko obowiązkom służbowym, jeżeli kary za nie nie wychodzą poza obręb kar dyscyplinarnych, robotnicy podlegają odpowiedzialności na zasadzie kodeksu karnego i ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju. Od tego stanowią wyjątek następujące czyny przestępne: a) obraza osoby, której robotnik jest podwładnym, słowami, na piśmie lub w druku, albo też nieprzyzwoitym czynem; b) uderzenie takię osoby lub podniesienie na nią ręki lub broni, z zamarem uderzenia, tudzież wszelkiego rodzaju gwałtowny lub w najwyższym stopniu zuchwały czyn przeciwko niemu; c) nieposłuszeństwo zwierzchnikowi lub rozmyślne niewykonanie jego poleceń; d) okazanie lub przedstawienie świadectwa co do rzekomej choroby albo rozmyślne zrządzenie sobie uszkodzenia na zdrowiu albo popełnienie innego fałszu, w celu uwolnienia się od obowiązku sprawowania służby; e) ucieczka lub samowolne oddalenie się z oddziału lub z miejsca służby, trwające dłużej jak sześć dni; f) niestawiennictwo na termin do służby, bez prawnych ku temu przyczyn; g) roztrwanienie lub rozmyślne zepsucie narzędzi, służących do wykonywania robót, lub innych rzeczy skarbowych. Za popełnienie wyszczególnionych naru-

казепныхъ вещей. За совершение исчисленныхъ нарушеній обязанные рабочие подвергаются взысканіямъ, опредѣленнымъ за оныя въ воинскомъ уставѣ о наказаніяхъ (ст. 97, 98, 101—103, 105, 126, 127, 131—135, 140, 162—164 и 168), съ уменьшеніемъ этихъ взысканій, смотря по обстоятельствамъ дѣла, двумя или тремя степенями и съ замѣпо ихъ наказаніями, опредѣленными въ уложеніи о наказаніяхъ, на основаніи приложенія I къ статьѣ 8 воинскаго устава о наказаніяхъ (1869 г., втораго изданія). При этомъ объездчики, лѣсники и надсмотрщики прививаются къ фельдфебелямъ, унтеръ-офицерамъ и ефрейторамъ.

II. Главу третію раздѣла первого книги второй устава уголовнаго судопроизводства (судебн. уст. Императора Александра II, пзд. 1883 г.) дополнить слѣдующимъ постановлениемъ:

„Менониты, отбывающіе обязательную службу въ лѣсныхъ командахъ, за всѣ преступленія и проступки, какъ не соприженные съ нарушеніемъ обязанностей службы, такъ и относящіеся до парушенія сихъ обязанностей, судятся уголовнымъ судомъ гражданскаго вѣдомства.“

III. Правила обѣ отбываніи менонитами обязательной службы въ лѣсныхъ командахъ вѣдомства Министерства Государственныхъ Имуществъ (свод. зак. т. VIII ч. I, уст. лѣсн., ст. 26, прим., прилож., по прод. 1883 г.), дополнить слѣдующимъ постановлениемъ:

„Для оказанія обязаннымъ рабочимъ пзъ менонитовъ первоначальной медицинской помощи, при каждой лѣсной командѣ содержится по одному вольнопнаемному фельдшеру. Въ тѣхъ случаяхъ, когда помѣщеніе больныхъ рабочихъ на излеченіе въ военно-врачебныя заведенія признано будетъ неудобнымъ или невыгоднымъ для казны,—приглашаются для пользованія заболѣвшихъ земскіе или другіе врачи, по предварительному съ ними соглашенію. Расходъ, потребный на содержаніе фельдшеровъ, приглашеніе врачей и приобрѣтеніе медикаментовъ, относится на суммы, ассигнуемыхъ по сметѣ Министерства Государственныхъ Имуществъ на лѣсныя работы.“

Подлинное мѣнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
Членами.

(С. У. и Р. П. 1885 г. 27 Июня, N. 70 стр. 1955).

szeń robotniczy ulegają karom, określonym za nie w Ustawie wojennej o karach (art. 97, 98, 101—103), 105, 126, 127, 131—135, 140, 162—164 i 168), ze zmniejszeniem tych kar, stosownie do okoliczności sprawy o dwa lub trzy stopnie i z zamianą ich na kary, określone w kodeksie karnym, na zasadzie dodatku I do artykułu 8 Ustawy wojennej o karach (1869 r., drugiego wydania). Przytem objedzcy, gajowi i dozorecy porównywają się z feldfeblami, podoficerami i efrejterami.

II. Rozdział trzeci działu pierwszego księgi drugiej Ustawy postępowania sądowego karnego (Ust. sąd. Cesarza Aleksandra II, wyd. z r. 1883) uzupełnić następującym postanowieniem:

„Menonitów, odbywających obowiązkową służbę w oddziałach leśnych, za wszystkie zbrodnie i występki, tak niepołączone z wykroczeniem przeciwko obowiązkom służbowym, jak i odnoszące się do wykroczenia przeciwko tym obowiązkom, sądzi sąd karny wydziału cywilnego (a nie wojennego).“

III. Przepisy o odbywaniu przez menonitów obowiązkowej służby w oddziałach leśnych wydziału Ministerium Dóbr Państwa (Swod. Zak. t. VIII cz. I, ust. leśn. art. 26, uw., dod., podług dal. e. z r. 1883), uzupełnić postanowieniem następującym:

„W celu okazania menonitom z robotników pierwszej pomocy lekarskiej, przy każdym oddziale leśnym utrzymuje się po jednym felczerze najetym. W tych razach gdy umieszczenie chorych robotników na kuracyi w zakładach wojenno-leczniczych uznanym będzie za niedogodne lub niekorzystne dla Skarbu, wzywają się do leczenia chorych lekarze ziemscy i inni, po uprzednim z niemi porozumieniu się. Rozhód, potrzebny na utrzymanie felczerów, wzywanie lekarzy i nabycie lekarstw, pokrywa się z sum, asygnowanych podług budżetu Ministerium Dóbr Państwa na roboty leśne.“

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

2.

Высочайше утвержденный мнѣніе Государственного
Совѣта.

О преобразованіи хозяйственныхъ при Правитель-
ствующемъ Сенатѣ установлений и объ измѣненіи шта-
та причта Сенатской церкви.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совѣта, о преобра-
зованіи хозяйственныхъ при Правительствующемъ Сенатѣ устано-
вленій и объ измѣненіи штата причта Сенатской церкви, Высочай-
ше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

За Предсѣдателя Государственного Совѣта,
Генераль-Адъютантъ *Новосильский*.

11-го Іюня 1885 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
журналовъ: Соеди- Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ,
ненныхъ Департа- Законовъ и Государственной Экономіи и въ Об-
ментовъ Граждан- щемъ Собраниі, разсмотрѣвъ представление Ми-
скаго, Законовъ инистра Юстиціи о преобразованіи хозяйственныхъ
и Государственной при Правительствующемъ Сенатѣ установлений
Экономіи 15 Апрѣля и объ измѣненіи штата причта Сенатской церкви,
и Общаго Собрания мнѣніемъ положилъ:

28-го Мая 1885 г. I. Проекты штатовъ: а) канцеляріи хозяйственного комитета при Правительствующемъ Сенатѣ и смотрительской части Сенатского зданія, б) причта церкви Правительствующаго Сената и в) Сенатской типографіи—поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА

2.

NAJWYŻĘJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O reformie instytucyj gospodarczych przy Rządzącym Senacie i o zmianie etatu kleru cerkwi Senackiej.

JEGO CESARSKĄ MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o reformie instytucyj gospodarczych przy Rządzącym Senacie i o zmianie etatu kleru cerkwi Senackiej, Najwyżę zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Za Prezesa Rady Państwa,
General-Adjutant Nowosielski.

11-go Czerwca 1885 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Rada Państwa, w Połączonych Departamentów: Połączonych tach Spraw Cywilnych i Duchownych, Praw i Ekonomicznych Państwowej i na Ogólnem Zebraniu, rozpoczętego, Praw i Ekonomicznych Państwowej przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o reformie instytucyj gospodarczych przy Rządzącym Senacie i o zmianie etatu kleru cerkwi Senackiej, uchwalita zdanie: z dnia 28-go Maja.

1885 r. I. Projekty etatów: a) kancelaryi komitetu gospodarczego przy Rządzącym Senacie i części nadzorczej nad gmachem Senatu; b) kleru cerkwi Rządzącego Senatu i c) drukarni Senatu—przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIĘ MOŚCI zatwierdzenie i, po zatwierdzeniu, wprowadzić w wy-

утвержденію и, по воспослѣдованіи опаго, привести въ дѣйствіе съ соблюденіемъ той постепенности, которая будетъ для сего установлена по ближайшему усмотрѣнію Министра Юстиціи.

II. Учрежденное при Правительствующемъ Сенатѣ, въ вѣдѣніи хозяйственного комитета, казначейство уразднить въ срокъ, указанный въ предыдущей статьѣ настоящаго узаконенія.

III. Лицъ, занимающихъ уразднляемыя должности, если они не получать новаго назначенія, оставить за штатомъ на общемъ основаніи.

IV. Обязанности уразднляемаго казначейства по приему, расходу и учету суммъ, поступающихъ за Сенатскія изданія и печатаемыя въ нихъ объявленія, возложить на контору Сенатской типографіи подъ ближайшимъ надзоромъ хозяйственного комитета; всѣ же прочія обязанности—непосредственно на хозяйственный комитетъ при Правительствующемъ Сенатѣ.

V. Окладъ жалованья, присвоеннаго оберъ-прокурору Перваго Департамента Сената, увеличить на *тысячу* рублей ежегодно.

VI. Отпускать изъ государственного казначейства ежегодно, начиная съ 1 Января 1886 г., со внесеніемъ въ подлежащія подраздѣленія расходной смыты Министерства Юстиціи: 1) исчисленную, по утвержденнымъ штатамъ, сумму на содержаніе канцеляріи хозяйственного комитета при Правительствующемъ Сенатѣ, смотрительской части Сенатскаго зданія, причта церкви Правительствующаго Сената и Сенатской типографіи—въ размѣрѣ сорока *двухъ тысячъ двухсотъ пятидесяти* рублей; 2) на содержаніе рабочихъ и служителей Сенатской типографіи, а также на наемъ для нихъ дома по *семидесяти тысячъ* рублей, и 3) на увеличеніе содержанія оберъ-прокурору Перваго Департамента Сената по *одной тысяче* рублей.

VII. На покрытие исчисленного въ статьѣ VI расхода, всего въ размѣрѣ 113250 рублей ежегодно, обратить сумму 72881 рубль, отпускаемую нынѣ на содержаніе упомянутыхъ въ первомъ пунктѣ предшедшей статьи установленій и уразднляемаго Сенатскаго казначейства, а также на содержаніе рабочихъ и служителей Сенатской типографіи и наемъ для нихъ дома; недостающую же затѣмъ сумму, въ размѣрѣ 40369 рублей покрыть сокращеніемъ, начиная съ 1 Января 1886 г., кредита по § 8 смыты Министерства Юстиціи на 42500 рублей ежегодно, а именно: по статьѣ 4-й—на 36000 ру-

konanie, z zachowaniem tego stopniowania, jakie będzie w tym celu ustanowione podług bliższego uznania Ministra Sprawiedliwości.

II. Utworzoną przy Rządzącym Senacie, pod zawiadwaniem komitetu gospodarczego, kasę skarbową, znieść w terminie, wskazanym w poprzedzającym ustępie niniejszego prawa.

III. Urzędników, zajmujących znoszące się posady, jeżeli nie będą mianowani gdzieindziej, uważać za spadłych z etatu na ogólnej zasadzie.

IV. Obowiązki znoszącej się kasy skarbowej co do przyjmowania i wydatkowania sum, wpływających do Rządzącego Senatu za wydawnictwa Senatu i drukowane w nich ogłoszenia, tudzież co do kontroli nad temi sumami włożyć na kantor drukarni Senatu, pod bliższym nadzorem komitetu gospodarczego; wszystkie zresztą obowiązki — bezpośrednio na komitet gospodarczy przy Rządzącym Senacie.

V. Płacę, przywiązaną do urzędu prokuratora naczelnego Pierwszego Departamentu Senatu, powiększyć o *tysiąc* rubli rocznie.

VI. Wydawać ze Skarbu Państwa corok, począwszy od 1-go Stycznia 1886 r., wnosząc pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodu Ministerium Sprawiedliwości: 1) obliczoną, podług zatwierdzonych etatów, sumę na uposażenie kancelaryi komitetu gospodarczego przy Rządzącym Senacie, części nadzorczej nad gmachem Senatu kleru cerkwi Rządzącego Senatu i drukarni Senackiej — w kwocie *czterdziestu dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt* rubli; 2) na uposażenie robotników i służby drukarni Senatu oraz na najem dla nich domu po *siedmdziesiąt tysięcy* rubli, i 3) na powiększenie uposażenia dla Prokuratora Naczelnego Pierwszego Departamentu Senatu po *tysiąc* rubli.

VII. Na pokrycie obliczonego w artykule VI rozchodu, ogółem w ilości 113250 rubli rocznie, użyć sumę 72881 rubli, wydawaną obecnie na uposażenie wzmiękowanych w poprzedzającym ustępie instytuej i znoszącej się kasy skarbowej Senatu oraz na uposażenie robotników i służby drukarni Senatu i na najem dla nich domu; zaś sumę brakującą, w ilości 40369 rubli, pokryć przez zmniejszenie, począwszy od 1-go Stycznia 1886 roku, kredytu podług § 8 budżetu Ministerium Sprawiedliwości o 42500 rubli rocznie, a mia-

блей. по статьѣ 5-ой—на 1000 рублей и по статьѣ 6-ой—на 5500 рублей.

VIII. Указанные въ статьѣ VI настоящаго узаконенія расходы отнести въ нынѣшнемъ году на кредиты, внесенные въ смѣту Министерства Юстиціи 1885 г. по §§ 7 и 8, считая въ томъ числѣ въ кредиты въ 42500 рублей, запесенные къ условному отпуску по статьямъ 4 и 6 § 8 указанной смѣты.

IX. Кредиты на хозяйственныя расходы по содержанію зданія Правительствующаго Сената подраздѣлить на слѣдующія четыре статьи: а) ремонтъ Сенатскаго зданія, поддержаніе въ исправности, возобновленіе и приобрѣтеніе движимости (статья 10); б) отопленіе и освѣщеніе Сенатскаго зданія и содержаніе въ немъ чистоты (статья 11); в) содержаніе курьеровъ, швейцаровъ, сторожей и другихъ служителей, и плата за курьерскихъ лошадей (статья 12), и г) общіе по Сенатскому зданію хозяйственныя расходы (статья 13).

X. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей учрежденія Правительствующаго Сената (т. I ч. 2 св. зак.), постановить слѣдующія правила:

1) Хозяйственный комитетъ при Правительствующемъ Сенатѣ состоитъ подъ предсѣдательствомъ оберъ-прокурора Перваго Департамента, изъ двухъ членовъ, назначаемыхъ Министромъ Юстиціи, изъ числа товарищей оберъ-прокурора или чиновниковъ за оберъ-прокурорскимъ столомъ въ Сенатѣ, директора Сенатской типографіи и смотрителя Сенатскаго зданія.

2) Хозяйственный комитетъ разрѣшаетъ собственною властью дѣла по подрядамъ и хозяйственнымъ заготовленіямъ, въ предѣлахъ смѣтиныхъ назначеній, до трехъ тысячъ рублей, а свыше этой суммы представляетъ на разрѣшеніе Министра Юстиціи, съ своимъ заключеніемъ.

3) По приходу и расходу суммъ, поступающихъ на содержаніе Правительствующаго Сената и состоящихъ при немъ учрежденій, а также современной, со стороны Государственнаго Контроля, повѣркѣ денежныхъ оборотовъ, хозяйственный комитетъ подчиняется правиламъ, для кассового и ревизіонного устройства позданіемъ.

4) Контора Сенатской типографіи состоитъ въ непосредственномъ завѣдываніи правителя дѣль; собственно же типографіею, съ переплетною и словолитнею, вѣдаетъ ближайшимъ образомъ смотритель.

nowicie: podług pozycji 4-éj—o 36000 rubli, podług pozycji 5-éj—o 1000 rubli i podług pozycji 6-éj—o 5500 rubli.

VIII. Wskazane w artykule VI niniejszego prawa, rozchody pokryć w roku bieżącym z kredytów, wniesionych do budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości na rok 1885 pod §§ 7 i 8; licząc w to i kredyty w sumie 42500 rubli, wniesione do warunkowego wydania pod pozycje 4 i 6 § 8 pomienionego budżetu.

IX. Kredyty na rozchody gospodarcze na utrzymanie gmachu Rządzącego Senatu podzielić na następujące cztery pozycje: a) reparacja gmachu Senatu, utrzymanie w dobrym stanie, odnowienie i nabycie ruchomości (artykuł 10); b) opał i oświetlenie gmachu Senatu i utrzymanie w nim porządku (artykuł 11); c) utrzymanie kurierów, szwajcarów, stróżów i innnej służby i opłata za konie kurierskie (artykuł 12), i d) ogólne rozchody gospodarcze na utrzymanie gmachu Senatu (artykuł 13).

X. Zmieniając i uzupełniając odnośnie artykuły organizacji Rządzącego Senatu (t. I cz. 2 Sw. Zak.), postanowić przepisy następujące:

1) Komitet gospodarczy przy Rządzącym Senacie składa się z Prokuratora Naczelnego Pierwszego Departamentu Rządzącego Senatu jako przewodniczącego, dwóch członków, mianowanych przez Ministra Sprawiedliwości z pomiędzy towarzyszów Prokuratora Naczelnego albo urzędników sprawujących obowiązki przy Prokuratorze Naczelnym w Senacie, dyrektora drukarni Senatu i dozorey gmachu Senatu.

2) Komitet gospodarczy rozstrzyga własną władzą sprawy, dotyczące dostaw i przysposobień gospodarczych w zakresie preliminowania budżetowych do trzech tysięcy rubli, a wyżej ponad tą sumę przedstawia je do decyzji Ministra Sprawiedliwości, ze swoim wnioskiem.

3) Co do przychodu i rozchodu sum, wpływających na utrzymanie Rządzącego Senatu i znajdujących się przy nim instytucji, oraz co do współczesnej ze strony Kontroli Państwa rewizyi obrotów pieniężnych, komitet gospodarczy przestrzegać winien przepisy, wydane dla organizacji kasowej i rewizyjnej.

4) Kantor drukarni Senatu pozostaje pod bezpośredniem zawiadomieniem zarządzającego sprawami; właściwą zaś drukarnią z introligatornią i odlewnią trzcionek zawiaduje bliżej dozorca.

5) Порядокъ приема, храненія, расходованія, счетоводства и отчетности по суммамъ, поступающимъ въ Правительствующій Сенатъ, опредѣляется Министромъ Юстиціи, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(¹)

На подлинномъ Собственою ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Цетергофѣ,
11-го Июня 1885 года.

„Быть по сему.“

ШТАТЪ
причта церкви Правительствующаго Сената.

НАИМЕНОВАНІЕ ЛИЦЪ.	Число лицъ	Годовой окладъ.			
		Жалованья	Слоловѣхъ	Итого	
		Р	у	б	л
Священникъ	1	800	400	1200	
Діаконъ	1	500	300	800	
Дьячекъ	1	300	—	300	
На паемъ пѣвчихъ	—	—	—	550	
Всего	3			2850	

Подпись:
За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,
Генераль-Адьютантъ Новосильскій.

(С. У. и Р. П. 1885 г. 27 Июня, N. 70 стр. 1359).

(*) См. таблицы въ концѣ тома

(Преп. издат.).

5) Sposób przyjmowania, zachowania, wydatkowania i sprawozdań co do sum wpływających do Rządzącego Senatu okresła Minister Sprawiedliwości, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(¹)

Na oryginale Własna JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręka napisano:

W Peterhofie,
11-go Czerwca 1885 roku.

„Ma być podług tego“.

E T A T
kleru cerkwi Rządzącego Senatu.

NAZWA OSÓB.	Liczba osób	Uposażenie roczne		
		Pensyi	Nu stój	Razem
		R	u	b
Duchowny	1	800	400	1200
Dyakon	1	500	300	800
Dyaczek	1	300	—	300
Na najem spiewaków	—	—	—	550
Ogółem .	3			2850

Podpisał:
Za Prezesa Rady Państwa,
General-Adjutant Nowosielski.

(¹) Patrz tablice na końcu tomu.
Cz. 3. 1885.

(Przyp. wyd.).

3.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛЕННИЕ, ОБЪЯВЛЕНОЕ МИНИСТРОМЪ
ФИНАНСОВЪ.

Объ учреждениі въ пограничной стражѣ субалтериъ-
офицеровъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданѣйшему докладу
Министра Финансовъ, въ 10 день Мая 1885 г., Высочайше соиз-
волилъ разрѣшить:

1) Для удовлетворенія выяснившейся потребности въ помощ-
никахъ для отрядныхъ офицеровъ, учредить въ пограничной стра-
жѣ субалтериъ - офицеровъ въ чинахъ не выше штабсъ - ротмистра,
причемъ должности отряднаго офицера присвоить только чины
штабсъ-ротмистра и ротмистра.

2) Определеніе числа субалтериъ-офицеровъ на счетъ суще-
ствующаго общаго штата пограничной стражи и распределеніе ихъ
по бригадамъ сообразно дѣйствительной необходимости предостав-
ить ближайшему усмотрѣнію Министра Финансовъ; и

3) Содержаніе симъ офицерамъ присвоить въ тѣхъ же видахъ
и размѣрѣ, въ какихъ оно положено отряднымъ офицерамъ, а обя-
занности ихъ и порядокъ подчиненности определить въ инструкціи,
съ утвержденіемъ Министра Финансовъ.

(С. У. и Р. П. 1885 г. 27 Июня, №. 70 стр. 1366).

3.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

O utworzeniu w straży granicznej oficerów subalternów.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, naskutek najpoddanego raportu Ministra Finansów, w dniu 10 Maja 1885 r., Najwyższej zezwolić raczył:

- 1) Dla zadośćuczynienia potrzebie pomocników, jaka się okazała dla oficerów oddziałów, utworzyć w straży granicznej oficerów-subalternów w rangach nie wyższych od sztab-rotmistrza; przytem do urzędu oficera oddziału przypiązać tylko rangi sztab-rotmistrza rotmistrza.
- 2) Określenie liczby oficerów-subalternów na rachunek istniejącego ogólnego etatu straży granicznej i rozdzielenie ich na brygady, odpowiednio do rzeczywistej potrzeby, pozostawić bliższemu uzuaniu Ministra Finansów.
- 3) Uposażenie dla tych oficerów wyznaczyć w takię formie i w takię wysokość, w jakich jest ustanowione dla oficerów oddziałów, a ich obowiązki i sposób podwładności określić w instrukcji, zatwierdzoną przez Ministra Finansów.

4.

Высочайше утвержденное положение Военного
Совета.

О сформировании въ Новогеоргіевской, Брестъ-Литовской и Ивангородской крѣпостныхъ артиллераіяхъ четырехъ крѣпостныхъ артиллераіскихъ баталіоновъ.

Высочайше утвержденнымъ въ 13 день Мая 1884 г. положениемъ Военного Совета постановлено: въ Новогеоргіевской, Брестъ-Литовской и Ивангородской крѣпостныхъ артиллераіяхъ сформировать вновь четыре крѣпостныхъ артиллераійскихъ баталіона, а именно: въ Новогеоргіевской — 6, въ Брестъ-Литовской — 4 и въ Ивангородской — 3 и 4 баталіоны; крѣпостные же артиллераійские баталіоны 2 и 3 Дніабургской и 3 Варшавской крѣпостныхъ артиллераій привести каждый изъ трехротного въ нормальный четырехротный составъ, добавивъ въ нихъ всего три роты.

(С. У. и Р. П. 1885 г. 28 Іюня, N. 71, стр. 1372).

5.

Распоряжение, предложенное Правительствующему Сенату Министромъ Юстиціи.

О правилахъ приема, храненія, расходования, счетоводства и отчетности по суммамъ, поступающимъ въ Правительствующій Сенатъ и состоящіе при немъ установления.

Согласно Высочайше утвержденному 11 Іюня 1885 г. мнѣнію Государственного Совета, порядокъ приема, храненія, расходо-

4.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE RADY
WOJENNÉJ.

O sformowaniu w twierdzach w Nowo-Gieorgiewsku (Modlinie), Brześciu Liteskim i Iwangrodzie (Dęblinie), czterech batalionów artyleryjskich fortecznych.

Najwyżej zatwierdzoném w dniu 13 Maja 1884 r. postanowieniem Rady Wojennéj, uchwalono: w twierdzach w Nowogeorgiewsku, Brześciu Liteskim i Iwangrodzie sformować cztery bataliony forteczne artyleryjskie, a mianowicie: w Nowogeorgiewsku — 6, w Brześciu Liteskim — 3 i w Iwangrodzie — 3 i 4 bataliony; zaś bataliony artyleryjskie forteczne 2 i 3 Dynaburskiéj i 3 Warszawskiéj artyleryj fortecznych doprowadzić każdy ze składu trzech rot do normalnego składu czterech rot, dodając w nich ogółem trzy roty.

5.

ROZPORZĄDZENIE, PRZEDŁOŻONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PEZEZ MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI.

O przepisach co do przyjmowania, zachowania, wydatkowania, rachunkowości i sprawozdań z sum, wpływających do Rządzącego Senatu i urzędujących przy nim instytucji.

Zgodnie z Najwyżej zatwierdzoném d. 11 Czerwca 1885 r. Zdaniem Rady Państwa, sposób przyjmowania, zachowania, wy-

дованія, счетоводства и отчетности по суммамъ, поступающимъ въ Правительствующій Сенатъ, опредѣляется Министромъ Юстиціи, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ.

На семъ основаніи составлены, по взаимному соглашенію Министерствъ Финансовъ и Юстиціи, а также Государственного Контроля, правила о приемѣ, храненіи, расходованіи, счетоводствѣ и отчетности по суммамъ, поступающимъ въ Правительствующій Сенатъ и состоящія при оному установлена.

Означенныя правила Министръ Юстиціи предложилъ Правительствующему Сенату, съ тѣмъ, чтобы они были введены въ дѣйствіе съ 1 Іюля 1885 г.

ПРАВИЛА

о приемѣ, храненіи, расходованіи, счетоводствѣ и
отчетности по суммамъ, поступающимъ въ Правительствующій Сенатъ и состоящія при немъ
установлена.

1. Всѣ денежныя суммы, какъ ассигнуемыя по сметамъ Министерства Юстиціи на содержаніе Правительствующаго Сената и подвѣдомственныхъ оному учрежденій, такъ и поступающія на ими сихъ установлений, состоять въ распоряженіи хозяйственнаго комитета, при Правительствующемъ Сенатѣ учрежденнаго. Въ порядке приема, храненія и расходованія сихъ суммъ, хозяйственный комитетъ руководствуется: правилами о поступлениі государственныхъ доходовъ и о производствѣ государственныхъ расходовъ, правилами и формами счетоводства для распорядительныхъ управлений и правилами о назначеніи денежныхъ выдачъ по вѣдомству Министерства Юстиціи; въ частности же, по отношенію къ сенатской типографіи,—правилами для кассъ специальныхъ сборщиковъ. Всѣ эти правила примѣняются указаннымъ въ нижеслѣдующихъ статтяхъ порядкомъ.

datkowania, rachunkowości i sprawozdań z sum, wpływających do Rządzącego Senatu, określa Minister Sprawiedliwości, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa.

Na téj zasadzie, sporządzono po wzajemnym porozumieniu się Ministerów Finansów i Sprawiedliwości, przepisy o przyjmowaniu, zachowaniu, wydatkowaniu, rachunkowości i sprawozdaniach z sum, wpływających do Rządzącego Senatu i urzędujących przy nim instytucyj.

Wzmiankowane przepisy Minister Sprawiedliwości przedłożył Rządzącemu Senatowi, w tym celu, ażeby były wprowadzone w wykonanie od 1 Lipca 1885 r.

PRZEPISY

o przyjmowaniu, zachowaniu, wydatkowaniu i sprawozdaniach z sum, wpływających do Rządzącego Senatu
i urzędujących przy nim instytucyj.

1. Wszystkimi sumami pieniężnemi, zarówno asygnowanem podług budżetów Ministerium Sprawiedliwości na utrzymanie Rządzącego Senatu i podwładnych mu instytucyj, jak i wpływającym na imię tych władz, rozporządza komitet gospodarczy, utworzony przy Rządzącym Senacie. Co do sposobu przyjmowania, zachowania i wydatkowania sum komitet gospodarczy kieruje się: przepisami o wpływie dochodów skarbowych i o dokonywaniu rozechodów państwowych, przepisami i formami rachunkowości dla zarządów ekonomicznych i przepisami o wyznaczeniu wypłat pieniężnych w wydziale Ministerium Sprawiedliwości; wszczególności zaś, co do drukarni senackiej—przepisami dla kas specjalnych poborców. Wszystkie te przepisy stosują się w sposób, w poniższych artykułach wskazany.

2. Учетъ какъ всѣхъ ассигнуемыхъ по сметамъ Министерства Юстиціи суммъ на содержаніе Правительствующаго Сената, такъ равно государственныхъ доходовъ, специальныхъ средствъ и партикулярныхъ суммъ по Департаментамъ Сената и подвѣдомственнымъ оному учрежденіямъ, сосредоточивается въ бухгалтеріи хозяйственнаго комитета, а доходовъ сенатской типографіи — въ бухгалтеріи типографіи.

3. Никакія депежныя суммы яи въ главномъ при Сенатѣ дежурствѣ, ни въ канцеляріяхъ Департаментовъ Сената и подвѣдомственныхъ оному учрежденіяхъ, принимаемы быть не могутъ; лица же, желающія внести деньги, обязаны прилагать къ подаваемымъ ими бумагамъ, вмѣсто денегъ, квитанціи подлежащаго казначейства. удостовѣряющія поступленіе показанныхъ въ сихъ бумагахъ денегъ въ депозиты хозяйственнаго комитета.

4. Исключеніе изъ приведенного въ предыдущей статьѣ общаго правила составляютъ доходы сенатской типографіи отъ подписной платы на сенатскій изданія и разничной продажи сихъ изданій, равно залоги, представляемые подрядчиками въ хозяйственный комитетъ для допущенія къ торгамъ, которые принимаются означенными учрежденіями непосредственно.

5. Всѣ объявленія С.-Петербургскаго почтамта о полученіи денежныхъ пакетовъ на имя Правительствующаго Сената и подвѣдомственныхъ оному учрежденій поступаютъ въ хозяйственный комитетъ, откуда, по сдѣлкѣ на нихъ однимъ изъ членовъ комитета уполномочий на полученіе денегъ главнымъ казначействомъ, передаются въ сie послѣднее.

6. Получавъ изъ почтамта по повѣсткамъ деньги, главное казначейство записываетъ суммы, присланныя на имя Департаментовъ Сената и подвѣдомственныхъ оному учрежденій (кромѣ сенатской типографіи), въ депозиты хозяйственнаго комитета, а деньги, слѣдующія за сенатскій изданія и объявленія, равно „Вѣдомости архива справокъ о судимости“, — въ государственные доходы по подлежащимъ подраздѣленіямъ доходной сметы Министерства Юстиціи; засимъ подписаныя бумаги, вмѣстѣ съ талонами квитанцій на первыя изъ показанныхъ выше суммъ (записанныя въ депозиты), передаются въ хозяйственный комитетъ, а на послѣднія (доходы сенатской типографіи) — въ типографію.

2. Kontrola, tak wszystkich sum, asygnowanych, podług budżetów Ministerium Sprawiedliwości, na utrzymanie Rządzącego Senatu, jak również dochodów państwowych, specjalnych środków i funduszów prywatnych Departamentów Senatu i podwładnych mu instytucji jednoče się w buchhalterii komitetu gospodarczego, a dochodów drukarni Senatu — w buchhalterii drukarni.

3. Żadne sumy pieniężne, ani w głównym dyżurze przy Seacie, ani w kancelaryach Departamentów Senatu i podwładnych mu instytucjach, przyjmowane być nie mogą; osoby zaś, pragnące wnieść pieniądze, są obowiązane załączać w podawanych przez nie papierach, zamiast pieniędzy, kwity właściwej kasy skarbowej, poświadczające wpływ wyszczególnionych w tych papierach pieniędzy do depozytów komitetu gospodarczego.

4. Wyjątek od przytoczonego w poprzedzającym artykule ogólnego przepisu stanowią dochody drukarni Senatu z opłaty prenumeracyjnej za wydawnictwa Senatu i detalicznej sprzedaży tych wydawnictw, tudzież kaucje, składane przez dostawców komitetowi gospodarczemu, w celu dopuszczenia ich do licytacji, które pomienione instytucje przyjmują bezpośrednio.

5. Wszelkie zawiadomienia pocztamtu S.-Petersburskiego i podwładnych mu instytucji o otrzymaniu pakietów pieniężnych na imię Rządzącego Senatu oddają się do komitetu gospodarczego, zkład, po zamieszczeniu na nich przez jednego z członków komitetu upoważnień do odebrania pieniędzy przez kasę skarbową główną, przesyłają się do tejże kasę.

6. Po odebraniu z pocztamtu pieniędzy za awizacyami, kasa skarbową główną zapisuje sumy, przysłane do Departamentu Senatu i podwładnych mu instytucji (oprócz drukarni Senatu), do depozytów komitetu gospodarczego, a pieniądze, przypadające za wydawnictwa i ogłoszenia senackie, tudzież „Wiedomosti archiwa sprawok o sędziostwie“ (Wiadomości o karalności przestępów) — do dochodów państwa pod właściwą rubryką budżetu dochodów Ministerium Sprawiedliwości; następnie oryginały, wraz z talonami kwitów na pierwsze z wyżej wymienionych sum (zapisane do depozytów), przesyłają się do komitetu gospodarczego, a na ostatnie (dochody drukarni Senatu) — do drukarni.

7. По получении изъ главного казначейства бумагъ съ талонами квитандій, бухгалтеріи хозяйственного комитета и сенатской типографіи записываются по бухгалтерскимъ книгамъ на приходъ значащія въ нихъ суммы, причемъ бухгалтерія хозяйственного комитета талоны казначейскихъ квитандій оставляетъ у себя, какъ оправдательные документы статей прихода, а подлинныи бумаги, со сдѣланными па нихъ помѣтками о количествѣ поступившихъ денегъ и статьѣ журнала, въ которой записаны таковыя деньги, передаетъ въ подлежащее учрежденіе Сената.

8. Всѣ расходы и перечисленія суммъ Правительствующаго Сената производятся по ассигновкамъ, подписываемымъ предсѣдателемъ хозяйственного комитета или одніимъ изъ членовъ сего комитета, по назначенію Министра Юстиціи, и скрѣпляемымъ дѣломъ производителемъ и бухгалтеромъ канцеляріи хозяйственного комитета, при Правительствующемъ Сенатѣ учрежденаго. Доставленные экспедицію заготовленія государственныхъ бумагъ бланки ассигновокъ хранятся въ бухгалтеріи хозяйственнаго комитета и отпускаются ей не иначе, какъ по особому каждыи разъ ордеру.

9. Отпускъ суммъ на содержаніе личнаго состава Департаментовъ Сената и на канцелярскіе по онимъ расходы производится, въ предѣлахъ положенной по расписанию на каждый Департаментъ цифры, по ассигновкамъ хозяйственного комитета, причемъ оберъ-прокуроры и герольдмейстеръ—въ первомъ случаѣ доставляютъ комитету подписаныи ими требовательныи вѣдомости, съ указаниемъ лица, на имя коего должна быть составлена ассигновка, а въ послѣднемъ—счеты поставщиковъ, удостовѣренные въ приемѣ исполненныхъ въ нихъ матеріаловъ. Кромѣ того, на хозяйственныи по означеніямъ канцеляріямъ издержки отпускаются авансы, въ израсходованіи коихъ доставляются комитету завѣренные счеты, для отсылки яхъ по принадлежности. Удовлетвореніе содержаніемъ состоящихъ при Сенатѣ учрежденій и хозяйственныхъ ихъ потребностей производится комитетомъ по представленіямъ сихъ учрежденій.

10. Расходы и перечисленія изъ депозитовъ хозяйственного комитета, образовавшихся изъ суммъ, присланныхъ на имя Правительствующаго Сената, производятся комитетомъ, по требованіямъ оберъ-прокуроровъ Департаментовъ Сената или герольдмейстера, основаннымъ на постановленіяхъ Правительствующаго Сената, при-

7. Po otrzymaniu z kasy skarbowej głównej papierów z talonami kwitów, buchhalteryi komitetu gospodarczego i drukarni Senatu, zapisują się w księgach buchhalteryjnych do przychodu wskazane w tych kwitach sumy; przytem buchhalterya komitetu gospodarczego pozostawia u siebie talony kwitów kasy skarbowej, jako dowody pozycji przychodu, a oryginały z porobionemi na nich zaznaczeniami o ilości pieniędzy, które wpłynęły, i pozycji dziennika, pod którą te pieniądze zostały zapisane, przesyła do właściwej instytucji Senatu.

8. Wszystkie sumy Rządzącego Senatu wydatkują się i przekazują się podług asygnacji, podpisywanych przez prezesa komitetu gospodarczego albo jednego z członków tego komitetu, wyznaczonego przez Ministra Sprawiedliwości, i kontrasygnowanych przez referenta i buchhaltera kancelary komitetu gospodarczego, utworzonego przy Rządzącym Senacie. Dostarczone przez ekspedycję wyrobu papierów państwowych blankiety asygnacji zachowują się w buchhalteryi komitetu gospodarczego i wydatkują się nie inaczéj, jak za osobną za każdym razem asygnacją (orderem).

9. Wydatkowanie funduszów na uposażenie personelu Departamentów Senatu i na wydatki kancelaryjne w tych Departamentach odbywa się w zakresie ustanowionej w rozkładzie na każdy Departament cyfry za asygnacjami komitetu gospodarczego; przytem prokuratorowie naczelní i mistrz heroldyi—w pierwszym razie dostarczają komitetowi podpisane przez nich wykazy, ze wskazaniem osoby, na imię której ma być sporządzona asygnacja, a w ostatnim—rachunki dostawców, z poświadczaniem o przyjęciu wyszczególnionych w nich materyałów. Oprócz tego, na wydatki gospodarskie w tych kancelaryach wydają się forsusy, z wydania których składają się komitetowi poświadczone rachunki, w celu odesłania ich—gdzie należy. Uposażenie dla znajdujących się przy Senacie instytucji i fundusze na zaspokojenie ich potrzeb gospodarskich komitet wydaje podług przedstawień tych instytucji.

10. Z depozytów rady gospodarczej, jakie się utworzą z sum, przysłanych na imię Rządzącego Senatu, komitet wydatkuje i przekazuje, na mocy żądań prokuratorów naczelnich Departamentów Senatu albo mistrza heroldyi, opartych na postanowieniach Rządzącego Se-

чемъ копія съ сихъ требований составляютъ оправдательные документы статей расхода предъ Государственнымъ Контролемъ.

11. Въ указанныхъ въ предшествующей статьѣ требованияхъ должны быть означены годъ и номеръ статьи приходного журнала бухгалтеріи хозяйственного комптета, необходимые при составленіи ассигновки и для выниски вт. расходъ отпускаемой суммы.

12. По всемъ суммамъ Правительствующаго Сената, бухгалтеріи комитета и сенатской типографіи доставляютъ, въ установленные сроки, сличительныя вѣдомости главному казначейству и департаменту гражданской отчетности; равнымъ образомъ въ израсходованіи означенныхъ суммъ хозяйственный комитетъ отчитывается предъ Государственнымъ Контролемъ на общемъ основаніи.

13. Всѣ денежныя книги сенатской типографіи, какъ специального сборщика, и материальныя книги типографіи и сенатской книжной лавки ежемѣсячно свидѣтельствуются хозяйственнымъ комитетомъ и, по случаю опытъ съ подлежащими документами, возвращаются въ сенатскую типографію, а документы оставляются въ канцеляріи комитета; затѣмъ, по окончаніи года, книги и документы отсылаются, для обревизованія, въ Государственный Контроль.

14. По истеченіи каждого года, о приходѣ и расходѣ всѣхъ денежныхъ суммъ Правительствующаго Сената хозяйственный комитетъ представляетъ отчетъ Министру Юстиціи.

Подпись: Министръ Юстиціи,

Статьи-Секретарь *Д. Набоковъ*.

(С. У. и Р. П. 1885 г. 28 Июня N. 72 стр. 1407).

natu; przytem kopie tych żądań stanowią dowody piśmienne, usprawiedliwiające wydatki przed Kontrolą Państwa.

11. We wzmiankowanych w poprzedzającym artykule żądaniach powinny być oznaczone rok i numer pozycji dziennika przychodów buchhalterii komitetu gospodarczego, niezbędne przy sporządzeniu asygnacji i dla wpisania do rozchodu wydawanej sumy.

12. Co do wszystkich sum Rządzącego Senatu, buchhalterie komitetu i drukarni Senatu, dostarczają w ustanowionych terminach wykazy porównawcze kasie skarbowej głównej i departamentowi sprawozdań cywilnych; podobnież z wydatkowania tych sum komitet zdaje sprawę przed Kontrolą Państwa na ogólną zasadzie.

13. Komitet gospodarczy rewiduje co miesiąc wszystkie księgi pieniężne drukarni Senatu, jako specjalnego poborcy, i księgi materiałów drukarni i księgarń Senatu i, po porównaniu ich z właściwemi dokumentami, zwraca do drukarni Senatu, a dokumenty pozostawia w kancelarii komitetu; następnie, po skończeniu roku, księgi i dokumenty odsyłają się, w celu ich zrewidowania, do Kontroli Państwa.

14. Po upływie każdego roku, komitet składa Ministrowi Sprawiedliwości sprawozdanie z przychodu i rozchodu wszystkich sum pieniężnych Rządzącego Senatu.

Podpisał: Minister Sprawiedliwości,
Sekretarz Stanu *D. Nabokow.*

6.

РАСПОРЯЖЕНИЕ, ПРЕДЛОЖЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ЮСТИЦІИ.

О назначеніи срока введенія въ дѣйствіе штатовъ канцеляріи хозяйственнаго комитета при Правительствующемъ Сенатѣ, смотрительской части сенатскаго зданія, причта церкви Правительствующаго Сената и сенатской типографіи.

На основаніи статей I и II Высочайше утвержденного 11 Іюня 1885 г. мнѣнія Государственного Совѣта, Министру Юстиції предоставлено: а) по ближайшему его усмотрѣнію, приводить въ дѣйствіе Высочайше утвержденные штаты канцеляріи хозяйственнаго Комитета при Правительствующемъ Сенатѣ и смотрительской части сенатскаго зданія, причта церкви Правительствующаго Сената и сенатской типографіи и б) одновременно съ введеніемъ въ дѣйствіе сихъ штатовъ, упразднить учрежденіе при Правительствующемъ Сенатѣ, въ вѣдѣніи хозяйственнаго комитета, казначейство.

Признавъ возможнымъ ввести въ дѣйствіе означенные штаты съ 1-го Іюля сего 1885 года и одновременно упразднить сенатское казначейство, Министръ Юстиції предложилъ о семъ Правительствующему Сенату.

(С. У. и Р. П., 1885 г., 28 Іюня, №. 72, стр. 1410).

6.

ROZPORZĄDZENIE, PRZEDŁOŻONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Co do wyznaczenia terminu wprowadzenia w wykonanie etatów kancelaryi komitetu gospodarczego przy Rządzącym Senacie, części nadzorczej nad gmachem Senatu, kleru cerkwi Rządzącego Senatu i drukarni Senatu.

Na zasadzie artykułów I i II Najwyższej zatwierdzonego dnia 11 Czerwca 1885 r. Zdania Rady Państwa, Ministrowi Sprawiedliwości poruczono: a) podług bliższego jego uznania wprowadzać w wykonanie Najwyższej zatwierdzone etaty kancelaryi komitetu gospodarczego przy Rządzącym Senacie i części nadzorczej nad gma-chem Senatu, kleru cerkwi Rządzącego Senatu i drukarni Senatu, i b) równocześnie z wprowadzeniem w wykonanie tych etatów znieść utworzoną przy Rządzącym Senacie, pod zawiadwaniem komitetu gospodarczego, kasę skarbową.

Uznawszy za niezbędne wprowadzić w wykonanie powomione etaty od 1-go Lipca bieżącego 1885 roku i równocześnie znieść kasę skarbową Senatu, Minister Sprawiedliwości przedłożył to Rządzącemu Senatowi.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛЕННИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ.

О формѣ одѣжды губернаторовъ и вице-губернаторовъ.

Управляющій Собственою ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцелярію увѣдомилъ, что ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, вслѣдствіе всеподданійшаго доклада о томъ, могутъ ли губернаторы и вице-губернаторы, состоящіе въ гражданскихъ чинахъ, носить, подобно чинамъ полиціи, сюртуки и пальто (плащи) съ погонами, и принявъ во Всемилостивѣйшее вниманіе, что губернаторы суть начальники полиціи ввѣренныхъ имъ губерній, а вице-губернаторы признаны къ исполненію обязанностей губернаторовъ во время ихъ отсутствія, въ 29 день Мая 1885 г., Высочайше повелѣть созволилъ, чтобы лицамъ, занимающимъ означенныя должности, сохранено было право ношенія присвоенныхъ имъ до сихъ поръ сюртуковъ и пальто (плащей) съ погонами, во всѣхъ случаяхъ, когда названныя лица исполняютъ наружную службу и не обязаны, по дѣйствующимъ узаконеніямъ, быть въ парадной формѣ; при этомъ, однако, ЕГО ВЕЛИЧЕСТВУ благоугодно, чтобы помянутое пальто было темносиняго сукна.

(С. У. и Р. П., 1885 г. 2 Июля, № 74, стр. 1438).

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

O formie ubrania gubernatorów i wice-gubernatorów.

Zarządzający Własną JEGO CESARSKIĘ MOŚCI Kancelaryą uwiadomił, że NAJJAŚNIEJSZY PAN, wskutek najpoddalszego raportu o tem, czy mogą gubernatorowie i wice-gubernatorowie, mający rangi cywilne, nosić, napodobieństwo urzędników policyi, surduty i palletoty (płaszcz) z pogonami, i zważywszy Najmiłościwiej, że gubernatorowie są naczelnikami policyi powierzonych im gubernij, a wice-gubernatorowie powołani są do pełnienia obowiązków gubernatorów w czasie ich nieobecności, w dniu 29 Maja 1885 r. Najmiłościwiej rozkazać raczył, ażeby osoby zajmujące te posady zachowywały prawo noszenia ustanowionych dla nich dotyczeas surdutów i paletotów (płaszczów) z pogonami, zawsze; ilekroć te osoby pełnią służbę zewnętrzną i nie są obowiązane, podług obowiązujących praw, być w paradnej formie; przytym jednakże NAJJAŚNIEJSZY PAN życzy sobie, ażeby wzmiękowany paletot był koloru ciemno-niebieskiego.

8.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государ-
ственнаго Совѣта.

О преобразованіи Польского банка.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воснослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственнаго Совѣта, о преобразо-
ваніи Польского банка, Высочайше утвердить соизволилъ и по-
велѣлъ исполнить.

Подпись:

За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,
Генералъ-Адъютантъ Новосильский.

3-го Іюня 1885 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ
журналовъ: Депар- Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраниі
тамента Государ- разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ
ственной Экономіи о преобразованіи Польского банка, мнѣніемъ по-
10-го Мая и Обща- ложимъ:

го Собрaniя 20 Мая 1885 г. I. Польскій банкъ преобразовать въ Вар-
шавскую контору, а мѣстныя отдѣлensiя его—въ
отдѣленія государственнаго банка.

2) Ликвидациіи дѣлъ Польского банка вести особый счетъ,
на которомъ, впредь до окончанія онай, оставить, между прочимъ,
основной и резервный капиталы сего банка, для отнесенія па оные
возможныхъ убытокъ. Равнымъ образомъ, вести особый счетъ
изъ операций лотерейного управлениія.

3) Недвижимыи и движимыи имущества Польского банка и
отдѣлений его передать въ завѣдываніе государственнаго банка,
предоставивъ Министру Финансовъ, не ожидая окончанія ликвида-

8.

N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E Z D A N I E R A D Y
P A Ń S T W A .

O reformie Banku Polskiego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o reformie Banku Polskiego, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazało.

Podpisał:
Za Prezesa Rady Państwa,
Generał-Adjutant Nowosielski.

3-go Czerwca 1885 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Departamentu Państwowego i na Ogólnem Zebraniu, rozpoznawszy Ekonomii Państwowej przedstawienie Ministra Finansów, o reformie Banku Polskiego, uchwała zdanie:

i Ogólnego Zebrania

z dnia 20-go Maja 1885 r. 1) Bank Polski zamienić na Kantor Warszawski, a miejscowe filie — na oddziały Banku Państwa.

2) Dla likwidacji interesów Banku Polskiego zaprowadzić oddzielny rachunek, na którym, aż do jej ukończenia, pozostawić, pomiędzy innymi kapitał zakładowy i rezerwowy tego Banku, w celu pokrycia z tych kapitałów możliwych strat. Podobnie prowadzić osobny rachunek z operacjami urzędu loteryi.

3) Majątek nieruchomości i ruchomosci Banku Polskiego i jego filii oddać pod zawiadzianie Banku Państwa i poruczyć Ministrowi Finansów, nie czekając na ukończenie likwidacji, zezwalać Bankowi

ції, разрѣшать государственному банку переводить со счета ликвидациі на собственный счетъ и другія статьи, относительно которыхъ онъ признаетъ это возможнымъ.

4) Дѣйствіе Варшавской конторы государственного банка и отдѣлений его въ Царствѣ Польскомъ открыть немедленно по окончаніи необходимыхъ для сего подготовительныхъ распоряженій.

5) Варшавской конторѣ и означепымъ отдѣленіямъ представить производство банковыхъ операций на основавіяхъ, опредѣленныхъ вообще для конторы государственного банка и его отдѣлений, съ тѣми, въ отношеніи условій и порядка производства операций, отступлениами, какія Министръ Финансовъ, по мѣстнымъ условіямъ, признаетъ необходимыми.

6) На Варшавскую контору возложитъ:

а) обязанности Польского банка по завѣдыванію правительственною долгами Царства Польскаго и платежу процентовъ и погашенія [по симъ долгамъ, во семь согласно съ условіями займовъ и дѣйствующими законоположеніями по сему предмету, за исключеніемъ лишь платежей интересовъ и погашенія за гравицію, которые производить общеустановленнымъ для такихъ платежей порядкомъ;

б) выдачу ссудъ для покупки земледѣльческихъ орудій на прежніихъ основаніяхъ;

в) пріемъ, на существующихъ условіяхъ, вкладовъ, подлежащихъ обязательному внесенію въ Польский банкъ, съ предоставлениемъ Министру Финансовъ права измѣнять эти условія, по соглашенію съ подлежащими вѣдомствами;

г) ликвидацию дѣлъ Польского банка и его отдѣлений, а именно удовлетвореніе обязательствъ, принятыхъ па себя банкомъ по вкладамъ всѣхъ наименованій и вообще по всѣмъ операциямъ и получение платежей по всякаго рода долгамъ названному банку;

д) завѣдываніе лотерейнымъ управлѣніемъ.

7) Чиновниковъ Польского банка и его отдѣлений, которые, по упраздненіи банка и отдѣлений, не получать другаго назначенія, оставить за штатомъ на основаніи ст. 141—145 устава о службѣ гражданской въ Царствѣ Польскомъ и Высочайше утвержденаго, 30-го Іюля 1868 г., положенія Комитета по дѣламъ Царства

Państwa na przenoszenie z rachunku likwidacyjnego na rachunek własny i innych pozycji, co do których uzna to za możliwe.

4) Czynności kantoru Warszawskiego Banku Państwa i jego oddziałów w Królestwie Polskim otworzyć bezzwłocznie po ukończeniu niezbędnych do tego rozporządzeń przygotowawczych.

5) Kantorowi Warszawskiemu i pomienionym oddziałom powierzyć prowadzenie operacji bankowych na zasadach, określonych wogół dla Banku Państwa i jego oddziałów, z temi, co do warunków i porządku prowadzenia operacji, zmianami, jakie Minister Finansów z powodu miejscowych warunków, uzna za niezbędne.

6) Kantorowi Warszawskiemu powierzyć:

a) obowiązki Banku Polskiego w przedmiocie zawiadywania długami Królestwa Polskiego i opłaty procentów oraz amortyzacyjnych długów, we wszystkim zgodnie z warunkami pożyczek i obowiązującymi w tym przedmiocie prawami, z wyjątkiem jedynie opłat procentów i amortyzacji zagranicą, których dopełniać w ogólnie dla takich opłat ustanowiony sposób;

b) wydawanie pożyczek na kupno narzędzi rolniczych na do-tyczesowych zasadach;

c) przyjmowanie, na istniejących warunkach, wkładów, ulegających obowiązkowemu wniesieniu do Banku Polskiego, z nadaniem Ministrowi Finansów prawa zmieniań tych warunków, po porozumieniu się z właściwemi wydziałami;

d) likwidację interesów Banku Polskiego i jego filij, a mianowicie zaspokojenie zobowiązań, przyjętych na siebie przez Bank co do wkładów wszelkich nazw i co do wszelkich operacji oraz odbiór wypłat temu Bankowi wszelkiego rodzaju długów;

e) zawiadywanie urzędem loteryi.

7) Urzędników Banku Polskiego i jego filij, którzy po zniszczeniu Banku i jego filij, nie będą mianowani gdzieindziej, uznać za spadłych z etatu, na zasadzie art. 141—145 Ustawy o służbie cywilnej w Królestwie Polskim i Najwyższej zatwierdzonego dnia 30-go Lipca 1868 roku postanowienia Komitetu do spraw Królestwa

Польского о льготахъ чиновникамъ, оставленнымъ за штатомъ по случаю преобразованія гражданскаго управлениі въ Царствѣ.

8) Предоставить Министру Финансовъ:

а) утвердить временный штатъ Варшавской конторы и отдѣленій государственного банка въ Царствѣ Польскомъ, согласно съ штатами прочихъ его конторъ и отдѣленій, а штатъ складочныхъ магазиновъ—согласно съ существующимъ штатомъ оныхъ, съ тѣмъ, чтобы ежегодный расходъ на содержаніе личнаго состава, а также на хозяйственныя надобности, не превышалъ для Варшавской конторы общей суммы, назначеннай на содержаніе Польского банка на 1885 г., а для отдѣленій—размѣровъ суммъ, опредѣленныхъ вообще для отдѣленій государственного банка;

б) расходъ сей производить изъ прибылей государственного банка, кроме расхода по производству ликвидаций, который относить на счетъ ликвидаций, и в) производить необходимый на содержаніе лотерейнаго управления расходъ, согласно настоящему штату сего управления, изъ прибылей отъ лотерейной операции.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1885 г. 5 Июля, N. 75 стр. 1436).

9.

Высочайше утвержденное положение Военнаго
Совѣта.

Объ измѣненіи примѣчанія къ ст. 6 положенія о пользованіи больныхъ по военному вѣдомству.

Военный Совѣтъ, выслушавъ представленіе Главнаго Штаба по вопросу объ измѣненіи примѣчанія къ ст. 6 положенія о пользованіи больныхъ по военному вѣдомству, объявленнаго при при-

Polskiego o ulgach dla urzędników spadłych z etatu z powodu reformy zarządu cywilnego w Królestwie.

8) Poruczyć Ministrowi Finansów:

a) zatwierdzić etat tymczasowy kantoru Warszawskiego Banku Państwa w Królestwie Polskim, zgodnie z etatami innych jego kantorów i oddziałów, a etat magazynów składowych—zgodnie z istniejącym ich etatem; z tém zastrzeżeniem, ażeby rozchód roczny na utrzymanie personelu oraz na potrzeby gospodarcze nie przewyższał dla Kantoru Warszawskiego ogólniej sumy, wyznaczonej na utrzymanie Banku Polskiego na r. 1885, a dla oddziałów—sum, określonych wogół dla oddziałów Banku Państwa;

b) rozchód ten pokrywać z zysków Banku Państwa, oprócz rozchodu na likwidację, który zaliczać na rachunek likwidacji, i e) pokrywać niezbędny na utrzymanie urzędu loteryi rozchód, zgodnie z obecnym etatem tego urzędu, z zysków z operacyi loteryjnnej.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

9.

AJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE RADY
WOJENNÉJ.

O zmianie uwagi do art. 6 postanowienia o leczeniu chorych, należących do wydziału wojskowego.

Rada Wojenna, po wysłuchaniu przedstawienia Sztabu Głównego o zmianie uwagi do art. 6 postanowienia o leczeniu chorych, należących do wydziału wojskowego, ogłoszonego przy poleceniu

казъ по военному вѣдомству 1883 г. № 269, и находя, что установленное закономъ правило не содержитъ въ военныхъ госпиталяхъ душевныхъ больныхъ болѣе одного года со дня увольненія ихъ въ отставку не касается раненыхъ иувѣчныхъ, которые на основаніи 4 п. 2 ст. означеннаго положенія имѣютъ право на леченіе отъ вскихъ болѣзней на счетъ казны безъ ограниченія срока, слѣдовательно и при умопомѣшательствѣ,—въ устраниеніе на будущее время по настоящему вопросу вскихъ недоразумѣй, журналомъ 18 Апрѣля 1885 г. положилъ: примѣчаніе 2 къ ст. 6 положенія о пользованіи больныхъ по военному вѣдомству измѣнить по прилагаемому проекту.

Проектъ этотъ Высочайше утвержденъ 20 Мая 1885 г.

На подлинномъ написано: „Высочайше утверждено.“
20-го Мая 1885 года.

Подпись:
Военный Министръ, Генераль-Адъютантъ *Барновский*.

ПРОЕКТЪ

измѣненія примѣчанія 2 къ ст. 6 положенія о пользованіи больныхъ по военному вѣдомству (приказъ по военному вѣдомству 1883 г. за № 269).

Предполагаемое измѣненіе.

Умопомѣшанные, по увольненіи въ отставку, остаются въ госпиталяхъ до передачи въ больницы, богоугодныя заведенія, или на попеченіе родственниковъ, причемъ госпитали, не имѣющіе отдѣленій душевно-больныхъ, принимаютъ такихъ больныхъ временно, до изысканія возможности передать ихъ въ другія врачебныя или богоугодныя заведенія. Во вскомъ случаѣ, пребываніе подобныхъ лицъ въ госпиталяхъ не должно продолжаться болѣе одного года,

w Wydziale Wojny z r. 1883 Nr. 269, i znajdując, że ustanowiony przez prawo przepis, ażeby w szpitalach wojskowych nie trzymać chorych umysłowo dłużej jak rok jeden od dnia ich dymisyi, nie dotyczy rannych i kaleków, którzy, na zasadzie ust. 4 art. 2 rzeczonego postanowienia, mają prawo do leczenia się z wszelkich chorób kosztem skarbu, bez ograniczenia terminu, a więc i przy pomieszaniu zмышлów,—w celu usunięcia na przyszłość w tej kwestyi wszelkich nieporozumień, protokolem z d. 18-go Kwietnia 1885 r. postanowił: uwagę 2 do art. 6 postanowienia o leczeniu chorych należących do wydziału wojskowego zmienić podług załączonego projektu.

Projekt ten został Najwyższej zatwierdzony d. 26 Maja 1885 r

Na oryginale napisano: „*Najwyższej zatwierdzono.*”

18-go Marca 1885 r.

Podpisał:
Minister Wojny, General-Adjutant *Wannowski.*

PRÓJEKT

zmiany uwagi 2 do art. 6 postanowienia o leczeniu chorych, należących do wydziału wojskowego (polecenie w Wydziale Wojny z r. 1883 Nr. 269).

Projektowana zmiana.

Dotknięci pomieszaniem zмышлów, po otrzymaniu dymisyi, pozostają w szpitalach wojskowych aż do oddania ich do szpitalów, zakładów leczniczych lub na opiekę krewnych, przytém, szpitale, nie-mające oddziałów obłąkanych, przyjmują takich chorych czasowo, dopóki nie znajdą możliwości oddania ich do innych zakładów leczniczych. W każdym razie, przebywanie podobnych osób w szpitalach nie powinno trwać dłużej jak rok jeden; jednakże dymisyonowani

по отставные раненые иувѣчные, страдающіе умопомѣшательствомъ, пользуются и призываются на счетъ казны до полнаго выздоровленія или до смерти.

(С. У. и Р. П., 1885 г. 9 Июля, №. 76 стр. 1469).

10.

Именной Высочайший Указъ.

Объ учрежденіи должности втораго Товарища Управляющаго Государственнымъ Банкомъ.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Признавъ нужнымъ учредить должность втораго Товарища Управляющаго Государственнымъ Банкомъ, повелѣваемъ Правительствующему Сенату къ приведенію сего въ исполненіе сдѣлать надлежащее распоряженіе.

На подлинномъ Собственою ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Александрии,
5-го Июля 1885 года.

(С. У. и Р. П. 1885 г. 12 Июля, №. 77 стр. 1486).

ranni i kalecy, cierpiący pomieszanie zmysłów, leczą się i opieka nad niemi rozciąga się kosztem Skarbu aż do zupełnego wyzdrowienia lub śmierci.

10.

IMIENNY UKAZ NAJWYŻSZY.

**O utworzeniu posady drugiego Towarzysza Dyrektora
Banku Państwa.**

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Uznawszy za potrzebne utworzyć posadę drugiego Towarzysza Dyrektora Banku Państwa, rozkazujemy Rządzącemu Senatowi co do wykonania niniejszego należyte wydać rozporządzenie.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER.”

W Aleksandryi,
d. 5-go Lipca 1885 roku.

11.

Распоряжение, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

Инструкція о порядкѣ обложенія торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительными сборами, процентными и раскладочными; о порядкѣ взиманія этихъ сборовъ и о счетоводствѣ и отчетности по онymъ.

На основапіи ст. 21 Высочайше утвержденныхъ 15 Января 1885 г. правилъ, объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ сборомъ (процентнымъ и раскладочнымъ), Министръ Финансовъ представилъ Правительствующему Сенату утвержденную имъ, по соглашенію съ Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ и Государственнымъ Контролеромъ, инструкцію о порядкѣ обложенія торговыхъ и промышленныхъ предпріятій Высочайше утвержденными 15 Января 1885 г. дополнительными сборами, процентными и раскладочными; о порядкѣ взиманія этихъ сборовъ и о счетоводствѣ и отчетности по онymъ.

11.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI
PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

Instrukcja co do sposobu opodatkowania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatami dodatkowemi, procentową i rozkładową; co do sposobu pobierania tych opłat i sprawozdania z nich.

Na zasadzie artykułu 21 Najwyższej zatwierdzonych d. 15-go Stycznia 1885 r. przepisów o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatami dodatkowemi (procentową i rozkładową), Minister Finansów przedstawił Rządzącemu Senatowi zatwierzoną przez niego, po porozumieniu się z Ministeryum Spraw Wewnętrznych i Kontrolerem Państwa, instrukcję o sposobie opodatkowania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych Najwyższej zatwierzonemi d. 15-go Stycznia 1885 roku opłatami dodatkowemi, procentową i rozkładową, o sposobie pobierania tych opłat, oraz o rachunkowości i sprawozdaniach z nich.

На подлинной написано: „Утверждено“.
28-го Июня 1885 г.

Подпись: Министр Финансовъ Н. Бунге.

ИНСТРУКЦІЯ

о порядке обложения торговыхъ и промышленныхъ предпріятій Высочайше утвержденными, 15 Января 1885 г., дополнительными сборами, процентнымъ и раскладочнымъ; о порядке взиманія этихъ сборовъ и о счетоводствѣ и отчетности по нымъ.

I. Общія положенія.

1. Торговыя и промышленныя предпріятія, подлежащиа пла-
тежу гильдейскихъ пошлинъ, облагаются, сверхъ того, дополни-
тельнымъ процентнымъ или же дополнительнымъ раскладочнымъ
сборомъ. Дополнительный процентный сборъ взимается со всѣхъ
подлежащихъ гильдейскому обложению акціонерныхъ обществъ, то-
вариществъ на паяхъ и другихъ видовъ товариществъ по участ-
камъ, а раскладочный—со всѣхъ прочихъ гильдейскихъ предпрія-
тий, кромѣ принадлежащихъ отдельнымъ лицамъ фабрикъ и заво-
довъ, оплачивающихъ акцизные сборы.

2. Для предварительного соображенія и разработки вопросовъ, возникающихъ по дополнительнымъ сборамъ, и для предвари-
тельного разсмотрѣнія жалобъ, приносимыхъ Министру Финансовъ на постановленія губернскихъ податныхъ присутствій, при Депар-
таментѣ Торговли и Мануфактуръ образуется Особое Присутствіе,
состоящее, подъ предсѣдательствомъ Директора Департамента, изъ
членовъ: а) составляющихъ Общее Присутствіе Департамента; б)
трехъ лицъ, избираемыхъ Совѣтомъ Торговли и Мануфактуръ; в)
С.-Петербургскаго городскаго головы или члена городской управы;

Na oryginale napisano: „Zatwierdzam“.
28-go Czerwca 1885 r.

P o d p i s a ł: Minister Finansów N. Bunge.

INSTRUKCYA

o sposobie opodatkowania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, Najwyżej zatwierdzonemi d. 15-go Stycznia 1885 r., opłatami dodatkowemi, procentową i rozkładową, o sposobie pobierania tych opłat, o rachunkowości i sprawozdaniach z nich.

I. Postanowienia ogólne.

1. Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, podlegające opatom gildyjnym, płacić będą, prócz tego, opłatę dodatkową procentową albo opłatę dodatkową rozkładową. Opłata dodatkowa procentowa pobiera się od wszystkich, podlegających opatom gildyjnym, towarzystw akeyjnych, spółek udziałowych i innych tego rodzaju spółek, a rozkładowa—od wszystkich innych przedsiębiorstw gildyjnych, oprócz należących do pojedynczych osób fabryk, płacących akeyzę.

2. W celu uprzedniego rozważenia i opracowania kwestyj, wynikających w przedmiocie opłat dodatkowych, tudzież w celu uprzedniego rozpoznania skarg, zanoszonych do Ministra Finansów na postanowienia urzędów podatkowych gubernialnych, przy Departamencie Rękodzieł i Handlu tworzy się Oddzielny Komplet, składający się pod prezydencją Dyrektora Departamentu, z członków: a) składających Ogólny Komplet Departamentu; b) trzech osób, wybranych przez Radę Rękodzieł i Handlu; c) głowy miasta S.-Petersburga albo członka urzędu miejskiego; d) prezesów: urzędu ziem-

г) предсѣдателей: С.-Петербургской губернской земской управы, С.-Петербургской купеческой управы и С.-Петербургского биржеваго комитета, или по одному изъ членовъ сихъ учрежденій.

3. Для завѣдыванія дополнительными сборами и распределенія раскладочного сбора между плательщиками, въ каждой губерніи образуются при казенныхъ палатахъ губернскія податныя присутствія и въ каждомъ изъ уѣздовъ—уѣздныя податныя присутствія. Въ столицахъ и наиболѣе значительныхъ городахъ, по указанію Министра Финансовъ, учреждаются отдѣльныя отъ уѣздныхъ городскія податныя присутствія, замѣняющія для сплошь городовъ уѣздныя присутствія.

4. Предсѣдателями губернскихъ податныхъ присутствій состоятъ управляющіе казенныхъ палатъ; предсѣдатели городскихъ присутствій назначаются Министромъ Финансовъ, а предсѣдатели уѣздныхъ присутствій—управляющими казенныхъ палатъ, изъ числа мѣстныхъ податныхъ инспекторовъ.

5) Членами губернского податнаго присутствія состоять члены общаго присутствія казенной палаты и шесть лицъ, уплачивающіхъ въ губерніи гильдейскія пошлины по содержимымъ въ ней торговымъ и промышленнымъ предприятиямъ, причемъ лица эти а также и шесть кандидатовъ къ нимъ, избираются на три года въ равномъ числѣ: а) губернскимъ земскимъ собраниемъ, б) городской думой губернского города и в) мѣстнымъ купеческимъ обществомъ губернского города.

6. Члены городского податнаго присутствія, въ числѣ шести, съ такимъ же числомъ кандидатовъ къ нимъ, избираются на три года изъ среды лицъ, подлежащихъ платежу раскладочного сбора въ чертѣ города, въ равномъ числѣ: а) городской думой, б) городскимъ купеческимъ обществомъ и в) мѣстнымъ биржевымъ обществомъ.

7. Члены уѣзднаго податнаго присутствія, въ числѣ шести съ такимъ же числомъ кандидатовъ къ нимъ, избираются на три года изъ среды лицъ, подлежащихъ платежу раскладочного сбора въ уѣздѣ или въ городѣ того уѣзда (если для него не образовано особаго городскаго присутствія), въ равномъ числѣ: а) уѣзднымъ земскимъ собраниемъ, б) городской думой уѣзднаго города и в) мѣстнымъ купеческимъ обществомъ.

skiego gubernialnego S.-Petersburskiego, urzędu kupieckiego S.-Petersburskiego i komitetu giełdowego S.-Petersburskiego, albo po jednym z członków tych instytucji.

3. Do zawiadywania opłatami dodatkowymi i rozdziału opłaty rozkładowej na płatników, tworzą się w każdej gubernii przy izbach skarbowych urzędy podatkowe gubernialne, a w każdym z powiatów — urzędy podatkowe powiatowe. W stolicach i najważniejszych miastach, podług wskazówki Ministra Finansów, tworzą się oddzielnie od powiatowych urzędy podatkowe miejskie, następujące dla tych miast urzędy powiatowe.

4. Prezesami urzędów podatkowych gubernialnych są dyrektorowie izb skarbowych; prezesów urzędów miejskich mianuje Minister Finansów, a prezesów urzędów powiatowych — dyrektorowie izb skarbowych z pomiędzy miejscowych inspektorów podatkowych.

3. Członkami urzędu podatkowego gubernialnego są urzędnicy ogólnego kompletu izby skarbowej i sześć osób, płacących w gubernii opłaty gildyjne z powodu utrzymywanych w nią przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych; przytym urzędników tych i sześciu kandydatów na te urzędy wybierają na trzy lata w równej liczbie: a) zebranie ziemskie gubernialne; b) duma miejska miasta gubernialnego, i c) miejskie towarzystwo kupieckie miasta gubernialnego.

6. Członków urzędu podatkowego powiatowego, w liczbie sześciu, z taką samą liczbą kandydatów na te urzędy, wybiera na trzy lata z pomiędzy osób, podlegających opłacie rozkładowej w obrębie miasta, w równej liczbie: a) duma miejska; b) towarzystwo kupieckie miejskie, i c) miejskie towarzystwo giełdowe.

7. Członków urzędu podatkowego powiatowego, w liczbie sześciu, z taką samą liczbą kandydatów na te urzędy, wybiera na trzy lata z pomiędzy osób, podlegających opłacie rozkładowej w powiecie lub w mieście tego powiatu (jeżeli dla niego nie utworzono oddzielnego urzędu miejskiego), w równej liczbie: a) zebranie ziemskie powiatowe; b) duma miejska miasta powiatowego, i c) miejskie towarzystwo kupieckie.

8. Кандидаты избираются одновременно съ членами присутствій и вступаютъ въ исправление ихъ обязанностей, по старшинству полученныхъ при избраніи голосовъ, въ случаѣ болѣзни или отсутствія тѣхъ членовъ, которые избраны однимъ и тѣмъ же съ спискомъ кандидатами учрежденіемъ.

9. Въ губерніяхъ, где не введены земскія учрежденія, и въ городахъ, на которые не распространено дѣйствіе городового положенія, члены податныхъ присутствій, взамѣнъ избираемыхъ земствомъ и городомъ, и кандидаты къ нимъ назначаются губернаторомъ, по соглашенію съ управляющимъ казенною палатою, изъ числа лицъ, удовлетворяющихъ определеннымъ для того условіямъ (ст. 5—7).

10. Лицо, состоящее членомъ губернскаго податнаго присутствія, не можетъ быть въ тоже время членомъ городскаго или уѣзднаго податнаго присутствія.

11. Казенные палаты, губернскія, уѣздныя и городскія податныя присутствія, при исполненіи обязанностей по дополнительнымъ—процентному и раскладочному—сборамъ съ торговли и промысловъ, руководствуются правилами настоящей инструкціи и указаніями Министра Финансовъ.

12. Дѣлопроизводство въ губернскихъ и городскихъ податныхъ присутствіяхъ возлагается управляющимъ казенною палатою на подвѣдомственныхъ казенной палатѣ лицъ, а въ уѣздныхъ податныхъ присутствіяхъ оно входитъ вообще въ кругъ обязанностей предсѣдателя; но въ тѣхъ случаяхъ, когда, по сложности дѣла, признано будетъ необходимымъ, управляющимъ казенною палатою назначается особый дѣлопроизводитель уѣзднаго присутствія.

13. Губернскія податныя присутствія имѣютъ свои засѣданія въ помѣщеніи казенныхъ палатъ; мѣсто же засѣданій городскихъ и уѣздныхъ присутствій назначается казенною палатою.

14. Засѣданія податныхъ присутствій назначаются предсѣдателями ихъ, по мѣрѣ надобности, посредствомъ посыпки извѣщеній членамъ присутствія, и считаются состоявшимися, если въ нихъ участвуютъ не менѣе трехъ членовъ, считая въ томъ числѣ и предсѣдателя.

15. Членъ податнаго присутствія обязанъ устраниТЬ себя отъ участія въ обсужденіи и решеніи дѣлъ по учету и взысканію

8. Kandydaci wybierają się równocześnie z członkami urzędów i obejmując ich obowiązki, podług starszeństwa otrzymanych przez nich przy wyborze głosów, wrazie choroby lub nieobecności tych członków, którzy zostali wybrani przez jedną i tę samą z niemi instytucją.

9. W guberniach, gdzie nie zostały wprowadzone instytucye ziemskie, oraz w miastach, na które nie została rozcięgnięta moc obowiązująca postanowienia o miastach, członków urzędów podatkowych, zamiast wybieranych przez ziemstwo i miasto, mianuje gubernator, po porozumieniu się z dyrektorem izby skarbowej, z pomiędzy osób, czyniących zadość określonym do tego warunkom (art. 5—7).

10. Osoba, będąca członkiem urzędu podatkowego gubernialnego, nie może być równocześnie członkiem urzędu podatkowego miejskiego lub powiatowego.

11. Izby skarbowe, urzędy podatkowe: gubernialne, powiatowe i miejskie, przy pełnieniu obowiązków w przedmiocie pobierania opłaty dodatkowej, procentowej i rokadowej, kierują się przepisami nienieszej instrukcyi i wskazówkami Ministra Finansów.

12. Prowadzenie referatów w urzędach podatkowych gubernialnych i miejskich, dyrektor izby skarbowej powierza podwładnym izbie skarbowej osobom, a w urzędach podatkowych powiatowych należy wogół do zakresu obowiązków prezesa; gdy jednakże, z powodu zawiłości sprawy, dyrektor izby skarbowej uzna za niezbędne, może mianować oddzielnego referenta urzędu powiatowego.

13. Urzędy podatkowe gubernialne odbywają swoje posiedzenia w pomieszczeniu izb skarbowych; zaś miejsce posiedzeń urzędów miejskich i powiatowych wyznacza izba skarbowa.

14. Posiedzenia urzędów powiatowych wyznaczają prezesi tych urzędów, w miarę potrzeby, posyłając zawiadomienia członkom urzędu; uważają się za odbyte, jeżeli w nich brało udział najmniej trzech członków, licząc w to i prezesa.

15. Członek urzędu podatkowego jest obowiązany wyłączyć się od udziału w rozpoznawaniu i decydowaniu spraw w przedmiocie

дополнительныхъ сборовъ съ торговыхъ и промышленныхъ предпріятій, принадлежащихъ: а) лично ему самому, его женѣ, родственникамъ его въ прямой линіи безъ ограничепія, роднымъ братьямъ и сестрамъ, а также усыновленнымъ имъ дѣтямъ, б) лицамъ, находящимся у него подъ опекою, а равно лицамъ, обществамъ и товариществамъ, въ управлениі дѣлами коихъ онъ участвуетъ или отъ которыхъ имѣеть довѣренность.

16. Для содѣйствія губернскимъ, уѣзднымъ и городскимъ прісутствіямъ, при повѣркѣ заявленій плательщиками торговыхъ оборотовъ ихъ, для опредѣленія оборотовъ тѣхъ торговцевъ, коми заявленій этихъ не будетъ подано, и для опредѣленія прибыльности того или другаго изъ видовъ торга, предоставляется купеческимъ обществамъ, а въ городахъ, гдѣ есть биржа, и биржевымъ обществамъ, выбирать изъ своей среды свѣдущихъ лицъ. Если одному и тому же уѣздному прісутствію подвѣдомо иѣсколько городовъ, то каждому изъ нихъ предоставляется избирать выпеуоминутыхъ свѣдущихъ лицъ изъ среды мѣстнаго купечества. Списки избранныхъ свѣдущихъ лицъ, съ указаниемъ рода торга, сообщаются подлежащему присутствію.

17. Означенные въ ст. 16 свѣдущія лица приглашаются въ засѣданія по усмотрѣнію присутствія. Сверхъ того, предсѣдателямъ присутствій предоставляется приглашать въ засѣданія и другихъ лицъ. Всѣ они, при разсмотрѣніи дѣлъ въ присутствіяхъ, пользуются лишь правомъ совѣщательнаго голоса.

18. Рѣшенія податныхъ присутствій постановляются по простому большинству голосовъ наличныхъ членовъ; въ случаѣ раздѣленія голосовъ поровну, голосъ предсѣдателя даетъ перевѣсъ,

19. По дѣламъ, разсмотрѣніемъ въ податномъ присутствії, составляются журналы: или особо по каждому отдѣльному вопросу, или же одинъ общий журналъ по всѣмъ дѣламъ, заслушаннымъ въ одно и то же засѣданіе; въ семъ послѣднемъ случаѣ журналъ можетъ быть подписанъ присутствующими не по отдѣльнымъ статьямъ, а подъ послѣднею статьею. Журналы скрѣпляются по листамъ тѣмъ лицомъ, на которое возложено дѣлоизвѣдство въ присутствіи, и къ нимъ прилагаются особыя мѣщи, если таковыя были поданы.

obliczenia i egzekucyi opłat dodatkowych od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, należących: a) osobiście do niego samego, jego żony, krewnych w linii prostej bez ograniczenia, rodzonych braci i sióstr tudzież do adoptowanych przez niego dzieci; b) do osób, pozostających pod jego opieką, tudzież do osób, towarzystw i spółek, których interesami zarządza lub od których ma pełnomocnictwo.

16. Do pomocy urządowi gubernialnemu, powiatowym i miejskim przy sprawdzeniu zadeklarowanych przez płatników obrotów handlowych, do określenia obrotów tych kupców, którzy deklaracyj takich nie podadzą, oraz do określenia zyskowności tego lub owego z rodzajów hadlu, dozwala się towarzystwom kupieckim, a w miastach, gdzie jest giełda, i towarzystwom giełdowym wybierać z łona swojego biegłych. Jeżeli jednemu i temu samemu urzędowi powiatowemu jest podwładnych kilka miast, to każdemu z nich wolno jest wybrać wyżej wzmiankowanych biegłych z pomiędzy miejscowego kupiectwa. Listy wybranych biegłych, ze wskazaniem rodzaju handlu, komunikują się właściwemu urzędowi.

17. Wzmiankowani w art. 16 biegli zapraszają się na posiedzenia podług uznania urzędu. Oprócz tego, prezesi urzędów mają prawo zapraszać na posiedzenia i inne osoby. Wszyscy oni, przy rozpoznaniu spraw w urzędach korzystają jedynie z prawa do głosu doradczego.

18. Decyzyje urzędów podatkowych zapadają prostą większością głosów obecnych członków; wrazie równego rozdzielenia się głosów, głos prezesa przeważa.

19. W sprawach, rozpoznawanych w urzędzie powiatowym, sporządzają się protokoły: albo oddzielnie co do każdej kwestyi, albo też jeden ogólny protokół ze wszystkich spraw, rozpoznanych na jednym i tym samym posiedzeniu; w tym ostatnim razie protokół może być podpisany przez obecnych nie oddzielnymi pozycyami, lecz pod ostatnią pozycją. Protokoły widymuje podług kart, ten, komu powierzone są referaty w urzędzie, i dołączają się do nich oddzielne zdania, jeżeli takowe były podane.

20. Постановленія податныхъ присутствій приводятся въ исполненіе предсѣдателями ихъ. Симъ послѣднимъ предоставляется также право сношений и собирания справокъ по всѣмъ дѣламъ, до податныхъ присутствій относящимся.

21. Постановленія губернскихъ податныхъ присутствій, копии опредѣляются прибыли, подлежащія обложению процентнымъ сборомъ, сумма сего сбора или налагаемаго штрафа по опому, а также и тѣ постановленія, копии распредѣляются между уѣздами слѣдующая съ губерніи сумма раскладочнаго сбора, утверждается раскладка онаго между плательщиками, или разрѣщаются жалобы па неправильность раскладки, должны быть сообщаемы въ копіяхъ губернатору.

22. Въ случаѣ несогласія губернатора съ постановленіемъ губернскаго податнаго присутствія, онъ, въ семидневный срокъ со дня получения копіи съ постановленія, представляетъ его Министру Финансовъ съ своими возраженіями, чрезъ губернское податное присутствие, которое прилагаетъ къ сему протесту объясненія свои на оный.

23. Постановленія губернскаго податнаго присутствія приводятся въ исполненіе, если въ семидневный срокъ со дня получения ихъ губернаторомъ не послѣдуетъ съ его стороны протеста (ст. 22). Если же таковой послѣдуетъ, то приведеніе постановленія въ исполненіе простоянавливается, впредь до разрѣшенія его Министромъ Финансовъ. Но постановленія, опротестованныя губернаторомъ въ иѣкоторой лишь части ихъ, приводятся въ исполненіе въ тѣхъ частяхъ, которыя не опротестованы, если исполненіе это не находится въ зависимости отъ разрѣшенія протеста.

24. Жалобы на постановленія губернскаго податнаго присутствія, въ мѣсячный срокъ со дня объявленія плательщику постановленія, приносятся Министру Финансовъ чрезъ подлежащія губернскія податныя присутствія, которымъ представляются ихъ по принадлежности съ своими объясненіями. Жалобы и объясненія эти передаются на предварительное заключеніе особаго податнаго присутствія, а затѣмъ разрѣщаются Министромъ Финансовъ.

25. Принесеніе плательщикомъ жалобы не останавливаетъ уплаты назначеннай съ него суммы сбора.

20. Postanowienia urzędów powiatowych wprowadzają w wykonanie ich prezesi. Tym ostatnim pozostawia się również prawo znoszenia się i zbierania informacji we wszystkich sprawach, do urzędów powiatowych odnoszących się.

21. Postanowienia urzędów podatkowych gubernialnych, które określają zyski, podlegające opodatkowaniu opłatą procentową, suma tej opłaty albo wymierzanej za nią kary, tudzież te postanowienia, któremi rozdziela się na powiaty przypadająca z gubernii suma opłaty rozkładowej, zatwierdza się rozkład jej na płatników albo roztrzygają się skargi na nieprawidłowość rozkładu — powinny być zakomunikowane w kopiąch gubernatorowi.

22. Wrazie niezgodzenia się gubernatora z postanowieniem urzędu podatkowego gubernialnego, tenże, w terminie siedmiodniowym od dnia otrzymania kopii postanowienia, przedstawia je Ministrowi Finansów ze swoimi zarzutami, zapośrednictwem urzędu podatkowego gubernialnego, który dodąca do tego protokołu swoje co do niego objaśnienia.

23. Postanowienia urzędu podatkowego gubernialnego wprowadzają się w wykonanie jeżeli we ciągu siedmiodniowego terminu od dnia otrzymania ich przez gubernatora, nie będzie z jego strony protestu (art 22). Jeżeli zaś protest będzie, to wprowadzenie w wykonanie rozporządzenia wstrzymuje się, dopóki na to wprowadzenie nie zezwoli Minister Finansów. Jednakże postanowienia, przeciwko którym założył protest gubernator tylko w pewnej ich części, wprowadzają się w wykonanie w tych częściach, przeciwko którym nie ma protestu, jeżeli wykonanie to nie zawisło od roztrzygnięcia protestu.

24. Skargi na postanowienia urzędu podatkowego gubernialnego, we ciągu miesiąca od dnia ogłoszenia płatnikowi postanowienia, zanoszą się do Ministra Finansów, zapośrednictwem właściwych urzędów podatkowych gubernialnych, które przesyłają je gdzie należy ze swoimi objaśnieniami. Skargi i objaśnienia te przesyłają się po uprzedni wniosek do specjalnego urzędu podatkowego, a następnie roztrzyga je Minister Finansów.

25. Podanie przez płatnika skargi nie wstrzymuje wypłaty przypadającej od niego sumy opłaty.

26. Переписка плательщиковъ съ губернскимъ, уѣзднымъ или городскимъ податнымъ присутствіемъ не подлежитъ оплатѣ гербовыи сборомъ; но правило это не распространяется на жалобы, приносимыи Министру Финансовъ.

27. За позднеевременный платежъ дополнительного сбора, какъ процентнаго, такъ и раскладочнаго, съ неисправныхъ плательщиковъ взыскивается штрафъ, въ размѣрѣ одного процента въ мѣсяцъ со всей суммы, остающейся въ недоплата.

28. Пеня начисляется не по числу просроченныхъ дней, а за полные мѣсяцы, именно: за время менѣе 15-ти дней пеня не начисляется, а за 15 дней и болѣе пеня начисляется какъ за цѣлый мѣсяцъ, но 1% со всего количества просроченной взносомъ суммы дополнительного сбора. Для упрощенія счетовъ, неизлѣчимыя на цѣлые рубли, причемъ пятьдесятъ и болѣе копѣекъ принимаются за рубль, а суммы менѣе пятидесяти копѣекъ вовсе въ расчетъ не принимаются.

29. Если представляемый платежъ менѣе суммы числящейся за плательщикомъ пени, недоплаты и оклада, срокъ взноса коего уже наступилъ, то изъ платежа сего покрывается сперва пена, а затѣмъ недоплата, и лишь остатокъ зачисляется въ счетъ оклада.

II. По дополнительному процентному сбору.

30. Дополнительнымъ процентнымъ сборомъ облагаются всѣ оплачиваемыи гильдейскими пошлинами торговыи и промышленныи предпріятія, принадлежащиа акціонернымъ обществамъ, товариществамъ на паяхъ и другимъ видамъ товариществъ по участкамъ, въ томъ числѣ и принадлежащиа означенными обществамъ и товариществамъ заводы и фабрики, привлекаемые къ платежу акцизныхъ сборовъ.

Примѣчаніе. Дворянскіе, городскіе и общественные банки, основанные дворянскими, городскими и биржевыми обществами или па капиталъ, назначенный кѣмъ либо для учрежденія такового банка, относятся къ числу облагаемыхъ процентнымъ сборомъ предпріятій, если они уплачиваютъ гильдейскія пошлины.

26. Korespondencya płatników z urzędem podatkowym gubernialnym, powiatowym i miejskim, nie podlega opłacie podatku stemplowego, ale przepis ten nie stosuje się do skarg, zanoszonych do Ministra Finansów.

27. Za nieuszczenie we właściwym czasie opłaty dodatkowej, tak procentowej, jak i rozkładowej, od nieakuratnych płatników ściąga się kara, w wysokości jednego procentu na miesiąc od całej sumy, jaka się należy.

28. Kara oblicza się nie podług liczby przetrzymanych dni, lecz za całkowite miesiące, mianowicie: za czas krótszy od dni 15-stu kara nie liczy się, a za 15 dni i więcej kara liczy się jak za całkowity miesiąc, po 1% od całej ilości opłaty dodatkowej, jakię nie wniesiono we właściwym czasie. Dla uproszczenia rachunków, kara oblicza się na całkowite ruble; przytym pięćdziesiąt i więcej kopiejek przyjmuje się za rubla, a sumy mniejsze od pięćdziesięciu kopiejek zupełnie nie przyjmują się w rachubę.

29. Jeżeli wnoszona suma jest mniejsza od sumy przypadających od płatnika kary, niedoboru i raty, której termin wypłaty już upłynął, to z sumy téj pokrywa się najprzód kara, a następnie niedobór, i dopiero reszta zalicza się na ratę.

II. Co do opłaty dodatkowej procentowej.

30. Opłatę dodatkową procentową płacić będą wszelkie przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, podlegające opłatom gildyjnym i należące do towarzystw akcyjnych, spółek udziałowych i innych tego rodzaju spółek; w téj liczbie—należące do tych towarzystw i spółek fabryki, opłacające akcyzę.

Uwaga. Banki szlacheckie, miejskie i towarzystwa, założone przez towarzystwa szlacheckie, miejskie i giełdowe, albo z kapitału, wyznaczonego przez kogokolwiek bądź na założenie takiego banku, zaliczają się do przedsiębiorstw, opodatkowywanych opłatą procentową, jeżeli podlegają opłatom gildyjnym.

31. Торговыя и промышленныя предпріятія, подлежащиа дополнительному процентному сбору, привлекаются къ платежу оного по мѣсту нахожденія главныхъ ихъ правленій.

32. Дополнительный процентный сборъ за текущій годъ взимается въ размѣрѣ трехъ процентовъ съ чистой прибыли предпріятія за истекшій операционный годъ.

33. Дополнительный процентный сборъ исчисляется согласно правиламъ, указаннымъ въ ст. 42—45 настоящей инструкціи, по отчетамъ правленій обществъ и товариществъ за истекшій операционный годъ, повѣреннымъ губернскимъ податнымъ присутствіемъ.

34. Правленія подлежащихъ сему сбору обществъ и товариществъ, въ теченіи мѣсяца по утверждениіи общимъ собраніемъ годового ихъ отчета, обязаны представить сей отчетъ, съ протоколами общаго собранія, въ губернское податное присутствіе той губерніи, где правленіе имѣетъ свое мѣстопребываніе, и вмѣстѣ съ тѣмъ представить квитанцію казначейства въ уплатѣ слѣдующаго съ предпріятія сбора.

Примѣчаніе. Такъ какъ, по пункту II Выс. утв. 15 Января 1885 г. мн. Гос. Сов., взиманіе дополнительныхъ сборовъ должно начаться съ 1885 года, то за основаніе для исчислѣнія процентнаго сбора за сей годъ должна быть принята чистая прибыль, полученная по отчетамъ за операционный годъ, начавшійся въ 1884 году, а срокомъ для платежа сбора долженъ быть принять мѣсячный срокъ со дня утвержденія общимъ собраніемъ отчета. Общее правило это должно быть примѣнено ко всѣмъ обществамъ и товариществамъ, отчеты коихъ утверждены съ 1 Января по 1 Июля 1885 г. Тѣ же общества и товарищества, отчеты коихъ не будутъ утверждены къ 1 Июля 1885 года, должны внести слѣдующій съ нихъ процентный сборъ не позднѣе 1 Июля, на основаніи годовыхъ отчетовъ ихъ за операционный годъ, окончившійся въ 1884 году, съ соблюдениемъ правилъ, указанныхъ въ ст. 13 правилъ.

35. Въ теченіи мѣсяца по утверждениіи общимъ собраніемъ годового ихъ отчета, правленія подлежащихъ процентному сбору предпріятій обязаны препроводить для напечатанія, за установленную плату, въ редакцію „Вѣстника фінансовъ, промышленности

31. Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, podlegające opłacie dodatkowej procentowej, pociągają się do téj opłaty w miej- scu znajdowania się ich głównych zarządów.

32. Opłata procentowa dodatkowa za rok bieżący pobiera się w ilości trzech procentów od czystego zysku z przedsiębiorstwa za ubiegły rok operacyjny.

33. Opłata procentowa dodatkowa oblicza się zgodnie z przepisami, wskazanemi w artykułach 42—45 niniejszej instrukcyi, po- dług sprawozdań towarzystw i spółek za ubiegły rok operacyjny, sprawdzonych przez urząd podatkowy gubernialny.

34. Zarządy podlegających téj opłacie towarzystw i spółek, wciążu miesiąca po zatwierdzeniu przez ogólne zebranie rocznego ich sprawozdania, są obowiązane przedstawić to sprawozdanie, wraz z protokołami ogólnego zebrania, do urzędu podatkowego gubernial- nego téj gubernii, gdzie zarząd ma swoje miejsce pobytu, a równo- cześnie przedstawić kwit kasy skarbowej z uiszczenia przypadającej od przedsiębiorstwa opłaty.

Uwaga. Ponieważ podług ustępu II Najwyżej zatw. d. 15 Stycznia 1885 r. Zd. Rad. Pań., pobieranie opłat dodatko- wych powinno się rozpocząć od roku 1885, zatem za podstawę do obliczenia opłaty procentowej za ten rok powinien być przyjęty zysk czysty, osiągnięty podług sprawozdań za rok 1884, a za termin uiszczenia opłaty powinien być przyjęty termin mie- sięczny od dnia zatwierdzenia przez Ogólne Zebranie spravo- zdania. Ogólny ten przepis powinien być zastosowany do wszystkich towarzystw i spółek, których sprawozdania zatwier- dzone zostały od 1 Stycznia do 1 Lipca 1885 r. Te zaś towa- rzystwa i spółki, których sprawozdania nie będą zatwierdzone do 1 Lipca 1885 r., powinny wnieść przypadającą od nich opła- tę procentową najpóźniej 1-go Lipca, na zasadzie sprawozdań rocznych za rok operacyjny, który się skończył w roku 1884, z zachowaniem przepisów, wskazanych w art. 13 przepisów.

35. Wciążu miesiąca po zatwierdzeniu przez ogólne zebranie rocznego ich sprawozdania, zarządy podlegających opłacie procento- wej przedsiębiorstw są obowiązane przesłać w celu wydrukowania, za ustanowioną opłatą, do Redakcyi „Wiestnika finansów, przemysłu

и торговли", заключительный баланс и извлечеіе изъ годового отчета, съ показаниемъ въ опомъ валового дохода, расхода и чистой прибыли за отчетный годъ, а также распределенія сей послѣдней, съ означениемъ размѣра дивиденда, назначенаго къ выдачѣ на каждое акцію или пай.

36. Всѣ общества и товарищества, отчеты коихъ не были представлены къ 1 Іюля текущаго года, вперед до утверждения сихъ отчетовъ, должны быть обложены не позднѣе 1 Іюля на основаніи послѣдняго утвержденаго общимъ собраниемъ годового отчета. Только вновь возникшія общества и товарищества, по которымъ еще не было составлено годовыхъ отчетовъ, подлежать обложению послѣ представленія ими первого годового отчета, хотя бы утвержденаго и послѣ 1 Іюля.

37. Казенные палаты имѣютъ наблюденіе, какъ за своевременнымъ представлениемъ акціонерными обществами и товариществами отчетовъ губернскому податному присутствію, такъ и за поступлениемъ причитающагося съ нихъ дополнительнаго процентнаго сбора.

38. Въ казенной палатѣ ведется, по прилагаемой у сего формѣ, расчетная книга для записыванія всѣхъ подлежащихъ процентному сбору акціонерныхъ обществъ, товариществъ на паяхъ и другихъ видовъ товариществъ, главныя правленія коихъ находятся въ предѣлахъ губерній, съ означениемъ въ сей книгѣ, между прочимъ, опредѣленыхъ уставами сроковъ, въ которые правленія обязаны представлять свои отчеты общимъ собраніямъ, а равно и времени, съ котораго надлежитъ исчислять каждому изъ обществъ или товариществъ срокъ для платежа процентнаго сбора. Въ эту же книгу заносятся всѣ образовавшіяся въ теченіи года общества и товарищества и въ пей же дѣлаются отмѣтки относительно обществъ и товариществъ, прекратившихъ свои дѣйствія.

39. По составленіи въ первый разъ упомянутой въ ст. 38 книги, казенные палаты сообщаютъ редакціи „Вѣстника финансъ, промышленности и торговли" списки всѣхъ обществъ и товариществъ, главныя правленія коихъ находятся въ чертѣ губерній, съ означениемъ сроковъ, опредѣленыхъ уставами для созыва общихъ собраній. Затѣмъ палаты, одновременно съ отмѣткою въ книгахъ, уведомляютъ редакцію о вновь образовавшихся и о прекратившихъ свои дѣйствія обществахъ. Равнымъ образомъ казенные

i handlu" bilans i wyciąg ze sprawozdania rocznego, z wyszczególnieniem w nim ryczałtowego dochodu, rozchodu i zysku czystego za rok sprawozdawczy tudzież rozdziału tego zysku, ze wskazaniem wysokości dywidendy, mającej być wydaną za każdą akcję lub udział.

36. Wszystkie towarzystwa i spółki, których sprawozdania nie były przedstawione na 1 Lipca bieżącego roku przed zatwierdzeniem tych sprawozdań, powinny być opodatkowane najpóźniej 1 Lipca na zasadzie ostatniego, zatwierzonego przez ogólne zebranie, sprawozdania rocznego. Tylko nowo powstające towarzystwa i spółki, co do których nie sporządzono sprawozdań rocznych, ulegają opodatkowaniu po przedstawieniu przez nie pierwszego sprawozdania rocznego, chociażby zatwierzonego i po 1 Lipca.

37. Izby skarbowe mają nadzór tak nad przedstawieniem we właściwym czasie przez towarzystwa i spółki akcyjne sprawozdań urzędowi podatkowemu gubernialnemu jak i nad wpływem przypadającym od nich opłaty procentowej dodatkowej.

38. W izbie skarbowej prowadzi się, podług załączonego przy niniejszym wzorze, księga obrachunkowa, do zapisywania wszystkich, podlegających opłacie procentowej, towarzystw akcyjnych, spółek udziałowych i innych tego rodzaju spółek, których główne zarządy znajdują się w obrębie gubernii, z oznaczeniem w tej księdze, pomiędzy innymi, określonych przez ustawę terminów, w których zarządy są obowiązane składać swoje sprawozdania zebraniom ogólnym, tudzież czasu, od którego należy liczyć każdemu z towarzystw lub spółek termin uiszczenia opłaty procentowej. Do téj saméj księgi zaciągają się wszystkie towarzystwa i spółki w ciągu roku założone i w nié również robią się wzmianki, co do towarzystw i spółek, które zaprzestały swoich czynności.

39. Po sporządzeniu po raz pierwszy wzmiankowanej w art. 38 księgi, izby skarbowe komunikują redakcji „Wiestnika finansów, przemysłu i handlu" listę wszystkich towarzystw i spółek, których główne zarządy znajdują się w obrębie gubernii, ze wskazaniem terminów, określonych przez ustawę dla zwołania ogólnych zebran. Następnie izby, równocześnie ze wzmianką w księgach, uwiadamiają redakcję o nowo założonych towarzystwach i o tych, które czynności swoich zaprzestały. Podobnież izby skarbowe corok, w miarę składania do

палаты, ежегодно по мѣрѣ представлениія въ податное присутствіе отчетовъ правленій, увѣдомляютъ редакцію о времени утвержденія общимъ собраніемъ отчета.

40. Въ случаѣ непредставлениія податному присутствію въ срокъ отчета правленія съ протоколомъ общаго собранія и квитанціи казначейства, предсѣдатель присутствія обращается къ правленію съ требованіемъ о немедленномъ доставленіи объясненія причинъ такого промедленія и квитанціи обѣ уплатѣ процентнаго сбора.

41. При уклоненіи правленій отъ представлениія отчетовъ и затребованныхъ отъ нихъ объясненій, предсѣдатель губернскаго податнаго присутствія передаетъ это обстоятельство на разсмотрѣніе сего присутствія, которое, если усмотритъ къ тому достаточные поводы, налагаетъ на предпріятіе штрафъ за такое уклоненіе, въ размѣрѣ не свыше 300 рублей.

42. Представленные правленіемъ отчетъ за истекшій операционный годъ, протоколъ общаго собранія и квитанція казначейства въ уплатѣ слѣдующаго съ предпріятія процентнаго сбора, вмѣстѣ со справками изъ подлежащаго устава общества или товарищества и изъ дѣлъ казепной палаты, вносятся предсѣдателемъ на разсмотрѣніе губернскаго податнаго присутствія, которому и принадлежитъ проверка представленныхъ правленіями отчетовъ.

43. При производствѣ повѣрки, присутствіе имѣетъ право требовать необходимыхъ дополненій и разъясненій отъ правленій, а если, по исполніи отчета, не предстоитъ въ томъ надобности, то, по имѣющимся у него данимъ, оно опредѣляется: а) подлежащую процентному сбору чистую прибыль общества или товарищества за истекшій операционный годъ, исчисляя ее по совокупности прибылей отъ всѣхъ принадлежащихъ предпріятію заведеній, въ томъ числѣ и находящихся не въ той губерніи, где находится главное правленіе, и б) подлежащую къ поступлению съ общества или товарищества за отчетный годъ сумму процентнаго сбора.

44. При исчислении подлежащей обложенію чистой прибыли, изъ валового дохода за отчетный годъ исключаются:

1) Расходы по управлению, содержание, жалование и вознагражденіе служащихъ и рабочихъ, кромѣ выдаваемаго изъ чистой прибыли, и расходы на улучшеніе быта рабочихъ.

urzędu podatkowego sprawozdań zarządów, uwiadamiają redakcję o czasie zatwierdzenia przez ogólne zebranie sprawozdania.

40. Wrazie niezłożenia na termin urzędowi podatkowemu sprawozdania zarządu z protokołów ogólnego zebrania i kwitu kasy skarbowej, prezes urzędu zwraca się do zarządu z żądaniem bezzwłocznego wyjaśnienia przyczyn takowej zwłoki i dostarczenia kwitu z uiszczenia opłaty procentowej.

41. Jeżeli zarządy uchylają się od składania sprawozdań i wymaganych od nich objaśnień, to prezes urzędu podatkowego gubernialnego oddaje tę okoliczność pod rozpoznanie poinformowanego urzędu, który, jeżeli znajdzie ku temu dostateczne powody, nakłada na przedsiębiorstwo karę za takie uchylenie się, w wysokości do rubli 300.

42. Złożone przez zarząd sprawozdanie za ubiegły rok operacyjny, protokół ogólnego zebrania i kwit kasy skarbowej z uiszczenia przypadającego od przedsiębiorstwa opłaty procentowej, łącznie z informacyami z odnośnej ustawy towarzystwa lub spółki i z akt izby skarbowej, prezes oddaje pod rozpoznanie urzędu podatkowego gubernialnego, do którego też należy sprawdzanie złożonych przez zarządy sprawozdań.

43. Przy sprawdzaniu sprawozdania urząd ma prawo żądać niezbędnych uzupełnień i wyjaśnień od zarządów; a jeżeli z powodu jasności sprawozdania nie ma tego potrzeby, to, podług znajdujących się w jego ręku danych, określa: a) podlegający opłacie procentowej zysk czysty towarzystwa lub spółki za ubiegły rok operacyjny, obliczając go podług ogółu zysków od wszystkich, do przedsiębiorstwa należących, zakładów; w tej liczbie i od znajdujących się nie w tej gubernii, gdzie znajduje się zarząd główny, i b) przypadającą od towarzystwa lub spółki za rok sprawozdawczy sumę opłaty procentowej.

44. Przy obliczeniu podlegającego opodatkowaniu zysku czystego z dochodu ryczałtowego za rok sprawozdawczy wykreślają się:

1) Rozchody na zarząd, utrzymanie, pensję i wynagrodzenie służby i robotników, oprócz tego, co się wydaje z zysku czystego, i rozchody na polepszenie bytu robotników.

2. Издержки на арендуование фабрикъ, заводовъ и другихъ промышленныхъ предпріятій и заведеній, или же наемная плата за помѣщенія для указанныхъ заведеній, для производства торговли и для складовъ.

3) Издержки на содержаніе, ремонтъ, возобновленіе и страхование помѣщеній, машинъ, инструментовъ, инвентаря и рабочаго скота.

4) Суммы, обращаемыя на расширение предпріятія.

5) Суммы, списываемыя на погашеніе цѣнности строеній, машинъ, инвентаря и проч., въ размѣрѣ определенномъ уставомъ: а если уставъ не содержитъ особаго постановленія по сему предмету, то въ размѣрѣ: для каменныхъ строеній — не свыше 5%, а для деревянныхъ строеній, машинъ и инвентаря — не свыше 10% съ суммами, показанной по балансу.

6) Издержки на приобрѣтеніе предметовъ торгового оборота или материаловъ для изготавленія издѣлій, а также на топливо и освѣщепіе.

7) Государственные налоги, городскіе и земскіе сборы.

8) Суммы, отчисляемыя изъ прибылей на погашеніе первоначальныхъ расходовъ по учрежденію общества или товарищества.

9) Убытки по предпріятію, покрытые изъ доходовъ отчетнаго года.

10) Суммы, перенесенные изъ прибылей предпѣстующаго года въ балансъ отчетнаго года.

11) Часть валового дохода, поллежащая перечисленію на будущій годъ сообразно срокамъ, за которые полученъ этотъ доходъ, напр.: въ банковыхъ учрежденіяхъ — процентъ по учетной и ссудной операциимъ за время послѣ отчетнаго года, по страховымъ обществамъ — часть страховой преміи за таковое же время и т. п.

12) Проценты и погашеніе по долгамъ предпріятія, а равно суммы, отчисляемыя на погашеніе складочнаго капитала, если предпріятіе, по истеченіи извѣстнаго срока, должно перейти безвозмездно въ собственность казны, общественныхъ или другихъ учрежденій или частныхъ лицъ.

45. Изъ частной прибыли не исключаются:

2) Wydatki na dzierżawienie fabryk i innych przedsiębiorstw i zakładów przemysłowych; albo też komorne za pomieszczenia na te zakłady do prowadzenia handlu i na składy.

3) Wydatki na utrzymanie, reperację, odnowienie i zabezpieczenie pomieszczeń, maszyn, narzędzi, inwentarza i bydła roboczego.

4) Sumy, używane na rozszerzenie przedsiębiorstwa.

5) Sumy, przepisywane na amortyzację wartości budowli, maszyn, narzędzi i t. p., w wysokości, określonej przez Ustawę; a jeżeli Ustawa nie zawiera w sobie specjalnego w tym przedmiocie postanowienia, to w wysokości: dla budowli murowanych — do 5%, a dla drewnianych — do 10% od sumy, wskazanej w bilansie.

6) Wydatki na nabycie przedmiotów obrotu handlowego albo materyałów na przyspobienie wyrobów tudzież na opal i światło.

7) Podatki państwowe, miejskie i ziemskie.

8) Sumy, potrącane z zysków na amortyzację pierwiastkowych roczodów na założenie towarzystwa lub spółki.

9) Straty na przedsiębiorstwie, pokryte z dochodów roku sprawozdawczego.

10) Sumy, przeniesione z zysków poprzedniego roku do bilansu roku sprawozdawczego.

11) Część dochodu ryczałtowego, podlegająca przeniesieniu na rok następny, odpowiednio do terminów, za jakie ten dochód osiągnięto, np. w instytucjach bankowych — procent od operacji dyskontowej i pozyzkowej za czas po roku sprawozdawczym; w towarzystwach ubezpieczeń — część premiów ubezpieczeń za taki sam czas i t. p.

12) Procenty i amortyzacja długów przedsiębiorstwa jak również sumy, potrącane na amortyzację kapitału składowego, jeżeli przedsiębiorstwo, po upływie pewnego terminu, powinno przejść bezpłatnie na własność skarbu, instytucji gminnych lub innych albo osób prywatnych.

45. Z zysku czystego nie wykreślają się:

Cz. 3. 1885.

1) Отчислениа на иогашеніе складочнаго капитала, кромъ случаевъ, упомянутыхъ въ п. 12 ст. 44.

2) Отчислениа на увеличеніе основнаго или запаснаго капитала.

3) Отчислениа въ пользу общественныхъ учрежденій.

4) Отчислениа въ пользу учредителей.

5) Вознагражденіе директорамъ, членамъ совѣта или правленія и служащимъ, выдаваемое изъ чистой прибыли.

6) Суммы, перепосыпымъ изъ прибылей отчетнаго года въ запасный дивидендъ или въ балансъ слѣдующаго года, кромъ упомянутыхъ въ п. 11 ст. 44.

7) Проценты по бумагамъ и текущимъ счетамъ, привлекаемые къ платежу сбора съ доходовъ отъ денежныхъ капиталовъ.

46. О произведенной податнымъ присутствіемъ повѣркѣ каждаго отчета должна быть занесена въ журналъ его засѣданій отдѣльная статья, причемъ обязательно должны быть заслушаны и сопоставлены съ требованиею закона и настоящей инструкціи слѣдующія обстоятельства дѣла:

а) время утверждения общимъ собраниемъ отчета за истекшій операционный годъ;

б) время представленія губернскому податному присутствію сего отчета съ протоколомъ общаго собранія;

в) сумма и время поступленія въ казну сданнаго правленіемъ процентнаго сбора;

г) сумма чистой прибыли, опредѣленная общимъ собраниемъ, и таковая же—по исчислению податнаго присутствія.

и д.) сумма процентнаго сбора, подлежащая поступленію въ казну по прибылямъ, опредѣленнымъ присутствіемъ.

47. Если при повѣркѣ отчета окажется, что онъ представленъ правленіемъ въ установленный срокъ, что процентный сборъ исчисленъ правленіемъ вѣрно и уплачено имъ своевременно и сполна, то податное присутствіе утверждаетъ показанія по отчету суммы чистой прибыли и поступившаго въ казну процентнаго сбора.

48. Въ противномъ случаѣ, по повѣркѣ отчета, податное присутствіе опредѣляетъ: сумму процентнаго сбора, подлежащую донесенію въ казну, сообразно исчисленной присутствіемъ суммѣ

1) Potrącenia na amortyzację kapitału składowego, oprócz wypadków, wzmiankowanych w ust. 12 art. 44.

2) Potrącenia na powiększenie kapitału zakładowego lub zapasowego.

3) Potrącenia na rzecz instytucji gminnych.

4) Potrącenia na rzecz założycieli.

5) Wynagrodzenie dla dyrektorów, członków rady lub zarządu i służby, wydawane z zysku czystego.

6) Sumy, przenoszone z zysków roku sprawozdawczego do dywidendy zapasowej albo do bilansu następnego roku, oprócz wzmiankowanych w ust. 11 art. 44.

7) Procenty od papierów i rachunków bieżących, podlegające podatkowi od dochodów z kapitałów pieniężnych.

46. O dokonaném przez urząd podatkowy sprawdzeniu każdego sprawozdania powinna być wniesiona do protokołu tego posiedzenia oddzielna pozycja; przytym obowiązkowo powinny być wysłane i zestawione z wymaganiami prawa i niniejszej instrukcji następujące okoliczności sprawy:

a) czas zatwierdzenia przez ogólne zebranie sprawozdania za ubiegły rok operacyjny;

b) czas złożenia urzędowi podatkowemu gubernialnemu tego sprawozdania z protokołem ogólnego zebrania;

c) suma i czas wpływu skarbu opłaty procentowej wniesionej przez zarząd;

d) suma zysku czystego, określona przez ogólne zebranie, i taka sama suma—podług obrachunku urzędu podatkowego,

i e) suma opłaty procentowej, jaka powinna wpływać do skarbu od zysków, określonych przez urząd.

47. Jeżeli przy sprawdzeniu sprawozdania okaże się, że zarząd złożył je w ustanowionym terminie, że opłatę procentową obliczył należycie i zapłacił ją we właściwym czasie i w całości, to urząd podatkowy zatwierdza wskazane w sprawozdaniu sumy zysku czystego i opłaty procentowej, jaka wpłynęła do skarbu.

48. W przeciwnym razie, po sprawdzeniu sprawozdania, urząd podatkowy określa: sumę opłaty procentowej, jaka dodatkowo powinna być wniesiona do skarbu, odpowiednio do obliczoniej

чистой прибыли, и назначаетъ штрафъ (не свыше 300 рублей) съ правлениемъ, своевременно не представившихъ отчета и протокола общаго собрания.

49. При проверкѣ отчетовъ, представленныхъ послѣ 1 Июля, податное присутствіе, кроме того, должно разсмотрѣть, внесено ли правлениемъ къ 1 Июля процентный сборъ въ той суммѣ, какая причиталась съ предпріятія по отчету за предшествовавшій годъ, и сравнить внесенную правлениемъ къ этому сроку сумму процентнаго сбора съ тою, которая будетъ причтаться съ прибылей, определенныхъ присутствіемъ по новому отчету. Затѣмъ оно постановляетъ, какая сумма процентнаго сбора должна быть уплачена правлениемъ или признана поступившею сверхъ оклада.

50. Пеній, въ размѣрѣ 1% въ мѣсяцъ со всей непоступившей своевременно въ казну суммы, подлежать общества и товарищества, правлениія коихъ:

а) въ теченіи мѣсяца по утвержденію общимъ собраниемъ годового ихъ отчета (если такое утвержденіе послѣдовало до 1-го Июля), не представлять губернскому присутствію квитанціи казначейства въ уплатѣ слѣдующаго съ предпріятія по сему отчету дополнительнаго процентнаго сбора;

б) до 1 Июля не представлять губернскому присутствію квитанціи казначейства въ уплатѣ за текущій годъ процентнаго сбора въ суммѣ, какая причиталась съ нихъ за предшствовавшій годъ, если отчеты ихъ не были представлены къ 1 Июлю текущаго года;

в) не внесутъ въ мѣсячный срокъ доплаты, которая можетъ быть съ нихъ затребована по проверкѣ отчета, представленнаго присутствію до 1 Июля, или по сличенію прошлогодняго отчета съ новымъ отчетомъ, представленнымъ послѣ 1 Июля.

51. По истеченіи семидневнаго срока, определеннаго для протеста губернатора (ст. 22), подлежащему правлению посыпается или извѣщеніе объ утвержденіи суммы уплаченнаго имъ сбора (ст. 47), или же платежное объявленіе о доплатѣ исчисленной присутствіемъ суммы, съ указаніемъ оснований таковаго исчислѣнія.

52. Если въ теченіи мѣсяца со дня врученія платежнаго объявленія правлению, оно не внесетъ указанной въ томъ объявленіи суммы, то сія послѣдняя, вмѣстѣ съ шенею и штрафомъ, если онъ былъ назначенъ, взыскивается казенпою палатою порядкомъ, установленнымъ для спорныхъ взисканій.

przez urząd sumy zysku czystego i wymierza karę (do rubli 300) na zarządy, które we właściwym czasie nie złożyły sprawozdania i protokołu ogólnego zebrania.

49. Przy sprawdzeniu sprawozdań, złożonych po 1 Lipca, urząd podatkowy, prócz tego, powinien rozpoznać, czy zarząd wniosł na 1 Lipca opłatę procentową w tej sumie, jaka przypadała od przedsiębiorstwa podług sprawozdania za rok poprzedni, i porównać wniesioną przez zarząd na ten termin sumę z tą, jaka będzie przypadała od zysków, określonych przez urząd podług nowego sprawozdania. Następnie postanawia, jaką sumę opłaty procentowej zarząd wniesie powinien lub jaka wpłynęła zbytecznie.

50. Karze, w wysokości 1% miesięcznie od całej, we właściwym czasie do skarbu niewniesionej, sumy ulegają towarzystwa i spółki których zarządy:

a) wciążu miesiąca po zatwierdzeniu przez ogólne zebranie rocznego ich sprawozdania (jeżeli takie zatwierdzenie nastąpiło przed 1 Lipca) nie złoży urzędowi gubernialnemu kwitu kasy skarbowej z uiszczenia przypadającej od przedsiębiorstwa podług tego sprawozdania opłaty procentowej dodatkowej;

b) do 1 Lipca nie złoży urzędowi gubernialnemu kwitu kasy skarbowej z uiszczenia za rok bieżący opłaty procentowej w sumie, jaka przypadała od nich za rok poprzedni, jeżeli sprawozdania ich nie były złożone na 1 Lipca roku bieżącego;

c) nie wniosą w terminie miesięcznym dopłaty, której mogą od nich zażądać po sprawdzeniu sprawozdania, złożonego urzędowi przed 1 Lipca albo po porównaniu zeszłorocznego sprawozdania z nowym sprawozdaniem, złożonem po 1 Lipca.

51. Po upływie terminu siedmiodniowego, określonego na protest gubernatora (art. 22), odnośnemu zarządowi posyła się albo zawiadomienie o zatwierdzeniu sumy wniesionej przezeń opłaty (art. 47), albo też deklarację płatniczą co do dopłaty obliczonowej przez urząd sumy, ze wskazaniem zasad takiego obliczenia.

52. Jeżeli wciążu miesiąca od dnia doręczenia deklaracji płatniczej zarządowi, tenże nie wniesie wskazanej w tej deklaracji sumy, to sumę tę wraz z karą, jeżeli takowa była wymierzona, ściaga izba skarbową w sposób ustanowiony dla egzekucji bezspornych.

53. Возвратъ излишне внесенного въ казну процентного сбера производится, по ходатайству о семъ правлениі, казенпою палатою, по соглашенію съ контрольною палатою, безъ ограничій суммы, на счетъ кредита, ассигнuemаго по сметѣ департамента государственного казначейства на „возвратъ суммъ, неподлежаще поступившихъ въ казну“. Если же такого ходатайства не послѣдуетъ, то излишки зачисляются въ счетъ платежей слѣдующаго года.

III. По дополнительному раскладочному сбору.

54. Общая по имперіи сумма дополнительнаго раскладочнаго сбора съ торговыхъ и промышленныхъ предпріятій и распределеніе оной между губерніями и областями устанавливаются въ законодательномъ порядкѣ на три года.

55. Слѣдующая съ губерніи сумма дополнительнаго раскладочнаго сбора распредѣляется ежегодно губернскими податными присутствіемъ между уѣздами, со входящими въ ихъ составъ городами, сообразно степени развитія въ нихъ торговли и промышленности. Для столицъ и наиболѣе значительныхъ городовъ, въ колх., по указанию Министра Финансовъ, образованы отдѣльныя отъ уѣздныхъ городскія податныя присутствія, суммы раскладочнаго сбора, причитающіяся съ этихъ городовъ, назначаются особо, какъ для отдѣльныхъ уѣзовъ.

56. Основаніемъ для соображеній губернскаго податнаго присутствія, при разверсткѣ губернской суммы раскладочнаго сбора между уѣздами, должны служить итоги предполагаемыхъ прибылей отъ всѣхъ подлежащихъ означеному сбору въ чертѣ каждого уѣзда предпріятій, плавакаемые изъ свѣдѣній, собираемыхъ въ порядкѣ, указанномъ ст. 59—61 настоящей инструкціи. Полученные такимъ образомъ данные провѣряются и дополняются какъ всѣми имѣющими въ виду присутствія свѣдѣніями, опредѣляющими степень развитія торговли и промышленности въ каждомъ изъ уѣзовъ вообще, такъ и въ частности тѣми условіями, которыя въ данномъ году вліяютъ на платежную способность котораго либо изъ нихъ.

57. Первопачальный предположенія о разверсткѣ причитающейся съ губерніи суммы составляются управляющимъ казенною

53. Zwrotu zbytecznie wniesionej do skarbu opłaty procentowej, dopełnia, naskutek starania o to zarządu, izba skarbową, po porozumieniu się z izbą obrachunkową, bez ograniczenia sumy, na rachunek kredytu, asygnowaego podług budżetu departamentu skarbu państwa na „zwrot sum, które niewłaściwie wpłynęły do skarbu“. Jeżeli zaś takiego starania nie będzie, to zwyżki zaliczają się na rachunek wypłat za rok następny.

III. Co do opłaty dodatkowej rozkładowej.

54. Ogólną dla całego cesarstwa sumę opłaty dodatkowej rozkładowej od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych i rozdział téj sumy na gubernie i obwody ustanawia się w drodze prawodawczej na lat trzy.

55. Przypadającą z gubernii sumę opłaty dodatkowej rozkładowej urząd podatkowy gubernialny rozdziela corok na powiaty z wchodzącemi w ich obręb miastami, odpowiednio do stopnia rozwoju w nich handlu i przemysłu. Dla stolic i najważniejszych miast, w których, podług wskazówek Ministra Finansów, utworzone są oddzielne od powiatowych urzędy podatkowe miejskie, sumy opłaty podatkowej, przypadające od tych miast, wyznaczają się oddzielnie, jak dla oddzielnich powiatów.

56. Za podstawę do działania urzędu podatkowego gubernialnego przy rozdziale gubernialnej sumy opłaty rozkładowej na powiaty powinny służyć sumy przypuszczalnych zysków ze wszystkich, opłacie téj w obrębie każdego powiatu ulegających, przedsiębiorstw, wyciągane z wiadomości, zbieranych w drodze, wskazanej w art. 59—61 niniejszej instrukcji. Otrzymywane w taki sposób dane sprawdzają się i uzupełniają się zarówno wszystkimi, określającymi stopień rozwoju handlu i przemysłu w każdym z powiatów wogółem wiadomościami, jak i w szczególności temi warunkami, jakie w danym roku wpływają na zdolność płatniczą któregokolwiek z nich.

57. Pierwiastkowe projekty co do rozdziału przypadającej z gubernii sumy sporządza zarządzający izbą skarbową i wnosi do

палатою и вносятся въ губернское присутствіе съ имѣющими ся въ палатѣ свѣдѣніями и справками. Что разсмотрѣніи оныхъ, губернское податное присутствіе производитъ распределеніе означенной суммы между уѣздами, а равно и тѣми городами, для которыхъ образованы особыя присутствія, причемъ позлагаетъ въ журналъ тѣ основація, которыми оно при этомъ руководствовалось.

58. О суммѣ раскладочнаго сбора, утвержденной для каждого уѣзда вошедшемъ въ законную силу постановленіемъ губернскаго податнаго присутствія, публикуется въ губернскихъ вѣдомостяхъ и сообщается подлежащимъ уѣзднымъ и городскимъ присутствіямъ.

59. Въ началѣ каждого года, предсѣдатель губернскаго податнаго присутствія приглашаетъ, чрезъ публикацію, лицъ, подлежащихъ платежу раскладочнаго сбора, доставить, по принадлежности городскому или уѣздному присутствію, къ назначенному сроку, заявленія о размѣрѣ оборотовъ каждого изъ принадлежащихъ имъ предпріятій.

60. Для проверки указанныхъ въ предыдущей статьѣ заявлений и для подготовленія данныхъ, необходимыхъ губернскому присутствію при производствѣ разверстки между уѣздами, а уѣздному присутствію при раскладкѣ между плательщиками, лица, производящія проверку торговли, собираютъ, въ теченіи всего года, па мѣстѣ, по пропорціи отъ Министерства Финансовъ указаніямъ, посредствомъ опроса самихъ торговцевъ и лицъ, заслуживающихъ въ этомъ отношеніи довѣрія, а также и другими способами, возможно приблизительныя свѣдѣнія о годовыхъ оборотахъ, условіяхъ производства и предполагаемой прибыльности каждого предпріятія, оплачивающаго гильдейскія пошлины. Свѣдѣнія эти заносятся въ журналъ проверки.

61. Собранные въ вышеуказанномъ порядкѣ свѣдѣнія проверяются казенною палатою, съ помошью данныхъ, имѣющихся въ купеческихъ, городскихъ и земскихъ упраواхъ, статистическихъ свѣдѣній, собираемыхъ ежегодно губернаторами, и статистическихъ изслѣдований, произведенныхъ нѣкоторыми городами и земствами, а равно и другими способами.

62. Промышленныя и торговыя заведенія, подлежащія платежу раскладочнаго сбора, заносятся казенною палатою въ установленныя для записи сихъ заведеній книги. Книги эти дѣлятся на

urzędu gubernialnego wraz z wiadomościami i informacyami, jakie posiada izba. Po rozpoznaniu ich, urząd podatkowy gubernialny dopełnia rozdziału téj sumy na powiaty oraz te miasta, dla których utworzone zostały oddzielne urzędy; przytém wyłuszcza w protokule zasady, któremi się przytém izba kierowała.

58. O sumie opłaty rozkładowej, zatwierdzonéj dla każdego powiatu prawomocném postanowieniem urzędu podatkowego gubernialnego, ogłasza się w „Wiedomściach“ gubernialnych i komunikuje się odnośnym urzędom powiatowym i miejskim.

59. Na początku każdego roku prezes urzędu podatkowego gubernialnego wzywa przez publikację osoby, podlegające opłacie rozkładowej, ażeby dostarczyły urzędowi miejskiemu lub powiatowemu na oznaczony termin deklarację co do wysokości obrotów każdego z należących do nich przedsiębiorstw.

60. W celu sprawdzenia wskazanych w poprzedzającym ustępie deklaracji i przygotowania danych, niezbędnych urzędowi gubernialnemu przy dokonaniu rozdziału na powiaty, a urzędowi powiatowemu — przy rozkładzie pomiędzy płatników, osoby dopełniające sprawdzenia handlu zbierają w ciągu całego roku na miejscu, na mocy udzielonych przez Ministra Finansów wskazówek, przez badanie samych handlujących i osób zasługujących pod tym względem na zaufanie, oraz innemi sposobami, o ile możliwości przybliżone wiadomości o obrotach rocznych, warunkach fabrykacyjnych i przypuszczalnej zyskowności każdego przedsiębiorstwa, płacącego opłaty gildyjne. Wiadomości te zaciągają się do dziennika rewizyjnego.

61. Zebrane w wyżej wskazany sposób wiadomości sprawdza izba skarbową, przy pomocy danych, posiadanych przez urzędy kujawskie, ziemskie i miejskie, wiadomości statystycznych, zbieranych corok przez gubernatorów, oraz badań statystycznych, dokonanych przez niektóre miasta i ziemstwa i innemi sposobami.

62. Zakłady przemysłowe i handlowe, podlegające opłacie rozkładowej, izba skarbową zapisuje do ustanowionych w celu zapisywania tych zakładów ksiąg. Księgi te dzielą się na dwie części:

двѣ части: первая—для записи торговыkhъ предпріятій и вторая— для фабрикъ, заводовъ и мастерскихъ.

63. При занесеніи торговыkhъ и промышленныхъ заведеній въ означенные книги, слѣдуетъ имѣть въ виду, что:

а) дополнительному раскладочному сбору подлежать только предпріятія, уплачивающія гильдейскія пошлины, въ томъ числѣ и облагаемыя однимъ лишь билетнымъ сборомъ;

б) тѣ помѣщенія, кои предназначаются исключительно для склада и сортировки товаровъ, закупаемыхъ на мѣстѣ и отправляемыхъ въ другіе пункты имперіи, не должны быть привлекаемы къ раскладочному сбору въ мѣстѣ нахожденія сихъ помѣщеній;

в) заведенія, принадлежащія акціонернымъ обществамъ, товариществамъ на паяхъ и другимъ видамъ товариществъ по участкамъ, какъ привлекаемы къ дополнительному процентному сбору, хотя бы и въ другой губерніи, не подлежать обложенію раскладочнымъ сборомъ;

г) товарищества полныхъ и на вѣрѣ разсматриваются какъ одно предпріятіе, подлежащее раскладочному сбору;

д) заводы и фабрики, подлежащіе платежу акцизныхъ сборовъ и составляющіе личную собственность предпринимателей, т. е. не принадлежащіе акціонернымъ обществамъ и товариществамъ, не привлекаются въ настоящее время къ платежу раскладочнаго сбора; но изъятіе это касается только самыхъ заводовъ и фабрикъ и отнюдь не распространяется на оплачиваемыя гильдейскими пошлинами торговые заведенія, въ коихъ производится продажа издѣлій таковыхъ фабрикъ и заводовъ.

64. Книги для записи торговыkhъ и промышленныхъ предпріятій ведутся въ казенной палатѣ особо для каждого изъ уѣздовъ губерніи и тѣхъ городовъ, въ которыхъ образованы отдѣльныя отъ уѣздныхъ городскія податныя присутствія.

65. Для тѣхъ уѣздовъ или городовъ, въ коихъ число предпріятій, подлежащихъ раскладочному сбору, весьма значительно, вышеупомянутыя книги подраздѣляются на отдѣлы, соотвѣтственно родамъ торга и видамъ производства.

66. Книги могутъ быть заведены на сколько лѣть и въ такомъ случаѣ должны пополняться и исправляться ежегодно.

pierwsza—do zapisywania przedsiębiorstw handlowych i druga — dla fabryk i ręcodzielni.

63. Przy wnoszeniu zakładów handlowych i przemysłowych do tych ksiąg, należy mieć na względzie, że:

- a) opłacie dodatkowej rozkładowej podlegają tylko przedsiębiorstwa, płacące opłaty gildyjne, a w tej liczbie i takie, które płacą tylko za bilety;
- b) te pomieszczenia, które przeznaczone są wyłącznie na skład i sortowanie towarów, zakupywanych na miejscu i wysyłanych do innych punktów cesarstwa, nie powinny być pociągane do opłaty rozkładowej w miejscu znajdowania się tych pomieszczeń;
- c) zakłady, należące do towarzystw akcyjnych, spółek udziałowych i innych tego rodzaju spółek, jako pociągane do opłaty dodatkowej procentowej, chociażby w inniej gubernii, nie podlegają opłacie rozkładowej;
- d) spółki firmowe i komandytowe uważają się jako jedno przedsiębiorstwo, podlegające opłacie rozkładowej;
- e) fabryki podlegające opłacie akcyznej i stanowiące osobistą własność przedsiębiorców t. j. nienależące do towarzystw i spółek akcyjnych, nie pociągają się obecnie do opłaty rozkładowej, ale wyjątek ten dotyczy jedynie samych fabryk i wcale się nie rozciąga na płacące opłaty gildyjne zakłady handlowe, w których odbywa się sprzedaż wyrobów tych fabryk.

64. Księgi do zapisywania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych prowadzą się w izbie skarbowej, oddzielnie dla każdego z powiatów, gubernij i tych miast, w których utworzone zostały oddzielne od powiatowych urzędy podatkowe miejskie.

65. Dla tych powiatów lub miast, w których liczba przedsiębiorstw, podlegających opłacie rozkładowej, jest bardzo duża, wyżej wzmiakowane księgi dzielą się na oddziały, odpowiednio do rodzajów handlu i fabrykacji.

66. Księgi mogą być zaprowadzone na kilka lat i w takim razie powinny być uzupełniane i poprawiane corok.

67. Въ соотвѣтствующихъ графахъ книгъ отмѣчается: родъ каждого торговаго или промышленнаго заведенія; его мѣстонахожденіе; то лицо, коему заведеніе принадлежитъ, съ указаніемъ гильдіи; признаки, характеризующіе размѣры предпріятія, годовой оборотъ его и прибыльность. Относительно же фабрикъ, заводовъ и мастерскихъ, сверхъ того, должно быть показано и число рабочихъ, паровыхъ силъ и другихъ двигателей. Если книга раздѣлена на отдѣлы, то по каждому изъ нихъ ведется особая нумерациѣ статей.

68. Нѣсколько торговыхъ заведеній, принадлежащихъ тому же лицу, должны быть показаны одно за другимъ противъ его имени. При дѣлепіи же книгъ на отдѣлы, лица, ведущія нѣсколько разнородныхъ предпріятій, заносятся по каждому изъ нихъ въ подлежащей отдѣлѣ, причемъ въ одномъ изъ нихъ должны быть указаны №№, подъ коими записаны остальные предпріятія того же лица въ другихъ отдѣлахъ, а въ сихъ послѣднихъ отмѣчается противъ его имени, подъ какимъ № котораго отдѣла книги перечислены №№ всѣхъ принадлежащихъ ему заведеній.

69. Изъ книгъ для записи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій, подлежащихъ раскладочному сбору, казенною палатою составляются: а) *списокъ предпріятій, подлежащихъ раскладочному сбору* и б) *списокъ плательщиковъ раскладочнаго сбора*. Списки эти сообщаются уѣздному или городскому присутствію, чрезъ предсѣдателя его, одновременно съ извѣщеніемъ о суммѣ раскладочнаго сбора, назначенаго съ уѣзда или города губернскимъ присутствіемъ. Вмѣстѣ съ тѣмъ палата передаетъ предсѣдателю присутствія и вышеупомянутые книги.

70. Въ спискѣ предпріятій, подлежащихъ раскладочному сбору, казенною палатою пополняются пять первыхъ графъ, именно: 1) № по порядку, 2) имена, отчества и фамиліи лицъ, имѣющихъ торговыя или промышленныя предпріятія, подлежащія платежу раскладочнаго сбора, съ означеніемъ гильдіи, 3) родъ каждого изъ принадлежащихъ этому лицу торговыхъ или промышленныхъ предпріятій, 4) мѣстонахожденіе каждого торговаго или промышленнаго заведенія и 5) указаніе №№ того же списка, подъ коими запесены другія принадлежащія тому же лицу заведенія. Въ спискѣ этомъ лица и заведенія показываются въ томъ самомъ порядке, въ какомъ они значатся по книгамъ палаты.

67. W odpowiednich rubrykach ksiąg zaznacza się: rodzaj każdego zakładu handlowego lub przemysłowego; miejsce, gdzie tenże się znajduje; osoba, do której zakład należy, ze wskazaniem gildy; cechy, charakteryzujące wielkość przedsiębiorstwa, obrót roczny i wysokość zysków. Zaś co do fabryk i ręcodzielni powinna być, prócz tego, wskazana i liczba robotników, sił parowych i innych motorów. Jeżeli księga podzielona jest na oddziały, to w każdym oddziale prowadzi się odzielna numeracja pozycji.

68. Kilka zakładów handlowych, należących do jednej i téj saméj osoby, powinny być wymienione jeden za drugim naprzeciwko jej nazwiska. Zaś przy dzieleniu księgi na oddziały, osoby, prowadzące kilka różnorodnych przedsiębiorstw, zapisują się co do każdego z nich do właściwego oddziału; przytém w jednym z nich powinny być wskazane N. N., pod którymi zapisane są pozostałe przedsiębiorstwa tego właściciela w innych oddziałach; w tych zaś oddziałach zaznacza się naprzeciwko nazwiska, pod jakim N. którego oddziału księgi są wyszczególnione N.N. wszystkich należących do niego zakładów.

69. Z księgi do zapisywania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, podlegających opłacie rozkładowej, izba skarbową sporządza: a) *spis przedsiębiorstw, podlegających opłacie rozkładowej* i b) *listę płatników opłaty rozkładowej*. Spisy te komunikują się urzędowi powiatowemu albo miejskiemu, zapośrednictwem jego prezesa, równocześnie z zawiadomieniem o sumie opłaty rozkładowej, wyznaczonéj przez urząd gubernialny z powiatu lub miasta. Równocześnie izba oddaje prezesowi urzędu i wyżej wzmiarkowane księgi.

70. W spisie przedsiębiorstw, podlegających opłacie rozkładowej, izba skarbową wypełnia pięć pierwszych rubryk, a mianowicie: 1) N. kolejny; 2) imiona, imiona ojców i nazwiska osób, mających przedsiębiorstwa handlowe lub przemysłowe, podlegające opłacie rozkładowej, z oznaczeniem gildy; 3) rodzaj każdego z należących do téj osoby przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych; 4) miejsce, w którym się znajduje każdy zakład handlowy lub przemysłowy i 5) wskazanie N.N. tegoż spisu, pod którymi zapisane zostały inne, należące do tejże osoby, zakłady. W spisie tym osoby i zakłady wyszczególniają się w takim samym porządku, w jakim są zapisane w księgach izby.

71. Въ спискѣ плательщиковъ раскладочнаго сбора, который предоставляетъ заводить па иѣсколько лѣтъ, казенною палатою пополняются первыя четыре графы, именно: 1) № по порядку, 2) имена, отчества и фамилии лицъ, имѣющихъ торговыя или промышленныя предпріятія, подлежащія платежу раскладочнаго сбора, съ означеніемъ гильдіи, 3) мѣстожительство плательщика или мѣстонахожденіе одного изъ принадлежащихъ ему въ уѣздѣ (или городѣ) заведеній и 4) №№ списка предпріятій, подъ которыми показаны каждое изъ заведеній, принадлежащихъ плательщику.

72. Въ послѣдующіе годы свѣдѣнія, показанныя въ графахъ 2—4 формы V, относительно плательщиковъ, прекратившихъ свои предпріятія, зачеркиваются палатою; новые же плательщики заносятся въ списокъ подъ №№, идущими за бывшимъ послѣднимъ №. Если предпріятіе передано во всемъ его объемѣ другому лицу, то въ спискѣ плательщиковъ за пимъ остается прежній № и только измѣняется имя плательщика. Равнымъ образомъ дѣлаются, по мѣрѣ надобности, и измѣненія въ графѣ 3-й, въ случаѣ перемѣны мѣстожительства плательщика или мѣстонахожденія его торговаго заведенія. Ссылки же въ графѣ 4-ой на №№ списка предпріятій ежегодно свѣряются съ особою тщательностью. Предпріятія, освобожденныя присутствіемъ въ предѣдувшемъ году отъ раскладочнаго сбора, изъ списка плательщиковъ не исключаются, но о предоставленной имъ льготѣ дѣлается оговорка.

73. Уѣздное или городское податное присутствіе, по открытии его засѣданій, прежде всего тщательно провѣряетъ списки торговыя и промышленныхъ предпріятій, исключая изъ нихъ тѣ предпріятія, кои въ текущемъ году прекратили свои дѣйствія, и дополняя предпріятіями, въ списки не внесенными, соотвѣтственно чему исправляется и списокъ плательщиковъ.

74. Затѣмъ присутствіе, пользуясь какъ данными, внесенными на его разсмотрѣніе предсѣдателемъ, такъ и свѣдѣніями, имѣющимися у членовъ присутствія, свѣдущими лицъ (ст. 17 инстр.),— провѣряетъ заявленія фабрикантовъ, промышленниковъ и торговцевъ обѣ оборотахъ ихъ и опредѣляетъ само обороты тѣхъ предпріятій, по коимъ свѣдѣній о семъ не доставлено хозяевами. Установленный такимъ образомъ суммы оборотовъ каждого предпріятія заносятся предсѣдателемъ въ графу 6-ю списка предпріятій.

71. W liście płatników opłaty rozkładowej, którą wolno jest zaprowadzać na lat kilka, izba skarbową wypełnia pierwsze cztery rubryki, mianowicie: 1) N. kolejny; 2) imiona, imiona ojców i nazwiska osób, mających przedsiębiorstwa handlowe lub przemysłowe, podlegające opłacie rozkładowej, z oznaczeniem gildyi; 3) miejsce zamieszkania płatnika albo miejsce zamieszkania jednego z należących do niego w powiecie (lub mieście) zakładów i 4) N. N. spisu przedsiębiorstw, pod którymi jest wyszczególniony każdy z należących do płatnika zakładów.

72. W następnych latach wiadomości, wskazane w rubrykach 2—4 wzoru V, co do płatników, którzy zamknęli swoje przedsiębiorstwa izba przekreśla; zaś nowi płatnicy weiągają się na listę pod N. N.-mi, następującymi po dawnym ostatnim N-rze. Jeżeli przedsiębiorstwo zostało oddane całkowicie inniej osobie, to w liście płatników przy niej pozostaje dawny N. i zmienia się tylko imię płatnika. Podobnie robią się wrazie potrzeby zmiany w rubryce 3-éj wrazie zmiany miejsca pobytu płatnika albo miejsca jego zakładu handlowego. Zaś powołania się w rubryce 4 na NN.spisu przedsiębiorstw sprawdzają się corok ze szczególną troskliwością. Przedsiębiorstwa, uwolnione przez urząd w poprzednim roku od opłaty rozkładowej, z listy płatników się nie wykreślają, ale o udzielonej im uldze czyni się wzmianka.

73. Urząd podatkowy powiatowy lub miejski, po otwarciu jego posiedzeń, starannie sprawdza spisy przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, wyłączając z nich te przedsiębiorstwa, które w roku bieżącym wstrzymały swoje czynności i uzupełniając je przedsiębiorstwami, do sporów niewniesionemi; odpowiednio do tego poprawia się i lista płatników.

74. Następnie urząd, korzystając zarówno z danych, wniesionych pod jego rozpoznanie przez prezesa, jak i z wiadomości znajdujących się u członków urzędu biegłych (art. 17 instr.) — sprawdza deklaracje fabrykantów, przemysłowców i handlujących o ich obrotach oraz określa sam obroty tych przedsiębiorstw, co do których wiadomości nie dostarczyli właściciele. Ustanowione w taki sposób sumy obrotów każdego przedsiębiorstwa prezes zaciąga do rubryki 6-éj spisu przedsiębiorstw.

75. По определению оборотовъ, присутствіе тѣмъ же порядкомъ выясняетъ прибыльность каждого предпріятія въ отдельности, если число заведеній въ уѣздѣ незначительно, и проставляеть ее въ графѣ 7-й формы IV, при чёмъ предпріятія, находящіяся въ затруднительномъ положеніи, по незначительности оборотовъ и другимъ причинамъ, исключаются, по определенію присутствія, изъ числа привлекаемыхъ къ раскладочному сбору, а потому прибыльность ихъ вовсе не показывается. Объ основаніяхъ къ дочущенію такой льготы показывается въ графѣ примѣчаній.

76. Въ уѣздахъ и городахъ съ большимъ числомъ предпріятій присутствіе, по совѣщанію съ свѣдущими лицами, устанавливаетъ прежде всего предполагаемый процентъ нормальной прибыльности (т. е. способности приносить доходъ) отъ оборотовъ по каждому виду торга и производства въ данное время и затѣмъ, по установленнымъ такимъ образомъ процентамъ, исчисляетъ сумму предполагаемой прибыли каждого изъ предпріятій п сумму эту проставляетъ въ графѣ 7-ой.

77. При исчислении показываемой въ графѣ 7-й суммы предполагаемой прибыли каждого предпріятія (ст. 75 и 76 инстр.), присутствіе:

а) исключаетъ изъ числа привлекаемыхъ къ платежу раскладочного сбора тѣ предпріятія, которыя находятся въ затруднительномъ положеніи, по незначительности оборотовъ и другимъ причинамъ, и въ такомъ случаѣ не выставляетъ противъ ихъ имени никакой суммы въ графѣ 7-ой;

б) уменьшаетъ противъ нормального исчислениія (нашр. на $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$ и проч.) сумму предполагаемой прибыли тѣхъ предпріятій, которыя, не заслуживали полнаго освобожденія ихъ отъ раскладочного сбора, находятся однакоже въ менѣе благопріятныхъ, сравнительно съ прочими, условіяхъ;

в) увеличиваетъ противъ нормального исчислениія сумму прибыли тѣхъ предпріятій, которыя, по какимъ либо причинамъ, находятся въ особено благопріятныхъ, сравнительно съ прочими, условіяхъ.

Въ этихъ случаяхъ, въ графѣ 7-ой проставляется сумма предполагаемой прибыли, принятая присутствіемъ, а не та, какая получилась бы по процентному отношенію къ суммѣ оборота.

75. Po określaniu obrotów, urząd w taki sam sposób wyjaśnia zyskowność każdego przedsiębiorstwa poszczególne, jeżeli liczba zakładów w powiecie jest niewielka i wypisuje ją w rubryce 7 wzoru IV; przytym przedsiębiorstwa, będące w trudnym położeniu z powodu niewielkich obrotów i innych przyczyn, wyłączają się, na mocy decyzji urzędu, z liczby pociąganych do opłaty rozkładowej i dla tego zyskowność ich zupełnie się nie wykazuje. Zasady dopuszczenia takię ulgi wskazują się w rubryce uwag.

76. W powiatach i miastach z wielką liczbą przedsiębiorstw urząd, po naradzeniu się z biegłemi, ustanawia przedewszystkiem przypuszczalny ptocent normalnej zyskowności (t. j. zdolności przynoszenia dochodów) obrotów każdego rodzaju handlu i fabrykacyi w danej chwili, i następnie, podług ustanowionych w taki sposób procentów, oblicza sumę przypuszczalnego zysku każdego z przedsiębiorstw i sumę tę wpisuje w rubryce 7-ej.

77. Przy obliczaniu wskazanego w rubryce 7-ej przypuszczalnego zysku każdego przedsiębiorstwa (art. 75 i 76 instr.) urząd:

a) wyłącza z pomiedzy pociąganych do opłaty rozkładowej przedsiębiorstw te przedsiębiorstwa, które się znajdują w trudnym położeniu z powodu małych obrotów i innych przyczyn, i w takim razie nie wypisuje naprzeciwko ich imienia żadnej sumy w rubryce 7-ej;

b) zmniejsza, w porównaniu z normalnym obliczeniem (np. o $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$ i t. d.), sumę przypuszczalnego zysku z tych przedsiębiorstw, które, nie zasługując na zupełne uwolnienie ich od opłaty rozkładowej, znajdują się jednakże w mniej sprzyjających, w porównaniu z innymi, warunkach;

c) powiększa, w porównaniu z normalnym obliczeniem, sumę zysku z tych przedsiębiorstw, które z jakichkolwiek bądź powodów znajdują się w szczególnie sprzyjających, w porównaniu z innymi, warunkach.

W tych razach w rubryce 7-miej wypisuje się suma przypuszczalnego zysku, przyjęta przez urząd, a nie ta, jaka byłaby otrzymana podług procentowego stosunku do sumy obrotu.

78. О каждомъ освобождениі отъ платежа раскладочнаго сбора, а также уменьшениі или увеличеніи исчислениі прибыли противъ нормального расчета, дѣлается отметка въ графѣ примѣчаній списка, съ указаніемъ оснований состоявшагося рѣшенія.

79. По установленіи размѣра прибылей, уѣздное (или городское) податное присутствіе распредѣляетъ назначенную на уѣздъ (или городъ) сумму раскладочнаго сбора между плательщиками, пропорціонально суммамъ ихъ прибылей, показанныхъ въ графѣ 7-й списка предпріятій, и вычисленные такимъ образомъ оклады приставляются въ графѣ 8-ой сего списка.

80. Окладамъ, показаннымъ въ графѣ 8-ой, подводится общій итогъ, а если онъ не равняется суммѣ, назначенной на уѣздъ или городъ по губернскѣй раскладкѣ, то въ цифрахъ окладовъ дѣлаются округленія, посредствомъ прибавки или уменьшенія въ копейкахъ и единицахъ рублей.

81. Оклады, показанные въ графѣ 8-ой списка торговыхъ и промышленныхъ предпріятій, переносятся въ графу 5-ю списка плательщиковъ, причемъ суммы, исчисленныя съ одного и того же лица по разнымъ отдѣламъ списка предпріятій, показываются общимъ итогомъ въ спискѣ плательщиковъ.

82. Сумма окладовъ, перенесенныхъ въ графу 5-ю списка плательщиковъ, должна быть равна общему итогу графы 8-ой формы V. По проверкѣ итоговъ, списокъ плательщиковъ утверждается и подписывается присутствіемъ.

83. По утвержденіи уѣзднымъ присутствіемъ списка плательщиковъ, каждому изъ нихъ посылается чрезъ полпцію извѣщеніе объ исчислениіи съ него присутствіемъ суммѣ сбора.

84. Извѣщеніе признается врученіемъ, если оно доставлено въ квартиру плательщика или въ одно изъ его торговыихъ заведеній и передано самому плательщику, кому либо изъ его домашнихъ, приказчику или служащему въ торговомъ заведеніи, дворнику или хозяину дома, въ которомъ живетъ плательщикъ или помѣщается его торговое заведеніе.

85. Лицо, принявшее извѣщеніе, росписывается въ его получениіи, съ указаніемъ времени. Если же лицо это не можетъ или

78. O każdym uwolnieniu od opłaty rozkładowej tudzież zmniejszeniu lub powiększaniu obliczenia zysku, w porównaniu z obrachunkiem normalnym, czyni się wzmianka w rubryce uwag spisu, ze wskazaniem zasad zapadłej decyzji.

79. Po ustanowieniu wogólnosci zysków, urząd podatkowy powiatowy (lub miejski) rozdziela wyznaczoną na powiat (lub miasto) sumę opłaty rozkładowej pomiędzy płatników, proporcjonalnie do sum ich zysków, wyszczególnionych w rubryce 7-mej spisu przedsiębiorstw, i obliczone w taki sposób płace wypisują się w rubryce 8-mej rzeczonego spisu.

80. Płace, wskazane w rubryce 8-ej, sumują się, a jeżeli wypadkowa nie jest równa sumie, wyznaczonej na powiat lub miasto w rozkładzie gubernialnym, to w cyfrach płac robią się zaokrąglenia zapomocą dodania lub zmniejszenia w kopiejkach i jednostkach rubli.

81. Płace, wskazane w rubryce 8-ej spisu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, przenoszą się do rubryki 5-ej listy płatników; przytym sumy, obliczone od jednej i téj samej osoby w różnych oddziałach spisu przedsiębiorstw, wyszczególnią się w sumie ogólniej w liście płatników.

82 Suma płac, przeniesionych do rubryki 5-ej listy płatników, powinna być równa ogólniej sumie rubryki 8 ej V-go wzoru. Po sprawdzeniu sum listę płatników zatwierdza i podpisuje urząd.

83. Po zatwierdzeniu przez urząd powiatowy listy płatników, każdemu z nich posyła się przez policyę zawiadomienie o sumie opłaty, jaką podług obliczenia urzędu ma płacić.

84. Zawiadomienie uważa się za doręczone, jeżeli zostało dostarczone do mieszkania płatnika albo do jednego z jego zakładów handlowych i oddane samemu płatnikowi, komu z jego domowników, sujektorowi lub służącemu w zakładzie handlowym, stróżowi lub właścielowi domu, w którym mieszka płatnik albo w którym znajduje się jego zakład handlowy.

85. Odbierający zawiadomienie kwituje z odebrania go, ze wskazaniem daty. Jeżeli zaś nie może lub nie chce pokwitować, to

не хочетъ росписаться, то предъявившій ему извѣщеніе чинъ подпідціп отмѣчаетъ въ роспискѣ, кому и когда оно вручено и почему не росписался самъ принявший.

86. Росписки о врученіи извѣщеній ирепровождаются полиціею въ уѣздное (или городское) податное присутствіе и служать основаниемъ для исчисленія мѣсячнаго срока, въ теченіи котораго лица, привлекаемыя къ платежу сбора, могутъ представлять мѣстному присутствію возраженія свои на раскладку.

87. Если уѣздное (или городское) присутствіе призываетъ поступившія отъ плательщиковъ возраженія уважительными, то дѣлаетъ соотвѣтственныя исправленія въ подлежащихъ статьяхъ прежней раскладки. Могущая образоваться при этомъ разность отъ уменьшенія окладовъ иѣкоторыхъ плательщиковъ или увеличенія размѣра обложения другихъ распредѣляется присутствіемъ посредствомъ пропорционального увеличенія или уменьшенія окладовъ остальныхъ плательщиковъ. Измѣненія эти показываются въ графѣ 9-ой списка предпріятій и переносятся въ графу 6-ю списка плательщиковъ, съ соблюдениемъ правилъ, указанныхъ въ ст. 79—82 настоящей инструкціи.

88. По исправленіи раскладки уѣзднымъ (или городскимъ) присутствіемъ, списки предпріятій и списки плательщиковъ, со всѣми заявленными на раскладку возраженіями плательщиковъ, отдѣльными мнѣніями членовъ присутствія и объясненіями самого присутствія, представляются въ губернское податное присутствіе.

89. Губернское податное присутствіе, по полученіи уѣздной раскладки, входитъ предварительно въ обсужденіе, соотвѣтствующими принятія при производствѣ ея основанія требованіямъ закона и настоящей инструкціи, и если усмотрѣть существенные нарушенія онъхъ, отмѣняетъ таковую раскладку и предлагаетъ уѣздному (или городскому) присутствію произвести ее вновь.

90. Если же присутствіе пайдетъ, что основанія раскладки не противорѣчатъ закону, то приступаетъ къ разсмотрѣнію возраженій плательщиковъ, отдѣльныхъ мнѣній членовъ и объясненій па нихъ подлежащаго присутствія.

91. Въ случаѣ признанія возраженій плательщиковъ и отдѣльныхъ мнѣній членовъ уѣзднаго присутствія уважительными, гу-

okazujący mu zawiadomienie urzędnik polityi zaznacza na pokwitowaniu, komu i kiedy zostało doręczone zawiadomienie i dla czego nie pokwitował z odbioru.

86. Powitowania z odbioru zawiadomień politya przesyła do urzędu podatkowego (lub miejskiego); służą one za podstawę przy obliczeniu terminu miesięcznego, we ciągu którego pociągani do opłaty mogą stawać miejscowemu urzędowi zarzuty, dotyczące rozkładu.

87. Jeżeli urząd powiatowy (lub miejski) uzna zarzuty płatników za zasługujące na uwzględnienie, to wprowadza odpowiednie poprawki w odnośnych pozycjach dawnego rozkładu. Różnicę, jaka się przytém okazać może, wskutek zmniejszenia płac niektórych płatników albo powiększenia wysokości opodatkowania innych, urząd rozdziela, zapomocą proporcjonalnego powiększenia lub zmniejszenia płac pozostałych płatników. Zmiany te wyszczególniają się w rubryce 9-ej spisu przedsiębiorstw i przenoszą się do rubryki 6-ej listy płatników, z zachowaniem przepisów wskazanych w art. 79 -- 82 niniejszej instrukcji.

88. Po sprostowaniu rozkładu przez urząd powiatowy (lub miejski), spisy przedsiębiorstw i listy płatników, ze wszystkimi przez płatników przeciwko rozkładowi uczynionemi zurzutami, oddzielnymi zdaniami członków urzędu i objaśnieniami samego urzędu, przesyłają się do urzędu podatkowego gubernialnego.

89. Urząd podatkowy gubernialny, po otrzymaniu rozkładu powiatowego, rozważa przedewszystkiem, czy zasady, przyjęte przy dokonywaniu rozkładu, odpowiadają wymaganiom prawa i niniejszej instrukcji, a jeżeli znajdzie istotne ich naruszenia, uchyla taki rozkład i poleca urzędowi powiatowemu (lub miejskiemu) dopełnić go powtórnie.

90. Jeżeli urząd uzna, że zasady rozkładu nie sprzeciwiają się prawu, to przystępuje do rozpoznania zurzutów płatników, oddzielnych zdań członków i objaśnień co do nich odnośnego urzędu.

91. Wrazie uznania zarzutów płatników i oddzielnych zdań członków urzędu powiatowego za zasługujące na uwzględnienie urząd

бернское присутствие измѣняетъ оклады. Образовавшійся отъ такого измѣненія пѣвоторыхъ окладовъ излишекъ или остатокъ отъ назначенной на уѣздъ (или городъ) суммы раскладочного сбора губернское присутствие распредѣляетъ между остальными плательщиками того же уѣзда (или города), въ порядке, указанномъ ст. 87 настоящей инструкціи, и установленные имъ оклады запоспѣть въ графу 7-ю списка плательщиковъ.

92. Утвержденная губернскимъ податнымъ присутствиемъ раскладка, если на нее не послѣдуетъ со стороны губернатора протеста, приводится въ исполненіе казенною палатою, которая разсылаетъ плательщикамъ окладные листы чрезъ полицію, распредѣливъ ихъ предварительно по станамъ уѣзда или участкамъ города.

93. Основаніемъ для составленія окладныхъ листовъ служитъ окладная и расчетная книга раскладочного сбора, въ которую оклады каждого плательщика переносятся изъ графы 7-ой списка плательщиковъ.

94. Плательщикамъ, представившимъ мѣстному присутствію свои возраженія, а равно и тѣмъ, оклады которыхъ будутъ признаны неправильными уѣзднымъ (или городскимъ) податнымъ присутствіемъ послѣ посылки извѣщеній, или же губернскимъ присутствіемъ, сіе послѣднее, если постановленіе его не будетъ опротестовано, посыпаетъ объявленія, въ которыхъ излагается содержаніе относящихся до нихъ постановлений. Объявленія эти вручаются плательщикамъ подъ росписку, въ порядке, указанномъ ст. 84—86 настоящей инструкціи.

IV. Счетоводство и отчетность.

95. Счетоводство и отчетность по дополнительному обложению торговыхъ и промышленныхъ предпріятій процентнымъ и раскладочнымъ сборами сосредоточиваются въ казенныхъ палатахъ и ведутся по способу и въ порядке, установленнымъ инструкціею казеннымъ палатамъ для счетоводства по недокладнымъ недоимкамъ.

96. Для счетоводства по дополнительнымъ сборамъ, въ казенныхъ палатахъ имѣются двѣ книги:

gubernialny zmienia płace. Zwykłą lub resztę, jaka się wskutek takiej zmiany utworzy, wyznaczoną na powiat (lub miasto) sumy opłaty rozkładowej urząd gubernialny rozdziela pomiędzy pozostałych płatników tego samego powiatu (lub miasta), w sposób, wskazany w art. 87 niniejszej instrukcyi i ustanowione przezeń płace wnosi do rubryki 7-ej listy płatników.

92. Zatwierdzony przez urząd podatkowy gubernialny rozkład, jeżeli przeciwko niemu nie będzie protestu ze strony gubernatora, wprowadza w wykonanie izba skarbową, która rozsyła płatnikom listy podatkowe, zapośrednictwem policyi, podzieliwszy jo uprzednio po dług stanów powiatu albo rewirów miasta.

93. Za podstawę przy sporządzaniu list podatkowych służy księga opłaty rozkładowej, do której płace każdego płatnika przenosi się z rubryki 7-ej listy płatników.

94. Do płatników, którzy poczynili miejscowościemu urzęadowi zarzuty, jak również do tych, których płace będą uznane za nieprawidłowe przez urząd podatkowy powiatowy (lub miejski), po wysłaniu zawiadomień, albo przez urząd gubernialny, tenże urząd gubernialny, jeżeli przeciwko jego postanowieniu będzie założony protest, posyła ogłoszenia, w których zamieszcza treść odnoszących się do nich postanowień. Ogłoszenia te doręczają się płatnikom za po kwitowaniem, w sposób, wskazany w artykule 84 — 86 niniejszej instrukcyi.

IV. Rachunkowość i sprawozdanie.

95. Rachunkowość i sprawozdanie z dodatkowego opodatkowania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą procentową i rozkładową jednocześnie w izbach skarbowych i prowadzą się w sposób, ustanowiony w instrukcyi dla izb skarbowych co do rachunkowości z niedoborów niestałych.

96. Do prowadzenia rachunkowości z opłat dodatkowych znajdują się w izbach skarbowych dwie księgi:

а) расчетная книга о поступлении дополнительного процентного сбора, и

б) окладная и расчетная книга дополнительного раскладочного сбора.

97. Основаниемъ для занесенія окладовъ дополнительныхъ сборовъ въ книги казенныхъ палатъ служатъ: для процентнаго сбора—постановленія губернскихъ податныхъ присутствій, а для раскладочнаго—утвержденные этимъ присутствіемъ списки плательщиковъ.

98. По состоявшему въ губернскомъ податномъ присутствіи постановленію о повѣркѣ имъ отчета акціонернаго общества или товарищества, казенная палата проводитъ по соотвѣтствующему счету книги какъ опредѣленную присутствіемъ сумму прибылей, такъ и сумму процентнаго сбора, подлежащую къ поступлению и дѣйствительно поступившую, съ означениемъ времени ея поступленія и того срока (срокъ платежа), съ котораго должна начисляться пеня съ недоплаченной правлениемъ общества или товарищества суммы процентнаго сбора.

99. Въ дѣйствительности произведенія правлениемъ и показанного въ представленной имъ квитанціи взноса процентнаго сбора казенная палата убѣждается справкою изъ приходныхъ документовъ мѣстнаго казначейства, а если платежъ былъ произведенъ въ кассу другой губерніи, то изъ вѣдомостей другихъ казенныхъ палатъ.

100. Когда опредѣленная податнымъ присутствіемъ сумма платежа будетъ болѣе сдѣланнаго обществомъ или товариществомъ взноса, то казенная палата, по истеченіи срока, указанного въ ст. 52 настоящей инструкціи, принимаетъ чѣры взысканія недовзнесенной правлениемъ суммы.

101. Въ томъ случаѣ, когда размѣръ назначенаго губернскимъ присутствіемъ платежа будетъ менѣе уплаченою правлениемъ суммы, излишокъ показывается палатою въ графѣ „поступлениі сверхъ оклада“ и затѣмъ или засчитывается ю на слѣдующій годъ, или же возвращается по заявленному о томъ правлениемъ общества или товарищества ходатайству, при чемъ о возвратѣ дѣлается въ книжѣ отмѣтка, въ графѣ „примѣчаній“, съ указаніемъ на постановленіе о томъ губернскаго присутствія.

a) księga wpływów opłaty dodatkowej procentowej;

b) księga opłaty dodatkowej rozkładowej.

97. Za podstawę przy wniesieniu płac opłaty dodatkowej do ksiąg izb skarbowych służą: dla opłaty procentowej — postanowienia urzędów podatkowych gubernialnych, a dla rozkładowej — zatwierdzone przez ten urząd listy płatników.

98. Podług zapadłego w urzędzie podatkowym gubernialnym postanowienia o sprawdzeniu przezeń sprawozdania towarzystwa akcyjnego lub spółki, izba skarbową wprowadza do odpowiedniego rachunku księgi tak określona przez urząd sumę zysków jak i sumę opłaty procentowej, mającą wpływać, i tę, która rzeczywiście wpłynęła, oznaczając czas jej wpływu i ten termin (termin wypłaty), od którego powinna się liczyć kara od niedopłaconej przez zarząd towarzystwa lub spółki sumy opłaty procentowej.

99. O tem, iż zarząd wniosł rzeczywiście wskazaną w załączonym przezeń kwicie sumę opłaty procentowej, izba skarbową przekonywuje się z dokumentów miejscowości kasy skarbowej, a jeżeli opłata była uiszczena do kasy innej gubernii to — z wykazów innych izb skarbowych.

100. Gdy określona przez urząd podatkowy suma opłaty będzie większa od uiszczonego przez towarzystwo lub spółkę wkładu, to izba skarbową, po upływie terminu, wskazanego w art. 52 niniejszej instrukcji, przedsiębierze środki egzekucyjne odnośnie do nieniesionej przez zarząd sumy.

101. W tym razie, gdy wysokość wyznaczoną przez urząd gubernialny opłaty będzie mniejsza od wypłaconej przez zarząd sumy, izba wykazuje zwyżkę w rubryce „wpływów nadetatowych“ i następnie albo zalicza ją na rok następny, albo też zwraca naskutek starań o to zarządu towarzystwa lub spółki; przytém o zwrocie robi się w księdze wzmianka w rubryce „uwag“, z powołaniem się na postanowienie w tym przedmiocie urzędu gubernialnego.

102. Одновременно съ отмѣткою въ расчетной книгѣ, о взносе недопоступившей къ указанному ниже сроку суммы процентнаго сбора, казенная палата начисляетъ съ этой суммы пеню.

103. Наложенный податнымъ присутствиемъ штрафъ заносится въ расчетную книгу палаты по неокладнымъ недопимкамъ.

104. Изъ утвержденныхъ губернскимъ податнымъ присутствиемъ списковъ плательщиковъ раскладочнаго сбора казенная палата вноситъ наименование плательщиковъ и назначенные съ нихъ оклады въ окладную и расчетную книгу по означенному сбору. Книга эта дѣлится на столько отдѣловъ или частей, сколько въ губерніи уѣздовъ и городовъ съ отдѣльными для нихъ городскими присутствіями.

105. Поступленіе раскладочнаго сбора отмѣчается казенною палатою въ окладной и расчетной книгѣ на основаніи доставляемыхъ казначействами приходныхъ документовъ и вѣдомостей казенныхъ палатъ о суммахъ, причтныхъ въ другія кассы.

106. Суммамъ раскладочнаго сбора, не поступившимъ до 1 Іюня, составляются казенною палатою, по станамъ, уѣздамъ и участкамъ, подробные недопомочные реестры, съ наименованіемъ плательщиковъ. Реестры эти высылаются полиці, для взысканія съ неисправныхъ плательщиковъ недопомокъ и пени. Казеннымъ палатамъ предоставляется, когда это окажется удобнымъ, посыпать, взамѣнъ реестровъ, особья требованія по каждой отдѣльной недопимкѣ.

107. Раскладочный сборъ вносится плательщикамъ въ казначейство при особомъ объявленіи, приложениемъ къ окладному листу. Если почему либо правило это не будетъ соблюдено плательщикомъ, то въ объявлениіи, при которомъ представляется раскладочный сборъ, долженъ быть указанъ № окладнаго листа.

108. По окладной и расчетной книгамъ пены на поступившій своевременно окладъ процентнаго и раскладочнаго сборовъ и на недопимку начисляется казенною палатою одновременно съ отмѣткою вносимыхъ въ счетъ опыхъ платежей; въ концѣ же года казенная палата, для правильного перевода на слѣдующій годъ, начисляетъ причитающуюся пеню по 1-е Января слѣдующаго за отчетнымъ года.

102. Równocześnie ze wzmianką w księdze obrachunkowej o wniesieniu niezapłaconej na termin poniżej wskazany sumy opłaty procentowej, izba skarbową dolicza do tej sumy karę.

103. Nałożona przez urząd podatkowy kara zaciąga się do księgi obrachunkowej izby w rubryce niedoborów niestałych.

104. Z zatwierdzonych przez urząd podatkowy gubernialny list płatników opłaty rozkładowej izba skarbową wnosi nazwiska płatników i wyznaczone dla nich płace do księgi obrachunkowej tejże opłaty. Księga ta dzieli się na tyle oddziałów lub części, ile jest w gubernii powiatów i miast z oddzielnemi dla nich urzędami miejskimi.

105. Wpływ opłaty rozkładowej izba skarbową zaznacza w w księdze obrachunkowej, na zasadzie dostarczonych przez izbę skarbową dokumentów przychodowych i wykazów izb skarbowych, dotyczących sum, przyjętych do innych kas.

106. Co do sum opłaty rozkładowej, które nie wpłynęły do 1-go Czerwca, izba skarbową sporządza, podług stanów, powiatów i rewirów, szczegółowe rejestyre zaległości, z wyszczególnieniem płatników. Rejestry te wysyłają się do policyi, w celu wyczekowania od nieakuratnych płatników zaległości i kary. Izbom skarbowym służy prawo, gdy to okaże się dogodnym, posyłać, zamiast rejestrów, specjalne żądania co do każdej poszczególnej zaległości.

107. Opłatę rozkładową płatnicy wnoszą do kasy skarbowej przy specjalnej deklaracji, dołączoną do listy podatkowej. Jeżeli z jakiegobądź powodu płatnik do przepisu tego się nie zastosuje, to w deklaracji, przy której składa się opłata rozkładowa, powinien być wskazany N. listy podatkowej.

108. W księgach obrachunkowych karę za opłaty procentową i rozkładową, które we właściwym czasie nie wpłynęły i za niedobór oblicza izba skarbową, równocześnie z zaznaczeniem wnoszonych na ich rachunek rat; zaś w końcu roku izba skarbową, dla prawidłowego przeniesienia na rok następny, oblicza przypadającą karę do 1-go Stycznia następującego po sprawozdawczym roku,

109. По дополнительному процентному сбору казенная палата доставляет въ контрольную палату единовременно: а) списокъ всѣхъ подлежащихъ сбору акціонерныхъ обществъ и товариществъ, главныя иправлениа копкъ находятся въ предѣлахъ губерній, и б) извѣщенія о каждомъ вновь образовавшемся или прекратившемъ свои дѣйствія обществѣ или товариществѣ. Затѣмъ, по мѣрѣ опредѣленія губернскимъ податнымъ присутствіемъ слѣдующаго съ общества или товарищества платежа процентнаго сбора и запесенія его по книгамъ казенной палаты, въ контрольную палату препровождаются подлинныя дѣла, заключающія въ себѣ отчетъ съ протоколомъ обѣ утвержденія его общимъ собраніемъ, квитанцію казначейства во взыскѣ правленіемъ приптиающейся съ общества или товарищества суммы и постановленіе губернскаго податнаго присутствія о повѣркѣ сего отчета. Дѣла эти возвращаются обратно въ казенную палату не позже мѣсячнаго срока.

110. По дополнительному раскладочному сбору въ контрольную палату доставляются копіи съ постановленія губернскаго податнаго присутствія о распределеніи имъ слѣдующей съ губерній суммы раскладочнаго сбора между уѣздами и тѣми городами, въ коихъ образуются отдѣльныя отъ уѣзовъ городскія податнія присутствія.

111. Для ревизіи поступленія въ казну дополнительныхъ сборовъ, контрольной палатѣ служать подлинные приходные документы, ежемѣсячно ей доставляемые казенною палатою въ числѣ прочихъ документовъ о приходѣ государственныхъ доходовъ, а также сличительная вѣдомость по процентному сбору и отчетная по раскладочному.

112. Сличительная вѣдомость по процентному сбору доставляется казенною палатою по прошествіи каждого полугодія и заключаетъ въ себѣ свѣдѣнія о числѣ всѣхъ обществъ и товариществъ, подлежащихъ процентному сбору, обѣ окладахъ и недоимкахъ, слѣдовавшихъ къ поступленію, поступившихъ и остающихся къ поступленію, о поступленіяхъ сверхъ оклада и о шенѣ, начисленной и поступившей.

113. Отчетная вѣдомость по раскладочному сбору доставляется въ контрольную палату ежемѣсячно; въ ней показываются казенною палатою, общими суммами по каждому уѣзду или отдѣльному городу: недоимки, окладъ и шени: а) назначенные къ посту-

109. Co do opłaty dodatkowej procentowej izba skarbową dostarcza izbie obrachunkowej równocześnie: a) spis wszystkich, podlegających opłacie, towarzystw akcyjnych i spółek, których główne zarządy znajdują się w obrębie gubernii, i b) zawiadomienia o każdym nowo-utworzonem i zwiniętym towarzystwie lub spółce. Następnie, w miarę określenia przez urząd podatkowy gubernialny przypadającego od towarzystwa lub spółki raty opłaty procentowej i wniesienia jej do ksiąg izby skarbowej, przesyłają się do izby obrachunkowej oryginalne akta, zawierające w sobie sprawozdanie z protokołem co do zatwierdzenia go przez ogólne zebranie, kwit kasy skarbowej z wniesienia przez zarząd przypadającego od towarzystwa lub spółki sumy i postanowienie urzędu podatkowego gubernialnego co do sprawdzenia tego sprawozdania. Akta te zwrażają się napowrót do izby skarbowej najpóźniej w terminie miesięcznym.

110. Co do opłaty dodatkowej rozkładowej do izby obrachunkowej dostarczają się kopie postanowienia urzędu podatkowego gubernialnego co do rozdzielenia przez tenże urząd przypadającego z gubernii sumy opłaty rozkładowej na powiaty i te miasta, w których tworzą się oddzielne od powiatów urzędy podatkowe miejskie.

111. Do rewizji wpływu do kas opłat dodatkowych izbie obrachunkowej służą oryginalne dokumenty przychodowe, comiesiąc dostarczane jej przez izbę skarbową w liczbie innych dokumentów, dotyczących wpływu dochodów państwowych, tudzież *wykaz porównawczy* co do opłaty procentowej i *sprawozdawczy* co do rozkładowej.

112. Wykaz porównawczy co do opłaty procentowej izba skarbową dostarcza po upływie każdego półroczu; wykaz ten obejmuje w sobie wiadomości o liczbie towarzystw i spółek, podlegających opłacie procentowej, o placach i niedoborach, które miały wynieść, wpłynęły i wpływać mają, o wpływach ponad płacę i o karze obliczonej i tej, która wpłynęła.

113. Wykaz sprawozdawczy opłaty rozkładowej dostarcza się do izby obrachunkowej comiesiąc; w nim izba skarbową wyszczególnia w sumach ogólnych z każdego powiatu lub pojedyńczego miasta: niedobory, płacę i kary: a) wyznaczone jako mające wpływać wciąż ro-

иленію въ течеії года, б) поступивши до отчетнаго мѣсяца, в) поступивши въ отчетномъ мѣсяцѣ и г) оставшися къ поступлению.

114. Всѣ могуція возникнуть при ревизіи недоразумѣнія и сомнѣнія выясняются чинами контрольной палаты, по возможности, личными справками и объясненіями въ казеннай палатѣ. Съ этой цѣлію чинамъ контрольной палаты предоставляется право разматривать окладнія и расчетныя книги казенныхъ палатъ по доочолни-тельнымъ сборамъ и извлекать какъ изъ названныхъ книгъ, такъ и изъ дѣлъ палаты, необходимыя для ревизіи свѣдѣнія.

(С. У. и Р. П. 1885 г. 12 Июля, N. 77, стр. 1486).

12.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕНИЕ МѢНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Положеніе о Совѣтѣ по желѣзодорожнымъ дѣламъ и Общій Уставъ Российскихъ желѣзныхъ дорогъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воснослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраниі Государственного Совѣта, по проектамъ положенія о Совѣтѣ по желѣзодорожнымъ дѣламъ и Общаго Устава Российскихъ желѣзныхъ дорогъ, Высочайше утвердить сопроводить и повелѣть исполнить.

Подпись:

За Предсѣдателя Государственного Совѣта,
Генералъ-Адъютантъ Новосильскій.

12-го Июля 1885 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано на: Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соеди- Департаментахъ Законовъ, Государственной Эко-

ku; b) te, które wpłynęły przed miesiącem sprawozdawczym; c) te, które wpłynęły we ciągu miesiąca sprawozdawczego; d) mające jeszcze wpłynąć.

114. Wszelkie, mogące wyniknąć przy rewizji, nieporozumienia i wątpliwości wyjaśniają urzędnicy izby obrachunkowej, o ile możliwości, osobistemi informacyjami i objaśnieniami w izbie skarbowej. W tym celu urzędnikom izby obrachunkowej służy prawo oglądania ksiąg płaci obrachunkowe izb skarbowych, służące do zapisywania opłat dodatkowych i wyciągać tak z tych ksiąg, jak również z akt izby niezbędne do rewizji wiadomości.

12.

N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E Z D A N I E R A D Y P A Ń S T W A .

Postanowienie o Radzie do spraw dróg żelaznych i Ogólna Ustawa dróg żelaznych Rosyjskich.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, w przedmiocie projektów postanowienia o Radzie do spraw dróg żelaznych Rosyjski i Ogólnej Ustawy dróg żelaznych Rosyjskich, Najwyższej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazały.

P o d p i s a ł :
Za Prezesa Rady Państwa,
General - Adjutant Nowosilki.

12-go Czerwca 1885 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Rada Państwa, w Połączonych Departamentów: Połączonych tach Praw i Ekonomii Państwowej, Spraw Cywil-

ненныхъ Департа- помії и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ ментовъ Законовъ, Общемъ Собраниі, разсмотрѣвъ представленіе Государственной Высочайше учрежденной Коммісіи для изслѣ- Экономіи и Граж- дования желѣзнодорожнаго дѣла въ Россіи по данскихъ и Духов- проекту Общаго Устава Россійскихъ желѣзныхъ ныхъ Дѣлъ 19 и 26 дорогъ, мнѣніемъ положилъ:

Января, 1, 6, 16 и 23

Февраля, 9, 16 и 29

Марта, 13 и 20 Ап-

реля и Общаго Со-

брания 3 Июня 1885 г.

I. Проекты: а) положенія о Совѣтѣ по же- лѣзнодорожнымъ дѣламъ и б) Общаго Устава Рос- сийскихъ желѣзныхъ дорогъ поднести къ Высоко- чайше ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію и, по воспослѣдовапіи онаго, при- вести въ дѣйствіе, примѣнія сіи законоположенія ко всѣмъ открытымъ для общаго пользованія же- лѣзнымъ дорогамъ, безъ различія того, содержат- ся ли они частными обществами, или Правитель- ствомъ.

II. Статью 179 Устава Гражданского Судопроизводства (Судебные Уставы Императора Александра Втораго, изд. 1883 года) дополнить слѣдующимъ правиломъ:

Товарищъ прокурора даетъ заключеніе также по дѣламъ, въ которыхъ истцами или ответчиками являются желѣзныя дороги.

III. Въ дополненіе и измѣненіе статьи 1289 того же Устава постановить:

Дѣла по искамъ желѣзныхъ дорогъ, содержащимъ казною, и къ симъ дорогамъ не изъемлются изъ вѣдѣнія мировыхъ судебныхъ установлений, если дѣла сіи, по роду и цѣнѣ исковъ, подлежать разсмотрѣнію названныхъ установлений, на основаніи общихъ правилъ о подсудности. Дѣла по означеннымъ искамъ могутъ быть оканчиваемы примиреніемъ, а тѣ изъ нихъ, которыя подлежать вѣдѣнію окружныхъ судовъ, могутъ, сверхъ того, производиться сокращеннымъ порядкомъ.

IV. Въ дополненіе Устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ Мировыми Судьями (Судебные Уставы Императора Александра Втораго, изд. 1883 г.), постановить слѣдующія правила:

1) За нарушение предписанныхъ общими уставомъ Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ полицейскихъ для публики правилъ, а также изданыхъ подлежащо властю въ развитіе опыхъ постановлений,

Departamentównych i Duchownych i na Ogólnem Zebraniu, rozw. Praw i Ekonomii poznawszy przedstawienie Najwyższej zatwierdzonej Państwowej i Sprawnej Komisji do zbadania sprawy dróg żelaznych Cywilnych i Duchownych z d. 6, 16 i 23 Lutego; 9, 16

i 29 Marca i Ogólnego Zebrania z d. 3 Czerwca 1885 r.

I. Projekty: a) postanowienia o Radzie do spraw dróg żelaznych, i b) Ogólnej Ustawy dróg żelaznych Rosyjskich przedstawić do Najwyższego JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenia i po zatwierdzeniu wprowadzić w wykonanie, stosując te prawa do wszystkich, otwartych do użytku publicznego, dróg żelaznych, bez różnic, czy te są utrzymywane przez towarzystwa prywatne, czy przez Rząd.

II. Artykuł 179 Ustawy Postępowania Sądowego Cywilnego (Ustawy Sądowe Cesarza Aleksandra Drugiego wyd. z roku 1883) uzupełnić przepisem następującym:

Towarzysz prokuratora daje również wnioski w sprawach, w których powodami albo pozwanemi są drogi żelazne.

III. Uzupełniając i zmieniając artykuł 1289 tejże Ustawy postanowić:

Sprawy z powództw dróg żelaznych, utrzymywanych przez skarb, i przeciwko tym drogom, nie wyłączają się z zakresu kompetencji władz sądowych pokojowych, jeżeli te sprawy, z powodu rodzaju i ceny powództw, ulegają rozpoznaniu pomienionych władz na zasadzie ogólnych przepisów o właściwości sądu. Sprawy z tych powództw mogą być kończone polubownie, a te z pomiędzy nich, dla których właściwymi są sądy okręgowe, mogą, prócz tego, być prowadzone w drodze postępowania skróconego.

IV. W uzupełnieniu Ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju (Ustawy Sądowe Cesarza Aleksandra Drugiego wyd. z r. 1883), postanowić przepisy następujące:

1) Za wykroczenia przeciwko zawartym w Ogólnej Ustawie dróg żelaznych Rosyjskich przepisom policyjnym dla publiczności, tutajże przeciwko wydanym przez odnośną władzę, w ich rozwinięciu,

виновныя въ томъ лица, когда за совершенный ими проступокъ не опредѣлено иного наказанія, подвергаются: денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей.

2) Служащиye на желѣзныхъ дорогахъ за нарушеніе или несоблюденіе ими техническихъ или специальныхъ правилъ, ограждающихъ безопасность на желѣзныхъ дорогахъ, подвергаются, когда за совершенный ими проступокъ не положено въ законахъ уголовныхъ болѣе строгаго взысканія,—аресту не свыше трехъ мѣсяцевъ. Когда же сими служащими нарушены предписанія Общимъ Уставомъ Российской желѣзныхъ дорогъ правила о перевозкѣ пассажировъ и грузовъ или же содержащіяся въ томъ Уставѣ полицейскія правила, а равно изданіями подлежащею властью въ развитіе тѣхъ или другихъ правилъ постановленія, то лица сіи подвергаются, если за учиненный проступокъ не положено въ законахъ уголовныхъ болѣе строгаго наказанія,—аресту не свыше одного мѣсяца или денежному взысканію не свыше ста рублей.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

На подлинномъ Собственою ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Петергофѣ,
12-го Июня 1885 года.

„Быть по сему.“

ПОЛОЖЕНИЕ О СОВѢТѢ ПО ЖЕЛѢЗНОДОРОЖНЫМЪ ДѢЛАМЪ.

1. Советъ по желѣзиодорожнымъ дѣламъ учреждается въ составѣ Министерства Путей Сообщенія для обсужденія и, въ известныхъ случаяхъ, установлениія мѣръ, относящихся до сооруженія, эксплоатациіи и хозяйства желѣзныхъ дорогъ въ Имперіи.

postanowieniom, gdy za popełnione wykroczenie nie ma oznaczonéj innéj kary, winni ulegną: karze pieniężnéj do pięćdziesięciu rubli.

2) Służący przy drogach żelaznych za wykroczenie przeciwko technicznym lub specjalnym przepisom, ochroniającym bezpieczeństwo dróg żelaznych, i niezastosowanie się do nich ulegną: gdy za popełnione przez nich wykroczenie nie ma w prawach karnych surowszej kary — aresztowi do trzech miesięcy. Gdy zaś ciż służący naruszają ustanowione przez Ogólną Ustawę dróg żelaznych Rosyjskich przepisy o przewozie pasażerów lub ładunków albo zawarte w tej Ustawie przepisy policyjne, jak również wydane przez właściwą władzę, w rozwinięciu jednych lub drugich przepisów, postanowienia, ulegną: jeżeli za popełniony przez nie występek nie ma w prawach karnych wyznaczonéj surowszej kary — aresztowi do jednego miesiąca albo karze pieniężnej do stu rubli.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W Peterhofie,
12 Czerwca 1885 roku.

„Ma być podług tego.“

POSTANOWIENIE O RADZIE DO SPRAW DRÓG ŻELAZNYCH.

1. Rada do spraw dróg żelaznych tworzy się w konie Ministerstwu Dróg Komunikacyi, w celu ropoznania i, w pewnych razach, ustanowienia środków, odnoszących się do budowania, eksploatacyi i gospodarstwa dróg żelaznych w Cesarstwie.

2. Совѣтъ по желѣзодорожнымъ дѣламъ состоить, подъ предсѣдательствомъ Министра Путей Сообщенія, изъ его Товарища, Директора Департамента Желѣзныхъ Дорогъ, Предсѣдателя Временного Управления казенныхъ желѣзныхъ дорогъ, двухъ другихъ членовъ отъ Министерства Путей Сообщенія, членовъ отъ Министерствъ: Финансовъ, Юстиціи, Внутреннихъ Дѣлъ, Государственныхъ Имуществъ, Военнаго и Государственного Контроля, по одному отъ каждого изъ названныхъ вѣдомствъ, двухъ представителей частныхъ желѣзныхъ дорогъ, двухъ представителей торговли и мануфактуръ и двухъ представителей земледѣльческой и горнозаводской промышленностей.

3. Въ случаѣ невозможности для Министра Путей Сообщенія присутствовать въ Совѣтѣ, въ немъ предсѣдательствуетъ Товарищъ Министра, а при отсутствіи послѣдняго — тотъ изъ членовъ Совѣта, который будетъ къ тому назначенъ Высочайшею властію, по представленію Министра Цутей Сообщенія.

4. Члены отъ Министерствъ: Путей Сообщенія, Финансовъ, Юстиціи, Внутреннихъ Дѣлъ, Государственныхъ Имуществъ и Военнаго, а также отъ Государственного Контроля, назначаются Высочайшею властію, по представлениимъ подлежащихъ Министровъ. Представители частныхъ желѣзныхъ дорогъ избираются общимъ съѣздомъ представителей оныхъ, съ утвержденія Министра Путей Сообщенія, срокомъ на одинъ годъ, по прошествіи котораго могутъ быть выбраны вновь на слѣдующій годовой періодъ. Представители торговли, мануфактуръ, земледѣльческой и горнозаводской промышленностей приглашаются также на годичный срокъ Министрами Финансовъ и Государственныхъ Имуществъ, по принадлежности, изъ лицъ, основательно знакомыхъ съ тою промышленною дѣятельностью, пужденіемъ которой они предназначаются представлять, и утверждаются въ семъ званіи Высочайшею властію.

5. При разсмотрѣніи дѣлъ, касающихся частей: почтовой, телеграфной, медицинской и таможенной, желѣзодорожной полиціи и перевозки войскъ, въ засѣданія Совѣта приглашаются, на одинаковомъ основаніи съ прочими членами: Начальникъ Главнаго Управления Почтъ и Телеграфовъ, Директоры Департаментовъ Медицинского и Таможенныхъ Сборовъ, Начальникъ Штаба Отдельного Кормуса Жандармовъ и Завѣдывающій передвиженiemъ войскъ по желѣзнымъ дорогамъ, каждый по предметамъ подвѣдомственной ему части.

2. Rada do spraw dróg żelaznych składa się, pod prezydentą Ministra Dróg Komunikacyi, z Towarzysza tegoż Ministra, Dyrektora Departamentu Dróg Żelaznych, Prezesa Tymczasowej Dyrekcyi dróg żelaznych skarbowych, dwóch innych członków z ramienia Ministerium Dróg Komunikacyi, członków z ramienia Ministerów: Finansów, Sprawiedliwości, Wojny i Kontroli Państwa, po jednemu z ramienia każdego z tych wydziałów, dwóch przedstawicieli dróg żelaznych prywatnych, dwóch przedstawicieli handlu i rękoziei, oraz dwóch przedstawicieli przemysłu rolnego i górnictwa.

3. Jeżeli Minister Dróg Komunikacyi nie może być obecnym na Radzie, przewodniczy w niej Towarzysz Ministra, a wrazie nieobecności Towarzysza Ministra — ten z członków Rady, który będzie do tego wyróżniony przez władzę Najwyższą, na przedstawienie Ministra Dróg Komunikacyi.

4. Członków z ramienia Ministerów: Dróg Komunikacyi, Finansów, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Kontroli Państwa mianuje władza Najwyższa, na przedstawienia odnośnych Ministerów. Przedstawicieli prywatnych dróg żelaznych wybiera ogólny zjazd ich przedstawicieli, a zatwierdza ich Minister Dróg Komunikacyi, na termin roczny, po upływie którego mogą być wybrani na nowo na następny okres roczny. Przedstawicieli handlu, rękoziei, przemysłu rolnego i górnictwa zapraszają również na termin roczny Ministrowie Finansów i Dóbr Państwa, stosownie do kompetencji, z osób, dobrze obznajmionych z ta działalnością przemysłową, której potrzeby przedstawiać mają, a zatwierdza ich na tej godności władza Najwyższa.

5. Przy rozpoznaniu spraw, dotyczących działu: poczt, telegrafów, lekarskiego i celnego, oraz policyi dróg żelaznych i przewozu wojsk, na posiedzenie Rady zapraszają się, na jednakowej zasadzie z innymi członkami: Naczelnik Głównego Zarządu Poczty i Telegrafów, Dyrektorowie Departamentów Lekarskiego i Celnego, Naczelnik Sztabu Oddzielnego Korpusu Żandarmów i Zawiadujący ruchem wojsk po drogach żelaznych, każdy — w przedmiotach odnoszących się do działań, którym zawiaduje.

6. Независимо отъ лицъ, означенныхъ въ статьѣ 5, въ засѣданія Совѣта могутъ быть приглашаемы предсѣдателемъ также и другія лица, отъ которыхъ, по свойству обсуждаемыхъ дѣлъ, слѣдуетъ ожидать полезныхъ свѣдѣній и объясненій. Лица сіи пользуются совѣщательнымъ голосомъ.

7. Засѣданія Совѣта назначаются предсѣдателемъ онаго, по мѣрѣ надобности и накопленія дѣлъ.

8. Разсмотрѣнію Совѣта подлежать:

1) проекты новыхъ законовъ, относящихся до устройства, эксплоатации и хозяйства желѣзныхъ дорогъ,—предварительно внесенія сихъ проектовъ въ Государственный Совѣтъ;

2) предположенія о дополненіи, измѣненіи и отменѣ дѣйствующихъ по означеннымъ въ пунктахъ 1 предметамъ законовъ,—предварительно внесенія сихъ предположеній на утвержденіе въ законодательномъ порядке;

3) правила и инструкціи, издаваемыя административнымъ порядкомъ въ развитіе дѣйствующихъ относительно желѣзныхъ дорогъ узаконеній,—въ тѣхъ случаяхъ, когда разсмотрѣніе сихъ правилъ и инструкцій предоставлено Совѣту Общимъ Уставомъ Российскихъ желѣзныхъ дорогъ;

4) желѣзнодорожные тарифы и таксы разрѣшенныхъ ко взиманію дополнительныхъ сборовъ на желѣзныхъ дорогахъ—въ тѣхъ предѣлахъ, въ которыхъ утвержденіе сихъ тарифовъ и таксъ принадлежитъ Правительству;

5) предметы и дѣла, отнесенные къ вѣдѣнію Совѣта Общимъ Уставомъ Российскихъ желѣзныхъ дорогъ;

6) всѣ вообще относящіеся до устройства, эксплоатации и хозяйства желѣзныхъ дорогъ вопросы, обсужденіе которыхъ въ Совѣтѣ признано будеть полезнымъ Министромъ Путей Сообщенія или другими главными начальниками отдѣльныхъ частей управлѣнія, предметовъ вѣдомства которыхъ касаются сіи вопросы.

9. Подлежащія разсмотрѣнію Совѣта дѣла вносятся въ него по распоряженіямъ Министра Путей Сообщенія, вмѣстѣ съ заключеніями тѣхъ центральныхъ учрежденій сего Министерства, вѣдѣнію которыхъ они, по роду своему, подлежать. Докладъ дѣлъ въ Совѣтѣ возлагается на Канцелярию Министра Путей Сообщенія и на

6. Niezależnie od osób, wzmiankowanych w artykule 5, na posiedzenia Rady mogą być również zapraszane przez prezesa i inne osoby, od których, z powodu rodzaju rozpoznawanych przez nie spraw, należy oczekwać pozytycznych wiadomości i objaśnień. Osoby te korzystają z głosu doradczeego.

7. Posiedzenia Rady wyznacza prezes Rady, w miarę potrzeby i nagromadzenia się spraw.

8. Rozpoznanie Rady podlegają:

1) projekty nowych praw, odnoszących się do budowy, eksploatacji i gospodarstwa dróg żelaznych — przed wniesieniem tych projektów do Rady Państwa;

2) projekty, dotyczące uzupełnienia, zmiany i uchylenia obowiązujących co do wzmiankowanych w ustępie 1 przedmiotów praw, przed wniesieniem tych projektów pod zatwierdzenie w drodze prawodawczej;

3) przepisy i instrukcje, wydawane w drodze administracyjnej w rozwinięciu obowiązujących co do dróg żelaznych praw — w tych razach, gdy rozpoznanie tych przepisów i instrukcji Ogólna Ustawa dróg żelaznych Rosyjskich pozostawia Radzie;

4) taryfy dróg żelaznych i taksy mających być pobieranymi na drogach żelaznych opłat — w tym zakresie, w którym zatwierdzenie tych taryf i taksi należy do Rządu;

5) przedmioty i sprawy, zaliczone do kompetencji Rady przez Ogólną Ustawę dróg żelaznych Rosyjskich;

6) wszystkie w ogóle, odnoszące się do budowy, eksploatacji i gospodarstwa dróg żelaznych, kwestye, których zdecydowanie w Radzie uznanym będzie za pozytyczne przez Ministra Dróg Komunikacyi, albo przez innych głównych naczelników pojedyńczych części zarządu, których kwestye te dotyczą.

9. Podlegające rozpoznaniu Rady sprawy wnoszą się do tejże Rady z polecenia Ministra Dróg Komunikacyi, razem z wnioskami tych centralnych instytucji ponienionego Ministeryum do których, z powodu rodzaju swojego, należą. Relacja spraw w Radzie powierza się Kancelaryi Ministra Dróg Komunikacyi, oraz tym instytucjom, z których

тѣ центральныя учрежденія, изъ которыхъ дѣла поступаютъ въ Совѣтъ, по ближайшему указанію Министра. Дѣлопроизводство по Совѣту сосредоточивается въ означенной Канцеляріи.

10. Всѣ дѣла въ Совѣтѣ рѣшаются простымъ большинствомъ голосовъ присутствующихъ; при равенствѣ голосовъ, мнѣніе предсѣдателя даетъ перевѣсъ.

11. По каждому выслушанному Совѣтомъ дѣлу составляется отдельный журналъ, въ который, независимо отъ принятыхъ Совѣтомъ въ уваженіе соображеній и постановленія заключенія, вносятся также свѣдѣнія и объясненія, представленные въ засѣданіи лицами, пользующимися только совѣщательнымъ голосомъ (ст. 6). Въ случаѣ разногласія, въ журналъ вносятся мнѣнія, принятыя какъ большинствомъ, такъ и меньшинствомъ присутствовавшихъ, причемъ поданныя членами особыя мнѣнія прилагаются къ журналу. На представление особыхъ мнѣній полагается трехдневный срокъ со дня выслушанія дѣла.

12. Въ тѣхъ случаяхъ, когда съ состоявшимся въ Совѣтѣ заключеніемъ (ст. 10) не согласится кто либо изъ присутствовавшихъ въ засѣданіи членовъ отъ Министерствъ Финансовъ, Юстиції, Внутреннихъ Дѣлъ, Государственныхъ Имуществъ и Военнаго или отъ Государственного Контроля, журналъ по такому дѣлу прецервождается, въ спискахъ, въ теченіи двухъ недѣль со дnia выслушанія дѣла, ко всѣмъ главнымъ начальникамъ отдельныхъ частей управлениія, члены отъ которыхъ засѣдаютъ въ совѣтѣ.

13. Рѣшеніе Совѣта (ст. 10) по дѣлу, не подлежащему внесенію въ вышшія государственные установленія, признается окончательнымъ и обращается къ исполненію, если съ заключеніемъ Совѣта согласится Министръ Путей Сообщенія и если притомъ оно принято единогласно всѣми присутствовавшими въ засѣданіи членами отъ означенныхъ въ статьѣ 12 Министерствъ и отъ Государственного Контроля, а въ противномъ случаѣ—когда отъ главныхъ начальниковъ сихъ вѣдомствъ не послѣдуетъ возраженій въ теченіи одного мѣсяца со дня сообщенія имъ списковъ журнала (ст. 12).

14. Въ случаѣ несогласія Министра Путей Сообщенія или кого либо изъ означенныхъ въ статьѣ 12 главныхъ начальниковъ отдельныхъ частей управления съ состоявшимся въ Совѣтѣ рѣшеніемъ, возбудившій разномысліе вопросъ, если онъ, по существу

sprawy przechodzą do Rady, podług bliższego wskazania Ministra. Referaty w Radzie jednoczą się w pomienionej Kancelaryi.

10. Wszystkie sprawy w Radzie decydują się większością głosów obecnych; w razie równości głosów zdanie przeważa.

11. Z każdej wysłuchanej przez Radę sprawy sporządza się oddzielny protokół, do którego, niezależnie od uwzględnionych przez Radę motywów i postanowionego wniosku, wnioszą się również wiadomości i objaśnienia, przedstawione na posiedzeniu przez osoby, korzystające tylko z głosu doradczego (art. 6). Wrazie równości zdań, do protokołu wnioszą się zdania, przyjęte zarówno przez większość jak i przez mniejszość obecnych; przytém podane przez członków oddzielnego zdania dołączają się do protokołu. Na przedstawienie oddzielnego zdania oznacza się termin trzydniowy od dnia wysłuchania sprawy.

12. W tych razach, gdy z zapadłym w Radzie wnioskiem (art. 10) nie zgodzi się ktoś z obecnych na posiedzeniu członków z ramienia Ministerów: Finansów, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Dóbr Państwa i Wojny, albo z ramienia Kontroli Państwa, kopie protokołu w takię sprawie komunikują się, w ciągu dwóch tygodni od dnia wysłuchania sprawy, wszystkim głównym naczelnikom oddzielnich części, których członkowie zasiadają w Radzie.

13. Decyzja Rady (art. 10) w sprawie, nieulegająccej wniesieniu do wyższych władz państwowych, uznają się za ostateczne i wprowadzają się w wykonanie, jeżeli z wnioskiem Rady zgodzi się Minister Dróg Komunikacji i jeżeli przytém została przyjęta jednogłośnie przez wszystkich obecnych na posiedzeniu członków z ramienia wzmiankowanych w artykule 12 Ministerów i z ramienia Kontroli Państwa, a w przeciwnym razie — gdy główni naczelnicy tych wydziałów nie uczynią zarzutów w ciągu miesiąca od dnia zakomunikowania im kopij protokołu (art. 12).

14. Wrazie niezgadzania się Ministra Dróg Komunikacji albo kogoś ze wzmiankowanych w artykule 12 głównych naczelników oddzielnich części zarządu z zapadłą w Radzie decyzją, kwestię, z powodu której powstała różność zdań, jeżeli ta kwestia, z powodu istoty

наго движенија желѣзной дороги и производится между всѣми станциими, пассажирскими или товарными, смотря по роду перевозки. Станциі сіи должны быть указываемы въ тарифахъ.

2. Желѣзная дорога имѣеть право отказать въ принятии къ перевозкѣ пассажировъ, багажа или груза только въ слѣдующихъ случаяхъ: 1) если пассажиръ или отправитель груза не согласится подчиниться условіямъ перевозки, опредѣленнымъ въ настоящемъ уставѣ; 2) если перевозка пассажировъ или грузовъ пріостановлена по распоряженю Правительства, или же вслѣдствіе какого-либо чрезвычайного события или дѣйствіемъ непреодолимой силы; 3) если въ отходящемъ пассажирскомъ поѣздѣ, состоящемъ изъ установленного числа вагоновъ подлежащихъ классовъ, не окажется свободнаго мѣста; 4) если пассажиръ находится: а) въ нетрезвомъ состояніи или явно непристойной одеждѣ, и б) въ такомъ болѣзненномъ состояніи, которое можетъ угрожать опасностью другимъ пассажирамъ (падучая или заразительная болѣзнь, умопомѣшательство и т. п.), буде притомъ для такого пассажира не будетъ взято осо-бое отдѣленіе; 5) если перевозка предъявленного къ отправкѣ груза требуетъ особо приспособленныхъ перевозочныхъ средствъ, которыхъ желѣзная дорога не имѣеть и имѣть не обязана, и б) если на станциі всѣ отведенныя для склада грузовъ площиади заполнены (ст. 45—48), а доставленный грузъ не принадлежитъ къ числу подлежащихъ отправкѣ въ очередь, или хотя и пользуется симъ правомъ, но не можетъ быть отправленъ въ теченіи двадцати четырехъ часовъ.

3. Пріемъ и высадка пассажировъ, съ багажемъ или безъ онаго, на полустанціяхъ, а равно пріемъ и выдача на нихъ грузовъ обязательны для желѣзныхъ дорогъ лишь тогда, когда сіе будетъ опре-дѣлено постановленіемъ Совѣта по желѣзнодорожнымъ дѣламъ.

4. О каждой пріостановкѣ въ отправлении пассажирскихъ поѣздовъ и въ принятии грузовъ, продолжающейся долѣе одињхъ сутокъ, немедленно объявляется во всеобщее извѣстіе, порядкомъ, установленнымъ Министромъ Путей Сообщенія, и доводится до свѣдѣнія инспектора дороги, который принимаетъ соотвѣтственный мѣры къ возстановленію прерванныхъ пассажирскаго сообщенія и пріема грузовъ.

Примѣчаніе. Оповѣщеніе, въ указанныхъ статьею 4 слу-чалъ, дорогъ, находящихся въ прымомъ сообщеніи съ лицемъ

gi żelaznej i odbywa się pomiędzy wszystkimi stacyami pasażerskimi albo towarowemi, stosownie do rodzaju przewozu. Stacyje te powinny być wskazywane w taryfach.

2. Droga żelazna ma prawo odmówić przyjęcia do przewozu pasażerów, bagażów lub ładunków tylko w następujących wypadkach: 1) jeżeli pasażer albo wysyłający ładunek nie zgodzi się poddać się warunkom przewozu, określonym w niniejszej Ustawie; 2) jeżeli przewóz pasażerów lub ładunków jest wstrzymany z polecenia Rządu albo też wskutek jakiego nadzwyczajnego wypadku lub wskutek działania nieprzepartej siły; 3) jeżeli w odczudającym pociągu pasażerskim, składającym się z ustanowionej liczby wagonów odnośnych klas, nie będzie wolnego miejsca; 4) jeżeli pasażer znajduje się: a) w stanie nietrzeźwym albo w widocznie nieprzyzwoitem odzieniu, i b) w takim stanie chorobliwym, który może zagrażać niebezpieczeństwem innym pasażerom (epilepsya albo choroba zaraźliwa, pomieszanie zmysłów i t. p.), jeżeli przytém dla takiego pasażera nie będzie wzięty osobny przedział; 5) jeżeli przewóz okazanego do wysłania ładunku, wymaga specjalnie przysposobionych środków przewozowych, których droga żelazna nie ma i mieć nie jest obowiązana, i 6) jeżeli na stacyi wszystkie, wyznaczone na skład ładunków, place są zapełnione (art. 45—48), a dostarczony ładunek nie należy do liczby ulegających wysyłce nie-kolejnej, albo chociaż i korzysta z tego prawa, lecz nie może być wysłany w ciągu dwudziestu czterech godzin.

3. Przyjmowanie i wysadzanie pasażerów z bagażami lub bez nich, na półstacyach, jak również przyjmowanie i wysyłanie na nich ładunków są obowiązujące dla dróg żelaznych jedynie wtedy, gdy to będzie zdecydowane w postanowieniach Rady do spraw dróg żelaznych.

4. O każdej przerwie w wysyłce pociągów osobowych i w przyjmowaniu ładunków, trwającej dłużej jak dobę, podaje się bezzwłocznie do publicznej wiadomości, w sposób ustanowiony przez Ministra Dróg Komunikacyi, i daje się znać inspektorowi drogi, który przedsiębierze odpowiednie środki w celu przywrócenia przerwanej komunikacyi osobowej i przyjmowania ładunków.

Uwaga. We wskazanych w artykule 4 wypadkach, drogi, znajdujące się w bezpośredniej komunikacyi z linią, na której

на которой послѣдовала пріостановка пассажирскаго движенія или принятія грузовъ, производится порядкомъ, опредѣленнымъ въ конвенціяхъ сихъ дорогъ.

5. Желѣзная дорога отвѣтствуетъ за вредъ и убытки, причиненные служебными дѣйствіями служащихъ на ней, а равно другихъ лицъ, назначенныхъ ею для выполненія перевозки и соединенныхъ съ нею дѣйствій. При этомъ она имѣетъ право на возмѣщеніе уплаченаго ею или присужденнаго съ нея вознагражденія за личный или имущественный вредъ или убытокъ изъ имущества тѣхъ лицъ, по винѣ которыхъ произошло несчастіе или неисправность.

6. Всякія предварительныя, на случай могущаго послѣдовать вреда или убытка, сдѣлки и соглашенія желѣзныхъ дорогъ съ пассажирами и отправителями или получателями грузовъ, клонящіяся къ измѣненію отвѣтственности, возлагаемой на желѣзныя дороги постановленіями настоящаго Устава, или къ совершенному освобожденію дорогъ отъ сей отвѣтственности, признаются недѣйствительными.

7. Перевозкою прямаго сообщенія почитается перевозка пассажировъ, багажа и грузовъ между станціями, принадлежащими разнымъ дорогамъ, по пассажирскимъ билетамъ, багажнымъ квитанціямъ и товарнымъ пакладнымъ, выдаваемымъ станцію отправленія на весь путь.

8. Для всѣхъ непрерывно связанныхъ между собою желѣзныхъ дорогъ перевозки прямаго сообщенія обязательны: 1) по пассажирскому движенію—между тѣми станціями разныхъ дорогъ, которые будутъ опредѣлены по взаимному соглашенію дорогъ, утвержденному Совѣтомъ по желѣзводорожнымъ дѣламъ, и 2) по товарному движенію, большой и малой скорости—между всѣми вообще станціями, открытыми для приема и выдачи грузовъ.

9. Желѣзныя дороги, находящіяся въ прямомъ между собою сообщеніи, подчиняясь общимъ правиламъ, для перевозки по желѣзнымъ дорогамъ установленнымъ, сверхъ того обязаны: 1) перевозить грузы въ вагонахъ, принадлежащихъ отправителямъ или другимъ желѣзнымъ дорогамъ; 2) съ устройствомъ вторыхъ путей, пропускать поѣзды другихъ дорогъ въ полномъ составѣ, безъ принадлежащихъ имъ паровозовъ, а, по требованію Министра Путей Сооб-

został wstrzymany ruch osobowy albo przyjmowanie ładunków, zawiadamiają się o tym w sposób, określony w konwencjach tych dróg.

5. Droga żelazna odpowiada za szkody i straty, zrządzone czynnościami służbowymi osób przy nich służących tudzież innych osób, wyznaczonych przez nią do wykonywania przewozu i połączonych z nim czynności. Przytym ma prawo do zwrotu, zapłaconego przez nią lub zasądzonego od niej za osobistą lub majątkową szkodę lub stratę wynagrodzenia z majątku tych osób, z których winy miało miejsce nieszczęście lub nieakuratność.

6. Wszelkie uprzednie, na wypadek mogącej nastąpić szkody lub straty, ugody i umowy dróg żelaznych z pasażerami albo z wysyłającymi ładunki lub ich odbiorcami, mające na celu zmianę odpowiedzialności, jaką wkładają na drogi żelazne postanowienia niniejszej Ustawy, albo zupełne uwolnienie dróg od téj odpowiedzialności uznają się za nieważne.

7. Za przewóz bezpośredniej komunikacji uważa się przewóz pasażerów, bagażów i ładunków pomiędzy stacjami, należącemi do różnych dróg, za biletami pasażerskimi, kwitami bagażowemi i frachtami towarowemi, wydawanemi przez stacyę wysyłki na całą drogę.

8. Dla wszystkich, ciągle ze sobą połączonych dróg żelaznych przewozy bezpośredniej komunikacji są obowiązujące: 1) co do ruchu osobowego — pomiędzy temi stacjami różnych dróg, które będą określone po wzajemnym porozumieniu się dróg, zatwierdzoném przez Radę do spraw dróg żelaznych, i 2) co do ruchu towarowego zwykłego i pospiesznego — pomiędzy wszystkimi wogół stacjami, otwartemi dla przyjmowania i wydawania ładunków.

9. Drogi żelazne, znajdujące się w bezpośredniej pomiędzy sobą komunikacji, poddane ogólnym przepisom, dla przewozu po drogach żelaznych ustanowionym, prócz tego są obowiązane: 1) przewozić ładunki w wagonach, należących do wysyłających lub do innych dróg żelaznych; 2) po zbudowaniu nowych linij, przepuszczać pociągi innych dróg w całkowitym składzie, bez należących do nich parowozów, a na żądanie Ministra Dróg Komunikacyi, oparte na posta-

пленія, основанному па постановлениі Совѣта по желѣзнодорожнымъ дѣламъ,—также съ паровозами и ирпслугою посторонней дороги, и 3) передавать провозимые грузы и ирпнитый пассажирскій багажъ съ одной дороги на другую, безъ участія въ томъ хозяина груза или багажа.

10. Желѣзныя дороги имѣютъ право распространять прямыя сообщенія за предѣлы желѣзнодорожныхъ станцій, входя для этой цѣли въ соглашеніе съ пароходными или транспортными обществами или устраивая, на свой счетъ, транспортныя конторы или городскія станціи. Проекты договоровъ, заключаемыхъ по сему предмету между желѣзными дорогами и пароходными или транспортными обществами, а равно составляемые правлениями дорогъ проекты положеній о дѣйствіи желѣзнодорожныхъ транспортныхъ конторъ или городскихъ станцій, представляются на усмотрѣніе Министерствъ Путей Сообщенія и Финансовъ и приводятся въ исполненіе, если, въ теченіи одного мѣсяца со дня представлениія означенныхъ проектовъ, не послѣдуетъ отъ сихъ Министерствъ возраженій. Въ случаѣ возраженія, приведеніе въ дѣйствіе упомянутыхъ договоровъ и положеній приостанавливается, впредь до решенія вопроса Совѣтомъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ.

11. Желѣзныя дороги обязаю, по требованію Министерства Путей Сообщенія: 1) дозволять устраивать переходы пересѣкающіхъ ихъ линій надъ или подъ полотномъ дороги или въ одномъ съ нимъ уровнѣ, смотря по тому, какъ это будетъ предписано Министерствомъ Путей Сообщенія; 2) примыкать одна къ другой въ пунктахъ ихъ соединенія и устраивать сооруженія, необходимыя для прямаго сообщенія, и 3) приобрѣтать за общий счетъ участки земли и устраивать желѣзнодорожные пути, станціи, водоснабженія и прочія техническія приспособленія и подвижной составъ, а равно допускать взаимное пользованіе прилежащими каждой желѣзной дорогѣ въ отдѣльности участками земли или сооруженіями и предметами означенного рода, за условленное вознагражденіе.

12. Взаимныя права и обязанности желѣзныхъ дорогъ по указаннымъ въ статьяхъ 9 и 11 предметамъ, въ хозяйственномъ собственно отношеніи, опредѣляются письменными соглашеніями между дорогами. Проекты сихъ соглашеній представляются на усмотрѣніе Министерствъ Путей Сообщенія и Финансовъ и приводятся въ исполненіе на основаніяхъ, указанныхъ въ статьѣ 10. Если

nowieniu Rady do spraw dróg żelaznych,—i z parowozami i służbą drogi postronnej, i 3) oddawać przewożone ładunki i przyjęte bagaż pasażerskie z jednej drogi na drugą, bez udziału w tym właściciela ładunku lub bagażu.

10. Drogi żelazne mają prawo rozszerzać bezpośrednio komunikacye poza granice stacyj dróg żelaznych, wchodząc w tym celu w ugodę z towarzystwami żeglugi parowej lub transportowej i urządzając, na swój rachunek, kantory transportowe albo stacy miejskie. Projekty umów, zawieranych w tym przedmiocie pomiędzy drogami żelaznimi a towarzystwami żeglugi parowej lub transportowej, oraz sporządzane przez zarządy dróg projekty postanowień o działalności kantorów transportowych dróg żelaznych albo stacyj miejskich przedstawiają się do uznania Ministrów Dróg Komunikacyi i Finansów i wprowadzają się w wykonanie, jeżeli w ciągu jednego miesiąca od dnia przedstawienia tych projektów Ministerstwa te nie poczynią zarzutów. Wrazie istnienia zarzutu, wprowadzenie w wykonanie tych umów i postanowień wstrzymuje się aż do zdecydowania kwestyi przez Radę do spraw dróg żelaznych.

11. Drogi żelazne są obowiązane, na żądanie Ministra Dróg Komunikacyi: 1) dozwalać urządzać przejścia przecinających je linij nad albo pod plantem drogi albo na jednym z nim poziomie, stosownie do tego, jak to będzie zalecone przez Ministerstwo Dróg Komunikacyi; 2) przylegać jedna do drugiej w punktach ich połączenia i wznosić urządzenia, niezbędne dla bezpośredni komunikacyi; 3) nabywać na wspólny rachunek gruntu i budować linie dróg żelaznych, stacy, urządzenia do zaopatrzenia w wodę, i inne urządzenia techniczne oraz rekwizyta ruchu, jak również dopuszczać wzajemne użytkowanie z należących do każdej drogi żelaznej oddzielnie gruntów lub urządzeń i przedmiotów tego rodzaju, za umówione wynagrodzenie.

12. Wzajemne prawa i obowiązki dróg żelaznych co do wskazanych w artykułach 9 i 11 przedmiotów, pod względem właściwie gospodarczym, określają piśmienne pomiędzy drogami ugody. Projekty tych ugód przedstawiają się do uznania Ministerstw Dróg Komunikacyi i Finansów i wprowadzają się w wykonanie na zasadach, wskazanych w artykule 10. Jeżeli drogi nie przyjdą do porozumienia

дороги не придуть къ соглашенню между собою, то взаимныя ихъ права и обязанности по вышеозначеннымъ предметамъ опредѣляютъся Совѣтомъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ. Возникающіе при этомъ техническіе вопросы разрѣшаются Министромъ Путей Сообщенія.

13. О всякомъ случаѣ отказа въ принятіи къ перевозкѣ пассажира, багажа или груза (ст. 2), а равно при попутительномъ удаленіи пассажира изъ поѣзда (ст. 25—27), исключеніи груза изъ очереди (ст. 52), неудовлетворительности упаковки груза (ст. 64), необходимости ея исправленія (ст. 70) и при утратѣ или поврежденіи груза (ст. 88), чинами жандармской полиціи составляются, по требованію лицъ, до которыхъ относятся означенныя распоряженія или дѣйствія, протоколы, подписьваемыя начальникомъ станціи, пассажирами или грузоотправителями, по принадлежности, и посторонними лицами. Копіи съ такихъ протоколовъ выдаются заинтересованнымъ лицамъ на простой бумагѣ, по словеснымъ заявленіямъ.

ГЛАВА ВТОРАЯ.

О перевозкѣ пассажировъ и ихъ багажа.

14. Желѣзныя дороги обязаны принципіально всѣ зависящія отъ нихъ мѣри: а) къ безпрепятственной перевозкѣ пассажировъ и ихъ багажа къ мѣстамъ назначенія и б) къ безотлагательной отправкѣ являющихся на станціи партій пассажировъ-рабочихъ.

15. Постоянное пассажирское движеніе производится согласно расписаніямъ, опубликованнымъ во всеобщее свѣдѣніе и выставленнымъ на всѣхъ станціяхъ. Въ расписаніяхъ должны быть обозначены: а) время прослѣдованія (прибытие, остановка и отходъ) поѣзда чрезъ каждую станцію; б) классы вагоновъ, входящихъ въ составъ каждого поѣзда; в) станціи, на которыхъ производится приемъ пассажировъ, съ указаниемъ на какія именно станціи могутъ слѣдовать принципіальные въ томъ или другомъ мѣстѣ пассажиры съ каждымъ поѣздомъ, и г) поѣзды, въ которыхъ пмѣются отдѣленія дамскія и для курящихъ и въ составѣ какого именно класса долагаются тѣ и другія.

pomiędzy sobą, to wzejemne ich prawa i obowiązki w tych przedmiotach określa Rada do spraw dróg żelaznych. Wynikające przytym kwestye techniczne rozstrzyga Minister Dróg Komunikacyi.

13. O każdym wypadku odmowy przyjęcia do przewozu pasażera, bagażu lub ładunku (art. 2), jak również wrazie przymusowego wydalenia pasażera z pociągu (art. 25—27), wyłączenia ładunku z kolei (art. 52) niedostatecznego opakowania ładunku (art. 64), niezbędności naprawienia go (art. 70) i wrazie utraty lub uszkodzenia ładunku (art. 88) urzędnicy policyi żandarskiej sporządzają, na żądanie osób, do których te rozporządzenia lub czynności się odnoszą, protokoły, podpisywane przez zawiadowcę stacyi, pasażerów albo wysyłających ładunki, stosownie do kompetencji, i przez osoby postronne. Kopie takich protokołów wydają się osobom interesowanym na papierze prostym, na żądania ustne.

ROZDZIAŁ DRUGI.

O przewozie pasażerów i ich bagażów.

14. Drogi żelazne są obowiązane przedsiębrać wszystkie, od nich zależące, środki: a) w celu ciągłego przewozu pasażerów i ich bagażów do miejsc przeznaczenia, i b) w celu bezzwłocznego wyprowadzania przybywających na stacye partyj pasażerów—robotników.

15. Stały ruch osobowy odbywa się podług rozkładów opublikowanych i wywieszonych na wszystkich stacyach. W rozkłach powinny być oznaczone: a) czas przejazdu (przybycie, zatrzymanie się, odejście) pociągu przez każdą stacyję; b) klasy wagonów, składających każdy pociąg; c) stacye, na których odbywa się przyjęcie pasażerów, ze wskazaniem, do jakich mianowicie stacyj mogą jechać przyjęci w tem lub owém miejscu pasażerowie na każdy pociąg; d) pociągi, w których znajdują się przedziały damskie i dla palących i w jakië mianowicie klasie są jedne i drugie.

Примѣчаніе. Время отхода и прихода поѣздовъ показывается по Петербургскому и мѣстному времени.

16. Число пассажирскихъ поѣздовъ и вагоновъ въ нихъ должно соотвѣтствовать существующей на каждой линіи, въ данное время, потребности въ безпрепятственной перевозкѣ пассажировъ, въ предѣлахъ представляемыхъ каждою дорогою пропускной способности и подъемной силы поѣздовъ. Нормальное число вагоновъ въ поѣздахъ, а равно случаи отправленія пассажирскихъ экстренныхъ и дополнительныхъ поѣздовъ, опредѣляются для каждой дороги Министромъ Путей Сообщенія, соображаясь съ размѣрами обнаруживающагося въ разныя времена года пассажирскаго движения.

17. Билетная и багажная кассы открываются и закрываются, во время, опредѣленное Министерствомъ Путей Сообщенія для каждой станціи отдельно. О началѣ и прекращеніи выдачи билетовъ и приема багажа выставляются при кассахъ объявленія. На пассажирскихъ билетахъ должны быть обозначены: время выдачи и нумеръ билета, станція отправленія, станція назначенія, классъ, цѣна билета, родъ и нумеръ поѣзда.

18. Плата за проѣздъ пассажировъ и провозъ багажа опредѣляется дѣйствующими, на законномъ основаніи, тарифами, печатные экземпляры которыхъ должны находиться въ продажѣ на станціяхъ. Тарифы мѣстного сообщенія, кроме того, вывѣшиваются на всѣхъ станціяхъ у кассъ и въ пассажирскихъ залахъ.

19. Каждый пассажиръ имѣетъ право на провозъ бесплатно, въ вагонѣ того класса, въ которомъ слѣдуетъ самъ, одного ребенка до пятилѣтняго возраста, если ребенокъ этотъ не занимаетъ особыхъ мѣстъ; за провозъ же остальныхъ ёдущихъ съ пассажиромъ дѣтей этого возраста взимается за каждого плата какъ за ребенка старше пяти лѣтъ. Плата за провозъ дѣтей въ возрастѣ отъ пяти до десяти лѣтъ не должна превышать половины провозной платы, опредѣленной для взрослого человѣка.

20. Каждый пассажиръ обязанъ иметь на проѣздъ билетъ и предъявлять его по требованію агентовъ дороги. Сроки дѣйствительности пассажирскихъ билетовъ для проѣзда опредѣляются желѣзными дорогами, съ утвержденія Министерства Путей Сообщенія. Билетъ на проѣздъ даетъ право на одно мѣсто въ вагонѣ

Uwaga. Czas edejścia i przybycia pociągów oznacza się podług czasu S.-Peterburskiego i miejscowego.

16. Liczba pociągów osobowych i wagonów w nich powinna odpowiadać istniejącej na każdej linii w danym czasie, potrzebie swobodnego przewozu pasażerów, w zakresie zdolności przewozowej, jaką każda droga przedstawia i siły pociągowej pociągów. Normalną liczbę wagonów w pociągach tudzież wypadki wysyłki pociągów osobowych nadzwyczajnych i dodatkowych określa dla każdej drogi Minister Dróg Komunikacyi, stosując się do wielkości ruchu osobowego, jaka się w różnych porach roku okazywać będzie.

17. Kasy: biletowa i bagażowa, otwierają się i zamykają się w czasie, określonym przez Ministeryum Dróg Komunikacyi dla każdej stacy oddziennie. O rozpoczęciu i wstrzymaniu sprzedaży biletów i przyjmowania bagażów wywieszają się w kasie ogłoszenia. Na biletach osobowych powinny być oznaczone; czas wydania i numer biletu, stacya wysyłki, stacya przeznaczenia, klasa, cena biletu, rodzaj i numer pociągu.

18. Opłate za przejazd pasażerów i przewóz bagażów, określają istniejące, na zasadzie prawnej, taryfy, których drukowane egzemplarze powinny się znajdować, w celu sprzedaży, na stacyach. Taryfy miejscowości komunikacyi, prócz tego, wywieszają się na wszystkich stacyach przy kasach i w salach pasażerskich.

19. Każdy pasażer ma prawo do przewiezienia bezpłatnie, w wagonie téj klasy, w której sam jedzie, jednego dziecka w wieku do lat pięciu, jeżeli dziecko to nie zajmuje osobnego miejsca; zaś za przewóz reszty jadących z pasażerem dzieci tego wieku pobiera się za każde opłata jak za dziecko starsze od lat pięciu. Opłata za przewóz dzieci w wieku od lat pięciu do dziesięciu nie powinna przenosić połowy opłaty przewozowej, określonej dla osoby dorosłej.

20. Każdy pasażer jest obowiązany mieć na przejazd bilet i okazywać go na żądanie agentów drogi. Termina ważności biletów pasażerskich na przejazd, określają drogi żelazne, a zatwierdza je Ministeryum Dróg Komunikacyi. Bilet na przejazd daje prawo do jednego miejsca w wagonie odpowiedniej klasy, które powinno być

соответствующего класса, которое и должно быть указано пассажиру, въ случаѣ его требование. Въ случаѣ невозможности указать мѣсто, соответствующее билету, пассажиру отводится временно мѣсто въ вагонѣ высшаго класса, безъ взиманія дополнительной за то платы, о чёмъ дѣлается отметка на выданномъ билете. Если же и въ вагонѣ высшаго класса не имеется свободнаго мѣста, то пассажиру предоставляется или обмѣнить свой билетъ на билетъ низшаго класса, съ получениемъ обратно разности въ цѣнѣ, или же совсѣмъ отказаться отъ поѣзда и потребовать возврата уплаченныхъ денегъ за билетъ и багажъ. При недостаткѣ свободныхъ мѣстъ, пассажирамъ прямаго сообщенія, прибывшимъ въ поѣздѣ на узловую станцію, отдается предпочтеніе предъ новыми пассажирами.

21. Каждый пассажиръ имѣетъ право перемѣнить на станціи отправлениія, не позднѣе десяти минутъ до отхода поѣзда, взятый имъ билетъ на билетъ другаго, высшаго класса, если въ семъ послѣднемъ имѣется мѣсто. Обмѣнъ же билетовъ высшаго класса на низшій дозволяется лишь въ случаѣ, предусмотрѣномъ статьею 20.

22. Пассажиры имѣютъ право переходить въ продолженіи пути, на станціяхъ, изъ вагона высшаго въ вагонѣ низшаго класса безъ перемѣны билета; но переходъ въ пути изъ вагона низшаго въ вагонѣ высшаго класса допускается не иначе, какъ по взносѣ разности цѣнъ перемѣняемыхъ мѣстъ, считая съ той станціи, на которой сделана перемѣна. Полученіе отъ пассажира добавочной платы удостовѣряется выдачею ему квитанціи за подпись агента, принялаго плату.

23. Пассажиръ, оказавшійся въ поѣздѣ безъ билета, обязанъ уплатить двойную провозную плату за все проѣденное поѣздомъ разстояніе отъ контрольной станціи до станціи, непосредственно слѣдующей за тѣмъ мѣстомъ, где обнаружено непрѣнное билета. Двойная плата взимается также съ пассажира, проѣхавшаго далѣе показанной на его билетѣ станціи назначенія, причемъ въ основаніе расчета принимается не контрольная станція, а станція назначенія. Пассажиру, внесшему означенную плату, выдается квитанція.

Примѣчаніе. Регистраціе контрольныхъ станцій составляется управлѣніемъ дороги и утверждается Министромъ Путей Сообщенія, по соглашенію, относительно казенныхъ дорогъ, съ Государственнымъ Контролеромъ, причемъ конечныя станціи считаются, во всякомъ случаѣ, контрольными.

wskazane pasażerowi, gdy tego zażąda. Wrazie niemożności wskazania miejsca, odpowiadającego biletowi, pasażerowi daje się tymczasowo miejsce w wagonie wyższej klasy, bez pobierania dodatkowej za to opłaty; o czém zaznacza się na wydanym bilecie. Jeżeli zaś i w wagonie wyższej klasy nie ma miejsca wolnego, to pasażerowi pozostawia się do wyboru, albo wymienić swój bilet na bilet niższej klasy, z otrzymaniem napowrót różnicy ceny, albo też zupełnie się zrzec podróży i zażądać zwrotu zapłaconych pieniędzy za bilet i bagaż. W braku miejsc wolnych, pasażerom bezpośredniej komunikacyi, przybyłym w pociągu na stację połączenia, daje się pierwszeństwo przed nowemi.

21. Każdy pasażer ma prawo wymienić na stacyi, z której wyjeżdża, niepóźniej jak na dziesięć minut przed odejściem pociągu, wzięty przez niego bilet na bilet inniej, wyższej, klasy, jeżeli w tej klasie jest miejsce. Zaś wymiana biletów wyższej klasy na niższą dozwala się tylko w przypadku, przewidzianym w artykule 20.

22. Pasażerowie mają przechodzić wciągu drogi, na stacyach, z wagonu wyższej do wagonu niższej klasy bez zmiany biletu, ale przejście w drodze z wagonu niższej do wagonu wyższej klasy dozwala się jedynie po wniesieniu różnicy cen zmienianych miejsc, licząc od téj stacyi, na której dokonano zmiany. Otrzymanie od pasażera opłaty dodatkowej poświadczająca się przez wydanie mu kwitu z podpisem agenta, który przyjął opłatę.

23. Pasażer, który się znalazł w pociągu bez biletu, jest obowiązany zapłacić podwójną opłatę przewozową za całą przebytą przestrzeń, od stacyi kontrolującej do stacyi bezpośrednio następującej po tym miejscu, gdzie wykryto nioposiadanie biletu. Podwójna opłata pobiera się również od pasażera, który przejechał dalej od wskazanej na jego bilecie stacyi przeznaczenia; przytym za podstawę obrachunku przyjmuje się nie stacya kontrolująca lecz stacya przeznaczenia. Pasażerowi, który wniosł tę opłatę, wydaje się kwit.

Uwaga. Rozkład stacyj kontrolujących sporządza dyrekcja drogi i zatwierdza go Minister Dróg Komunikacyi, po porozumieniu się, co do dróg skarbowych, z Kontrolerem Państwa; przytym końcowe stacye uważają się w każdym razie za kontrolujące.

24. Постановленіе о взысканіі двойной провозной платы не распространяется на случаи: а) когда пассажиръ, не успѣвъ приобрѣсти билетъ, сядеть въ поѣздъ съ разрѣшеніемъ начальника станціи и б) когда пассажиръ докажетъ агенту желѣзной дороги утрату своего билета.

25. Если пассажиръ не пожелаетъ уплатить оберъ-кондуктору или начальнику ближайшей, по обнаружениіи неимѣнія билета, станціи двойную плату за безбилетный проѣздъ и взять новый билетъ до мѣста своего назначенія, то жандармъ, а при отсутствіи его—начальникъ станціи удаляетъ такого пассажира изъ поѣзда. Вмѣстѣ съ тѣмъ пассажиръ долженъ представить достаточное имущественное обеспеченіе въ уплатѣ слѣдующей съ него суммы; въ случаѣ же непредставленія такого обеспеченія поступается по правиламъ, постановленнымъ въ статьѣ 162.

26. Пассажиръ, слѣдовавшій самовольно въ вагонъ высшаго класса съ билетомъ низшаго класса, платить двойную разницу по тарифу, считая отъ станціи выдачи билета. Въ случаѣ отказа пассажира уплатить причитающуюся съ него разницу, съ инымъ поступается на основаніи правила, постановленного въ статьяхъ 25 и 162.

27. Независимо отъ случаевъ, указанныхъ въ статьяхъ 25 и 26, начальникъ станціи имѣть право, при посредствѣ жандарма, удалить пассажира изъ поѣзда: 1) если пассажиръ нарушаетъ правила, ограждающія спокойствіе другихъ юдущихъ въ одномъ съ нимъ вагонѣ или поѣздѣ пассажиры потребуютъ его удаленія, вслѣдствіе его буйства, или же явно безстыдныхъ или оскорбительныхъ съ его стороны дѣйствій, и 3) если онъ, слѣдя въ общемъ вагонѣ, находится въ болѣзnenномъ состояніи (падучая или заразительная болѣзнь, умопомѣшательство и т. п.), угрожающемъ опасностью другимъ пассажирамъ, или страдаетъ недугомъ, возбуждающимъ общее отвращеніе, когда притомъ нѣтъ возможности помѣстить его отдельно.

28. Пассажиры, удаленные изъ поѣзда по одной изъ причинъ, указанныхъ въ статьѣ 27, имѣютъ право на возвращеніе уплаченныхъ ими денегъ, за удержаніемъ части, причитающейся за прослѣдованіе ими разстояніе. Находящійся при высадкѣ пассажирахъ багажъ выдается на станціи ихъ высадки, если время остановки поѣзда то позволяетъ; въ противномъ случаѣ багажъ остается на ближайшей станціи и затѣмъ возвращается оттуда бесплатно съ первымъ обратнымъ поѣздомъ.

24. Postanowienie co do ściągnięcia podwójnej opłaty przewozowej nie stosuje się do wypadków: a) gdy pasażer, nie zdążywszy nać biletu, siedzie do pociągu za pozwoleniem zawiadowcy stacyi, i b) gdy pasażer dowiedzie agentowi drogi żelaznej, że bilet zgubił.

25. Jeżeli pasażer nie zechce zapłacić ober-konduktorowi albo zawiadowcy najbliższej od miejsca, w którym wykryto nieposiadanie biletu, stacyi, podwójnej opłaty za przejazd bez biletu i wzięcie nowego biletu do miejsca, dokąd się udaje, to żandarm a w jego nieobecności — zawiadowca stacyi usuwa takiego pasażera z pociągu. Równocześnie pasażer powinien przedstawić dostateczne zabezpieczenie majątkowe wypłaty przypadającej od niego sumy; zaś w razie nie przedstawienia takiego zabezpieczenia postępuje się podług przepisów, postanowionych w artykule 162.

26. Pasażer, który jechał samowolnie w wagonie wyższej klasy za biletem niższej klasy, płaci podwojną różnicę podług taryfy, licząc od stacyi wydania biletu. Jeżeli odmówi zapłacenia przypadającej od niego różnicy, to postępuje się z nim na zasadzie przepisu, zawartego w artykułach 25 i 162.

27. Niezależnie od wypadków, wskazanych w artykułach 25 i 26, zawiadowca stacyi ma prawo, przy pomocy żandarma, usunąć pasażera z pociągu: 1) jeżeli pasażer wykracza przeciw przepisom, ochroniającym spokój innych jadących w jednym z nim wagonie lub pociągu osób; 2) jeżeli znajdujący się w jednym z nim wagonie lub pociągu pasażerowie zażądają usunięcia go, wskutek jego burzliwości albo jawnie bezwstydnych lub obrażających czynów, i 3) jeżeli, jadąc we wspólnym wagonie, znajduje się w stanie chorobliwym (wielka choroba, choroba zaraźliwa, pomyślanie zmyśłów i t. p.), grożący niebezpieczeństwem dla innych pasażerów, albo ma cierpienie, budzące ogólną odrazę, gdy przytem nie jest możliwe pomieścić go oddzielnie.

28. Pasażerowie, usunięci z pociągu z jednej z przyczyn, wskazanych w artykule 27, mają prawo do zwrotu zapłaconych pieniędzy z potrąceniem części, przypadającej za przebytą przez nich przestrzeń. Znajdujące się przy wysadzonych pasażerach bagaże wydają się na stacyi, na której zostają wysadzeni, jeżeli czas zatrzymania się pociągu na to pozwoli; w przeciwnym razie bagaże pozostawiają się na najbliższej stacyi, a następnie zwracają się z tamtą bezpłatnie pierwszym pociągiem powrotnym.

29. Удаленіе пассажира изъ поѣзда не допускается на станціяхъ, находящихся вдали отъ городовъ, сель или деревень. Станція, на которыхъ не можетъ быть принята означеннай мѣра, опредѣляются для каждой дороги Министромъ Путей Сообщенія.

30. Каждый пассажиръ имѣеть право взять съ собою въ вагонъ такое количество ручной клади, которое можетъ помѣститься, безъ стѣсненія другихъ пассажировъ, въ пространствѣ, отведенномъ въ вагонѣ для клади этого рода. Ручная кладь перевозится бесплатно, безъ багажныхъ квитанцій, и забота о сохранности ея лежитъ на самихъ пассажирахъ, причемъ однако желѣзныя дороги не освобождаются отъ обязанности принимать зависящія отъ нихъ мѣры къ охранѣ сей клади.

Примѣчаніе. Ручною кладью считаются мелкія и легко-переносимыя вещи, которая безъ затрудненія помѣщаются въ пассажирскомъ вагонѣ.

31. Подъ пассажирскимъ багажемъ разумѣется кладь пассажира, отправляемая, за опредѣленную тарифомъ плату, въ багажномъ вагонѣ того же поѣзда, въ которомъ слѣдуетъ пассажиръ. Перевозкѣ, въ качествѣ багажа, подлежать лишь такие предметы, которые упакованы въ чемоданы, сундуки, корзины, дорожные мѣшкі, шляпные картоны, маленькие ящики и тому подобнія помѣщеннія. Громоздкіе же предметы, упакованные на подобіе тоннажа, какъ напримѣръ: ящики, бочки и т. и., допускаются къ перевозкѣ, въ видѣ багажа, только по мѣрѣ возможности съ разрѣшенія начальника станціи.

32. Запрещается перевозить, въ видѣ багажа, вещества опасныя или могущія причинить вредъ багажу другихъ пассажировъ или желѣзной дороги.

33. Каждый пассажирский билетъ даетъ право на бесплатный провозъ въ багажномъ вагонѣ одного пуда, а дѣтскій билетъ—двадцати фунтовъ багажа.

34. Пассажиры имѣютъ право объявлять цѣнность своего багажа, причемъ, если багажъ будетъ оцѣненъ дороже указанныхъ въ статьѣ 97 предѣльныхъ размѣровъ ответственности желѣзной дороги за утрату или порчу багажа, то за провозъ онаго взимается опредѣленная тарифомъ дополнительная плата.

29. Nie dozwala się usuwać pasażera z pociągu na stacyach, znajdujących się zdaleka od miast lub wsi. Stacye, na których usunięcie nie może mieć miejsca, określa dla każdej drogi Minister Dróg Komunikacyjnych.

30. Każdy pasażer ma prawo wziąć ze sobą do wagonu taką ilość pakunków ręcznych, jaka może się pomieścić, bez ścieśnienia innych pasażerów, w miejscu, wydzielonym w wagonie na tego rodzaju pakunki. Pakunki ręczne przewożą się bezpłatnie bez kwitów bagażowych i pilnować ich powinni sami pasażerowie; przytym jednakże drogi żelazne nie są wolne od obowiązku przedsiębrania zależnych od nich środków w celu zabezpieczenia tych pakunków.

Uwaga. Za pakunki ręczne uważają się drobne i łatwo dające się przenosić rzeczy, które bez trudności dają się pomieścić w wagonie osobowym.

31. Pod bagażami podróznymi rozumie się pakunek pasażera, wysyłany, za określoną w taryfie opłatą, w wagonie bagażowym tego samego pociągu, w którym jedzie ich właściciel. Jako bagaże mogą być przewożone takie tylko przedmioty, które są upakowane w tłomoki, kufry, kosze, torby podróżne, pudełka do kapeluszy, małe skrzynki i tym podobne opakowania. Zaś przedmioty wielkie, upakowane na wzór towarów, jak np. przykład: skrzynie, beczki i t. p. mogą być przewożone jako bagaże tylko za pozwoleniem zawiadowcy stacyi.

32. Zahrania się przewozić jako bagaże łatwo zapalnych przedmiotów, mogących zrządzić szkodę bagażom innych pasażerów lub drogi żelaznej.

33. Każdy bilet osobowy daje prawo do bezpłatnego przewozu w wagonie bagażowym jednego puda, a bilet dziecięcy — dwudziestu funtów bagażów.

34. Pasażerowie mają prawo deklarować wartość swojego bagażu; przytym jeżeli bagaż będzie oceniony drożej od wskazanych w artykule 97 norm odpowiedzialności drogi żelaznej za utratę lub zepsucie bagażów, to za przewóz jego pobiera się określona w taryfie opłata dodatkowa.

35. Желѣзнодорожное управлѣніе имѣетъ право подвергнуть приемаемый имъ багажъ осмотру, если существуетъ основаніе подозрѣвать, что въ немъ находятся небезопасные или воспрещенные къ перевозкѣ въ багажномъ вагонѣ предметы, или же что цѣнность багажа объявлена въ переувелченной суммѣ. Осмотръ багажа производится желѣзнодорожными агентами не иначе, какъ въ присутствіи жандарма и лица, сдающаго багажъ.

36. Въ приемѣ багажа выдается квитанція, въ которой обозначаются: 1) номера пассажирскихъ билетовъ; 2) число мѣстъ багажа; 3) его вѣсъ, какъ действительный, такъ и подлежащий оплатѣ (ст. 33); 4) цѣнность багажа, если она будетъ объявлена пассажиромъ при сдачѣ онаго (ст. 34), п 5) провозная багажная плата.

37. Багажъ выдается желѣзною дорогою предъявителю багажной квитанціи. Если багажъ не будетъ выданъ въ теченіи сорока восьми часовъ по востребованію и при томъ онъ не задержанъ во исполненіе распоряженій правительственныхъ установленій, то пассажиръ имѣть право считать его утраченнымъ и получить съ желѣзной дороги причитающееся за него вознагражденіе.

38. Въ случаѣ утраты багажной квитанціи, багажъ выдается пассажиру только по представленіи имъ доказательствъ принадлежности ему онаго. При этомъ отъ получателя отбирается роспись, въ которой обозначаются всѣ признаки принятыхъ имъ багажныхъ мѣстъ, а также его званіе, имя, отчество, фамилія и мѣсто жительства.

39. Багажъ, невостребованный по прибытіи поѣзда на станцію назначенія, хранится на отвѣтственности желѣзной дороги: въ теченіи двадцати четырехъ часовъ со времени прибытія—бесплатно, а въ теченіи означенныхъ въ статьѣ 40 сроковъ—за установленную тарифомъ посutoчную плату.

40. О багажѣ, невостребованномъ въ продолженіи четырнадцати дней со дня прибытія его на станцію, публикуется троекратно въ вѣдомостяхъ, и если затѣмъ багажъ не будетъ востребованъ въ слѣдующіе четыре мѣсяца со дня послѣдней публикаціи, то онъ продается съ публичнаго торга. Въ теченіи первыхъ четырнадцати дней, невостребованный багажъ хранится на станціи назначенія, а по прошествіи этого срока можетъ быть переданъ, для дальнѣй-

35. Dyrekcyja drogi żelaznej ma prawo poddać przyjmowany przez nią bagaż rewizji, jeżeli jest zasada przypuszczać, że w nim znajdują się przedmioty niebezpieczne lub takie, których przewóz w wagonie bagażowym jest zabroniony, albo też, że wartość bagażu jest oznaczona zbyt wielka. Rewizji bagażu, dopełniają agenci drogi żelaznej nie inaczej jak wobecności żandarma i osoby, oddającej bagaż.

36. Z przyjęcia bagażu wydaje się kwit, w którym się oznacza: 1) numera biletów osobowych; 2) liczba pakunków; 3) ich waga, tak rzeczywista jak i podlegająca opłacie (art. 33); 4) wartość bagażu, jeżeli pasażer deklaruje ją przy oddaniu bagażu (art. 34), i 5) opłata za przewóz bagażu.

37. Droga żelazna wydaje bagaż okazicielowi kwitu bagażowego. Jeżeli bagaż nie będzie wydany wciążu czterdziestu ośmiu godzin po zażądaniu go i przytem nie jest zatrzymany w wykonaniu rozporządzenia władz rządowych, to pasażer ma prawo uważać go za zagubiony i otrzymać od drogi żelaznej przypadające za niego wynagrodzenie.

38. Wrazie utraty kwitu bagażowego, bagaż wydaje się pasażerowi po przedstawieniu przez niego dowodów, potwierdzających, że takowy do niego należy. Przytem odbiorca wydaje kwit, w którym oznaczają się wszystkie cechy odebranych przez niego pakunków oraz jego powołanie, imię, imię ojca, nazwisko i miejsce zamieszkania.

39. Bagaż, nieodebrany po przybyciu pociągu na stację przeznaczenia, zachowuje się na odpowiedzialność drogi żelaznej: wciążu dwudziestu czterech godzin od czasu przybycia—bezpłatnie, a wciążu wskazanych w artykule 40 terminów—za ustanowioną w taryfie opłatą na dobę.

40. O bagażu, nieodebranym wciążu czternastu dni od dnia przybycia na stację, ogłasza się trzykrotnie w „Wiedomostach” a jeżeli i potem bagaż nie będzie odebrany wciążu następujących czterech miesięcy po dniu ostatniej publikacji, to się sprzedaje w drodze licytacji. Wciążu pierwszych dni czternastu nieodebrany bagaż zachowuje się na stacyj przeznaczenia, a po upływie tego terminu może być oddany do dalszego zachowania na jedną ze stacji centralnych,

шаго храненія, на одну изъ центральныхъ станцій, по усмотрѣнію управлениія дороги. Вырученная отъ продажи багажа сумма, по удержаніи причитающихся дорогѣ платежей, вносится, для приращенія процентами, въ государственное кредитное учрежденіе. Если въ теченіе годового срока, считая со времени послѣдней публикаціи, никто не предъявить правъ своихъ на означенную сумму, то она обращается въ пользу пенсионной или вспомогательной кассы подлежащей желѣзной дороги.

41. Возникающія между публикою и служащими на желѣзной дорогѣ лицами пререканія разрѣшаются: а) на станціяхъ—чиновами жандармской желѣзодорожной полиціи, а при отсутствіи ихъ—начальниками станцій; б) во время пути—оберъ-кондукторами поѣздовъ.

42. Пререканія, возникающія при примененіи статей 23—27 и 162, не могутъ служить поводомъ къ задержкѣ поѣзда противъ расписанія. Въ такихъ случаяхъ поѣздъ отправляется въ назначенное время, а пассажиръ оставляется на станціи.

ГЛАВА ТРЕТЬЯ.

О перевозкѣ грузовъ.

43. Станціи должны быть открыты для приема и выдачи грузовъ ежедневно, въ опредѣленные для каждого времени года часы. Расписание часовъ, въ теченія которыхъ станція должна быть открыта, а равно тѣхъ праздничныхъ дней, въ которые открытие станцій необязательно, объявляется во всеобщее свѣдѣніе порядкомъ, установленнымъ Министромъ Путей Сообщенія.

44. На каждой станціи, открытой для приема грузовъ, должны быть вѣсы, исправные и въ потребномъ числѣ. Надзоръ за правильностью оныхъ принадлежитъ инспектору дороги.

45. На каждой станціи долженъ быть вывѣшенъ составленный управлениемъ дороги и утвержденный Министромъ Путей Сообщенія планъ станціи, съ указаніемъ мѣстъ, предназначенныхъ для склада грузовъ, а равно площадей, пригодныхъ для образования товарныхъ складовъ.

podług uznania dyrekeyi drogi. Otrzymana ze sprzedaży bagażu summa, po zatrzymaniu przypadających drodze należności, wnosi się, weewlu powiększenia jéj procentami, do instytucji kredytowej państwowéj. Jeżeli wciążu terminu rocznego, licząc od czasu ostatniéj publikacyi, nikt nie przedstawi swoich praw do téj sumy, to takowa przelewa się do kasy emerytalnej lub kasy zapomog odnośnéj drogi żelaznej.

41. Wynikające pomiędzy publicznością a urzędnikami drogi żelaznej spory roztrzygają: a) na stacyach drogi żelaznej — urzędni- cy policyi żandarskiej dróg żelaznych, a w ich nieobecności —zawia- dowiecy stacyj; b) w czasie drogi —ober-konduktorzy pociągów.

42. Spory, wynikające przy zastosowaniu artykułów 23—27 i 162, nie mogą służyć za powód do zatrzymania pociągu wbrew roz- kładowi. W takich razach pociąg wyprawia się w oznaczonym cza- sie, a pasażera pozostawia się na stacyi.

ROZDZIAŁ TRZECI. O przewozie ładunków.

43. Stacye powinny być otwarte, w celu przyjmowania i wyda- wania ładunków, codziennie, w określonych dla każdej pory roku go- dzinach. Rozkład godzin, w których stacya powinna być otwarta, jak również tych dni świątecznych, w których otwieranie stacyi nie jest obowiązkowe, podaje się do wiadomości w sposób, ustanowiony przez Ministra Dróg Komunikacyi.

44. Na każdej stacyi, otwartej w celu przyjmowania ładun- ków, powinny się znajdować wagi dokładne i w potrzebnej liczbie. Nadzór nad prawidłowością ich należy do inspektora drogi.

45. Na każdej stacyi powinien być wywieszony, sporządzony przez dyrekcję drogi i zatwierdzony przez Ministra Dróg Komuni- kacyi, plan stacyi, ze wskazaniem miejsc, przeznaczonych na skład ładunków, jak również placów zdatnych na utworzenie składów towa- rowych.

46. Желѣзныя дороги обязаны имѣть покрыши и подстилки въ надлежащей исправности и въ количествѣ, соответствующемъ размѣру площадей, отведенныхъ для склада грузовъ. Если отправитель не пожелаетъ воспользоваться имѣющимися на дорогѣ приспособленіями для сохраненія грузовъ, предпочтая оберегать сложенный товарь собственными средствами, то дорога освобождается отъ ответственности за недоставленіе покрышъ и подстиль и за сохранность такого груза отъ подмочки, если только не будетъ доказано, что отправитель не былъ въ состояніи воспользоваться предоставленными ему дорогою приспособленіями, по причинѣ ихъ недостаточности или неадѣжности.

47. Желѣзная дорога обязана, по желанію грузоотправителей, предоставить въ ихъ распоряженіе, для склада грузовъ, принадлежащія ейъ свободныя земли, впѣплощадей, предназначенныхъ для склада грузовъ (ст. 45). Грузы, помѣщенные на означенныхъ земляхъ, имѣютъ преимущество въ занятіи освободившихся мѣстъ на складѣ, если владѣльцы упомянутыхъ грузовъ того пожелаютъ.

48. Въ случаѣ заполненія всѣхъ отведенныхъ для склада груза площадей, управлѣнію дороги предоставляется, съ разрѣшеніемъ инспектора оной, простояннѣвать временно ввозъ грузовъ на подлежащую станцію, впредь до освобожденія существующихъ или приспособленія новыхъ площадей. Вслѣдъ за такою простоянкою ввоза грузовъ, управлѣніе дороги обязано немедленно принять мѣры къ расширенію складочныхъ площадей.

49. Желѣзная дорога обязана принять вслѣдъ ввезенный на станцію и дозволенный къ перевозкѣ грузъ (ст. 91), хотя бы онъ и не могъ быть отправленъ въ день ввоза его на станцію. Въ семъ случаѣ принятіе груза именуется принятіемъ его къ перевозкѣ съ обожданіемъ въ складѣ. О принятіи груза къ перевозкѣ съ такимъ условиемъ должно быть упомянуто въ накладной, съ обозначеніемъ дня будущей отправки, а если его съ точностью опредѣлить невозможно, то именъ двухъ послѣднихъ, ожидающихъ очереди отправителей (ст. 62).

50. Взиманіе платы за храненіе въ станціонныхъ складочныхъ помѣщепіяхъ грузовъ, принятыхъ съ обожданіемъ въ складѣ, а равно употребленіе поступающихъ на этомъ основаніи суммъ, производится согласно Высочайше утвержденнымъ 11 Февраля

46. Drogi żelazne są obowiązane mieć pokrycia i podścioły w dobrym stanie i w ilości, odpowiadającą wielkości placów, wydzielonych na skład ładunków. Jeżeli wysyłający nie zechce skorzystać ze znajdujących się na drodze przysposobień do zachowania ładunków, woląc strzec złożonego towaru własnymi środkami, to droga uwalnia się od odpowiedzialności za niedostarczenie pokryć i podściołów i za zabezpieczenie takiego ładunku od zamoczenia; jeżeli tylko nie będzie dowiedzione, że wysyłający nie mógł korzystać z dostarczonych mu przez drogę przysposobień z przyczyny ich niedostateczności lub niepewności.

47. Droga żelazna jest obowiązana na żądanie wysyłających ładunki, pozostawiać do ich rozporządzenia na skład ładunków, należące do nię, wolne grunta zewnętrz placów, przeznaczonych na skład ładunków (art. 45). Ładunki, pomieszczone na tych gruntach, mają przywilę zajmowania miejsc uwolnionych na składzie, jeżeli właściciele pomienionych ładunków życzyć sobie tego będą.

48. Wrazie zapelnienia wszystkich, na skład ładunków wydzielonych, placów, dyrekcyi drogi służy prawo, za pozwoleniem jéj inspektora, wstrzymywać czasowo dowóz ładunków na odnośną stację, aż do uwolnienia istniejących i przysposobienia nowych placów. Po takiém wstrzymaniu dowozu ładunków, dyrekcyja drogi jest obowiązana przedsięwzięć bezzwłocznie środki w celu rozszerzenia placów składowych.

49. Droga żelazna jest obowiązana przyjmować każdy przywieziony na stację ładunek, którego przewóz jest dozwolony (art. 91), chociażby tenże nie mógł być wyprawiony w dniu przywieziania go na stację. W tym razie przyjęcie ładunku nazywa się przyjęciem go do przewozu z oczekiwaniem na składzie. O przyjęciu ładunku z takim warunkiem powinno być wzmiankowane we frachcie, z oznaczeniem dnia przyszłej wysyłki, a jeżeli tego dnia dokładnie określić nie można, to nazwisk dwóch ostatnich wysyłających, którzy czekają na swoją kolej (art. 62).

50. Pobieranie opłaty za zachowanie w stacyjnych pomieszczeniach składowych ładunków, przyjętych z oczekiwaniem na składzie, jak również użycie wpływających na téj zasadzie sam, odbywają się zgodnie z Najwyższą zatwierdzoną dnia 11 Lutego 1883 roku głów-

1883 г. главнымъ основаніямъ для взиманія на желѣзныхъ доро-
гахъ сбора за храненіе грузовъ и правиламъ, издаваемымъ въ раз-
витіе сихъ основаній совѣтомъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ.

Примѣчаніе. Порядокъ принятія грузовъ съ вѣтвей, на-
правляющихся къ пристанямъ, фабрикамъ, заводамъ и т. п.,
опредѣляется, особо для каждой вѣтви, правилами, утверждае-
мыми Совѣтомъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ.

51. Приятые къ перевозкѣ грузы должны быть отправляемы
съ соблюденіемъ порядка очередей, безъ всякихъ для какихъ либо
отправителей и видовъ грузовъ преимуществъ, за исключеніемъ: а)
грузовъ, подлежащихъ перевозкѣ по особымъ правиламъ, утвер-
ждаемымъ Совѣтомъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ, и б) грузовъ,
безотлагательная перевозка которыхъ требуется въ общегосударствен-
ныхъ интересахъ или въ видахъ удовлетворенія общественныхъ
нуждъ или же общими правительственными распоряженіями.

Примѣчаніе. Указаніе грузовъ, безотлагательная пере-
возка которыхъ требуется въ общегосударственныхъ инте-
ресахъ или для удовлетворенія общественныхъ нуждъ, при-
надлежитъ Совѣту по желѣзнодорожнымъ дѣламъ.

52. Очередные грузы подлежать отправкѣ съ соблюденіемъ
постепенности, порядокъ которой устанавливается Министромъ Путей
Сообщенія. Грузъ, который, при наступленіи принадлежащей ему
очереди, не будетъ погруженъ по желанію или винѣ отправителя,
исключается изъ нея и записывается на новую очередь вслѣдъ за
послѣднимъ значащимся на ней грузомъ. Объ исключеніи груза
изъ очереди составляется протоколь, при участіи жандармской же-
лѣзнодорожной полиціи, когда чины ея находятся на лицо.

53. Сроки доставки грузовъ опредѣляются: для мѣстныхъ
сообщеній—правленими обществъ, а для прямыхъ сообщеній—под-
лежащими сѣѣздами представителей желѣзныхъ дорогъ, съ утвер-
жденіемъ въ обоихъ случаяхъ Совѣтомъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ.
Тѣмъ же порядкомъ составляются и утверждаются правила обѣ ис-
числений, измѣненіи и перерывѣ сроковъ доставки и о непримѣн-
ніи послѣднихъ при существованіи особыхъ соглашеній съ грузо-
хозлевами. Срокъ доставки исчисляется съ полуночи, слѣдующей

ną zasadą do pobierania na drogach żelaznych opłaty za zachowanie ładunków i z przepisami, wydawanemi w rozwinięciu tych zasad przez Radę do spraw dróg żelaznych.

Uwaga. Sposób przyjmowania ładunków z odnóg, idących do przystani, fabryk i t. p., określają oddzielnie dla każdej linii, przepisy, zatwierdzone przez Radę do spraw dróg żelaznych.

51. Przyjęte do przewozu ładunki powinny być wysyłane z zachowaniem kolejnego porządku, bez żadnych dla którychkolwiek bądź wysyłających lub rodzajów ładunków przywilejów, z wyjątkiem: a) ładunków, ulegających przewozowi podług specjalnych przepisów, zatwierdzanych przez Radę do spraw dróg żelaznych, i b) ładunków, których bezzwłoczny przewóz jest potrzebny w interesach ogólnopaństwowych albo w widokach zaspokojenia potrzeb publicznych, lub których bezzwłocznego przewozu wymagają ogólne rozporządzenia rządowe.

Uwaga. Wskazanie ładunków, których bezzwłoczny przewóz jest potrzebny w interesach ogólnopaństwowych albo dla zaspokojenia potrzeb publicznych, należy do Rady do spraw dróg żelaznych.

52. Kolejne ładunki wysyłają się z zachowaniem stopniowania, którego porządek ustanawia Minister Dróg Komunikacyi. Ładunek, który przy nadaniu jego kolej nie będzie naładowany na żądanie lub z winy wysyłającego, wykresla się z téj kolej i zapisuje się na nową kolej, bezpośrednio po ostatnim w niéj ładunku. O wykreśleniu ładunku z kolej sporządza się protokuł, przy udziale policji żandarskiej drogi żelaznej, gdy urzędnicy jéj są obecni.

53. Termina dostawy ładunków określają: dla miejscowości komunikacyj—zarządy towarzystw, a dla bezpośrednich komunikacyj—własiciwe zjazdy przedstawicieli dróg żelaznych, z zatwierdzeniem w obudwu razach przez Radę do spraw dróg żelaznych. W taki sam sposób sporządzają się i zatwierdzają się przepisy o obliczeniu, zmianie i przerwie terminów dostawy i o niestosowaniu tych terminów wrazie istnienia specjalnych ugód z właścicielami ładunków. Termin dostawy liczy się od północy, następującej po dniu nałożenia

за днемъ наложењія штемпеля на накладной, а для грузовъ, принятыхъ съ обожданіемъ въ складѣ—съ полуночи, слѣдующей за днемъ наступленія очереди отправки (ст. 62).

54. Грузъ можетъ быть отправленъ на имя опредѣленнаго лица или на предъявителя дубликата накладной. При неуказанії въ накладной адреса получателя, грузъ считается отправленнымъ до востребованія.

55. Перевозимый грузъ сопровождается накладною, служащею, вмѣстѣ съ дубликатомъ оной, доказательствомъ взаимныхъ правъ и обязанностей сторонъ, участвующихъ въ договорѣ перевозки.

56. Накладная составляется самимъ отправителемъ или, по его указањіямъ, станціею отправленія. Печатные бланки накладныхъ выдаются желѣзною дорогою всѣмъ желающимъ за опредѣленную плату.

57. Накладная должна заключать въ себѣ слѣдующія свѣдѣнія:

- 1) мѣсто и время (годъ, мѣсяцъ и число) составленія накладной;
- 2) обозначеніе дороги и станціи отправленія,
- 3) обозначеніе дороги и станціи назначенія;

4) имя и фамилію получателя или же обозначеніе, что грузъ адресуется на предъявителя, а также указаніе мѣста жительства получателя, если отправитель желаетъ, чтобы послѣдній былъ извѣщенъ о прибытии груза (ст. 80)), или же обозначеніе, что грузъ адресуется до востребованія; причемъ мѣсто жительства получателя груза указывается поименованіемъ города, станціи, деревни и т. п., а если возможно, то прописаніемъ подробнаго адреса;

5) наименование груза, обозначеніе вѣса или замѣняющихъ указаніе вѣса свѣдѣній, требуемыхъ тарифомъ перевозки дороги-отправительницы, а для клади, отправляемой отдѣльными мѣстами, сверхъ того, еще указаніе рода и состоянія упаковки (ст. 63), а равно количества, знаковъ (марки) и нумеровъ мѣсть;

6) обозначеніе объявленной отправителемъ цѣнности груза, если такое объявление было имъ сдѣлано (ст. 108). Вѣсъ и цѣнность груза могутъ быть показываемы въ накладной, по желанію отправителя, не только на всю партію, но и на каждое мѣсто отдѣльно;

stempla na frachcie, a dla ładunków, przyjętych z oczekiwaniem na składzie—od północy, następującej po dniu nadania kolej wyprawienia (art. 62).

54. Ładunek może być wysłany na imię określonej osoby albo na imię okaziciela duplikatu frachtu. Wrazie niewskazania we frachcie adresu odbiorcy, ładunek uważa się za wyprawiony do odbioru na żądanie.

55. Przewożony ładunek wysyła się z frachtem, służącym, razem z duplikatem, za dowód wzajemnych praw i obowiązków stron, biorących udział w umowie o przewóz.

56. Fracht sporządza sam wysyłający albo, podług jego wskazówek, stacya, z której się wysyła. Drukowane blankiety frachtów droga żelazna wydaje wszystkim, kto sobie tego życzy, za określoną opłatą.

57. Fracht powinien zawierać w sobie następujące wiadomości:

1) miejsce i czas (rok, miesiąc i dzień) sporządzeniu frachtu;

2) oznaczenie drogi i stacyi, z której się ładunek wysyła;

3) oznaczenie drogi i stacyi, dokąd się wysyła;

4) imię i nazwisko odbiorcy albo też wzmiankę, że ładunek adresuje się na okaziciela, tudzież wskazanie miejsca zamieszkania odbiorcy, jeżeli wysyłający życzy sobie, aby tenże był zawiadomiony o przybyciu ładunku (art. 80), albo też wzmiankę, że ładunek adresuje się do odbioru na żądanie; przytym miejsce zamieszkania odbiorcy ładunku wskazuje się przez wymienienie miasta, stacyi, wsi i t. p., a jeżeli można, to wypisuje się adres szczegółowy;

5) wymienienie ładunku, oznaczenie wagi albo zastępujących wskazanie wagi wiadomości, wymaganych w taryfie przewozu drogi wysyłającej, a co do ładunku wysyłanego osobnemi pakunkami, prócz tego jeszcze—wskazanie rodzaju i stanu opakowania (art. 63), jak również ilości znaków (marki) i numerów pakunków;

7) oznaczenie zadeklarowanej przez wysyłającego wartości ładunku, jeżeli wysyłający taką deklarację złożył (art. 108). Waga i wartość ładunku mogą być wymienione we frachcie, na żądanie wysyłającego, nie tylko na całą partię ale i na każdy pakunek osobno;

7) обозначеніе: отправляется ли грузъ съ малою или большою скоростью и принять ли онъ къ немедленной отправкѣ или же съ обожданіемъ въ складѣ (ст. 49);

8) подробное поименование сопровождающихъ грузъ бумагъ, требуемыхъ таможенными обрядностями, акцизными и полицейскими правилами, а также, по желанію грузоотправителя, указаніе посредника (экспедитора), назначенного для исполненія этихъ обрядностей и правиль;

9) обозначеніе уплаченной суммы провозной платы, если она была внесена при отправлениі (ст. 67);

10) исчисление издержекъ, произведенныхъ желѣзною дорогою за счетъ грузохозяина (ст. 70);

11) обозначеніе наложенного на товаръ платежа, если онъ имѣется (ст. 74), съ указаніемъ нумера выданнаго на оный свидѣтельства;

12) указаніе пути, по которому товаръ долженъ слѣдовать, если къ мѣсту назначенія идуть пѣсколько желѣзодорожныхъ путей; причемъ, въ случаѣ отсутствія такого указанія, избраніе наиболѣе выгоднаго для отправителя пути предоставается желѣзной дорогѣ;

13) имя и фамилію отправителя, удостовѣренныя его подписью, письменною или печатною, или его штемпелемъ, а также полное указаніе его адреса;

14) показанія отправителя о состояніи упаковки (ст. 63).

Включение въ накладную свѣдѣній и заявлений, а равно приложеніе къ оной документовъ и бумагъ, настоящимъ Уставомъ не предусмотрѣнныхъ, допускаются не иначе, какъ съ разрѣшенія Министерства Путей Сообщенія, которое установляетъ обязательную однообразную форму накладной, съ указаніемъ отступлений отъ оной, допускаемыхъ для пригородныхъ перевозокъ.

58. Желѣзная дорога имѣеть право требовать отправки по отдѣльнымъ накладнымъ грузовъ, подверженныхъ скорой порчѣ, и грузовъ, такой порчѣ неподверженныхъ, и вообще грузовъ, которые, по свойствамъ ихъ, не могутъ быть помѣщаемы вмѣстѣ съ другими предметами. Если партия груза превышаетъ вмѣстимость и подъемную силу одного вагона, то дорога имѣеть право требовать составленія отдѣльной накладной на каждый вагонъ. Не могутъ

7) oznaczenie, czy ładunek wysyła się biegiem zwyczajnym czy pospieszny i czy został przyjęty do bezwzględniej wysyłki czy z oczekiwaniem na składzie (art. 49);

8) szczegółowe wymienienie towarzyszących ładunkowi papierów, wymaganych przez formalności celne, przepisy akcyzne i polityczne, tudzież, na żądanie wysyłającego ładunek, wskazanie pośrednika (ekspedytora), wyznaczonego do spełnienia tych formalności i przepisów;

9) oznaczenie zapłaconej sumy opłaty przewozowej, jeżeli takowa była wniesiona przy wysyłce (art. 67).

10) obliczenie wydatków, poczynionych przez drogę żelazną na rachunek właściciela ładunku (art. 70);

11) oznaczenie nałożoniej na towar wypłaty, jeżeli została nałożona (art. 74), ze wskazaniem numeru wydanego na ten towar świadectwa;

12) wskazanie drogi, którą towar powinien odbywać, jeżeli do miejsca przeznaczenia idzie kilka linii dróg żelaznych; przytym, w braku takiéj wskazówki, wybór najdogodniejszej dla wysyłającego linii pozostawia się drodze żelaznej;

13) imię i nazwisko wysyłającego, poświadczone jego podpisem, piśmieñnym albo drukowanym, albo jego pieczęcią, tudzież całkowite wskazanie jego adresu;

14) zeznania wysyłającego o stanie opakowania (art. 63).

Zamieszczenie we frachcie wiadomości i deklaracji, jak również dołaczanie do niéj dokumentów i papierów, przez niniejszą Ustawę nieprzewidzianych, dopuszcza się nie inaczej, jak za pozwoleniem Ministeryum Dróg Komunikacyi, które ustanawia obowiązkową jedno-stajną formę frachtu, ze wskazaniem odstępów od niéj, dozwolonych dla przewozów podmiejskich.

58. Droga żelazna ma prawo żądać wysłania za oddzielnemi frachtami ładunków, podlegających szybkiemu zepsuciowi i ładunków, takiemu zepsuciowi niepodlegających, i wogóle ładunków, które z powodu swoich właściwości nie mogą być pomieszczone razem z innymi przedmiotami. Jeżeli partya ładunku przenosi zawartość i siłę pociągową jednego wagonu, to droga ma prawo żądać sporządzenia oddzielnego frachtu na każdy wagon. Nie mogą być wysyłane za

быть отправляемы по одной и той же пакладной: а) предметы, дозволенные бъ перевозкѣ лишь съ соблюдениемъ особыхъ условій, и предметы, дозволенные безусловно къ перевозкѣ; б) предметы, подлежащіе таможеннымъ, акцизнымъ и полицейскимъ обрядностямъ, и предметы, симъ обрядностямъ неподлежащіе; в) грузы, отправляемые на имя извѣстнаго лица, и грузы, отправляемые на предъявителя.

59. Отправитель отвѣчаетъ за вѣрность помѣщенныхъ имъ въ пакладной свѣдѣній и заявлений, подвергаясь вмѣсть съ тѣмъ всѣмъ послѣствіямъ ихъ неправильности, неточности или неполноты.

60. Желѣзной дорогѣ предоставляется повѣрять содержаніе груза, его вѣсъ и стоимость не только на станціи отправленія или назначенія, но и на станціяхъ, находящихся по пути слѣдованія груза. Повѣрка производится на основаніи правилъ, утвержденныхъ Совѣтомъ по желѣзодорожнымъ дѣламъ. Если окажется, что отправитель невѣрно обозначилъ содержаніе груза или показалъ меньшій вѣсъ онаго противу дѣйствителльнаго, когда грузъ принять къ перевозкѣ по вѣсу, точно указанному самимъ отправителемъ, то, независимо отъ взноса дополнительной платы, соотвѣтственно разности тарифовъ, онъ обязанъ уплатить открывшей неправильность желѣзной дорогѣ, за обнаруженную разность, въ видѣ цени, двойную противу тарифа провозной платы; если же эта неправильность повлечетъ за собою поврежденіе вагона вслѣдствіе перегруза, то отправитель обязанъ также возмѣстить желѣзной дорогѣ и причиненные ей перегрузомъ убытки.

61. Договоръ перевозки считается заключеннымъ съ момента принятія станціею отправленія груза вмѣсть съ пакладною къ отправкѣ. Принятіе груза къ отправкѣ удостовѣряется наложеніемъ на пакладной штемпеля станціи отправленія, обозначающаго день, мѣсяцъ и годъ, когда сіе послѣдовало. Штемпель налагается на пакладную: а) ежели грузъ принять къ отправкѣ безъ обожданія въ складъ—немедленно вслѣдъ за окончаніемъ сдачи товара, слѣдующаго по пакладной, и б) если грузъ принять къ перевозкѣ съ обожданіемъ въ складъ—при наступленіи очереди отправки.

62. Въ удостовѣрешіе принятія груза на станцію выдается отправителю дубликатъ (второй экземпляръ) пакладной, на которой налагается штемпель станціи отправленія—если грузъ принять

jednym i tym samym frachtem: a) przedmioty, których przewóz jest dozwolony jedynie z zachowaniem specjalnych warunków i przedmioty, których przewóz jest dozwolony bezwarunkowo; b) przedmioty, podlegające formalnościom celnym, akcyzny i policyjnym i przedmioty, tym formalnościom niepodlegające; c) ładunki, wysyłane na imię pewnej oznaczonéj osoby i ładunki, wysyłane na okaziciela.

59. Wysyłający odpowiada za rzetelność pomieszczonej przez niego we frachcie wiadomości i deklaracji, i ponosi zarazem wszystkie skutki ich nieprawidłowości, niedokładności lub niezupełności.

60. Drodze żelaznej służy prawo sprawdzać zawartość ładunku, jego wagę i wartość, nie tylko na stacyi wyprawienia i stacyi przeznaczenia, ale i na stacyach, znajdujących się na drodze, którą ładunek przebywa. Sprawdzanie odbywa się na zasadzie przepisów, zatwierdzonych przez Radę do spraw dróg żelaznych. Jeżeli się okaże, że wysyłający fałszywie oznaczył zawartość ładunku albo wykazał wagę tego ładunku mniejszą od rzeczywistej, gdy ładunek został przyjęty do przewiezienia podług wagi, dokładnie wskazanej przez samego wysyłającego, to, niezależnie od wniesienia opłaty dodatkowej, odpowiednio do różnicy taryf, jest obowiązany zapłacić drodze żelaznej, która nieprawidłowość wykryła, za wykrytą różnicę, w formie kary, podwójną, w porównaniu z taryfą, opłatę przewozową; jeżeli zaś ta nieprawidłowość pociągnie za sobą uszkodzenie wagonu wskutek przeładowania, to wysyłający jest również obowiązany zwrócić drodze żelaznej zrądzone ją przeładowaniem straty.

61. Umowa o przewóz uważa się za zawartą z chwilą przyjęcia przez stacyę wyprawiania ładunku wraz z frachtem do wysyłki. Przyjęcie ładunku do wysyłki poświadczają się przez nałożenie na fracht stempla stacyi wyprawienia, oznaczającego dzień, miesiąc i rok, kiedy to miało miejsce. Stempel nakłada się na fracht: a) jeżeli ładunek został przyjęty do wysłania, bez oczekiwania na składzie — bezzwłocznie po ukończeniu oddawania towaru, jaki podług frachtu przypada, i b) jeżeli ładunek został przyjęty do przewozu z oczekiwaniem na składzie — gdy przyjdzie kolej wysyłki.

62. Na dowód przyjęcia ładunku na stacyę, wydaje się wysyłającemu duplikat (drugi egzemplarz) frachtu, na który nakłada się stempel stacyi wyprawienia — jeżeli ładunek przyjęty był do wysyłki

къ отправкѣ безъ обожданія въ складѣ, или прописывается станціею отправлѣшія время или очередь будущей отправки груза (ст. 49, 51 и 52)—если онъ принялъ къ перевозкѣ съ обожданіемъ въ складѣ.

63. Попеченіе объ упаковкѣ груза (для предохраненія его отъ утраты или порчи въ пути), зъ тѣхъ случаихъ, когда онъ того требуетъ по своему свойству или вслѣдствіе избранныхъ отправителемъ перевозочныхъ средствъ, лежитъ на обязанности отправителя. Если грузъ предъявленъ къ отправкѣ безъ соблюденія надлежащихъ мѣръ предосторожности относительно упаковки, то желѣзная дорога имѣетъ право отказать въ приемѣ груза или же потребовать, чтобы указаніе на отсутствіе упаковки или на ея недостаточность было занесено въ накладную, или даже чтобы отправитель подалъ особое письменное заявленіе о состояніи упаковки всего груза, либо отдѣльныхъ мѣстъ онаго.

64. Степень удовлетворительности упаковки опредѣляется начальникомъ станціи или особо къ тому уполномоченнымъ агентомъ желѣзной дороги. Въ случаѣ признанія этими лицами упаковки неудовлетворительною и отказа отправителя исправить ее, о состояніи оной составляется протоколъ при участіи двухъ свидѣтелей, о чмъ отмѣчается въ накладной.

65. Неудовлетворительность упаковки освобождаетъ желѣзную дорогу отъ всякой ответственности за проис текающія изъ сего послѣдствія и возлагаетъ на отправителя обязанность возмѣстить ей причиненные такимъ его упущеніемъ убытки: а) если желѣзная дорога докажетъ, что недостатки упаковки не могли быть замѣчены по наружному виду во время приема груза и б) если недостатки упаковки удостовѣрены порядкомъ, указаннымъ въ статьяхъ 63 и 64.

66. Отправитель обязанъ вручить станціи отправленія, для приложеія къ накладной, всѣ доказательствующіе сопровождать грузъ документы, которые необходимы для исполненія таможенныхъ обрядностей, а также акцизныхъ и полицейскихъ правилъ, предварительно сдачи груза получателю. Желѣзная дорога не обязана повѣрять вѣрность и достаточность этихъ документовъ. Отправитель обязанъ возмѣстить желѣзной дорогѣ тѣ убытки, которые она понесетъ вслѣдствіе отсутствія, недостаточности или неправильности означенныхъ документовъ, если не докажетъ, что эти убытки про-

bez oczekiwania na składzie, albo też stacya wyprawienia wypisuje czas lub kolej przyszłej wysyłki ładunku, (art. 49, 51 i 52) — jeżeli został przyjęty do przewozu z oczekiwaniem na składzie.

63. Staranie o opakowanie ładunku (dla zabezpieczenia go od utraty albo od zepsucia się w drodze) w tych razach, gdy tego potrzeba z powodu jego właściwości albo wskutek wybranych przez wysyłającego środków przewozowych, jest obowiązkiem wysyłającego. Jeżeli ładunek został przedstawiony do wysłania bez zachowania należytym środków ostrożności co do opakowania, to droga żelazna ma prawo odmówić przyjęcia ładunku albo też zażądać, aby wzmianka o braku opakowania lub jego niedostateczności była wniesiona do frachtu, albo nawet — aby wysyłający podał oddzielną deklarację pismenną o stanie opakowania całego ładunku albo pojedyńczych pakunków tegoż.

64. O ile opakowanie jest dostateczne, decyduje zawiadowca stacyi albo specjalnie do tego umocowany agent drogi żelaznej. Wrazie uznania przez te osoby opakowania za niedostateczne, jeżeli wysyłający odmawia poprawienia go, sporządza się o stanie opakowania protokół przy udziale dwóch świadków, o czém zaznacza się na frachcie.

65. Niedostateczność opakowania uwalnia drogę żelazną od wszelkiej odpowiedzialności za wynikające z tego skutki, a wysyłający jest obowiązany zwrócić ją z rządzone takim jego zaniedbaniem straty: a) jeżeli droga żelazna dowiedzie, że braki w opakowaniu nie mogły byćauważone z zewnętrznego wyglądu w czasie przyjmowania ładunku, i b) jeżeli braki w opakowaniu są poświadczane w sposób, wskazany w artykułach 63 i 64.

66. Wysyłający jest obowiązany doręczyć stacyi wyprawienia, w celu dołączenia do frachtu, wszystkie dokumenty, które powinny towarzyszyć ładunkowi i które są niezbędne dla wykonania formalności celnych tuzież przepisów akcyznych i policyjnych, przed oddaniem ładunku odbiorcy. Droga żelazna nie jest obowiązana sprawdzać rzetelności i dostateczności tych dokumentów. Wysyłający jest obowiązany zwrócić drogę żelaznej straty, które taż droga poniesie wskutek braku, niedostateczności lub nieprawidłowości pomienionych dokumentów, jeżeli nie dowiedzie, że straty te nastąpiły z winy

изошли по винѣ самой дороги. Во время нахождения груза въ пути, желѣзная дорога исполняетъ всѣ таможенные, акцизныя и по-лицейскія формальности, черезъ своихъ агентовъ или коммисіонеровъ. По прибытии груза на мѣсто назначения, получателю предоставляется право совершать, самому или черезъ коммисіонера, таможенные и другія обрядности, если въ накладной не содержится несогласнаго съ симъ условія.

67. Отправитель можетъ уплатить провозныя деньги и дополнительные сборы вполнѣ или частью, при самой передачѣ груза для перевозки. Провозная плата и дополнительные сборы, неуплаченные при отправлении, считаются переведенными па получателя. Дорога-отправительница имѣть право требовать уплаты провозныхъ денегъ и дополнительныхъ сборовъ впередъ: а) если превышенный къ перевозкѣ грузъ подверженъ скорой портѣ; б) если, по малоцѣнности своей, грузъ не вполнѣ обезпечиваетъ причитающіеся за перевозку платежи, и в) если, по причинѣ неудовлетворительной упаковки, признанной самимъ отправителемъ или удостовѣренной установленнымъ порядкомъ (ст. 63 и 64), возможна утрата (усышка, растреска и утечка) части груза или ухудшеніе его достоинства.

68. Провозная плата и дополнительные сборы исчисляются, согласно законно дѣйствующимъ и опубликованнымъ тарифамъ и правиламъ о дополнительныхъ сборахъ. Упомянутые плата и сборы обозначаются въ накладной.

69. Желѣзныя дороги не имѣютъ права взимать за перевозку грузовъ какихъ либо платежей, кроме установленныхъ тарифами и правилами о дополнительныхъ сборахъ.

70. Желѣзнымъ дорогамъ должны быть возмѣщены всѣ произведенныя ими, за счетъ грузохозяина, расходы: а) по уплатѣ таможенныхъ пошлинъ (проводныхъ, отпускныхъ и транзитныхъ); б) по перевозкѣ не желѣзною дорогою (ружевой и проч.) между станціями, не включенной въ тарифную провозную плату, и в) по исправленіямъ упаковки (тары), вызываемымъ вибрациями и внутренними свойствами грузовъ и производимымъ въ видахъ обезпеченія сохранности послѣднихъ. Необходимость исправленія упаковки должна быть удостовѣрена протоколомъ о поврежденіи оной (ст. 13). Всѣ упомянутыя издержки отмѣчаются въ накладной, съ приложениемъ оправдательныхъ документовъ.

samej drogi. W czasie znajdowania się ładunku w drodze, droga żelazna wypełnia wszystkie formalności celne, akcyzne i policyjne, za pośrednictwem swoich agentów lub komisyonerów. Po przybyciu ładunku do miejsca przeznaczenia, odbiorcy służą prawo spełniać samemu lub przez komisyonera formalności celne i inne, jeżeli we frachcie nie ma co do tego innego warunku.

67. Wysyłający może zapłacić pieniądze za przewóz i opłaty dodatkowe całkowicie albo w pewnej części, przy samém oddaniu ładunku do wysyłki. Opłata za przewóz i opłaty dodatkowe, niezapłacone przy wysyłce, uważaają się za przelane na odbiorcę. Droga-wysyłająca ma prawo żądać uiszczenia opłaty za przewóz i opłat dodatkowych z góry: a) jeżeli przedstawiony do przewozu ładunek podlega szybkiemu zepsuciowi; b) jeżeli, z powodu swojej małej wartości, ładunek niezupełnie zabezpiecza przypadające za przewóz opłaty, i c) jeżeli z przyczyny niedostateczności opakowania, uznanego przez samego wysyłającego albo w ustanowiony sposób poświadczoną (art. 63 i 64), możliwą jest utrata (ususzka, roztrzęsienie i wycieczzenie) części ładunku albo pogorszenie się jego stanu.

68. Opłata za przewóz i opłaty dodatkowe obliczają się zgodnie z prawnie obowiązującymi i opublikowanymi taryfami i przepisami o opłatach dodatkowych. Wzmiankowane opłaty oznaczają się we frachcie.

69. Drogie żelazne nie mają prawa pobierać za przewóz ładunków żadnych opłat, oprócz ustanowionych w taryfach i przepisach o opłatach dodatkowych.

70. Drogom żelaznym powinny być zwracane wszystkie, poniesione przez nie, na rachunek właściciela ładunku, rozchody: a) na uiszczenie opłat celnych (przywozowych, wywozowych i tranzytowych); b) na przewóz nie-drogą żelazną (na kołach i t. p.) pomiędzy stacyjami, nie włączony do opłaty taryfowej za przewóz, i c) na reparacje opakowania, powodowane zewnętrznimi i wewnętrznymi właściwościami ładunków i dokonywane w celu zabezpieczenia całości tychże ładunków. Konieczność reparacji opakowania powinna być stwierdzona protokołem o jej uszkodzeniu (art. 13). Wszystkie wzmiankowane wydatki zaznaczają się we frachcie, przy załączeniu dowodów.

71. Желѣзныя дороги не имѣютъ права дѣлать грузоотправителямъ уступки противъ дѣйствующихъ тарифовъ, подъ условіемъ перевозки однимъ и тѣмъ же лицомъ извѣстнаго количества груза въ опредѣленный срокъ (рефакціи), равно какъ предоставлять тѣмъ или другимъ грузоотправителямъ какія либо исключительныя преимущества въ перевозкѣ, независимо отъ тарифной платы. Всякія по сему предмету частныя соглашенія воспрещаются и признаются недѣйствительными.

Примѣчаніе. Къ желѣзнымъ дорогамъ, въ частныхъ уставахъ которыхъ содержатся постановленія, несогласныя съ правилами, изложенными въ статьѣ 71, сіи послѣднія примѣняются въ той лишь мѣрѣ, насколько они не противорѣчатъ означенными постановленіямъ.

72. Переборы, т. е. деньги, излишне полученные желѣзною дорогою въ счетъ провозной платы и другихъ сборовъ, возвращаются, по требованію того лица, съ котораго взяты, причемъ желѣзная дорога обязана заплатить ему на перебранную сумму по одному проценту въ мѣсяцъ со дня полученія перебора по день возвращенія его грузоотправителю или внесенія въ казначейство. Переборы, невостребованные до истеченія установленнаго давностнаго срока (ст. 135 и 136), поступаютъ въ доходъ казны.

73. Взысканіе съ отправителя или получателя недоборовъ, т. е. недополученныхъ желѣзною дорогою, вслѣдствіе неправильнаго исчисленія, сборовъ и провозной платы, производится общеустановленнымъ порядкомъ, причемъ на пополненіе недобора могутъ быть обращаемы дорогою причитающіеся съ нея грузохозяину переборы и другіе платежи.

74. Отправителю предоставляется право наложить на грузъ платежъ. За наложенные платежи взимается въ пользу желѣзной дороги особая комиссіонная плата. Размеры оной, а равно расходовъ по пересылкѣ суммы наложенного платежа, если они послѣдуютъ, опредѣляются Совѣтомъ по желѣзподорожнимъ дѣламъ.

75. Грузъ, на который наложенъ платежъ, выдается получателю не иначе, какъ по взносѣ имъ наложеннаго платежа, въ принятіи котораго ему выдается особая квитанція. Желѣзная дорога-отправительница не обязана производить отправителю уплату по наложенному платежу ранѣе полученія суммы означеннаго платежа

71. Drogi żelazne nie mają prawa robić wysyłającym ładunki ustępstw od cen, ustanowionych w obowiązującym taryfie, pod warunkiem przewozu przez jedną i tę samą osobę pewnej ilości ładunku w określonym terminie (refakcyi), jak również nadawać tym lub owym z pomiędzy wysyłającymi ładunki jakieś wyjątkowe przywileje w przewozie, niezależnie od opłaty taryfowej. Wszelkie w tym przedmiocie ugody prywatne są zabronione i uważały się za nieważne.

Uwaga. Do dróg żelaznych, w których ustawach specjalnych znajdują się postanowienia, niezgodne z przepisami, zawartemi w artykule 71, przepisy te stosują się tylko o tyle, o ile się nie sprzeciwiają wzmiankowanym postanowieniom.

72. Pieniądze, zbytecznie przez drogę żelazną na rachunek opłaty za przewóz i innych opłat pobrane, zwracają się na żądanie tego, od kogo są wzięte; przytym droga żelazna jest obowiązana zapłacić mu za nadebraną sumę po jeden procent miesięcznie od dnia otrzymania tej sumy do dnia jej zwrotu wysyłającemu ładunek albo wniesienia jej do kas skarbowej. Pieniądze, nadebrane a nieodebrane przed upływem ustanowionego do przedawnienia terminu (art. 135 i 136), przechodzą na rzecz skarbu.

73. Opłaty za przewóz i inne, których droga żelazna wskutek niedokładnego obliczenia nie odebrała w całości od wysyłającego lub odbiorcy, ściągają się w ogólnie ustanowiony sposób; przytym na pokrycie niedoboru mogą być używane przez drogę, przypadające od niej wysyłającemu ładunek, zbyteczne pobrane pieniądze lub inne opłaty.

74. Wysyłającemu służy prawo nałożyć na ładunek wypłatę. Za nałożone wypłaty pobiera się na rzecz drogi żelaznej specjalna opłata komisowa. Wysokość tego komisowego jak również wydatki na przesyłkę sumy nałożoną wypłaty, jeżeli będą poniesione, określa Rada do spraw dróg żelaznych.

75. Ładunek, na który została nałożona wypłata, wydaje się odbiorcy dopiero po wniesieniu przez niego nałożoną wypłatę, z której przyjęcia wydaje mu się specjalny kwit. Droga żelazna wysyłająca nie jest obowiązana uiszczać wysyłającemu nałożoną wypłatę przed otrzymaniem sumy téj wypłaty od drogi przeznaczenia. Wniesioną przez od-

отъ дороги назначенія. Внесенный получателемъ и переведенный дорогѣ-отправительницѣ наложенный платежъ послѣдняя обязана выдать отправителю, по его требованію, въ теченіи трехъ дней со дnia истечения срока, потребнаго для пересылки со станціи назначенія на станцію отправленія суммы наложеннаго платежа и исчисляемаго по двѣсти пятидесяти верстъ въ сутки. Въ случаѣ задержавшія выдачи долѣе сего срока, виновная въ томъ желѣзная дорога уплачиваетъ отправителю, со дnia заявленія имъ требованія, по одному проценту въ мѣсяцъ.

76. Если дорога отправленія не уплатитъ суммы наложеннаго платежа, по неполученію ея отъ дороги назначенія, то отвѣтственною предъ отправителемъ является дорога, не выславшая суммы наложеннаго платежа. Дорога, выдавшая получателю грузъ безъ полученія съ него наложеннаго платежа, обязана сама уплатить опый отправителю, если размѣръ причитающейся суммы не превышаетъ стоимости груза, а въ противномъ случаѣ—сумму, равную этой стоимости (ст. 107). Изложенія въ статьѣ 75 постановленія о срокѣ и вознагражденіи за просрочку примѣняются также къ настоящему случаю.

77. Нагрузка и выгрузка производятся средствами желѣзной дороги или грузохозяевъ. Правила по сemu предмету утверждаются Совѣтомъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ.

78. Право распоряженія грузомъ, послѣ выдачи дубликата накладной, принадлежитъ: а) по накладнымъ именнымъ—отправителю или лицу, которому отправитель передастъ установленнымъ порядкомъ дубликатъ накладной, или же лицу, на имя которого грузъ отправленъ, если дубликатъ накладной находится въ его рукахъ, и б) по накладнымъ на предъявителя—держателю дубликата накладной. Лицо, имѣющее право распоряженія грузомъ, можетъ требовать, черезъ станцію отправленія, чтобы грузъ былъ выданъ ему обратно на станціи отправленія или задержанъ въ пути, или же выданъ на станціи назначенія или на промежуточной станціи не тому лицу, которое указано въ накладной. Требованіе должно быть заявлено письменно съ приложеніемъ дубликата накладной. Дорога не вправѣ отказаться отъ исполненія подобныхъ требованій лица, имѣющаго право распоряженія грузомъ, и не должна измѣнять или замедлять исполненія этихъ требованій, подъ опасеніемъ отвѣтственности за убытки, ежели не докажетъ, что была поставлена

biorcę i przekazaną drodze wysyłającę, nałożoną na ładunek, wypłatę, ta ostatnia kolej jest obowiązana wydać wysyłającemu, na jego żądanie, w ciągu trzech dni po upływie terminu, potrzebnego na przesyłkę ze stacyi przeznaczenia do stacyi wyprawienia sumy nałożonej wypłaty, licząc po dwieście pięćdziesiąt wiorst na dobę. Wrazie zatrzymania wypłaty dłużej ponad ten termin, winna tej zwłoki droga żelazna płaci wysyłającemu od dnia zażądania wypłaty po jeden procent miesięcznie.

76. Jeżeli droga wyprawienia nie zapłaci sumy nałożonej wypłaty z powodu nieotrzymania jej od drogi przeznaczenia, to odpowiedzialną wobec wysyłającego będzie ta droga, która nie wysłała sumy nałożonej wypłaty. Droga, która wydała odbiorcy ładunek bez otrzymania od niego nałożonej wypłaty, jest obowiązana sama zapłacić ją wysyłającemu, jeżeli wysokość przypadającej sumy nie przekracza wartości ładunku, a w przeciwnym razie—sumę, równą téj wartości (art. 107). Zawarte w artykule 75 postanowienia o terminie i wynagrodzeniu za zwłokę stosują się również i do obecnego przypadku.

77. Ładowanie i wyładowywanie odbywa się środkami drogi żelaznej albo właścicieli ładunków. Przepisy w tym przedmiocie zatwierdza Rada do spraw dróg żelaznych.

78. Prawo rozporządzania się ładunkiem, po wydaniu duplikatu fraktu, należy: a) co do frachtów imiennych — do wysyłającego albo do tego, komu wysyłający odda w ustanowiony sposób duplikat fraktu, albo też do tego, na czyje imię ładunek został wysłany, jeżeli duplikat fraktu znajduje się w jego rękach, i b) co do frachtów na okaziciela — posiadaczowi duplikatu fraktu. Ten, kto ma prawo rozporządzania się ładunkiem, może żądać, zapośrednictwem stacyi wyprawienia, aby ładunek był mu wydany napowrót na stacyi wyprawienia, albo zatrzymany w drodze, albo też wydany na stacyi przeznaczenia lub na stacyi pośredniej nie temu, kto jest wskazyany we frachcie. Żądanie powinno być przedstawione pisemnie, z załączaniem duplikatu fraktu. Droga nie ma prawa odmówić wykonania podobnych żądań tego, kto ma prawo rozporządzania się ładunkiem i nie powinna zmieniać ani zwlekać wykonania tych żądań, pod zagrożeniem odpowiedzialnością za straty, jeżeli nie dowiedzie, że była postawiona w niemożności spełnienia żądania bez naruszenia

въ невозможность исполнить требование безъ нарушения правильности движений или по другимъ уважительнымъ причинамъ. Желѣзная дорога имѣетъ право на возмѣщеніе расходовъ, произведенныхъ ею вслѣдствіе исполненія упомянутыхъ требованій, за исключеніемъ однако тѣхъ случаевъ, когда эти требованія были вызваны собственою ея виною, и потребовать, предварительно обратной перевозки груза, уплаты впередъ всѣхъ причитающихся ей сборовъ по первоначальной перевозкѣ.

79. О грузахъ, прибывшихъ на станцію назначения, немедленно вывѣшиваются краткія объявленія или составляются алфавитные справочныя реестры, а также выдаются, по требованіямъ получателей, справки, безъ задержанія. День прибытія груза обозначается на накладной штемпелемъ, съ указаниемъ, прибыль ли грузъ до или послѣ полудня.

80. Независимо отъ сего (ст. 79), во всѣхъ случаяхъ, когда въ накладной обозначены адресъ получателя (ст. 57 п. 4), желѣзодорожная станція обязана о прибывшихъ грузахъ посыпать получателямъ письменныя увѣдомленія, немедленно по прибытіи груза, хотя бы сіе послѣдовало рапѣе истеченія срока доставки. Такое увѣдомленіе должно быть отправлено въ день прибытія груза и, во всякомъ случаѣ, не позднѣе 9 часовъ слѣдующаго утра. Въ мѣстахъ, где имѣются почтовыя учрежденія, государственные или земскія, увѣдомленіе посыпается, если возможно, заказнымъ отправлениемъ; на прочихъ станціяхъ желѣзныя дороги изыскиваютъ иные способы увѣдомленія, если они не указаны были грузоотправителемъ. Расходы на посылку увѣдомленія возмѣщаются желѣзной дорогой грузохозяиномъ. Въ случаѣ неувѣдомленія дорогогою получателя, она лишается права на вознагражденіе за храненіе груза (ст. 81), относительно которого обязанность сія не была исполнена.

81. Станція назначенія обязана хранить бесплатно: грузы малой скорости—въ теченіи сорока восьми, а грузы большой скорости—въ теченіи двадцати четырехъ часовъ. Сроки эти исчисляются со времени прибытія груза, обозначенного штемпелемъ на накладной (ст. 79): для грузовъ, прибывшихъ до полудня—съ полудня того дня, въ который грузъ прибыль, а для грузовъ, прибывшихъ послѣ полудня—съ полудня слѣдующаго за обозначеніемъ въ штемпель днемъ прибытія. Если же до этого времени грузъ не будетъ выгруженъ, то льготный срокъ храненія считается со вре-

prawidłowości ruchu albo z innych, na uwzględnienie zasługujących, powodów. Droga żelazna ma prawo do zwrotu rozchodów, poniesionych wskutek wykonania tych żądań, z wyjątkiem jednakże tych wydarzeń, gdy żądania te były wywołane własną jej winą; ma również prawo zażądać, przed powrotnym przewozem ładunku, uiszczenia z góry wszystkich przypadających jej opłat za pierwiastkowy przewóz.

79. O ładunkach, które przybyły na stację przeznaczenia, wieszają się bezzwłocznie krótkie ogłoszenia, albo sporządzają się alfabetyczne rejesty informacyjne, tudzież wydają się, na żądanie odbiorców, informacje bez zwłoki. Dzień przybycia ładunku oznacza się na frachcie, zapomocą stempla, ze wskazaniem, czy ładunek przybył przed — czy po południu.

80. Niezależnie od tego (art. 79), zawsze, ilekroć we frachcie jest oznaczony adres odbiorcy (art. 57 ust. 4) stacya drogi żelaznej jest obowiązana, co do przybyłych ładunków, posyłać odbiorcom pisemne zawiadomienia, bezzwłocznie po przybyciu ładunku, chociażby ładunek przybył przed upływem terminu dostawy. Takie zawiadomienie powinno być wysłane w dzień przybycia ładunku, a w każdym razie, nie później, jak o 9-tej godzinie zrana następnego dnia. W miejscowościach, gdzie się znajdują instytucje pocztowe, państwowe lub ziemskie, zawiadomienie posyła się, jeżeli można, rekomendowane, na innych stacyach drogi żelaznej poszukując innych sposobów zawiadomienia, jeżeli takowe nie były wskazane przez wysyłającego ładunek. Wydatki na przesyłkę zawiadomienia zwraca droga żelaznej wysyłający ładunek. Jeżeli droga żelazna nie zawiadamia odbiorcy, pozbawia się prawa do wynagrodzenia za zachowanie ładunku (art. 81), co do którego obowiązek ten nie był wykonany.

81. Stacja przeznaczenia jest obowiązana zachowywać bezpłatnie: ładunki wysyłane biegiem zwyczajnym — we ciągu czterdziestu ośmiu, a ładunki wysyłane biegiem pospiesznym — we ciągu dwudziestu czterech godzin. Termina te obliczają się od czasu przybycia ładunku, oznaczonego stemplem na frachcie (art. 79); dla ładunków, które przybyły przed południem — od południa tego dnia, w którym ładunek przybył; a dla ładunków, które przybyły po południu — od południa następującego po oznaczonym na stemplu dniu przybycia. Jeżeli zaś do tego czasu ładunek nie został wyładowany, to ulga w za-

мени выгрузки. Грузы, выгружаемые прямо изъ вагоновъ средствами получателя, хранятся въ вагонахъ бесплатно въ теченіи двѣнадцати часовъ со времени подачи вагона для разгрузки. Въ случаѣ чрезмѣрного накопленія грузовъ и медленной пріемки ихъ получателеми, означенные сроки бесплатнаго храненія могутъ быть сокращены для всѣхъ или пѣкоторыхъ грузовъ, съ разрѣшеніемъ Министра Путей Сообщенія. Если грузъ не будетъ взятъ въ теченіи указанныхъ сроковъ, то, по прошествію ихъ, дорога взимаетъ съ получателя полежалое въ размѣрѣ, опредѣленномъ Совѣтомъ по желѣзодорожнымъ дѣламъ. Въ тѣхъ случаяхъ, въ коихъ допускается сокращеніе сроковъ храненія, размѣръ платы за полежалое можетъ быть увеличенъ, съ разрѣшеніемъ Министра Путей Сообщенія. Если ни сокращеніе срока бесплатнаго храненія, ни возвышение платы за полежалое не ускорятъ вывозки прибывшихъ грузовъ, то Министръ Путей Сообщенія можетъ разрѣшить подлежащей дорогѣ передавать прибывшіе грузы въ частные склады для храненія, за счетъ и риска грузохозяевъ.

82. Постановленія Министра Путей Сообщенія относительно сокращенія сроковъ бесплатнаго храненія грузовъ, возвышенія платы за полежалое и разрѣшенія передачи грузовъ въ частные склады на храненіе (ст. 81), приводятся въ дѣйствіе чрезъ шесть дней послѣ объявленія о нихъ посредствомъ объявлений, вывѣшенніяхъ на станціяхъ и опубликованія въ мѣстныхъ вѣдомостяхъ.

83. Теченіе сроковъ храненія пріостанавливается въ тѣ дни, когда выдача грузовъ не производится (ст. 43).

84. Грузы, подверженныя скорой порчи, должны быть взяты получателемъ въ срокъ, установленный Министромъ Путей Сообщенія, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ. По истеченіи сего срока, дорога, если не получитъ заявленія отправителя или получателя о томъ, какъ поступить съ грузомъ, имѣетъ право продать его съ публичнаго торга, по правиламъ, издаваемымъ по взаимному соглашенію упомянутыхъ Министровъ. Вырученная отъ продажи деньги, за вычетомъ причитающихся дорогѣ платежей, возвращаются грузохозяину, по его требованію.

85. Перевозимый грузъ служитъ для желѣзныхъ дорогъ обезспеченіемъ всѣхъ причитающихся имъ по перевозкѣ платежей, ко-

chowaniu liczy się od czasu wyładowania. Ładunki, wyładowywane wprost z wagonów środkami odbiorcy, zachowują się w wagonach bezpłatnie wciążu dwunastu godzin od czasu oddania wagonu do wyładowania. Wrazie zbytniego nagromadzenia się wagonów i powolnego przyjmowania ich przez odbiorców, pomienione termina bezpłatnego zachowania mogą być skracane dla wszystkich albo dla niektórych ładunków, za pozwoleniem Ministra Dróg Komunikacyi. Jeżeli ładunek nie będzie wzięty wciążu wskazanych terminów, to po ich upływie droga pobiera od odbiorcy składowe, w wysokości, określonej przez Radę do spraw dróg żelaznych. W tych razach, gdy się dopuszcza skrócenie terminów zachowania, wysokość opłaty składowego może być powiększona, za pozwoleniem Ministra Dróg Komunikacyi. Jeżeli ani skrócenie terminu bezpłatnego zachowania ani podwyższenie opłaty składowego nie przyspieszą wywozu przybyłych ładunków, to Minister Dróg Komunikacyi może zezwolić odnośnej drodze oddawać przybyłe ładunki na składy prywatne do zachowania na rachunek i ryzyko właścicielowi ładunków.

82. Postanowienia Ministra Dróg Komunikacyi co do skrócenia terminów bezpłatnego zachowania ładunków, powiększenia opłaty składowego i zezwolenia na oddanie ładunków do składowych prywatnych do zachowania (art. 81), wprowadza się w wykonanie w sześć dni po ogłoszeniu o nich zapomocą obwieszczeń, wywieszonych na stacyach i opublikowania w miejscowościach „Wiedomostach“.

83. Bieg terminów zachowania przerywa się na te dni, w których wydawanie ładunków nie ma miejsca (art. 43).

84. Ładunki, podlegające szybkiemu zepsuciowi, powinny być wzięte przez odbiorcę w terminie, ustanowionym przez Ministra Dróg Komunikacyi, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Po upływie tego terminu, droga, jeżeli nie otrzyma deklaracji wysyłającego lub odbiorcy co do tego, jak postąpić z ładunkiem, ma prawo sprzedać go przez licytację, podług przepisów, wydawanych po wzajemnym porozumieniu się wzajemnie porozumiewających Ministrów. Otrzymane ze sprzedaży pieniądze, po potrąceniu przypadających drodze opłat, zwracają się właścicielowi ładunku, na jego żądanie.

85. Przewożony ładunek służy dla dróg żelaznych za zabezpieczenie przypadających im za przewóz opłat, które podlegają zaspowietleniu.

торые подлежать удовлетворенію изъ сего обезпеченія преимущественно предъ всѣми другими долгами грузохозяина. Обезпеченіе это имѣть силу до тѣхъ поръ, пока грузъ находится въ вѣдѣніи желѣзныхъ дорогъ или третьаго лица, хранящаго оный за счетъ дорогъ.

86. Желѣзная дорога обязана выдавать грузы на станціи ихъ назначенія, въ опредѣленное для дѣйствія станцій время (ст. 43). Грузъ выдается немедленно послѣ уплаты причитающіхся желѣзной дорогѣ платежей: а) перевозимый по накладной именной—лицу, на имя которого отправленъ грузъ, по предъявленіи имъ дубликата накладной, и б) перевозимый по пакладной на предъявителя—держателю дубликата оной. Накладная передается получателю, а дубликатъ возвращается желѣзной дорогѣ. На станціяхъ большаго движенія получателю выдается одновременно съ накладной особый ярлыкъ на выпускъ груза изъ склада. Дорога, выдающая грузъ, взыскиваетъ съ получателя всѣ причитающіеся съ него платежи какъ за свой собственный счетъ, такъ и за счетъ другихъ дорогъ, участвовавшихъ въ перевозкѣ.

87. Получатель имѣть право требовать, чтобы выдаваемый грузъ былъ взвѣшенъ при самой выдачѣ; при этомъ если окажется недостатокъ въ вѣсѣ, то издержки взвѣшиванія падаютъ на желѣзную дорогу, а въ противномъ случаѣ онъ обращаются на получателя.

88. Въ случаѣ обнаружепія, во время пути или на станціи назначенія, утраты или поврежденія груза, желѣзная дорога приступаетъ немедленно къ его повѣркѣ и приведенію въ извѣстность происшедшыхъ убытковъ. Повѣрка производится въ присутствіи чиновъ жандармской желѣзнодорожной полиціи и двухъ свидѣтелей, а въ случаѣ надобности—также двухъ экспертовъ и, если возможно, при бытности лица, имѣющаго право распоряженія грузомъ. О послѣдствіяхъ повѣрки груза составляется протоколъ, копія съ котораго выдается бесплатно лицу, имѣющему право распоряженія грузомъ, буде оно того потребуетъ.

89. Объ отысканіи груза, послѣдовавшемъ до выдачи вознагражденія за утрату оного, извѣщается немедленно лицо, имѣющее право распоряженія грузомъ; когда же грузъ отысканъ послѣ выдачи означеннаго вознагражденія, то извѣщеніе обязательно въ томъ лишь случаѣ, если лицо, имѣющее право распоряженія грузомъ, заявило желаніе получить оный по розыскапії. Если въ теченіи двухъ

kojeniu z tego zabezpieczenia, z przywilejem przed wszystkimi innymi długami właściciela ładunku. Zabezpieczenie to, ma moc dotąd, dopóki ładunek znajduje się pod zawiadwaniem dróg żelaznych albo osoby trzeciej, która zachowuje go na rachunek dróg.

86. Droga żelazna jest obowiązana wydawać ładunki na stacyi ich przeznaczenia, w określonym dla czynności stacyi czasie (art. 43). Ładunek wydaje się bezzwłocznie po uiszczeniu przypadających drodze żelaznej opłat: a) przewożony za frachtem imiennym—temu, na czyje imię został wyprawiony ładunek, po okazaniu przez niego duplikatu frachtu, i b) przewożony za frachtem na okaziciela — posiadaczowi duplikatu tego frachtu. Fracht oddaje się odbiorcy, a duplikat zwraca się drodze żelaznej. Na stacyach, gdzie jest duży ruch, odbiorcy wydaje się równocześnie z frachtem specyjalny znak na wypuszczenie ładunku ze składu. Droga, wydająca ładunek, ściąga z odbiorcy wszystkie przypadające od niego opłaty, tak na swój własny rachunek, jak również na rachunek innych dróg, biorących udział w przewozie.

87. Odbiorca ma prawo żądać, ażeby wydawany ładunek był zważony przy samém wydaniu; przytém jeżeli się okaże brak w wadze, to wydatki na ważenie ponosi droga żelazna; a w przeciwnym razie, ponosi je odbiorca.

88. Wrazie wykrycia, w czasie drogi albo na stacyi przeznaczenia, utraty albo uszkodzenia ładunku, droga żelazna przystępuje bezzwłocznie do sprawdzenia go i ujawnienia poniesionych strat. Sprawdzenie odbywa się wobecności urzędników policyi żandarskiej dróg żelaznych i dwóch świadków, a wrazie potrzeby — również dwóch biegłych, a jeżeli można, wobec tego, kto ma prawo rozporządzania się ładunkiem. O rezultatach sprawdzenia ładunku, sporządza się protokół, którego kopia wydaje się bezpłatnie temu, kto ma prawo rozporządzania się ładunkiem, jeżeli tego zażąda.

89. O odszukaniu ładunku, przed wydaniem wynagrodzenia za jego utratę, zawiadamia się bezzwłocznie tego, kto ma prawo rozporządzania się ładunkiem; gdy zaś ładunek został odszukany po wydaniu tego wynagrodzenia, to zawiadomienie jest obowiązujące w takim tylko razie, jeżeli mający prawo rozporządzania się ładunkiem oświadczył życzenie otrzymania go po znalezieniu. Jeżeli weią-

недѣль со времени посылки увѣдомленія объ отысканіи груза лицо, имѣющее право распоряженія имъ, не потребуетъ бесплатной перевозки груза, для выдачи на станціи отправленія или назначенія, то оно считается отказавшимся отъ взятія груза. Равнымъ образомъ означенное лицо считается отказавшимся отъ взятія груза также и въ томъ случаѣ, если, въ теченіи двухъ недѣль со времени посылки увѣдомленія о доставкѣ розысканаго груза на указанную имъ станцію, не востребуетъ опаго, съ возвращеніемъ полученнаго за него вознагражденія.

90. Грузы, непринятые въ теченіи тридцати дней со дня ихъ прибытія, считаются невостребованными. По прошествіи означенного срока о непринятомъ грузѣ посыпается увѣдомленіе отправителю и троекратно публикуется въ мѣстныхъ городскихъ и губернскихъ вѣдомостяхъ. Засимъ, въ случаѣ пеячки получателя или отправителя въ теченіи трехъ мѣсяцевъ со дня послѣдней публикаціи, невостребованные грузы продаются съ публичнаго торга, а съ вырученными деньгами поступаютъ согласно статьѣ 40.

91. Содержащіяся въ статьяхъ 43—90 постановленія имѣютъ силу лишь въ отношеніи грузовъ, дозволенныхъ къ перевозкѣ по желѣзнымъ дорогамъ. Предметы, къ перевозкѣ недозволенные или допускаемые къ перевозкѣ только при соблюденіи особыхъ условій, означаются въ расписаніи, утверждаемомъ Министромъ Путей Сообщенія.

ГЛАВА ЧЕТВЕРТАЯ.

Отвѣтственность желѣзныхъ дорогъ по перевозкамъ.

92. Желѣзная дорога обязана вознаградить каждого потерпѣвшаго вредъ или убытокъ, вслѣдствіе смерти или поврежденія въ здоровьѣ, причиненныхъ эксплоатациею желѣзной дороги. Вознагражденіе сіе производится на основаніяхъ, опредѣленныхъ въ статьѣ 683 Законовъ Гражданскихъ (Свод. Зак. т. X ч. I, по прод. 1879 г.).

93. Пассажиръ, неправильно удаленный изъ поѣзда, если не пожелаетъ отыскивать испесенные имъ убытки въ общемъ, установ-

gu dwóch tygodni od czasu posyłki zawiadomienia o odszukaniu ładunku, mający prawo rozporządzania się nim nie zażąda bezpłatnego przewiezienia ładunku, w celu wydania go na stacyi wyprawienia lub przeznaczenia, to uważa się za zrzekającego przyjęcia go. Podobnież uważa się za zrzekającego się ładunku i w takim razie, jeżeli, wciążu dwóch tygodni od czasu posyłki zawiadomienie o dostarczeniu odszukanego ładunku na wskazaną przez niego stację, nie zażąda wydania go za zwrotem otrzymanego za ten ładunek wynagrodzenia.

90. Ładunki, nieodebrane wciążu dni trzydziestn od dnia ich przybycia, uważają się za niezażadane. Po upływie tego terminu o nieprzyjętym ładunku posyła się zawiadomienie wysyłającemu i publikuje się trzykrotnie w miejscowych „Wiedomostach“ miejskich i gubernialnych. Następnie, wrazie niestawienia się odbiorcy lub wysyłającego, wciążu trzech miesięcy od dnia ostatniej publikacji, niezażadane ładunki sprzedają się przez publiczną licytację, a z otrzymanemi za nie pieniędzmi postępuje się zgodnie z artykułem 40.

91. Zawarte w artykułach 43 — 90 postanowienia mają moc obowiązującą jedynie co do ładunków, których przewóz drogami żelaznymi jest dozwolony. Przedmioty, których przewóz nie jest dozwolony, albo jest dozwolny jedynie przy zachowaniu specjalnych warunków, oznaczają się w rozkładzie, zatwierdzonym przez Ministra Dróg Komunikacyi.

ROZDZIAŁ CZWARTY.

Odpowiedzialność dróg żelaznych za przewóz.

92. Droga żelazna jest obowiązana wynagrodzić każdego, kto poniosł szkody lub straty wskutek śmierci lub uszkodzenia na zdrowiu, zrądzonych eksploatacą drogi żelaznej. Wynagrodzenie to wydaje się na zasadach, określonych w artykule 683 Praw Cywilnych (Sw. Zak. t. X cz. 1 wyd. z r. 1879).

93. Pasażer, nieprawidłowo usunięty z pociągu, jeżeli nie zechce poszukiwać pomienionych strat w ogólnie ustanowionej przez

вленномъ гражданскимъ законами порядкѣ, получаетъ съ желѣзной дороги вознагражденіе въ размѣрѣ двойной, внесенной за билетъ платы.

94. Желѣзная дорога не отвѣтствуетъ предъ пассажирами за просрочку времени отхода или прибытія поѣздовъ. Когда же означеннія просрочка, не будучи произведена непреодолимою силою, повлечетъ за собою перерывъ въ путешествіи, вслѣдствіе отхода при-мыкающаго поѣзда другой дороги, то пассажиру, имѣющему билетъ прямаго сообщенія, если срокъ сего билета истекаетъ въ день опоздашія поѣзда или если пассажиръ возвратится съ слѣдующимъ, безъ перерыва, обратнымъ поѣздомъ на станцію отправленія, возвращается внесенная имъ плата за провозъ багажа и за проѣздъ—въ послѣднемъ случаѣ въ оба конца—по тому классу вагона, на который онъ имѣлъ билетъ въ опоздавшемъ поѣздѣ.

95. Для сохраненія за собою права на обратное получение провозной платы (ст. 94), пассажиръ обязанъ, немедленно по прибытии опоздавшаго поѣзда, заявить свою претензію начальнику станціи и жандарму съ предъявленіемъ своего билета на проѣздъ. Начальникъ станціи прибытия опоздавшаго поѣзда обязанъ выдать пассажиру особое удостовѣреніе о заявлении ему претензіи, а начальникъ станціи отправленія долженъ выдать возвратившемуся пассажиру свидѣтельство о времени его возвращенія. Въ случаѣ отказа начальника станціи выдать означенные удостовѣреніе или свидѣтельство, чины жандармской полиціи составляютъ о томъ протоколъ, копію съ котораго выдаютъ пассажиру.

96. Желѣзная дорога отвѣтствуетъ за утрату или порчу принятаго къ перевозкѣ багажа, если не докажеть, что она произошли отъ непреодолимой силы, отъ свойства самого багажа или по винѣ самихъ пассажировъ.

97. Въ случаѣ утраты или порчи багажа, желѣзная дорога обязана заплатить: 1) за багажъ, цѣнность котораго не была объявленна при его сдачѣ, пассажири I класса—по три рубля, пассажири II класса—по два рубля и пассажири III класса—по одному рублю за фунтъ; 2) за багажъ, цѣнность котораго была объявлена при сдачѣ: а) въ случаѣ утраты багажа—въ размѣрѣ объявленной цѣнности и б) въ случаѣ порчи—въ размѣрѣ дѣйствительно понесен-аго ущерба, опредѣляемаго по соображенію объявлений стоимо-сти всего багажа.

prawa cywilne drodze, otrzymuje od drogi żelaznej wynagrodzenie, w ilości podwójnej, za bilet wniesionej, opłaty.

94. Droga żelazna nie odpowiada wobec pasażerów za zwłokę w czasie przybycia lub odejścia pociągu. Gdy zaś ta zwłoka, nie będąc skutkiem nieprzepartej siły, pociąguje za sobą przerwę w podróży, wskutek odejścia łączącego się pociągu inniej drogi, to pasażerowi, który posiada bilet bezpośrednjej komunikacyi, jeżeli termin tego biletu upływa w dniu spóźnienia się pociągu, albo jeżeli pasażer powróci następnym, bez zatrzymania się, pociągiem powrotnym do stacyi, z której wyjechał, zwraca się wniesiona przez niego opłata za przewóz bagażu i za przejazd — w ostatnim razie w obiedwie strony — w téj klasie wagonu, do której miał bilet na spóźniający się pociąg.

95. W celu zachowania prawa do otrzymania napowrót opłaty przewozowej (art. 94), pasażer jest obowiązany, bezzwłocznie po przybyciu spóźniającego się pociągu, oświadczyć swoją pretensją zawiadowcy stacyi i żandarmowi, okazując swój bilet na przejazd. Zawiadowca stacyi przybycia spóźniającego się pociągu jest obowiązany wydać pasażerowi specjalne świadectwo o tem, iż tenże z pretensją wystąpił, a zawiadowca stacyi wyprawienia powinien wydać wracającemu pasażerowi świadectwo o czasie jego powrotu. Jeżeli zawiadowca stacyi odmówi wydania takich świadectw, urzędnicy policyi żandarskiej sporządzają o tem protokół, którego kopię wydają pasażerowi.

96. Droga żelazna odpowiada za utratę lub zepsucie przyjętego do przewozu ładunku, jeżeli nic dowiedzie, że takowe były skutkiem działania nieprzepartej siły, właściwości samego bagażu, albo winy samych pasażerów.

97. Wrazie utraty lub zepsucia bagażu, droga żelazna jest obowiązana zapłacić: 1) za ładunek, którego wartość nie była zadeklarowana przy oddaniu go: pasażerowi, jadącemu 1-ą klasą — po trzy ruble, pasażerowi jadącemu 2-ą klasą — po dwa ruble, a pasażerowi jadącemu 3-ą klasą — po rublu za funt, i 2) za bagaż, którego wartość była zadeklarowana przy oddaniu: a) wrazie utraty bagażu — w wysokości zadeklarowanej wartości, i b) wrazie zepsucia — w wysokości rzeczywiście poniesionego uszczerbku, który się określa przy uwzględnieniu zadeklarowanej wartości całego bagażu.

98. Отвѣтственность желѣзныхъ дорогъ по договору о перевозкѣ грузовъ начинается со времени заключенія сего договора (ст. 61); за дѣйствія же, совершенныя до того времени, желѣзная дорога отвѣтствуетъ, за исключеніемъ случаевъ, указанныхъ въ настоящемъ Уставѣ, на основаніи общихъ гражданскихъ и торговыхъ законовъ (Свод. Зак. т. X ч. I и т. XI ч. II, Уст. Торгов.).

99. При участіи зѣ перевозкѣ нѣсколькихъ желѣзныхъ дорогъ (перевозка прямаго сообщенія), отвѣтственными признаются: дорога отправленія, дорога назначенія и дорога, виновная въ причиненіи вреда. Выборъ одной изъ сихъ дорогъ для предъявленія требованій, вытекающихъ изъ договора перевозки, зависитъ отъ усмотрѣнія лица, имѣющаго право распоряженія грузомъ. Дѣйствіе сего правила не распространяется на случай, означенный въ статьѣ 76.

100. Въ случаѣ неправильнаго отказа въ принятіи груза къ перевозкѣ или на храненіе впредь до наступленія очереди отправки (ст. 49), отказавшая въ приемѣ груза желѣзная дорога обязана выплатить отправителю за каждые двадцать пять пудовъ брутто (весь груза съ упаковкой), а равно за грузъ меньшаго веса, тройную суточную паемную плату ломового извозчика, не входя въ разсмотрѣніе того, былъ ли грузъ доставленъ на станцію на лошадяхъ, или другимъ способомъ. Отправителю не возбраняется отказаться отъ этого вознагражденія и искать съ желѣзной дороги убытки, понесенные отъ доставки груза на станцію и обратнаго его отвоза, въ общеустановленномъ гражданскими законами порядке.

Примѣчаніе. Размѣръ суточной платы ломового извозчика (ст. 100) опредѣляется особо для каждой станціи инспекторомъ дороги.

101. Желѣзная дорога, нарушившая очередь отправки (ст. 51), обязана выплатить отправителю за каждыя сутки вознагражденіе въ пятерномъ размѣрѣ платы, взимаемой на основаніи правилъ дополнительныхъ сборахъ, за храненіе грузовъ по истеченіи льготнаго срока для принятія прибывшихъ грузовъ (ст. 81).

102. Желѣзная дорога отвѣтствуетъ за утрату и повреждение груза, послѣдовавшія въ теченіи времени отъ заключенія договора (ст. 61) до выдачи груза, если не докажетъ, что они произошли: а) по винѣ лица, имѣющаго право распоряженія грузомъ, или

98. Odpowiedzialność dróg żelaznych z umowy o przewóz ładunków rozpoczyna się od czasu zawarcia téj umowy (art. 61); zaś za czynności, popełnione przed tym terminem, droga żelazna odpowiada, z wyjątkiem wypadków, wskazanych w niniejszej Ustawie, na zasadzie ogólnych praw cywilnych i handlowych (Sw. Zak. t. X cz. I i t. XI cz. II Ust. Handl.).

99. Jeżeli w przewozie bierze udział kika dróg żelaznych (przewóz bezpośredniej komunikacji), za odpowiedzialne uznają się: droga wyprawienia, droga przeznaczenia oraz droga, winna zrządzenia szkody. Wybór jednej z tych dróg, dla zwrócenia do niej żądań, wypływających z umowy o przewóz, zależy od uznania tego, kto ma prawo rooporządzania się ładunkiem. Przepis niniejszy nie stosuje się do wypadku, wskazanego w artykule 76.

100. Wrazie nieprawidłowej odmowy przyjęcia ładunku do przewozu lub do zachowania do nadejścia kolej wysyłki (art. 49), droga żelazna, która przyjęcia odmówiła, jest obowiązana zapłacić wysyłającemu za każde dwadzieścia pięć pudów brutto (waga ładunku z opakowaniem), jak również za ładunek mniejszej wagi, potrójną opłatę na dobę za najem fumana, nie wdając się w rozpoznanie tego, czy ładunek był dostawiony na stacyę końmi, czy w inny sposób. Wysyłającemu nie zabrania się zrzec się tego wynagrodzenia i poszukiwać od dróg żelaznych strat, poniesionych wskutek dostawienia ładunku na stacyę i powrotnego odwiezienia go, w ogólnie przez prawa cywilne ustaloniu sposób.

Uwaga. Wysokość opłaty na dobę fumana (art. 100), określa oddziennie dla każdej stacyi inspektor drogi.

101. Droga żelazna, która naruszyła porządek wysyłki (art. 51), jest obowiązana zapłacić wysyłającemu za każdą dobę wynagrodzenie, w ilości pięć razy większej opłaty, pobieranej na zasadzie przepisów o opłatach dodatkowych za zachowanie ładunków, po upływie terminu ulgi dla przyjęcia przybyłych ładunków (art. 81).

102. Droga żelazna odpowiada za utratę i uszkodzenie ładunku, zrządzone wejściu czasu od zawarcia umowy (art. 61) do wydania ładunku, jeżeli nie dowiedzie, że takowe były skutkiem: a) winy tego, kto ma prawo rozporządzania się ładunkiem lub zastosowa-

вслѣдствіе исполненія дорогою требованій этого лица (ст. 78); б) по причинѣ отсутствія или недостаточности упаковки (ст. 63); в) отъ свойствъ самого груза, какъ-то: внутренней порчи, установленныхъ усышки, утечка и растрески; г) отъ непреодолимой силы. Грузъ считается выданнымъ не только тогда, когда онъ принятъ получателемъ, но и въ случаѣ передачи его, по доставкѣ на станцію назначения, въ таможню или частный складъ для храненія (ст. 81).

103. Грузъ, невѣданый по востребованію получателя станцію назначенія въ продолженіи тридцати дней со времени истече-
нія срока доставки, грузохозяинъ имѣетъ право считать утрачен-
нымъ, вслѣдствіе чего желѣзная дорога обязана немедленно упла-
тить сему лицу причитающееся за утрату вознагражденіе. Если
получатель, при приемѣ груза, не потребовалъ човѣрки наличности
или сохранности онаго, то съ приемомъ груза погашаются всякия
претензіи къ желѣзной дорогѣ за утрату или порчу его, за исключ-
еніемъ претензій по такимъ утратамъ или поврежденіямъ, которые
были удостовѣрены надлежащими протоколами (ст. 88).

104. Желѣзная дорога не отвѣчаетъ:

а) за поврежденіе груза, который, согласно установленнымъ
надлежащимъ порядкомъ условіямъ перевозки или по особому со-
глашенію съ отправителемъ, перевозился въ открытыхъ вагонахъ,—
если поврежденіе груза произошло отъ опасности, зависящей отъ
означенаго способа перевозки;

б) за поврежденіе груза, который, согласно сдѣланному въ
накладной заявленію отправителя, сданъ былъ къ перевозкѣ вовсе
безъ упаковки или въ упаковкѣ неудовлетворительной, тогда какъ,
по свойству груза и для того, чтобы не подвергать его утратѣ или
поврежденію, надлежащая упаковка была необходима,—если по-
врежденіе дѣйствительно произошло вслѣдствіе отсутствія или не-
доброкачественности упаковки;

в) за поврежденіе того груза, нагрузка или выгрузка коего,
по условіямъ перевозки или по особому соглашенію съ отправите-
лемъ, предоставлена была отправителю или получателю,—если при-
чиненный ущербъ находится въ зависимости отъ самого производ-
ства нагрузки и выгрузки, или же отъ неправности той или
другой;

nia się przez drogę do jego żądań (art. 78); b) braku lub niedostateczności opakowania (art. 63); c) właściwości samego ładunku, jąkoto zepsucia wewnętrznego, ustanowionych: ususzki, wycieczenia i rozsypania; d) nieprzepartej sily. Ładunek uważa się za wydany, nie tylko wtedy, gdy został przyjęty przed odbiorcę, ale również wrazie oddania go, po dostawieniu na stacyę przeznaczenia, komorze lub na skład prywatny do zachowania (art. 61).

103. Ładunek, niewydany na żądanie odbiorcy, przez stacyję przeznaczenia w ciągu trzydziestu dni od czasu upływu terminu dostawy, właściciel ładunku ma prawo uważać za utracony; wskutek czego droga żelazna jest obowiązana zapłacić mu bezzwłocznie przypadające za utratę wynagrodzenie. Jeżeli odbiorca, przy przyjęciu ładunku, nie zażąda sprawdzenia jego ilości i stanu, w jakim się znajduje, to z przyjęciem ładunku ustają wszelkie pretensye do drogi żelaznej za utratę lub zepsucie towaru, z wyjątkiem pretensyj o takie utraty lub uszkodzenia, które były poświadczone właściwemi protokułami (art. 88).

104. Droga żelazna nie odpowiada:

a) za uszkodzenie ładunku, który, zgodnie z ustanowionem i we właściwy sposób warunkami przewozu albo na mocy specjalnej ugody z wysyłającym, przewozi się w wagonach otwartych — jeżeli uszkodzenie ładunku było skutkiem niebezpieczeństwa, zależącego od tego sposobu przewozu;

b) za uszkodzenie ładunku, który, zgodnie z zamieszczoną we fracheie deklaracyją wysyłającego, był oddany do przewozu zupełnie bez opakowania albo w opakowaniu niedostatecznym; podczas gdy z powodu właściwości ładunku i dlatego, aby go nie narażać na utratę lub uszkodzenie, nalezyte opakowanie było niezbędne,—jeżeli uszkodzenie było rzeczywiście skutkiem braku lub niedostateczności opakowania;

c) za uszkodzenie tego ładunku, którego ładowanie lub wyładowywanie, na mocy warunków przewozu lub na mocy specjalnej ugody z wysyłającym, było pozostawione wysyłającemu lub odbiorcy,—jeżeli zrządzony uszczerbek znajduje się w zależności od samego ładowania lub wyładowywania albo od nieakuratności jednego lub drugiego;

г) за ущербъ въ такихъ грузахъ, которые, по самыи свойствамъ своимъ, подвержены полной или частичной утратѣ или поврежденію, какъ-то: поломкѣ, ржавчинѣ, внутренней порчѣ, утечкѣ, растрескѣ и усыпкѣ свыше установленной нормы,—если ущербъ произошелъ отъ которой либо изъ исчислениихъ причинъ;

д) за вредъ, причиненный живому животному,—если этотъ вредъ былъ послѣдствиемъ свойствъ желѣзнодорожной перевозки въ отношеніи къ такимъ животнымъ;

е) за поврежденіе грузовъ и за вредъ животнымъ, перевозимымъ по правиламъ перевозки или особому съ отправителемъ соглашенію, при провожатыхъ,—если ущербъ произошелъ отъ опасности, устраненіе которой лежало на обязанности провожатыхъ.

Во всѣхъ вышеозначенныхъ случаяхъ желѣзная дорога не освобождается отъ отвѣтственности, если лицо, имѣющее право распоряженія грузомъ, докажетъ, что поврежденіе произошло не отъ тѣхъ причинъ, на которыхъ ссылается дорога.

105. Желѣзная дорога не подвергается отвѣтственности, истекающей изъ договора о перевозкѣ, относительно такихъ предметовъ, которые, будучи совершено не разрѣшены къ перевозкѣ или дозволены къ ней лишь подъ известными условіями, были, тѣмъ не менѣе, отправлены подъ источнымъ или неправильнымъ наименованіемъ, или относительно которыхъ отправителемъ не были выполнены предписания мѣры предосторожности.

106. За недостачу въ вѣсъ такихъ грузовъ, которые, по естественнымъ свойствамъ своимъ, подвержены во время перевозки убыли въ вѣсъ, желѣзная дорога отвѣтствуетъ лишь настолько, насколько недостача сїя превышаетъ размѣръ допускаемой убыли. Когда вѣсъ каждого изъ грузовыхъ мѣстъ, перевозимыхъ по одной пакладной, показать въ самой пакладной или удостовѣренъ инымъ способомъ, то нормальная убыль исчисляется отдельно для каждого мѣста. Сие ограничение отвѣтственности устраивается, если лицо, предъявившее къ желѣзной дорогѣ претензію, докажетъ, что убыль послѣдовала не отъ свойства груза или что нормальный размѣръ убыли въ вѣсъ не соотвѣтствуетъ свойству данного груза и тѣмъ обстоятельствамъ, при которыхъ произошла убыль. Вознагражденіе за полную утрату опредѣлется на весь грузъ, безъ принятія въ расчетъ убыли въ вѣсъ.

d) za uszczerbek w takich ładunkach, które, z powodu samych swoich właściwości, podlegają całkowitej lub częściowej utracie lub uszkodzeniu, jakoto: połamaniu, zardzewieniu, wewnętrznemu zepsuciu, wyścieczeniu, rozsypaniu i ususzce, ponad ustanowioną normę, — jeżeli uczerbek był skutkiem którejkolwiek z wyliczonych przyczyn;

e) za szkodę, zrządzoną żywemu zwierzęciu, — jeżeli ta szkoda była skutkiem właściwości przewozu takich zwierząt drogą żelazną;

f) za uszkodzenie ładunków i za szkodę zrządzoną zwierzętom, przewożonym, podług przepisów o przewozie albo podług specyjalnej ugody z wysyłającym, z przewodnikami, jeżeli uszczerbek był skutkiem niebezpieczeństwa, którego usunięcie było obowiązkiem przewodników.

We wszystkich wyżej wzmiankowanych wypadkach droga żelazna nie uwalnia się od odpowiedzialności, jeżeli mający prawo rozporządzania się ładunkiem dowiedzie, że uszkodzenie nie było skutkiem przyczyn, na które powołuje się droga żelazna.

105. Droga żelazna nie ulega odpowiedzialności, wypływanącej z umowy o przewóz, co do takich przedmiotów, których przewożenie nie jest dozwolone, albo dozwolone tylko pod pewnymi warunkami, które jednakże były wysłane pod niedokładną lub nieprawidłową nazwą, lub co do których wysyłający nie wykonał przepisanych środków ostrożności.

106. Za brak w wadze takich ładunków, które, z powodu swoich naturalnych właściwości, mogą we czasie przewozu cierpieć ubytek na wadze, droga żelazna odpowiada tylko o tyle, o ile brak ten przekonie wysokość dozwolonego ubytku. Gdy waga każdego z ładunków, przewożonych za jednym frachtem, jest wykazana w samym frachcie albo poświadczona w inny sposób, to normalny ubytek oblicza się oddzielnie dla każdego pakunku. To ograniczenie odpowiedzialności usuwa się, jeżeli ten, kto wystąpił z pretensją przeciwko drodze żelaznej, dowiedzie, że ubytek nie był skutkiem właściwości ładunku albo że normalna wysokość ubytku w wadze nie odpowiada właściwości danego ładunku i tym okolicznościami, przy których powstał ubytek. Wynagrodzenie za całkowitą utratę określa się za cały ładunek, bez uwzględniania ubytku na wadze.

Примѣчаніе. Нормальные размѣры убыли грузовъ опредѣляются особыми правилами, утверждаемыми Совѣтомъ по желѣзоподорожнымъ дѣламъ.

107. Вознагражденіе за утрату или поврежденіе груза, за исключеніемъ случаевъ, указанныхъ въ статьяхъ 108 и 109, исчисляется по торговой (биржевой или рыночной) цѣнѣ опаго, а за неимѣніемъ ея—по обыкновенной стоимости, которую однородные грузы того же качества имѣли въ то время и въ томъ мѣстѣ, когда и гдѣ должна была произойти выдача груза. Таможенные расходы, провозная плата и вообще всѣ издержки по перевозкѣ, которыхъ долженъ быть уплатить получатель, если бы товаръ прибылъ по назначенню въ цѣлости, исключаются изъ суммы вознагражденія.

108. Грузохозяину, желающему обезпечить себѣ вознагражденіе въ определенномъ заранѣ размѣрѣ, предоставляется открыть въ накладной цѣнность груза съ уплатою за это особой, въ пользу желѣзной дороги, преміи, определенной въ тарифѣ.

109. Размѣръ вознагражденія за утрату или поврежденіе грузовъ, перевозимыхъ по особымъ условнымъ тарифамъ (съ ограниченною ответственностью), опредѣляется согласно означенными въ тарифѣ цѣнамъ. Правила, которыхъ должны быть соблюдаемы при составленіи и примененіи условныхъ тарифовъ, утверждаются Совѣтомъ по желѣзоподорожнымъ дѣламъ.

110. Желѣзная дорога отвѣтствуетъ за несоблюдение сроковъ доставки (ст. 53), если не докажетъ, что она не могла устранить просрочку, несмотря на принятие ею всѣхъ мѣръ, которыхъ лежать на обязанности исправнаго возчика. Въ случаѣ просрочки въ доставкѣ, грузохозяинъ имѣетъ право получить съ желѣзной дороги вознагражденіе въ размѣрѣ пяти процентовъ провозной платы за каждыя просроченныя сутки, хотя бы просрочка и не причинила ему никакого убытка. Общая сумма вознагражденія не должна однако превышать всей причитающейся за провозъ груза платы.

111. Если причитающееся отправителю или получателю вознагражденіе не будетъ добровольно уплачено желѣзною дорогою въ теченіи одного мѣсяца съ поступлѣнія о томъ требованія, то она обязана, независимо отъ вознагражденій, уплатить также указанные

Uwaga. Normalne wysokości ubytku ładunków określają oddzielne przepisy, zatwierdzane przez Radę do spraw dróg żelaznych.

107. Wynagrodzenie za utratę lub uszkodzenie ładunku, z wyjątkiem wypadków, wskazanych w artykułach 108 i 109, oblicza się podług ceny handlowej (gieldowej lub targowej) tegoż, a w braku tej ceny — podług zwyczajnej wartości, którą jednorodne ładunki tego samego gatunku miały w tym czasie i w tym mieście, kiedy i gdzie powinno było nastąpić wydanie ładunku. Rozchody celne, opłata za przewóz i wogół wszystkie wydatki na przewóz, które powinien był zapłacić odbiorca, jeżeli by towar przybył do miejsca przeznaczenia w całości, potrącają się z sumą wynagrodzenia.

108. Właścicielowi ładunku, pragnącemu zabezpieczyć sobie wynagrodzenie w określonejaw czasu ilości, służy prawo zadeklarować we frachcie wartość ładunku z zapłatą za to specjalnego, na rzecz drogi żelaznej, premium, określonego w taryfie.

109. Wysokość wynagrodzenia za utratę lub uszkodzenie ładunków, przewożonych podług specjalnych ugodowych taryf (z ograniczoną odpowiedzialnością), określa się zgodnie z oznaczonymi w taryfie cenami. Przepisy, które powinny być przestrzegane przy sporządzeniu i stosowaniu taryf ugodowych, zatwierdza Rada do spraw dróg żelaznych.

110. Droga żelazna odpowiada za niezachowanie terminów dostawy (art. 53), jeżeli nie dowiedzie, że nie mogła usunąć zwłoki, pomimo przedsięwzięcia przez nią wszystkich środków, jakie stanowią obowiązek dobrego furmana. Wrazie zwłoki w dostawie, właściciel ładunku ma prawo otrzymać od drogi żelaznej wynagrodzenie, w wysokości pięciu procentów opłaty przewozowej za każdą przetrzymaną dobę, chociażby zwłoka żadnej mu nie przyniosła straty. Ogólna suma wynagrodzenia nie powinna jednakże przenosić całej, przypadającej za przewóz ładunku, opłaty.

111. Jeżeli przypadającego wysyłającemu lub odbiorcy wynagrodzenia droga żelazna dobrowolnie nie zapłaci we ciągu miesiąca od przedstawienia o to żądania, to taż droga jest obowiązana, niezależnie od wynagrodzenia, zapłacić również wskazane procenty za cały czas,

проценты за все время, протекшее со дня заявления требований о вознаграждении до дня выдачи оного. Действие сего правила не распространяется на тѣ случаи, въ которыхъ желѣзныя дороги обязаны уплачивать проценты въ большемъ противъ описанного размѣрѣ (ст. 72, 75 и 76).

112. Предъявить къ желѣзной дорогѣ требование, истекающее изъ договора перевозки, можетъ только лицо, имѣющее право распоряженія грузомъ.

113. Въ случаяхъ, указанныхъ въ статьѣ 10 настоящаго Устава, желѣзная дорога отвѣтствуетъ за утрату и порчу грузовъ на общемъ основаніи, въ семъ Уставѣ опредѣленномъ (ст. 107—109).

114. Желѣзныя дороги, участвующія въ перевозкѣ прямаго сообщенія, имѣютъ право входить между собою въ частныя соглашенія относительно условій обратнаго требованія (регресса) вознаграждения, уплаченного одною изъ нихъ. Соглашенія эти, какъ общія, такъ и для отдѣльныхъ случаевъ состоявшіяся, служатъ основаніемъ отвѣтственности во взаимныхъ отношеніяхъ желѣзныхъ дорогъ. Если такого соглашенія не послѣдуется, то желѣзныя дороги подчиняются, въ отношеніи отвѣтственности по перевозкамъ прямаго сообщенія, постановленіямъ, заключающимся въ статьяхъ 115—120 сего Устава.

115. Каждая желѣзная дорога, взыскавъ причитающуюся за перевозку груза сумму (ст. 86), обязана уплатить другимъ участвовавшимъ въ перевозкѣ дорогамъ слѣдующія имъ части этой суммы. Отъ сей обязанности желѣзная дорога не освобождается и въ томъ случаѣ, если грузъ былъ выданъ ею безъ взысканія причитающихся платежей, причемъ она сохраняетъ право требовать послѣдніе сть получателя.

116. Дорога, уплатившая вознагражденіе, имѣеть право обратнаго требованія (регресса) къ участвовавшимъ въ перевозкѣ дорогамъ, на слѣдующихъ основаніяхъ: а) если ущербъ произошелъ по винѣ одной только дороги, то отвѣтственность падаетъ исключительно на эту дорогу; б) если ущербъ произошелъ по винѣ несколькиихъ дорогъ, то каждая изъ нихъ отвѣтствуетъ за вредъ, ея собственностью виной причиненный; в) когда установление подобной раздѣльной отвѣтственности окажется, по обстоятельствамъ дѣла, невозможнымъ, или не будетъ вѣяснено, по винѣ какихъ именно

jaki upłynął od dnia przedstawienia żądania wynagrodzenia do dnia wydania go. Przepis niniejszy nie stosuje się do tych wypadków, w których drogi żelazne są obowiązane płacić procenty większe od tutaj wskazanych (art. 72, 75 i 76).

112. Występować do drogi żelaznej z żądaniami, wypływającymi z umowy o przewóz, może tylko ten, kto ma prawo rozporządzania się ładunkiem.

113. W wypadkach, wskazanych w artykule 10 niniejszej Ustawy, droga żelazna odpowiada za utratę i zepsucie ładunków, na ogólną zasadzie, w niniejszej Ustawie określonej (art. 107 i 109).

114. Drogi żelazne, biorące udział w przewozie bezpośredniej komunikacji, mają prawo zawierać pomiędzy sobą specjalne ugody co do warunków powrotnego żądania (regresu) wynagrodzenia, które jedna z nich zapłaci. Ugody te, tak ogólne, jak i odnośnie do poszczególnych wypadków zawarte, służą za podstawę odpowiedzialności we wzajemnych ze sobą stosunkach dróg żelaznych. Jeżeli takiej ugody nie będzie, to do dróg żelaznych, pod względem odpowiedzialności za przewóz bezpośredni komunikacji, stosują się postanowienia, zawarte w artykułach 115—120 niniejszej Ustawy.

115. Każda droga żelazna, ściągnawszy przypadającą za przewóz ładunku sumę (art. 86), jest obowiązana zapłacić innym, biorącym udział w przewozie, drogom przypadające im części tej sumy. Od tego obowiązku droga żelazna nie uwalnia się i w takim razie, jeżeli ładunek był przez nią wydany bez ściągnięcia przypadających wypłat; przytym zachowuje prawo żądać ich od odbiorcy.

116. Droga, która zapłaciła wynagrodzenie, ma prawo powrotnego żądania (regresu) przeciwko biorącym udział w przewozie drogom na następujących zasadach: a) jeżeli uszczerbek pochodzi z winy jednej tylko drogi, to odpowiedzialność pada wyłącznie na tę drogę; b) jeżeli uszczerbek pochodzi z winy kilka dróg, to każda z nich odpowiada za szkodę, własną jej winą zrządzoną; c) gdy ustanowienie podobnej podzielnej odpowiedzialności okaże się, z powodu okoliczności sprawy, niemożebnem, albo też będzie wyjaśnione, z winy których miałowicie dróg pochodzi uszczerbek, to odpowiedzialność rozdziela się

дорогъ произошелъ ущербъ, то отвѣтственность распредѣляется между всѣми участвовавшими въ перевозкѣ дорогами, за исключеніемъ тѣхъ, которыхъ докажутъ, что ущербъ не былъ причиненъ на нихъ линіяхъ. Въ семъ случаѣ каждая дорога несетъ отвѣтственность пропорціонально той доли провозной платы, которая припалась бы ей по тарифу въ случаѣ исправной перевозки груза. При несостоительности которой либо изъ дорогъ, участвовавшихъ въ перевозкѣ, происходящей отъ сего ущербъ для желѣзной дороги, уплатившей вознагражденіе, распредѣляется между всѣми дорогами, участвовавшими въ перевозкѣ, пропорціонально провозной платѣ, причитающейся каждой изъ нихъ.

117. Содержащіяся въ статьѣ 116 постановленія примѣняются также къ случаю просрочки въ доставкѣ. Если просрочка произошла по винѣ вѣсколькихъ дорогъ, то они несутъ отвѣтственность въ размѣрѣ, соотвѣтствующемъ продолжительности просрочки на каждой линіи. Распределеніе срока доставки между дорогами прямаго сообщенія, когда между ними не послѣдуетъ особаго по сему предмету соглашенія, производится на основаніи правилъ, установленныхъ Совѣтомъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ.

118. Къ случаямъ обратнаго требованія вознагражденія, уплаченного одною изъ отвѣтственныхъ дорогъ (ст. 116 и 117), не примѣняется правило о солидарной отвѣтственности дорогъ прямаго сообщенія предъ лицомъ, имѣющимъ право распоряженія грузомъ.

119. Въ случаѣ обратнаго требованія той дороги, противу которой состоялось вступившее въ законную силу рѣшеніе суда по иску о вознагражденіи лица, имѣющаго право распоряженія грузомъ или багажемъ, рѣшеніе это обязательно для всѣхъ остальныхъ дорогъ, какъ относительно уплаты вознагражденія, такъ и относительно самаго размѣра онаго, если только эти дороги были привлекаемы къ тому дѣлу, въ качествѣ третьихъ лицъ (ст. 131), при чемъ не принимается въ соображеніе, вступили ли они въ это дѣло, или уклонились отъ участія въ немъ.

120. Желѣзная дорога, желающая воспользоваться правомъ обратнаго требованія, обязана предъявить свой искъ ко всѣмъ участвовавшимъ въ перевозкѣ дорогамъ одновременно и въ одномъ и томъ же судѣ. При несоблюденіи сего правила, дорога теряетъ право

pomiędzy wszyskie biorące udział w przewozie drogi, z wyjątkiem tych, które dowiodą, że uszczerbek nie był zrządzony na ich liniach. W tym razie każda droga niesie odpowiedzialność proporcjonalnie do tej części opłaty przewozowej, któraby przypadła jej podług taryfy wrazie akuratnego przewozu ładunku. Wrazie niewypłacalności której z dróg, biorących udział w przewozie, pochodzący z tego uszczerbek dla drogi żelaznej, która zapłaciła wynagrodzenie, rozdziela się pomiędzy wszystkie drogi, biorące udział w przewozie, proporcjonalnie do opłaty za przewóz, przypadającej każdej z nich.

117. Zawarte w artykule 116 postanowienia stosują się również do wypadku zwłoki w dostawie. Jeżeli zwłoka miało miejsce z winy kilka dróg, to drogi te niosą odpowiedzialność w wysokości, odpowiadającej czasowi trwania zwłoki na każdą. Rozdział terminu dostawy pomiędzy drogi bezpośrednich komunikacji, gdy pomiędzy niemi nie będzie co do tego przedmiotu specjalnej ugody, odbywa się na zasadzie przepisów, ustanowionych przez Radę do spraw dróg żelaznych.

118. Do wypadków powrotnego żądania wynagrodzenia zapłaconego przez jedną z odpowiedzialnych dróg (art. 116 i 117), nie stosuje się przepis o solidarnej odpowiedzialności dróg bezpośrednią komunikacji wobec osoby, mającej prawo rozporządzać się ładunkiem.

119. Wrazie powrotnego żądania téj drogi, przeciwko której zapadł uprawomocniony wyrok sądu z powództwa o wynagrodzenie osoby, mającej prawo rozporządzać się ładunkiem lub bagażem, wyrok ten jest obowiązujący dla wszystkich pozostałych dróg, tak co do zapłaty wynagrodzenia jak i co do samej wysokości tegoż, jeżeli tylko te drogi były przypozwane do téj sprawy w charakterze osób trzecich (art. 131); przytém nie uwzględnia się, czy przyjęły udział w sprawie czy też od tego udziału uchyliły się.

120. Droga zelazna, pragnąca skorzystać z prawa powrotnego żądania, jest obowiązana wytoczyć swoje powództwo przeciwko wszystkim biorącym udział w przewozie drogom równocześnie i w jednym i tym samym sądzie. Wrazie niezachowania tego przepisu, droga traci

обратного требование со всѣхъ, не привлеченныхъ ею къ дѣлу, дорогъ. Иски по обратному требованию разрѣшаются въ судѣ однимъ и тѣмъ же рѣшеніемъ. Дороги, привлеченные къ дѣлу, не имѣютъ права дальнѣйшаго требование.

РАЗДѢЛЪ ВТОРОЙ.

Правила о подсудности и давности жѣлѣзнодорожныхъ исковъ и о порядкѣ исполненія рѣшеній по искамъ къ жѣлѣзнымъ дорогамъ.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

П О Д С У Д Н О С Т Ы.

121. Лицо, которому при эксплоатации желѣзныхъ дорогъ причиненъ личный или имущественный вредъ, можетъ заявить требование о вознаграждении правленію или управлению желѣзной дороги, или же непосредственно предъявить искъ въ подлежащемъ судѣ. Человѣкъ, обратившись съ требованиемъ вознаграждения къ правленію или управлению дороги-отвѣтчицы, можетъ начать по тому же предмету искъ въ судѣ не прежде отклоненія желѣзною дорогою заявленнаго имъ требование, вполнѣ или въ пъзвѣстной части, или же по истечениіи со времени подачи заявленія: тридцати дней,—если претензія его возникла изъ перевозки мѣстнаго сообщенія, либо вслѣдствіе причиненія ему личнаго вреда, и двухъ мѣсяцевъ,—если претензія возникла изъ перевозки прямаго сообщенія.

122. Упомянутое въ статьѣ 121 требование излагается письменно и должно заключать въ себѣ точное определеніе требуемой суммы, а также указание мѣста жительства заявителя и той кассы дороги—отвѣтчицы, изъ которой онъ желаетъ получить причитающееся ему вознагражденіе. Требование сие можетъ быть подано какъ въ то правление или управление, въ которое оно обращается, такъ и одному изъ начальниковъ станцій желѣзной дороги, подчиненной означеннымъ правленію и управлению. При заявлении должны быть представлены подтверждающіе претензію документы или засвидѣтельствованыя копіи съ оныхъ. Въ принятіи заявле-

prawo powrotnego żądania co do wszystkich, nieprzypozwanych przez nią do sprawy dróg. Powództwa z powrotnego żądania roztrzygają się w sądzie jednym i tym samym wyrokiem. Drogi, do sprawy przypozwane, nie mają prawa dalszego regresu.

DZIAŁ DRUGI.

Przepisy o właściwości sądu i przedawnieniu powództw dróg żelaznych i o sposobie wykonywania wyroków z powództw przeciwko drogom żelaznym.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

Właściwość sądu.

121. Ten, komu przy eksplotacji dróg żelaznych zrządzona została osobista albo na majątku szkoda, może wystąpić z żądaniem wynagrodzenia do zarządu albo do dyrekcyi drogi żelaznej albo też bezpośrednio wtoczyć powództwo we właściwym sądzie. Poszkodowany, który się zwrócił z żądaniem wynagrodzenia do zarządu lub dyrekcyi drogi—odpowiedzialnej, może wtoczyć w tym samym przedmiocie powództwo w sądzie dopiero wtedy, gdy droga żelazna odmówi założyczynienia jego żądaniu, całkowicie lub w pewnej części, albo po upływie od czasu żądania: dni trzydziestu, jeżeli pretensya jego wynikła wskutek zrządzenia mu osobistej szkody, i dwóch miesięcy—jeżeli pretensya wynikła z przewozu bezpośrednijej komunikacyi.

122. Wzmiankowane w artykule 121 żądanie wyłuszcza się piśmiennie i powinno zawierać w sobie dokładne określenie żadanej sumy oraz wskazanie miejsca zamieszkania żądającego i téj kasy drogi odpowiedzialnej, z której pragnie odebrać przypadające mu wynagrodzenie. Żądanie powyższe może być podane tak do tego zarządu lub dyrekcyi, do których się zwraca, jak również do jednego z zawiadowców stacyj drogi żelaznej, pod władnej temu zarządowi i dyrekcyi. Przy prośbie powinny być przedstawione potwierdzające pretensya dokumenty albo poświadczone ich kopie. Dyrekcyja albo zawiadowca stacyj wydaje świadectwo o przyjęciu prośby, w którym

пія правленіемъ, управлениемъ или начальникомъ станціі выдается удостовѣреніе, въ которомъ указываются годъ, мѣсяцъ и число по-дачи заявленія и означаются представленные при оному документы.

123. Правленіе или управление обязано извѣстить заявитиша-го требование о вознагражденіи, по указанному послѣднимъ мѣсту жительства, о своемъ согласіи или несогласіи удовлетворить заяв-ленную претензію и, сверхъ того, въ первомъ случаѣ—предписать указанной заявителемъ кассъ дороги, къ которой предъявлена пре-тензія, о выдать требуемой суммы вознагражденія, а во второмъ—возвратить представленные при подачѣ требование документы.

124. Предъявившій искъ къ желѣзной дорогѣ безъ предва-рительного заявленія, указаннымъ въ статьѣ 122 порядкомъ, своей претензіей правленію или управлению дороги-отвѣтчики, или ранѣе истечения опредѣленного тою статьею срока со времени подачи упомянутаго заявленія, въ случаѣ признания его иска желѣзною до-рогою на судѣ, въ полной суммѣ или въ части, лишается права на получение съ дороги-отвѣтчицы судебныхъ издержекъ и вознаграж-денія за веденіе дѣла и, сверхъ того, присуждается къ уплатѣ до-рогѣ-отвѣтчицѣ означенныхъ издержекъ и вознагражденія со всей суммы иска, когда онъ признанъ желѣзною дорогою въполномъ объемѣ, а въ противномъ случаѣ—соразмѣрно признанной ею суммѣ иска.

125. Дѣла по искамъ желѣзныхъ дорогъ и къ желѣзнымъ дорогамъ (не исключая и дорогъ казенныхъ) вѣдаются въ судахъ граѓданскихъ (мировыхъ и общихъ), сообразно роду и цѣнѣ исково-выхъ требованій. Подсудность упомянутыхъ дѣлъ тому или дру-гому изъ сихъ судебныхъ установленій опредѣлется правилами, изложенными въ статьяхъ 126—130, а въ случаяхъ, пmi непреду-смотрѣнныхъ,—на общемъ основаніи.

Примѣчаніе. Означенныя въ статьѣ 125 дѣла не подле-жать вѣдѣнію коммерческихъ судовъ.

126. Если у одного и того же мироваго суды или у разныхъ мировыхъ судей (ст. 127) одновременно окажется въ производствѣ нѣсколько дѣлъ по искамъ къ одной или нѣсколькимъ желѣзнымъ дорогамъ (ст. 128), начатыхъ однимъ и тѣмъ же лицомъ и выте-кающихъ изъ однородныхъ основаній, то по требованію каждой

wskazuje się rok, miesiąc i dzień podania prożby i wymieniają się załączone przy niёj dokumenty.

123. Zarząd lub dyrekcyja są obowiązane zawiadomić podającego żądanie wynagrodzenia, we wskazaném przez niego miejsca zamieszkania, że zgadza się lub się nie zgadza zadośćuczynić przedstawionej pretensiјi i prócz tego, w pierwszym razie — polecić wskazanę przez proszącego kasie drogi, do której zwróconą została pretensiјa, wydać żadaną sumę wynagrodzenia, a w drugim — zwrócić załączone przy podaniu żądania dokumenty.

124. Ten, kto wytoczy powództwo przeciwko drodze żelaznej bez uprzedniego oświadczenia, w sposób wskazany w artykule 122, swojej pretensiјi zarządowi lub dyrekcyji drogi odpowiedzialnej albo przed upływem określonego w tym artykule terminu od czasu podania tego oświadczenia, wrazie zasadzenia jego powództwa przez drogę żelazną w całkowitéj sumie albo w części pozbawia się prawa do otrzymańia od drogi odpowiedzialnej kosztów sądowych i wynagrodzenia za prowadzenie sprawy, i prócz tego, skazuje się na zapłacenie drodze odpowiedzialnej pomienionych kosztów i wynagrodzenia od całej sumy powództwa, gdy powództwo to będzie w całości przez drogę żelazną przyznane, a w przeciwnym razie — odpowiednio do przyznanej przez nią sumy powództwa.

125. Sprawy z powództw dróg żelaznych i przeciwko drogom żelaznym (nie wyłączając skarbowych), prowadzą się w sądach cywilnych (pokojowych i ogólnych), odpowiednio do rodzaju i ceny żądań w powództwie wyrażonych. Właściwość sądu dla tych spraw określają przepisy, zawarte w artykułach 126—130, a w wypadkach, w tych przepisach nieprzewidzianych, — okrasla się na ogólnej zasadzie.

Uwaga. Dla wzmiankowanych w artykule 125 spraw nie są właściwe sądy handlowe.

126. Jeżeli u jednego i tego samego sędziego pokoju albo u różnych sędziów pokoju (art. 127), okaże się równocześnie prowadzonych kilka spraw z powództw przeciwko jednej lub kilku drogom żelaznym (art. 128), rozpoczętych przez jedną i tą samą osobę i wypływających z jednorodnych zasad, to, na żądanie każdej drogi po-

дороги-отвѣтчицы, всѣ эти дѣла должны соединяться въ одно производство и рассматриваться въ томъ судѣ, которому дѣло будетъ подсудно по общей суммѣ, представляемой цѣнами всѣхъ соединяемыхъ исковъ вмѣстѣ.

127. Иски къ желѣзнымъ дорогамъ, имѣющіе своимъ основаніемъ перевозку грузовъ или пассажирскаго багажа, нарушение правилъ о перевозкѣ пассажировъ и причиненіе личнаго вреда эксплуатацией дороги, предъявляются, по усмотрѣнію истца, по мѣсту нахожденія правленія или управления подлежащей дороги, станціи отправленія или назначенія, или же по мѣсту причинившаго личный вредъ событія; иски же, имѣющіе своимъ основаніемъ взысканіе вознагражденія за нарушеніе правилъ о приемѣ къ отправкѣ грузовъ до заключенія договора о перевозкѣ (ст. 61), предъявляются, по усмотрѣнію истца, по мѣсту нахожденія правленія или управления, или же по мѣсту нахожденія станціи отправленія.

128. Иски къ желѣзнымъ дорогамъ, имѣющіе своимъ основаніемъ перевозку грузовъ или пассажирскаго багажа по договору о перевозкѣ прямаго сообщенія, предъявляются, по усмотрѣнію истца, или къ дорогѣ отправлѣнія, или къ дорогѣ назначенія, или же къ дорогѣ, на которой произошли утрата или поврежденіе груза или багажа, по мѣсту нахожденія правленія или управления, или же станціи отправленія или назначенія. При предъявленіи исковъ о наложенныхъ платежахъ соблюдаются правила, опредѣленныя въ статьяхъ 76 и 107.

Примѣчаніе. Станцію отправленія дороги, на которой произошла утрата или поврежденіе, считается та изъ станцій этой дороги, которая первая приняла или должна была принять грузъ съ накладною или багажъ отъ предшествовавшей ей дороги.

129. Въ тѣхъ случаяхъ, когда первоначальный искъ, имѣющій своимъ основаніемъ перевозку грузовъ или пассажирскаго багажа по договору о прямомъ сообщеніи, предъявленъ одною изъ дорогъ, участнившими въ себѣ перевозкѣ, — вытекающей изъ нея вострѣчный искъ предъявляется къ той же дорогѣ, хотя бы послѣдняя и не принадлежала къ числу дорогъ, поименованныхъ въ статьѣ 128.

130. Иски желѣзныхъ дорогъ другъ къ другу, возникающіе изъ солидарной ихъ ответственности за перевозку грузовъ и вообще

zwanej, wszystkie te sprawy powinny być połączone w jednej i rozpoznawane w tym sądzie, który będzie dla téj sprawy właściwy, podług ogólnéj sumy, jaką utworzą razem ceny wszystkich połączonych powództw.

127. Powództwa przeciwko drogom żelaznym, mające za podstawę przewóz ładunków albo bagażów pasażerskich, wykroczenie przeciwko przepisom o przewozie pasażerów i zrządzenie osobistéj szkody eksploatacyą drogi, wytaczają się, stosownie do uznania powoda, podług miejsca, w którym się znajduje zarząd lub dyrekcja odnośnej drogi, stacya wyprawienia albo przeznaczenia, albo podług miejsca, w którym miało miejsce wydarzenie zrządzające szkodę; zaś powództwa, mające za podstawę ściagnięcie wynagrodzenia za wykroczenie przeciwko przepisom o przyjmowaniu do wysyłki ładunków przed zawarciem umowy o przewóz (art. 61) wytaczają się, stosownie do uznania powoda, podług miejsca, w którym się znajduje zarząd lub dyrekcyja, albo podług miejsca, w którym się znajduje stacya wyprawienia.

128. Powództwa przeciwko drogom żelaznym, mające za podstawę przewóz ładunków albo bagażów pasażerskich na mocy umowy o przewóz bezpośredniej komunikacyji wytaczają się, stosownie do uznania powoda, albo przeciwko drodze wyprawienia albo przeciwko drodze przeznaczenia albo też przeciwko drodze, na której ładunek lub bagaż zginął lub został uszkodzony, podług miejsca, w którym się znajduje zarząd lub dyrekcyja albo stacya wyprawienia lub przeznaczenia. Przy wytaczaniu powództw o nałożone wypłaty, przestrzegają się przepisy, zawarte artykułach 76 i 107.

Uwaga. Za stacyę wyprawienia drogi, na której miała miejsce utrata lub uszkodzenie, uważa się ta ze stacyj téj drogi, która pierwsza przyjęła lub powinna była przyjąć ładunek z frachtem albo bagaż od poprzedniéj drogi.

129. W tych razach, gdy powództwo pierwiastkowe, mające za podstawę przewóz ładunków albo bagażów pasażerskich podług umowy o bezpośrednię komunikację, wytoczone zostało przez jedną z dróg, biorących udział w tym przewozie, wypływającą z téj umowy akcja wzajemna wytacza się przeciwko téj samej drodze, chociażby ta droga i nie należała do liczby dróg, wymionionych w artykule 128.

130. Powództwa dróg żelaznych jednej przeciwko drugiej, wypływające z solidarnéj ich odpowiedzialności za przewóz ładunków

изъ участія ихъ въ исполненіи договоровъ о перевозкахъ прямаго сообщенія, предъявляются исключительно тому суду, въ вѣдомствѣ котораго находится правленіе дороги-отвѣтчицы.

131. Желѣзная дорога, къ которой предъявленъ искъ по перевозкѣ прямаго сообщенія, имѣетъ право просить судъ о привлечениіи къ дѣлу, въ качествѣ третьихъ лицъ, другихъ желѣзныхъ дорогъ, участвовавшихъ вмѣстѣ съ нею въ означенной перевозкѣ.

132. Иски желѣзныхъ дорогъ, предъявляемые по праву обратнаго требования (ст. 116), не могутъ быть соединены съ исками о вознагражденіи грузохозяевъ.

133. Истецъ, прекратившій дѣло по иску къ желѣзной дорогѣ послѣ отсылки ей вызова о явкѣ въ судъ, лишается права на возобновленіе того же иска въ другомъ судѣ. Равнымъ образомъ, прекращеніе иска, имѣющаго своимъ основаніемъ перевозку груза или багажа по договору о прямомъ сообщеніи, послѣ отсылки вызова о явкѣ въ судъ привлеченной къ отвѣтственности дорогѣ, лишаетъ истца права на предъявленіе того же иска ко всѣмъ прочимъ дорогамъ, противъ которыхъ истецъ могъ его начать въ силу статьи 128.

134. По искамъ къ желѣзнымъ дорогамъ повѣстки о вызовѣ въ судъ, копіи съ заочными решеній и всѣ прочія бумаги, подлежащія врученію отвѣтчику, посылаются въ правленіе дороги-отвѣтчицы, если искъ предъявленъ по мѣсту нахожденія правленія, а въ прочихъ случаяхъ—въ ея управление.

ГЛАВА ВТОРАЯ.

Давность исковъ.

135. Срокъ для предъявленія къ желѣзнымъ дорогамъ исковъ о вознагражденіи за причиненный при эксплоатациіи сихъ дорогъ личный или имущественный вредъ, а равно о возвращеніи переборовъ, полагается годовой. Годовою же давностью погашается право желѣзныхъ дорогъ на предъявленіе исковъ о вознагражденіи за понесенные ими отъ дѣйствій пассажировъ или грузохозяевъ убыт-

i wogóle z udziału ich w wykonaniu umów o przewozy bezpośredniej komunikacyi, wytaczają się wyłącznie przed ten sąd, pod którego kompetencją znajduje się zarząd drogi odpowiedzialnej.

131. Droga żelazna, przeciwko której zostało wytoczone powództwo z przewozu bezpośrednią komunikacyi ma prawo prosić sąd o przypozwanie do sprawy, w charakterze osób trzecich, innych dróg żelaznych, które brały udział razem z nią w pomienionym przewozie.

132. Powództwa dróg żelaznych, wytoczone na mocy prawa powrotnego żądania (art. 116), nie mogą być łączone z powództwami o wynagrodzenie właścicieli ładunków.

133. Powód, który zaniechał sprawy z powództwa przeciwko drodze żelaznej po posłaniu jej wezwania do stawienia się w sądzie, pozbawia się prawa do ponowienia tego samego powództwa w innym sądzie. Podobnież zaniechanie powództwa, mającego za podstawę przewóz ładunku lub bagażu na mocy umowy o bezpośrednią komunikacyję, po posłaniu wezwania do stawienia się w sądzie pociągniętej do odpowiedzialności drodze, pozbawia powoda prawa do wytaczania tego samego powództwa przeciwko wszystkim innym drogom, przeciwko którym powód mógł je wytoczyć na mocy artykułu 128.

134. W powództwach przeciwko drogom żelaznym awizacye wzywające do sądu, kopie wyroków zaocznych i wszelkie inne papiry posyłają się do zarządu drogi odpowiedzialnej, jeżeli powództwo jest wytoczone podług miejsca, w którym znajduje się zarząd, a w innych razach—do jedyń dyrekeyi.

ROZDZIAŁ DRUGI.

Przedawnienie powództw.

135. Termin do przedawnienia powództw, wytaczanych przeciwko drogom żelaznym o wynagrodzenie za szkodę osobistą lub na majątku, zrządzoną przy eksploatacyi tych dróg, tudzież o zwrot sum nadebrynych, ustanawia się roczny. Z rocznem również przedawnieniem ustaje prawo dróg żelaznych do wytaczania powództw, a wynagrodzenie za poniesione przez nie wskutek czynów pasażerów albo właścicieli

ки, а также обь уплаты недоборовъ. Означенный давностнй срокъ примѣняется также къ претензіямъ, возникающимъ между желѣзными дорогами, участвовавшими въ перевозкѣ прямаго сообщенія по поводу взаимныхъ ихъ расчетовъ, касающихся упомянутой перевозки.

136. Опредѣленный въ статьѣ 135 годовой срокъ исчисляется: а) для исковъ о вознагражденіи за поврежденіе груза или утрату части онаго—со дня выдачи груза; б) для исковъ о вознагражденіи за полную утрату груза или просрочку въ доставкѣ онаго—со дня истечения срока доставки, сообразно пакладной; в) для исковъ о возвратѣ переборовъ и обь уплатѣ недоборовъ—со дня окончательной уплаты провозной платы и дополнительныхъ сборовъ, и г) для всѣхъ прочихъ исковъ—со дня воспослѣдованія событія, служащаго поводомъ къ иску, а если событіе это вызвало уголовное преслѣдованіе, то со дня прекращенія сего послѣдняго или вступленія въ законную силу приговора уголовнаго суда.

137. Теченіе годового срока, опредѣленного въ статьѣ 135 на предъявленіе указанныхъ въ ней исковъ къ желѣзнымъ дорогамъ, не пріостанавливается для малолѣтнихъ и вообще для лицъ, состоящихъ подъ опекою. Теченіе означенной исковой давности прерывается какъ предъявленіемъ иска въ подлежащемъ судѣ, такъ равно и подачею въ правленіе или управление одной изъ отвѣтственныхъ дорогъ письменнаго требованія о вознагражденіи, указаннымъ въ статьѣ 122 порядкомъ. Въ семъ послѣднемъ случаѣ, время, прошедшее отъ заявленія требованія до объявленія залителю отвѣта на оное желѣзной дороги и возвращенія ему предоставленныхъ имъ документовъ, не засчитывается въ срокъ исковой давности.

Примѣчаніе. Опредѣленный статьею 135 годовой срокъ на предъявленіе исковъ примѣняется также къ тѣмъ, возникшимъ по обнародованію настоящаго устава искамъ, основаниемъ которыхъ служатъ событія, послѣдовавшія ранѣе обнародованія сего закона, если, по дѣйствовавшимъ прежде узаконеніямъ, истцу оставался на предъявленіе иска срокъ болѣе продолжительный. Для сихъ исковъ годовой срокъ исчисляется со дня обнародованія настоящаго устава.

ładunków straty tudzież o zapłatę niedoborów. Pomieniony termin przedawnienia stosuje się również do pretensji, wynikających pomiędzy drogami żelaznymi biorącemi udział w przewozie bezpośrednią komunikacji z powodu u wzajemnych ich obrachunków, dotyczących tego przewozu.

136. Określony w artykule 135 termin roczny oblicza się: a) dla powództw o wynagrodzenie za uszkodzenie ładunku lub utratę części tego ładunku — od dnia wydania ładunku; b) dla powództw o wynagrodzenie za całkowitą utratę ładunku albo zwłkę w dostarczeniu go — od dnia upływu terminu dostawy podług frachtu; c) dla powództw o zwrot sum nadanych i o zapłatę niedoborów — od dnia ostatecznego uiszczenia opłaty przewozowej i opłat dodatkowych, i d) dla wszystkich innych powództw — od dnia, w którym zaszło wydarzenie, będące przyczyną powództwa, a jeżeli wydarzenie to wywołało dochodzenie karne, to — od dnia wstrzymania tego dochodzenia lub ustawomocnienia się wyroku sądu karnego.

137. Bieg terminu rocznego, określonego w artykule 135 na wytoczenie wskazanych w nim powództw przeciwko drogom żelaznym, nie wstrzymuje się dla małoletnich i w ogóle dla osób, będących pod opieką. Bieg wzmiankowanego przedawnienia rocznego przerywa się zarówno przez wytoczenie powództwa we właściwym sądzie jak i przez podanie do zarządu lub dyrekcyi jednej z dróg odpowiedzialnych piśmiennego żądania wynagrodzenia, w sposób wskazany w artykule 122. W tym ostatnim razie czas, który upłynął od podania proźby do ogłoszenia proszaczemu odpowiedzi na nią drogi żelaznej i zwrocenia mu złożonych dokumentów, nie zalicza się do terminu przedawnienia powództw.

Uwaga. Określony w artykule 135 termin roczny do wytaczania powództw stosuje się również i do tych, powstających po opublikowaniu niniejszej ustawy, powództw, którym za podstawę służą wypadki zaszłe przed opublikowaniem tego prawa, jeżeli na mocy poprzednio obowiązujących praw powodowi pozostawia się dłuższy termin do wytoczenia powództwa. Dla tych powództw termin roczny oblicza się od dnia opublikowania niniejszej Ustawy.

ВЛАВА ТРЕТЬЯ.

Порядокъ взысканія присуждаемыхъ съ желѣзныхъ дорогъ суммъ.

138. Желѣзная дорога, вмѣстѣ со всѣми ея принадлежностями, составляетъ недвижимое имущество нераздѣльное. Присужденія съ желѣзныхъ дорогъ взысканія не могутъ быть обращаемы и на какіе принадлежащіе имъ предметы, а равно на имѣющіеся въ нихъ кассахъ денежные капиталы.

139. Мѣста и лица, приводящія въ исполненіе судебнаго рѣшенія, или имѣющія право предъявлять требованія, которымъ за-купъ присвоилъ свойство безспорныхъ, повѣстки и требованія свои о взносѣ присужденныхъ или причитающіхся съ желѣзной дороги суммъ, обращаютъ въ правлеіе общества или управлѣніе дороги, безъ указанія при этомъ способовъ исполненія (Уст. Гражд. Судопр. ст. 933 и слѣд.).

140. Если, въ трехмѣсячный срокъ отъ получения повѣстки или окончательно опредѣлившагося требованія, правленіемъ или управлѣніемъ дороги (ст. 139) присужденная или требуемая сумма не будетъ доставлена мѣсту или лицу, исполняющему рѣшеніе, или предъявившему безспорное требованіе, то взыскателю предоставляетъся просить подлежащей суду о объявленіи общества, эксплоатирующей дорогу-должнику, несостоятельнымъ.

141. Со дна истеченія установленного въ статьѣ 140 срока, желѣзной дорогѣ воспрещается, безъ разрѣшенія Министра Путей Сообщенія, выдача всякого рода денежныхъ обязательствъ. Въ случаѣ нарушенія сего запрещенія, па означенные обязательства распространяется дѣйствіе правила, изложеннаго въ статьѣ 1100 Устава Гражданскаго Судопроизводства.

142. Признаніе желѣзнодорожнаго общества несостоятельнымъ влечетъ за собою: а) немедленное взятіе эксплоатируемой имъ дороги въ казенное управление и б) ликвидацию дѣлъ несостоятельного общества.

143. Правительство, принявъ въ свое завѣдываніе желѣзную дорогу отъ несостоятельного общества, имѣетъ право: а) временно

ROZDZIAŁ TRZECI.

Sposób ściągania zasądzonych od dróg żelaznych sum.

138. Droga żelazna, wraz ze wszystkimi jąj przynależtościami, stanowi nieruchomości niepodzielną. Egzekucja zasądzonych od dróg żelaznych należności nie może być zwracana do żadnych należących do nięj przedmiotów ani posiadanych przez nią w kasach kapitałów.

139. Władze i osoby, wprowadzające w wykonanie wyroki sądowe albo mające prawo występowania z żądaniami, którym prawo nadało charakter bezspornych, posyłają awizacye i żądania swoje co do wniesienia zasądzonych albo przypadających od drogi żelaznej sum do zarządu towarzystwa albo dyrekcyi drogi, bez wskazania przytym sposobów wykonania (Ust. post. sąd. cyw. art. 933 i nast.).

140. Jeżeli w terminie trzechmiesięcznym po otrzymaniu awizacyi albo ostatecznie udecydowanego żądania przez zarząd albo dyrekcyę drogi (art. 139), zasądzone albo żadane sumy nie będzie dostarczona władzie lub osobie wykonywującej wyrok albo występującej z bezspornym żądaniem, to egzekwującemu służy prawo prosić właściwy sąd o ogłoszenie towarzystwa, eksploatującego drogę dłużną, za niewypłacalne.

141. Od dnia upływu ustanowionego w artykule 140 terminu, drogi żelaznej zabrania się, bez pozwolenia Ministra Dróg Komunikacyji, wydawać wszelkiego rodzaju zobowiązań pieniężnych. Wrazie naruszenia tego zakazu, do tych zobowiązań stosuje się moc obowiązująca przepisu, zawartego w artykule 1100 Ustawy Postępowania Sądowego Cywilnego.

142. Uznanie towarzystwa drogi żelaznej za niewypłacalne prowadzi za sobą: a) bezzwłoczne wzięcie drogi przez nie eksploatowanej w administracyi skarbową, i b) likwidację interesów niewypłacalnego towarzystwa.

143. Rząd, przyjawszy pod swoje zawiadywanie drogę żelazną od niewypłacalnego towarzystwa, ma prawo: a) prowadzić tymczaso-

продолжать эксплоатацию опои за счетъ общества, съ обращениемъ на удовлетвореніе кредиторовъ той части приносимыхъ дорогою доходовъ, которая окажется свободною за покрытиемъ всѣхъ эксплоатационныхъ расходовъ и за уплатуо процентовъ и погашенія по обеспеченнымъ достояніемъ дороги обязательствамъ, или б) приступить къ выкупу дороги у призванаго несостоятельнымъ общества, не ожидая опредѣленного для сего уставомъ дороги срока, или же в) продать дорогу съ публичнаго торга. Избраніе одного изъ сихъ способовъ удовлетворенія принадлежитъ Совѣту по желѣзодорожнымъ дѣламъ, постановленіе котораго по сему предмету представляется на Высочайшее утвержденіе, чрезъ Комитетъ Министровъ. Временное, за счетъ несостоятельного общества, казенное завѣдываніе дорогою можетъ продолжаться только впрѣдь до окончательной ликвидации дѣлъ сего общества и, во всякомъ случаѣ, не дольше пяти лѣтъ. Въ случаѣ выкупа дороги Правительствомъ, послѣднее отвѣтствуетъ передъ кредиторами одною только выкупною суммою.

144. Выкупъ Правительствомъ желѣзной дороги совершаются на основаніи условій, означенныхъ въ уставѣ дороги, буде между казною и обществомъ не послѣдуетъ особаго по сему предмету соглашенія.

РАЗДѢЛЪ ТРЕТИЙ.

Полицейскія желѣзодорожныя правила.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

Правила для публики.

145. Воспрещается повреждение пути, сооружений и принадлежаностей желѣзныхъ дорогъ, а равно всякое вообще дѣйствие, могущее нарушить правильность и безопасность движенія по желѣзной дорогѣ или несогласное съ установленнымъ на ней порядкомъ.

146. Воспрещается загромождать желѣзодорожный путь, а также перетаскивать чрезъ него предметы, могущіе повредить опоры.

wo w dalszym ciągu eksploatację téj drogi na rachunek towarzystwa, używając na zaspokojenie wierzycieli téj części przynoszonych przez drogę dochodów, jaka pozostawać będzie do rozporządzenia, po pokryciu wszystkich rozchodów na eksploatację i po zapłaceniu procentów i amortyzacji zabezpieczonych majątkiem drogi zobowiązau, albo b) przystąpić do wykupienia drogi od uznanego za niewypłacalne towarzystwa, nie czekając na określony do tego w Ustawie drogi termin, albo też c) sprzedać drogę przez publiczną licytację. Wybór jednego z tych sposobów zaspokojenia należy do Rady do spraw dróg żelaznych, której postanowienie w tym przedmiocie przedstawia się pod Najwyższe zatwierdzenie, zapośrednictwem Komitetu Ministrów. Tymczasowe, na rachunek niewypłacalnego towarzystwa, zawiadywanie skarbowe drogą może trwać tylko do ostatecznej likwidacji interesów tego towarzystwa, a w każdym razie nie dłużej jak lat pięć. Wrazie wykupienia drogi przez Rząd, tenże odpowiada przed wierzyteliami tylko z sumy wykupnej.

144. Wykup drogi żelaznej przez Rząd, odbywa się na zasadzie warunków, wzmiankowanych w Ustawie drogi, jeżeli pomiędzy skarbem a towarzystwem nie będzie specjalnej w tym przedmiocie ugody.

DZIAŁ TRZECI.

Przepisy policyjne dróg żelaznych.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

Przepisy dla publiczności.

145. Zabrania się uszkodzenia linii, urządzeń i przynależności dróg żelaznych, jak również wszelkich czynności, mogących naruszyć prawidłowość i bezpieczeństwo ruchu po drodze żelaznej albo niezgodnych z ustanowionym na nię porządkiem.

146. Zabrania się tamować linii drogi żelaznej tudzież przerzucać przez nią przedmiotów, mogących ją uszkodzić.

147. Лица, непринадлежащія къ составу служащихъ желѣзной дороги, не имѣютъ права, безъ особаго дозволенія ея управлія, ходить и ъздить по полотну оной, впѣ ямѣющихся для того переходовъ и переѣздовъ.

148. Переходить и переѣзжать чрезъ желѣзныя дороги, по устроеннымъ для общественнаго пользованія переѣздамъ, дозволяется только въ то время, когда заставы открыты. Частными переходами и переѣздами чрезъ пути желѣзныхъ дорогъ могутъ пользоваться только лица, имѣющія на то право по особому условию съ желѣзною дорогою.

149. Предметы тяжеловѣсные и вообще могущіе причинить поврежденіе желѣзнодорожному пути перевозятся и перетаскиваются по переходамъ и переѣздамъ не иначе, какъ съ согласія управленія дороги и съ принятіемъ притомъ необходимыхъ предосторожностей.

150. Непринадлежащимъ въ числѣ служащихъ на дорогѣ лицамъ воспрещается: а) самовольно открывать и закрывать заставы и б) передвигать стрѣлки, сигналы и подвижной составъ на путяхъ.

151. Воспрещается владѣльцамъ животныхъ оставлять ихъ на полосѣ дороги и перегонять чрезъ полотно оной помимо переѣздовъ и переходовъ. Отвѣтственности за нарушеніе сего правила подлежитъ хозяинъ животнаго, или лицо, подъ присмотромъ кото-раго оно находилось.

152. Воспрещается разводить огонь подъ мостами дорогъ и вблизи деревянныхъ построекъ, а равно стрѣлять вблизи дорогъ, на разстояніи выстрѣла.

153. Въ случаѣ нарушенія правилъ о постройкахъ, складахъ, раскопкахъ и разсадкахъ вблизи линій желѣзныхъ дорогъ (Уст. Пут. Сообщ., прилож. къ примѣч. 1 при ст. 575, по прод. 1876 г.), желѣзныя дороги освобождаются отъ отвѣтственности за могущіе послѣдовать отъ того пожарные и другіе убытки.

154. Постороннія дорогѣ лица, состоящія на службѣ правительственної, земской или общественной, имѣютъ, для исполненія своихъ служебныхъ обязанностей, свободный доступъ къ тѣмъ частямъ дороги, которая имъ необходимо посѣтить по роду службы или возложенныхъ на нихъ порученій, съ тѣмъ однако, чтобы всѣ

147. Osoby, nie należące do składu służby drogi żelaznej, nie mają prawa, bez specjalnego pozwolenia od jej dyrekcyi, chodzić i jeździć po placie drogi poza granicami ustanowionych w tym celu przejść i przejazdów.

148. Przechodzić i przejeżdżać przez drogi żelazne, po ustanowionych do ogólnego użytku przejazdach dozwala się jedynie wtedy, gdy zastawy są otwarte. Z prywatnych przejść i przejazdów przez linie dróg żelaznych mogą korzystać tylko osoby, mające do tego prawo na mocę specjalnej ugody z drogą żelazną.

149. Przedmioty znaczej wagi i wogóle mogące zpowodować uszkodzenie linii drogi żelaznej, przewożą się i przerzucają się w przejściach i przejazdach nie inaczéj, jak za zgodzeniem się drogi i z przedsięwzięciem przytém niezbędnych ostrożności.

150. Nienależącym do liczby służących przy drodze osób zabrania się: a) samowolnie otwierać i zamkać zastaw, i b) przesuwać zwrotnic, sygnałów i rekwizytów ruchu na liniach.

151. Zabrania się właścicielom zwierząt pozostawiać ich na placie drogi i przepędzać przez plant poza granicami przejazdów i przejść. Odpowiedzialności za naruszenie tego przepisu podlega właściciel zwierzęcia albo osoba, pod której dozorem zwierzę się znajdowało.

152. Zabrania się rozpalać ognia pod mostami dróg i w bliskości budowli drewnianych, jak również strzelać w bliskości dróg, na odległość wystrzału.

153. Wrazie naruszenia przepisów o budowlach, składach, rozkopach i wysadkach w bliskości linij dróg żelaznych (Ust. Dróg Kom. dod. do uw. 1 przy art. 575 podług dat. c. z r. 1876), drogi żelazne uwalniają się od odpowiedzialności za mogące zwiądzić straty wskutek pożaru i inne.

154. Osoby obce dla drogi żelaznej, będące w służbie rządowej, ziemskiej albo publicznej, mają dla wykonania swoich obowiązków służbowych wolny dostęp do tych części drogi, które im potrzeba koniecznie odwiedzić, z powodu rodzaju ich służby lub włożonych na nich poruczeń; z tem jednakże zastrzeżeniem, ażeby wszyscy, z wyjątkiem

они, за исключениемъ чиновъ жандармскихъ полицейскихъ управленийъ желѣзныхъ дорогъ и правительственной ихъ инспекціи заявили о томъ предварительно подлежащему агенту желѣзной дороги.

155. Порядокъ пользованія дворами и зданіями желѣзнодорожныхъ станцій, а также особыми дамскими помѣщеніями на станціяхъ и въ поѣздахъ, равно какъ условія, которымъ должны подчиняться пассажиры въ пути и во время остановокъ, опредѣляются правилами, издаваемыми съ утвержденіемъ Совѣта по желѣзнодорожнымъ дѣламъ. Тѣмъ же порядкомъ указываются мѣста на станціяхъ и въ поѣздахъ, гдѣ допускается куреніе табаку.

156. Сверхъ лицъ, которыхъ будутъ указаны въ правилахъ, издаваемыхъ на основаніи статьи 155, правомъ пребывать въ пассажирскихъ помѣщеніяхъ на желѣзнодорожныхъ станціяхъ въ то время, когда помѣщенія сіи вообще закрыты для публики, пользуются: а) пассажиръ, прибывшій на станцію и немогущій отправиться въ мѣсто, куда онъ слѣдуетъ, по случаю мятежа, разлития рѣкъ, темноты или отсутствія перевозочныхъ средствъ,—до минованія сихъ препятствій; б) пассажиръ, заболѣвшій въ пути,—до полученія первоначальной врачебной помощи, и в) каждое постороннее лицо, потерпѣвшее въ пути бѣдствіе и укрывшееся на станціи, какъ въ ближайшій жилой пунктъ,—до минованія обстоятельствъ, заставившихъ искать пріюта на станціи.

157. Когда съ желѣзнодорожнымъ поѣздомъ случится во время его слѣдованія несчастіе или когда поѣздъ будетъ остановленъ въ пути спѣжнымъ заносомъ, причемъ для вызываемыхъ спешными обстоятельствами работъ окажутся недостаточными всѣ имѣющіяся въ распоряженіи желѣзной дороги рабочія средства, а увеличить ихъ посредствомъ найма не представится возможнымъ, то, въ случаѣ заявленія о томъ управлениія дороги жандармской желѣзнодорожной полиціи, сей послѣдней, по соглашенію съ общую полицію, предоставляетъся, для исправленія пути и перевозки пострадавшихъ отъ несчастного случая людей, призывать рабочихъ мужскаго пола изъ ближайшихъ окрестныхъ селеній, съ необходимымъ числомъ подводъ и рабочихъ инструментовъ.

158. Призываются на помощь лица перевозятся по желѣзной дорогѣ бесплатно на мѣсто происшествія и обратно, и, во все время

urzędników administracyjnych żandarsko-policyjnych dróg żelaznych i ich rządowych inspekcji, komunikowali o tym zawczasu właściwemu agentowi drogi żelaznej.

155. Sposób użytkowania z podwórz i z budowli na stacyach dróg żelaznych tudzież z oddzielnych pomieszczeń dla dam na stacyach, w pociągach, jak również warunki, do których pasażerowie stosować się winni w drodze i w czasie zatrzymywania się pociągów, określają przepisy, wydawane przez Radę do spraw dróg żelaznych. W takiż sam sposób wskazują się miejsca na stacyach i w pociągach, gdzie dozwala się palić tytoń.

156. Oprócz osób, które będą wskazane w przepisach, wydawanych na zasadzie artykułu 155, z prawa przebywania w pomieszczeniach pasażerskich na stacyach dróg żelaznych w tym czasie, gdy pomieszczenia te są wogół dla publiczności zamknięte, korzystają: a) pasażer, który przybył na stację i nie może udać się do miejsca, dokąd jedzie, z powodu zadymki, rozlewu rzek, ciemności albo braku środków przewozowych—aż do ustania tych przeszkód; b) pasażer, który zachorował w drodze — aż do otrzymania pierwszej pomocy lekarskiej i c) każda osoba postronna, którą w czasie drogi spotkała kleska i która się schroniła na stację, jako do najbliższego punktu zamieszkałego—aż do usunięcia okoliczności, które zmusiły szukać schronienia na stacyi.

157. Gdy pociąg drogi żelaznej ulegnie w czasie podróży nieszczęściu albo gdy pociąg będzie zatrzymany w drodze przez zaspy śnieżne, przytém dla niezbędnych wskutek tych okoliczności robót okaza się niedostatecznymi wszystkie siły robocze, jakimi droga żelazna rozporządza, a powiększyć ich zapomocą najmu nie można; to wrazie oświadczenie o tem przez drogę żelazną policyi żandarskiej dróg żelaznych, téj ostatnié, po porozumieniu się z policyą ogólną, służy prawo, w celu naprawienia linii oraz przewozu ludzi dotkniętych nieszczęśliwym wypadkiem, zabezpieczać robotników płci męskiej z najbliższych wsi okolicznych, z niezbędną liczbą podwód i narzędzi robotniczych.

158. Wzywani na pomoc ludzie przewożą się drogą żelazną bezpłatnie, na miejsce wypadku i z powrotem, i przez cały czas nieo-

отлучки ихъ изъ мѣста жительства, продовольствуются распоряжениемъ управления дороги и на ея счетъ. Сверхъ того имъ, въ присутствіи чиновъ жандармской желѣзодорожной полиціи, выдается управлениемъ дороги, немедленно по окончаніи работъ и на самомъ мѣстѣ производства опыхъ, вознагражденіе за каждый день отлучки изъ мѣста жительства. Вознагражденіе сие не можетъ быть ниже размѣра, опредѣляемаго для сего мѣстнаго губернскимъ земскими собраниемъ, съ утвержденія губернатора, а тамъ, где, земскія учрежденія не введены,—губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствиемъ или замѣняющимъ оное установленіемъ.

Приложаніе. Тѣми же установленіями и въ томъ же порядке опредѣляются условія, которыя должны быть соблюдаены при призываѣ рабочихъ, въ указанныхъ статьею 157 случаяхъ.

159. Въ случаѣ безпорядковъ па желѣзныхъ дорогахъ или нарушенія желѣзодорожныхъ правилъ служащими дороги, пассажиры и постороннія лица могутъ, независимо отъ обращенія къ судебнѣй власти, заявлять объ усмотрѣнномъ безпорядковъ или нарушеніи инспектору желѣзной дороги, если онъ находится на лицо, или чинамъ жандармской желѣзодорожной полиціи, или же заполнить свои жалобы въ имѣющіяся для того на станціяхъ книги.

160. Заполнимъ въ книгу жалобы излагаются, съ указаніемъ имѣющихъся доказательствъ и свидѣтелей, а также званій, именъ, фамилій и мѣстъ жительства какъ самого жалующагося, такъ и указываемыхъ имъ свидѣтелей. Неподкрѣпленныи доказательствами или ссылкою на свидѣтелей жалобы разрѣшаются по показаніямъ служащихъ желѣзной дороги и по свѣдѣніямъ, сообщаемымъ ея управлению чинами жандармской полиціи опой. О послѣдовательности разбирательства записавшій жалобу, если мѣсто его жительства указано въ жалобѣ, увѣдомляется управлениемъ не позднѣе одного мѣсяца со дня разрѣшенія оной, а сдѣланныи по жалобѣ распоряженія отмѣчаются въ книгѣ.

161. Вознагражденіе за поврежденіе принадлежащаго желѣзной дорогѣ имущества производится на основаніи утвержденной Министромъ Путей Сообщенія тарифа, а при отсутствіи въ ней определенной цѣны на какой либо предметъ—по дѣйствительной стоимости онаго.

beeności w miejscu zamieszkania, utrzymują się z polecenia dyrekcyi drogi i jej kosztem. Oprócz tego, dyrekcja drogi, wobecności urzędników policyi żandarskiej drogi żelaznej, wydaje im bezzwłocznie po ukończeniu robót i na samém miejscu, gdzie takowe były prowadzone, wynagrodzenie za każdy dzień nieobecności w miejscu zamieszkania. Wynagrodzenie to nie może być niższe od wysokości, określonej w tym celu przez miejscowe zebranie ziemskie gubernialne i zatwierdzoną przez gubernatora, a tam, gdzie instytucye ziemskie nie zostały wprowadzone—przez urząd gubernialny do powinności włościańskiej albo zastępującą go władzę.

Uwaga. Te same władze i w taki sam sposób określają warunki, które powinny być przestrzegane przy wezwaniu robotników w wypadkach, wskazanych w artykule 157.

159. Wrazie nieporządków na drogach żelaznych albo naruszenia przepisów dróg żelaznych przez służbę drogi, pasażerowie i osoby postronne mogą, niezależnie od zwrócenia się na drogę sądową, zakomunikować o zauważonym nieporządku lub naruszeniu inspektorowi drogi żelaznej, jeżeli tenże znajduje się na miejscu, albo urzędnikom policyi żandarskiej dróg żelaznych, albo też zapisywać swoje skargi do znajdujących się w tym celu na stacyach ksiąg.

160. Skargi zapisują się w księgach ze wskazaniem posiadowanych dowodów i świadków oraz powołania, imion, nazwisk i miejsc zamieszkania, tak samego skarżącego się, jakotęż wskazywanych przez niego świadków. Niepoparte dowodami albo powołaniem się na świadków, skargi roztrzygają się na mocy zeznań służby drogi żelaznej i wiadomości, komunikowanych dyrekcji przez urzędników policyi żandarskiej tejże drogi. O skutkach rozpoznania skargi dyrektor uwiadamia tego, kto ją zpisał, jeżeli miejsce jego zamieszkania jest w skardze wskazane, najpóźniej w miesiąc po dniu jej roztrzygnięcia, a wydane co do niej rozporządzenia zaznaczają się w księdze.

161. Wynagrodzenie za uszkodzenie należącego do drogi żelaznej majątku wydaje się na zasadzie, zatwierdzoną przez Ministra Dróg Komunikacyjnych, taksy, a jeżeli w nię nie ma określonej na jaki przedmiot ceny—podług rzeczywistej jego wartości.

162. Если упомянутое въ статьѣ 161 поврежденіе сдѣлано пассажиромъ, то, при неуплатѣ имъ, по требованію желѣзнодорожнаго агента, слѣдующаго въ полѣзу желѣзной дороги вознагражденія, онъ обязанъ представить достаточное имущественное обеспеченіе въ уплатѣ онаго, а, при неимѣніи такого обезспеченія,—удостовѣрить свою личность и мѣсто жительства. О семъ составляется протоколъ или на станціи отправленія, если поврежденіе учинено до отхода поѣзда, или же на станціи назначенія, если оно послѣдовало во время пути. Когда же поврежденіе принадлежащаго желѣзной дорогѣ имущества совершено лицомъ постороннимъ (ис пасажиромъ), то, въ случаѣ отказа сего лица уплатить причитающеся съ него вознагражденіе, объ этомъ составляется жандармскою полиціею протоколъ, который передается подлежащему агенту желѣзной дороги. Въ обоихъ вышеозначенныхъ случаяхъ взысканіе слѣдующей желѣзной дорогѣ суммы производится подлежащимъ судебнѣмъ установленіемъ, на основаніи законовъ гражданскихъ.

163. Дѣйствіе установленныхъ въ статтяхъ 145—162 правилъ распространяется также на служащихъ по желѣзнымъ дорогамъ, когда лица сіи находятся не при исполненіи службы. При исполненіи же служебныхъ обязанностей, указанныя лица руководствуются преподанными имъ инструкціями.

164. Начальникамъ жандармскихъ полицейскихъ управлений желѣзныхъ дорогъ, а равно желѣзнодорожнымъ управлениямъ, дозволяется, въ развитіе предписаній, въ сей главѣ изложенныхъ, а также правилъ, издаваемыхъ Министромъ Путей Сообщенія, составлять, относительно пребыванія постороннихъ лицъ на полосѣ дороги и въ поѣздахъ, особы, вызываемыя мѣстными условіями постановленія. Сіи постановленія вступаютъ въ силу по утвержденіи ихъ Совѣтомъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ.

ГЛАВА ВТОРАЯ.

Правила для желѣзныхъ дорогъ.

165. При пересѣченії желѣзныхъ дорогъ съ шоссейными или грунтовыми дорогами устраиваются чрезъ желѣзныя дороги пер-

162. Jeżeli wzmiankowane w artykule 161 uszkodzenie zrządził pasażer, to, wrazie niezapłacenia, na żądanie agenta drogi żelaznej, przypadającego drodze żelaznej wynagrodzenia, jest obowiązany przedstawić dostateczne zabezpieczenie majątkowe wypłaty, a w braku takiego zabezpieczenia—dowód tożsamości swojej osoby i miejsca zamieszkania. O tém sporządza się protokół albo na stacyi wyprawienia, jeżeli uszkodzenie zostało zrzązone przed odejściem pociągu, albo też na stacyi przeznaczenia, jeżeli miało miejsce w czasie drogi. Gdy zaś uszkodzenie należącego do drogi żelaznej majątku zrządziła osoba postronna (nie pasażer), to, wrazie odmowy z jej strony zapłacenia przypadającego od niej wynagrodzenia, policya żandarska sporządza o tém protokół, który oddaje się właściwemu agentowi drogi żelaznej. W obudwu tych razach przypadającą drodze żelaznej sumę ściąga właściwa władz sądowa, na zasadzie praw cywilnych.

163. Ustanowione w artykułach 145 — 162 przepisy stosują się również do służących przy drogach żelaznych, jeżeli te osoby znajdują się przy wykonaniu swoich obowiązków. Zaś przy wykonywaniu obowiązków służbowych, osoby te kierują się udzielonymi im instrukcjami.

164. Naczelnikom administracji żandarsko - policyjnej dróg żelaznych dozwala się, w rozwinięciu zawartych w niniejszym rozdziale przepisów tutież przepisów wydawanych przez Ministra Dróg Komunikacyjnych, sporządzać co do przebywania osób postronnych na planie drogi i w pociągach specjalne, miejscowemi warunkami usprawiedliwione, postanowienia. Postanowienia te stają się obowiązującymi po zatwierdzeniu ich przez Radę do spraw dróg żelaznych.

ROZDZIAŁ DRUGI.

Przepisy dla dróg żelaznych.

165. Przy przecięciu się dróg żelaznych z drogami szosowemi albo gruntowemi, urządzają się przejazdy przez drogi żelazne albo na

езды или на одномъ съ ними уровнѣ, или надъ полотномъ желѣзной дороги, или же подъ нимъ. При этомъ соблюдаются слѣдующія правила:

1) при сооруженіи желѣзныхъ дорогъ, переѣзды должны быть устроены для всѣхъ пересѣкаемыхъ желѣзнодорожною линіею шоссейныхъ и грунтовыхъ дорогъ первыхъ четырехъ классовъ (Уст. Пут. Сообщ. ст. 10), а для сельскихъ и полевыхъ дорогъ (Уст. Пут. Сообщ. ст. 15)—лишь въ необходимыхъ случаяхъ, указываемыхъ на утвержденныхъ планахъ желѣзныхъ дорогъ; причемъ всѣ эти переѣзды устраиваются и содержатся на счетъ желѣзной дороги;

2) если послѣ постройки желѣзной дороги обнаружится потребность въ устройствѣ переѣзда для такой пересѣкаемой ею сельской или полевой дороги, или же городской улицы, для которой переѣзда по плану положено не было, и по сему предмету не послѣдуетъ соглашенія заинтересованныхъ владѣльцевъ или обществъ съ управлениемъ дороги, то распоряженіе объ устройствѣ переѣзда зависитъ отъ Совѣта по желѣзнодорожнымъ дѣламъ;

3) въ случаѣ проложенія послѣ постройки желѣзной дороги пересѣкающихъ ону новыихъ шоссейныхъ или грунтовыхъ дорогъ, или городскихъ улицъ, переѣзды чрезъ желѣзную дорогу устраиваются: для тѣхъ вновь пролагаемыхъ путей сообщенія, которые принадлежать къ первымъ четыремъ классамъ,—обязательно, а для городскихъ улицъ, равно какъ сельскихъ и полевыхъ дорогъ,—по соглашенію желѣзподорожного управления съ устраивающими сіи улицы и дороги владѣльцами или обществами, и съ разрѣщепіемъ инспектора дороги, или же по распоряженію Совѣта по желѣзнодорожнымъ дѣламъ. Издержки по сооруженію и ремонту сихъ переѣздовъ, а также переѣздовъ, устроенныхъ согласно пункту 2 сей статьи, возмѣщаются желѣзнымъ дорогамъ лицами, обществами и учрежденіями, на счетъ которыхъ пролагаются или содержатся дороги, потребовавшія устройства переѣзда. Содержаніе необходиимой при переѣздахъ желѣзнодорожной прислуги, а равно освѣщеніе оныхъ, гдѣ тавовое требуется, лежитъ на обязанности желѣзной дороги. Она не имѣеть права требовать возмѣщенія затрачиваемыхъ ею на эти надобности суммъ, за исключеніемъ случаевъ, когда такое право предоставлено ей распоряженіемъ объ устройствѣ переѣзда или условіемъ, заключеннымъ съ заинтересованными въ устройствѣ оного владѣльцами или обществами.

jednym z niemi poziomie albo nad plantem drogi żelaznej albo pod nim. Przytém przestrzegają się następujące przepisy:

1) przy budowaniu dróg przejazdy powinny być urządzone dla wszystkich, przeciętych przez linię drogi żelaznej, dróg szosowych i gruntowych pierwszych czterech klas (Ust. dróg kom. art. 10), a dla dróg wioskowych i polowych (Ust. dróg kom. art. 15)—tylko w niezbędnych wypadkach, wskazywanych na zatwierdzonych planach dróg żelaznych; przytém wszystkie te przejazdy urządżają się i utrzymują się kosztem drogi żelaznej;

2) jeżeli po zbudowaniu drogi żelaznej okaże się potrzeba urządzenia przejazdu dla takiéj, przeciętéj przez nią, drogi wioskowej lub polowej albo ulicy miejskiej, dla której przejazdu podług planu nie było postanowionego, i w tym przedmiocie nie będzie zawarta ugo-da zainteresowanych właścicielami lub towarzystw z dyrekcyą drogi, to rozporządzenie co do urządzenia przejazdu zależy od Rady do spraw dróg żelaznych;

3) wrazie przeprowadzenia po zbudowaniu drogi żelaznej prze-cinających ją nowych dróg szosowych lub gruntowych albo ulic mie-jskich, przejazdy przez drogę żelazną urządżają się: dla tych nowo-przeprowadzanych dróg komunikacyi, które należą do pierwszych czterech klas—obowiązkowo, a dla ulic miejskich jak również dla dróg wioskowych i polowych—po porozumieniu się dyrekcyi drogi żelaznej z urządzącymi te ulice i drogi właścicielami lub towarzystwami i za pozwoleniem inspektora lub z polecenia Rady do spraw dróg żelaz-nych. Wydatki na zbudowanie i reparację tych przejazdów tudzież przejazdów, urządzonych zgodnie z ustęppem 2 niniejszego artykułu zwracają drogom żelaznym osoby, towarzystwa i instytucye, których kosztem przeprowadzają się lub utrzymują się drogi, dla których potrzeba urządzenia przejazdu. Utrzymanie niezbędnej przy przejazdach służby drogi żelaznej, jak również oświetlenia przejazdów, gdzie tego potrzeba, stanowi obowiązek drogi żelaznej. Droga nie ma prawa żądać zwrotu wydatkowanych przez nią na te potrzeby sum, z wyjątkiem wypadków, w których takie prawo zostało jedyń nadane rozpo-rządzeniem, dotyczącym urządzenia przejazdu albo ugodą, zawartą z zainteresowanemi w urządzeniu go właścicielami lub towarzystwami

166. Дорога, ея принадлежности и подвижной составъ должны содержаться въ такомъ состояніи и быть сохранляемы столь бдительно, чтобы движение было вполнѣ безопасно. Подробные правила о порядке содержания пути, желѣзодорожныхъ сооружений, зданій, подвижного состава, телеграфа и сигнализации, а также о движении поездовъ, устанавливаются Министромъ Путей Сообщенія.

167. Въ случаѣ закрытія станціонныхъ помѣщений, назначеныхъ для пассажировъ, по случаю исправленія оныхъ, взамѣнъ ихъ должны быть приспособлены другія, соответствующія потребности, временные помѣщенія.

168. Порядокъ содержанія пассажирскихъ помѣщений на желѣзодорожныхъ станціяхъ, а также существующія находиться въ нихъ принадлежности, равно какъ тѣ станціи, где должны быть устроены дамскія и мужскія уборныя, опредѣляются постановлениями Министра Путей Сообщенія.

169. Опредѣленіе станцій, на которыхъ желѣзныя дороги обязаны содержать буфеты, привадлежитъ Министру Путей Сообщенія. На тѣхъ станціяхъ, где существование буфетовъ необязательно, могутъ, по усмотрѣнію управлениія дороги, быть содержими буфетные столы, прилавки и лавочки.

170. Отпускаемые изъ буфетовъ, буфетныхъ столовъ, прилавковъ и лавочекъ предметы продовольствія и напитки должны быть хорошаго качества. Цѣны продуктовъ и напитковъ опредѣляются таксами, утверждаемыми на опредѣленные сроки инспекторомъ дороги, по соглашенію съ начальникомъ ея жандармскаго поліцейскаго управлениія. Держаніе необозначенныхъ въ таксѣ предметовъ необязательно, причемъ цѣны на нихъ устанавливаются самими содержателями буфетовъ или буфетныхъ столовъ въ особыхъ прейс-курантахъ.

171. Лица, принадлежащи къ составу врачебно-санитарной части дороги, обязаны возможно чаще производить осмотръ продаваемыхъ въ желѣзодорожныхъ буфетахъ и буфетныхъ столахъ припасовъ, а также употребляемыхъ въ оныхъ посуды и бѣлья. Общий же надзоръ за удовлетворительнымъ содержаніемъ буфетовъ и другихъ помѣщений для продажи съѣстныхъ припасовъ на станціяхъ, а равно отвѣтственность за неисправность означенныхъ мѣсть, ле-

166. Droga, jąj przynależtości i rekwizyta ruchu powinny byé utrzymywane w takim stanie i być strzeżone tak starannie, ażeby ruch był zupełnie bezpieczny. Szczegółowe przepisy co do sposobu utrzymywania linii, urządzeń drogi żelaznej, budowli, rekwizytów ruchu, telegrafu i sygnalizacyi oraz ruchu pociągów ustanawia Minister Dróg Komunikacyi.

167. Wrazie zamknięcia przeznaczonych dla pasażerów pomieszczeń stacyjnych, zpowodu ich naprawiania, powinny byé zamiast nich przysposobione inne, odpowiadające potrzebie, pomieszczenia tymczasowe.

168. Sposób utrzymywania pomieszczeń pasażerskich na stacjach dróg żelaznych, przynależtości, jakie na nich znajdować się powinny, wreszcie stacye, na których powinny byé urządzone garderoby męskie i damskie, określają postanowienia Ministra Dróg Komunikacyi.

169. Wskazanie stacyj, na których drogi żelazne obowiązane są utrzymywać bufety, należy do Ministra Dróg Komunikacyi. Na tych stacyach, gdzie istnienie bufetów nie jest obowiązujące, mogą, podług uznania dyrekcyi drogi, być utrzymywane stoły bufetowe, kramiki i sklepiki.

170. Sprzedawane z bufetów, stołów bufetowych, kramów i sklepików, przedmioty żywności i napoje powinny byé w dobrym gatunku. Ceny produktów i napojów określają taksy, zatwierdzone na określone termina przez inspektora drogi po porozumieniu się z naczelnikiem jąj administracyi żandarsko-policyjnej. Trzymanie niewskazanych w taksie przedmiotów nie jest obowiązkowe, przytem ceny na te przedmioty ustanawiają sami utrzymujący bufety albo stoły bufetowe w oddzielnych cennikach.

171. Osoby, należące do składu działu lekarsko - sanitarnego drogi, są obowiązane, o ile możliwości jak najczęściej, rewidować sprzedawane w bufetach dróg żelaznych i stołach bufetowych produkty, tudzież używane w nich naczynia i bieliznę. Zaś ogólny nadzór nad należytym utrzymywaniem bufetów i innych pomieszczeń do sprzedaży produktów żywności na stacyach, jak również odpowiedzialność za nieakuratość tych miejsc ciąży na dyrekcyi drogi. Nadzór dyrekeyi

жать на управлениі дороги. Надзоръ управления дороги не устраиваетъ однако наблюденія за продажею на желѣзнодорожныхъ станціяхъ припасовъ и напитковъ со стороны чиновъ жандармской полиціи, въ предѣлахъ, указанныхъ дѣйствующими установлениіями.

172. Во всѣхъ помѣщеніяхъ станцій, назначенныхъ для пасажировъ, должна находиться въ достаточномъ количествѣ и въ чистыхъ сосудахъ свѣжая вода для питья, пользованіе которою производится бесплатно.

173. Пассажирскіе вагоны должны быть устроены по типамъ и согласно правиламъ, утверждаемымъ Министромъ Путей Сообщенія.

174. Для подачи медицинского пособія заболѣвшимъ или пострадавшимъ отъ несчастныхъ случаевъ на желѣзныхъ дорогахъ, а также желѣзнодорожнымъ служащимъ и ихъ семействамъ, устраиваются, согласно мѣстнымъ условіямъ, больницы и приемные покой. Независимо отъ сего, на каждой станціи должны быть необходимые для поданія первоначальной врачебной помощи предметы и наставленія обѣихъ употребленій. Подробныя правила по предмету медицинской помощи на желѣзныхъ дорогахъ установлены Министромъ Путей Сообщенія, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

175. Всѣ вообще станціонныя помѣщенія, пакгаузы и складочные мѣста, а равно вагоны, должно содержаться постоянно въ надлежащей чистотѣ, съ соблюденіемъ притомъ санитарныхъ мѣръ, указываемыхъ въ особыхъ инструкціяхъ, издаваемыхъ Министромъ Путей Сообщенія, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

176. На каждой станціи должны находиться огнегасительные инструменты, въ потребномъ числѣ и надлежащей исправности. Определеніе рода и количества огнегасительныхъ инструментовъ на станціяхъ зависитъ отъ Министра Путей Сообщенія, который входитъ по сему предмету въ соглашеніе съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

177. Желѣзнодорожныя станціи обязаны оказывать возможное содѣйствіе тушенію пожаровъ на линіяхъ желѣзныхъ дорогъ и вблизи онъхъ. Въ тѣхъ случаяхъ, когда пожары достигаютъ размѣровъ, при которыхъ подвергшіеся бѣдствію городъ или селеніе считаются необходимымъ вызвать пожарную команду изъ соседнихъ

drogi nie usuwa jednakże nadzoru nad sprzedażą na stacyach dróg żelaznych produktów żywności i napojów ze strony urzędników policyjnych zasadniczej, w zakresie, wskazanym obowiązującymi postanowieniami.

172. We wszystkich pomieszczeniach stacyjnych, przeznaczonych dla pasażerów, powinna się znajdować w dostatecznej ilości i w czystych naczyniach świeża woda do picia, z której użytkować można bezpłatnie.

173. Wagony osobowe powinny być urządzone podług typów i przepisów, zatwierdzonych przez Ministra Dróg Komunikacyi.

174. W celu podania pomocy lekarskiej chorym lub dotkniętym nieszczęśliwemi wypadkami na drogach żelaznych, tudzież służącym przy drogach żelaznych i ich rodzinom, urządzaają się, zgodnie z miejscowemi warunkami, szpitale i pokoje do przyjęcia. Niezależnie od tego, na każdej stacy powinny być niezbędne do podawania pierwszakowej pomocy lekarskiej przedmioty i objaśnienia co do ich użycia. Szczegółowe przepisy w przedmiocie pomocy lekarskiej na drogach żelaznych ustanawia Minister Dróg Komunikacyi po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

175. Wszelkie wogóle pomieszczenia stacyjne, pakhauzy i miejsca składowe, jak również wagony powinny być utrzymywane stale w należytéj czystości, z zachowaniem przytém środków sanitarnych, wskazywanych w specjalnych instrukcjach, wydawanych przez Ministra Dróg Komunikacyi, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

176. Na każdej stacy powinny się znajdować narzędzia do gaszenia ognia w potrzebnej ilości i w dobrym stanie. Określenie rodzaju i ilości narzędzi do gaszenia ognia na stacyach zależy od Minister Dróg Komunikacyi, który zawiera w tym przedmiocie ugodę z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

177. Stacje dróg żelaznych są obowiązane okazywać wszelką możliwą pomoc przy gaszeniu pożarów na liniach dróg żelaznych i w bliskości tychże dróg. W tych razach, gdy pożary dosięgają takich rozmiarów, przy których miasto lub wieś, dotknięte klęską, uznają za niezbędne przywołać straż ognową z miast sąsiednich, dyrekcyę

городовъ, управлений желѣзныхъ дорогъ обязаны принимать всѣ зависящія отъ нихъ мѣры къ скорѣйшему доставленію на мѣсто пожарной команды съ первымъ поѣздомъ, если таковой отходитъ не позднѣе какъ чрезъ полчаса послѣ получения требованія, а въ противномъ случаѣ—съ экстреннымъ поѣздомъ, отправляемымъ и движущимся по правиламъ, для такихъ поѣздовъ установленнымъ. Дорогамъ предоставляется оказывать ему помощь бесплатно или за плату, по утвержденнымъ тарифамъ.

178. На каждой пассажирской и товарной станціи должна находиться на видномъ мѣстѣ книга для жалобъ, проинструктированная и за печатью инспектора дороги. Книга эта, вмѣстѣ съ письменнымъ приборомъ, хранится въ особо устроенной для того и запертой конторкѣ. Одинъ ключъ отъ сей конторки долженъ находиться у станціоннаго жандарма, а другой—у дежурнаго желѣзнодорожнаго агента, на обязанности котораго лежитъ приемъ и отправленіе поѣздовъ. На видномъ мѣстѣ должно быть вывѣшено объявление о томъ, къ кому слѣдуетъ обращаться за ключемъ отъ помѣщенія книги, назначеннай для записи жалобъ.

179. Въ помѣщеніяхъ станцій, открытыхъ для публики, а равно въ пассажирскихъ вагонахъ, выставляются на видномъ мѣстѣ обязательныя для публики правила о пребываніи на желѣзной дорогѣ и въ поѣздахъ, причемъ въ каждомъ станціонномъ помѣщеніи должны быть выставлены правила и распоряженія, касающіяся пребыванія въ ономъ, а въ вагонахъ—относящіяся до порядка, который долженъ быть соблюданъ въ поѣздахъ.

180. Наблюденіе за исполненіемъ со стороны желѣзныхъ дорогъ правилъ, содержащихся въ статьяхъ 165—179, равно какъ другихъ относящихся до сихъ дорогъ распоряженій, надлежащимъ порядкомъ взданныхъ, производится правительственою инспекціею и жандармскою полиціею, каждою по предметамъ, введеннымъ ея вѣдѣнію.

181. Члены инспекціи желѣзныхъ дорогъ, обнаруживъ неисполненіе правилъ или распоряженій, ограждающихъ безопасность движенія и вообще касающихся технической части или порядка эксплоатации, сообщаютъ о замѣченномъ парушениіи управлению дороги, а при неусиѣности этой мѣри—привлекаютъ виновныхъ къ судебной ответственности. О неисправностяхъ со стороны желѣз-

dróg żelaznych są obowiązane przedsiębrać wszelkie od nich zależące środki, w celu szybszego dostawienia na miejsce straży ognowej pierwszym pociągiem, jeżeli pociąg ten odchodzi nie później jak w pół godziny po otrzymaniu żądania, a w przeciwnym razie — pociągiem nadzwyczajnym, wysyłanym i jadącym podług przepisów, dla takich pociągów ustanowionych. Drogom służy prawo okazywać tę pomoc bezpłatnie albo za opłatą podług zatwierdzonych taryf.

178. Na każdą stację osobowej lub towarowej powinna się znajdować w miejscu widocznym księga do zapisywania skarg, przesznurowana i z pieczęcią inspektora drogi. Księga ta, wraz z przyborami piśmiennemi, zachowuje się w specjalnie urządzoném w tym celu i zamkniętém biórkę. Jeden klucz od tego biórka powinien się znajdować u żandarma stacji, a drugi — u dyżurnego agenta drogi żelaznej, którego obowiązkiem jest przyjmowanie i wyprawianie pociągów. W miejscu widoczném powinno być wywieszone ogłoszenie o tym, do kogo należy się udawać o klucz od pomieszczenia, w którym się znajduje księga, przeznaczona do zapisywania skarg.

179. W pomieszczeniach stacyjnych, otwartych dla publiczności jak również w wagonach osobowych wywieszają się w miejscu widocznym obowiązujące publiczność przepisy o przebywaniu na drodze żelaznej i w pociągach; przytém w każdym pomieszczeniu stacyjnym powinny być wywieszone przepisy i rozporządzenia, dotyczące przebywania w niém, a w wagonach — odnoszące się do porządku, który powinien być zachowywany w pociągach.

180. Nadzór nad wykonaniem przez drogi żelazne przepisów, zawartych w artykułach 165—179, jak również innych, odnoszących się do tychże dróg, rozporządzeń, w należyty sposób wydanych, prowadzi inspekcja rządowa i policya żandarcka, każda w przedmiotach powierzonych jej kompetencji.

181. Urzędnicy inspekcji dróg żelaznych, odkrywszy niewykonanie przepisów lub rozporządzeń, ochraniających bezpieczeństwo ruchu i wogóle dotyczących części technicznej albo sposobu eksplatacyjnego, komunikują o zauważoném naruszeniu dyrekeyi drogi, a wrazie nieskuteczności tego środka — pociągają winnych do odpowiedzialności sądowej. O uchybieniach ze strony dyrekcji drogi żelaznej albo

подорожнихъ управлений или службы по предметамъ, предоставленнымъ вѣдѣнію жандармской желѣзнодорожной полиціи, чини инспекціи сообщаютъ подлежащимъ начальникамъ жандармскихъ полицейскихъ управлений, наблюдала съ своей стороны за тѣмъ, чтобы заявляемыя сими послѣдними законныя требованія были немедленно удовлетворены управлѣніями дорогъ.

182. Чини жандармскихъ полицейскихъ управлений желѣзныхъ дорогъ обѣ усмотрѣнныхъ ими нарушеніяхъ служащими дороги правиль и распоряженій, обеспечивающими виѣшній порядокъ и благочиніе на желѣзныхъ дорогахъ или имѣющихъ цѣлію предупрежденіе и преслѣдованіе совершающихся на оныхъ преступныхъ дѣйствій, сообщаютъ управляющему дорогою, а когда окажется нужнымъ, составляютъ протоколы и привлекаютъ виновныхъ къ судебной ответственности. О замѣченныхъ же неисправностяхъ по предметамъ, вѣреннымъ надзору правительственной инспекціи, жандармская полиція сообщаетъ подлежащему инспектору, а когда со стороны послѣдняго не будетъ принято мѣръ къ устраниенію безпорядка, доноситъ, чрезъ начальниковъ жандармскихъ полицейскихъ управлений, своему высшему начальству.

ГЛАВА ТРЕТЬЯ.

Полицейскій надзоръ на желѣзныхъ дорогахъ.

183. Охраненіе виѣшнаго порядка, благочинія и общественной безопасности въ раionѣ дѣйствія жандармскихъ полицейскихъ управлений желѣзныхъ дорогъ возлагается на чиновъ сихъ управлений желѣзныхъ дорогъ возлагается на чиновъ сихъ управлений, которые исполняютъ въ семъ отношеніи всѣ обязанности общей полиціи, пользовались притомъ всѣми правами, ей присвоенными.

184. Раionъ дѣйствій жандармскихъ полицейскихъ управлений желѣзныхъ дорогъ простирается на все пространство земли, отчужденное подъ желѣзныя дороги, и на всѣ находящіяся на сей полосѣ постройки и сооруженія. Случай, въ которыхъ, по мѣстнымъ условіямъ или въ виду особыхъ обстоятельствъ, дѣйствіе чиновъ сихъ управлений, распространяется за предѣлы означенного раиона, опредѣляются Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, по соглашенію съ Министромъ Юстиціи.

slażby w przedmiotach, oddanych pod zawiadyswanie policyi żandarm-skiej dróg żelaznych, urzędnicy inspekcji komunikują właściwym naczelnikom zarządów żandarsko-policyjnych, przestrzegając ze swój strony i tego, ażeby prawnym żądaniom tych ostatnich dyrekcyje dróg bezzwłocznie czyniły zadość.

182. Urzędnicy administracyi żandarsko-policyjnej dróg żelaznych o zauważonych przez siebie wykroczeniach, jakie służącey przy drodze popełniają przeciwko przepisom i rozporządzeniom, zabezpieczająćym porządek zewnętrzny i przystojność na drogach żelaznych albo mającym na celu zapobieżenie i ściganie popełnionych na nich czynów występnich, komunikują dyrektorowi drogi, a gdy okaże się potrzebnem, sporządzają protokuły i pociągają winnych do odpowiedzialności sądowej. Zaś o zauważonych uchybieniach w przedmiotach, powierzonych nadzorowi inspekcji rządowej, policya żandarska komunikuje właściwemu inspektorowi, a gdy ze strony tego ostatniego nie będzie przedsięwziętych środków w celu usunięcia nieporządku, donosi, zapośrednictwem naczelników administracyi żandarsko-policyjnej, swojej wyższej zwierzchności.

ROZDZIAŁ TRZECI.

Dozór policyjny na drogach żelaznych.

183. Zabezpieczenie porządku zewnętrznego, przystojności i bezpieczeństwa publicznego w obrębie działalności administracyi żandarsko-policyjnej dróg żelaznych, powiera się urzędnikom tej administracyi, którzy pełnią pod tym względem wszyskie obowiązki policyi ogólniej, korzystając przytém ze wszystkich praw jedyń nadanej.

184. Obręb działalności administracyi żandarsko - policyjnej dróg żelaznych, rozciąga się na całą przestrzeń gruntu, wywłaszczaną pod drogi żelazne, i na wszystkie znajdujące się na téj przestrzeni budowle i urządzenia. Wypadki, w których, zpowodu miejscowych warunków albo ze względu na specjalne okoliczności, działanie urzędników tej administracyi rozciąga się i poza granice tego rejonu, określa Minister Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministrem Sprawiedliwości.

Примѣчаніе. Относительно района дѣйствій чиновъ жандармскихъ полицейскихъ управлений по изслѣдованию преступлений и проступковъ, соблюдаются правило, постановленное въ примѣчаніи къ статьѣ 261^а Устава Уголовнаго Судопропизводства (Судебные Уставы Императора Александра Втораго, изд. 1883 г.).

185. Всѣ служащіе на желѣзныхъ дорогахъ обязаны: а) оказывать чинамъ жандармскихъ полицейскихъ управлений содѣйствіе по исполненію лежащихъ на сихъ чинахъ обязанностей; б) немедленно сообщать означеннымъ чинамъ о всѣхъ замѣчаемыхъ происшествіяхъ, заключающихъ въ себѣ признаки преступленія или проступка, и в) доставлять, по требованіямъ желѣзнодорожной полиціи, свѣдѣнія, необходимыя для исполненія возложенныхъ на нее обязанностей.

186. Въ случаѣ отсутствія чиновъ жандармскихъ полицейскихъ управлений на мѣстѣ совершенія преступленія, служащіе на желѣзныхъ дорогахъ, до прибытия жандармской полиціи, охраняютъ слѣды преступленія всѣми зависящими отъ сихъ лицъ способами.

187. Подробныя правила о обязанностяхъ желѣзнодорожныхъ служащихъ по оказанію содѣйствія чинамъ жандармскихъ полицейскихъ управлений желѣзныхъ дорогъ, порядокъ исполненія сихъ обязанностей, а также относительно правъ, которыми при этомъ пользуются упомянутые служащіе, утверждаются въ законодательномъ порядке.

Подпись:

За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,
Генералъ-Адъютантъ Новосильскій.

(С. У. и Р. П., 1885 г. 16 Іюля, N. 78 стр. 1594).

Uwaga. Co do obrębu działalności urzędników administracji żandarsko - policyjnej w przedmiocie dochodzenia zbrodni i występków przestrzega się przepis postanowiony w uwadze do artykułu 261ª Ustawy postępowania sądowego karnego (Ustawy Sądowe Cesarza Aleksandra Drugiego wyd. z r. 1883).

Uwaga. Wszyscy urzędnicy dróg żelaznych są obowiązani: a) okazywać urzędnikom administracji żandarsko-policyjnej dróg żelaznych pomoc przy wykonaniu ciążących na nię obowiązków; b) komunikować bezzwłocznie tym urzędnikom o wszystkich zauważonych wydarzeniach, zawierających w sobie cechy zbrodni lub występu, i c) dostarczać, na żądanie polityi dróg żelaznych, wiadomości, niezbędne dla wykonania włożonych na nią obowiązków,

186. Wrazie nieobecności urzędników administracji żandarsko-policyjnej dróg żelaznych, urzędnicy dróg żelaznych, do przybycia polityi żandarskiej, zabezpieczają ślady zbrodni zależącemi od nich sposobami.

187. Szczegółowe przepisy o obowiązkach urzędników dróg żelaznych w przedmiocie okazywania pomocy urzędnikom administracji żandarsko-policyjnej dróg żelaznych, tudzież co do praw, z których przytym korzystają ci urzędnicy, zatwierdzają się w drodze prawa dawczej.

Podpisał:
Za Prezesa Rady Państwa,
General-Adjutant Nowosielski.

13.

Высочайше утвержденное положение Комитета Министровъ.

О спискѣ должностей и чиновъ, на которые распространяются постановленія Высочайше утвержденныхъ 3-го Декабря 1884 г. правилъ о порядке совмѣщенія государственной службы съ участіемъ въ торговыхъ и промышленныхъ товариществахъ и компанияхъ, а равно въ общественныхъ и частныхъ кредитныхъ установлениихъ.

Комитетъ Министровъ, по выслушаніи отзывовъ Министровъ и Главноуправляющихъ отдельными частями о дальнѣйшемъ распространеніи дѣйствія Высочайше утвержденныхъ правилъ о порядке совмѣщенія государственной службы съ частною, полагалъ:

I. Составленный на основаніи п. 3 Высочайше утвержденныхъ, 3 Декабря 1884 г. правилъ о порядке совмѣщенія государственной службы съ частною дополнительный списокъ должностей, несовмѣстимыхъ съ участіемъ въ учрежденіи торговопромышленныхъ товариществъ и компаний, а равно общественныхъ и частныхъ кредитныхъ установлений и въ управлениі ими, подвергнуть на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА благоусмотрѣніе; и

II. Въ дополненіе и разъясненіе Высочайше утвержденныхъ, 3 Декабря 1884 г., правилъ, постановить:

1) Изложенные въ означенныхъ правилахъ узаконенія не распространяются на членовъ коммерческихъ судовъ, избираемыхъ изъ среды мѣстного купечества, а равно на членовъ отъ купечества магистратовъ въ Прибалтийскихъ губерніяхъ; и

2) Министрамъ и Главноуправляющимъ отдельными частями представляется преподать необходимыя, по ихъ усмотрѣнію, указанія подлежащимъ начальствамъ, и обвѣреннымъ имъ вѣдомствамъ,

13.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMTEUTU
MINISTRÓW.

O spisie posad i urzędników, do których stosują się postanowienia Najwyżej zatwierdzonych d. 3 Grudnia 1884 r. przepisów o sposobie łączenia służby państwownej z udziałem w towarzystwach i spółkach handlowych i przemysłowych, jak również w instytucyach publicznych i prywatnych.

Komitet Ministrów, po wysłuchaniu wniosków Ministrów i Główno-zarządzających oddzielnymi wydziałami co do dalszego rozciągnięcia mocy obowiązującej Najwyżej zatwierdzonych przepisów o sposobie łączenia służby państwownej z prywatną, za właściwe uznawał:

I. Sporządzony na zasadzie ust. 3 Najwyżej zatwierdzonych d. 3 Grudnia 1884 roku przepisów o sposobie łączenia służby państwowowej z prywatną, spis dodatkowy posad, których zajmowania nie można łączyć z udziałem w zakładaniu spółek handlowo-przemysłowych, jak również w instytucyach kredytowych publicznych i prywatnych i w zarządzaniu niemi, przedstawić do Najższego uznania JEGO CESARSKIEJ MOŚCI.

II. W uzupełnieniu i wyjaśnieniu Najwyżej zatwierdzonych d. 3 Grudnia 1884 r. przepisów postanowić:

1) Zawarte w tych przepisach prawa nie stosują się do członków sądów handlowych, wybieranych z łona miejscowego kupiectwa, jak również do członków od kupiectwa magistratów w guberniach Nadbałtyckich; i

2) Ministrom i Główno-Zarzącym oddzielnymi wydziałami, powiecz się wydać niezbędne, podług ich uznania, wskazówki właściwym zwierzchnościom, w powierzonych im wydziałach, co do niedozwalania

относительно недозволенія отдельнымъ должностнымъ чинамъ или цѣлому разряду таковыхъ чиновниковъ, занимающимъ должности, не вошедшія въ упомянутый въ п. I настоящаго положенія Комитета Министровъ списокъ, участія въ дѣлахъ частныхъ предирѣятій.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на положеніе Комитета Высочайше соизволилъ, а списокъ удостоенъ разсмотрѣнія и утвержденія ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА, въ Петергофѣ, въ 14 день Июня 1885 г.

На подлинномъ написано: „ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ списокъ сей разматривать и Высочайше утвердить соизволилъ, въ Петергофѣ, въ 14 день Июня 1885 г.“

Подпись:

Управляющій дѣлами Комитета Министровъ,
Статья-Секретарь А. Куломзин..

С П И С О КЪ

должностей и чиновъ, на которые распространяются постановленія Высочайше утвержденныхъ 3 Декабря 1884 г. правиль о порядкѣ совмѣщенія государственной службы съ участіемъ въ торговыхъ и промышленныхъ товариществахъ и компаніяхъ, а равно въ общественныхъ и частныхъ кредитныхъ установленияхъ.

I. Государственная Канцелярія.

1. Исправляющіе должность Статья-Секретарей Государственного Совѣта.

2. Помощники Статья-Секретарей Государственного Совѣта и исправляющіе ихъ должность.

3. Завѣдывающій дѣлоизготовлениемъ Временнаго Присутствія для предварительного разсмотрѣнія всеподданѣйшихъ жалобъ на опредѣленія Департаментовъ Правительствующаго Сената.

pojedyńczym urzędnikom albo całej kategorii tych urzędników, zajmujących posady, które nie weszły do wzmiankowanego w ustępie I niniejszego postanowienia Komitetu Ministrów spisu, udziału w sprawach przedsiębiorstw prywatnych.

NAJJAŚNIEJSZY PAN na postanowienie Komitetu Najwyższej zezwolił, a spis został zaszczycony Najwyższym rozpoznaniem i zatwierdzeniem w dniu 14 Czerwca 1885 roku.

Na oryginale napisano: „NAJJAŚNIEJSZY PAN spis nienajwyższy rozpoznawał i Najwyższej zatwierdzić raczył w Peterhofie, w dniu 14 Czerwca 1885 roku.“

P o d p i s a ł :

Zarządzający interesami Komitetu Ministrów,
Sekretarz Stanu *A. Kułomzin*.

S P I S

posad i urzędników, do których stosuje się postanowienia Najwyższej zatwierdzonych d. 3 Grudnia 1874 r. przepisów o sposobie łączenia służby państwowej z udziałem w spółkach przemysłowych i handlowych, jak również w instytucjach kredytowych publicznych i prywatnych.

I. Kancelarya Państwa.

1. Sprawujący urząd Sekretarzów Stanu Rady Państwa.
2. Pomoceńcy Sekretarzów Stanu Rady Państwa i sprawujący ich urząd.
3. Zawiadujący referatami Komitetu Tymczasowego do rozpoznawania najpoddańszych skarg na decyzje Departamentów Rządzącego Senatu.

II. Кодифікаціонний Отдѣлъ при Государственномъ Совѣтѣ и Государственная Типографія.

1. Старшіе Чиновники Кодифікаціоннаго Отдѣла.
2. Управляющій письмоводствомъ.
3. Редакторъ Полного Собрания Законовъ.
4. Начальникъ Государственной Типографіи.

III. Канцелярія Комитета Министровъ.

1. Помощникъ Управляющаго дѣлами Комитета.
2. Начальники Отдѣленій.

IV. Правительствующій Сенатъ.

Герольдмейстеръ.

V. Вѣдомство Православнаго Исповѣданія.

1. Товарищъ Оберъ-Прокурора Святейшаго Синода.
2. Помощникъ Управляющаго Канцеляріею Святейшаго Синода и Вице-Директоры Канцеляріи Оберъ-Прокурора и Хозяйственнаго Управления при Святейшемъ Синодѣ.
3. Управляющій Контролемъ при Святейшемъ Синодѣ.
4. Юрисконсультъ.

VI. Министерства и Главныя Управленія.

A. Общія по всімъ или п'ясколькимъ Министерствамъ и Главнымъ Управленіямъ должностіи:

1. Члены Совѣтовъ Министровъ (въ томъ числѣ и Члены Консультаціи Министерства Юстиції, Члены Горнаго Совѣта Министерства Государственныхъ Имуществъ, Члены Совѣта по тюремнымъ дѣламъ и Члены Совѣта Главнаго Управления по дѣламъ печати Министерства Внутреннихъ Дѣлъ).

2. Вице-Директоры и Помощники Начальниковъ: Главныхъ Управлений, Департаментовъ, Канцелярій и другихъ равныхъ имъ центральныхъ учрежденій.

II. Wydział Kodyfikacyjny przy Radzie Państwa
i Drukarnia Państwowa.

1. Urzędnicy Starsi Wydziału Kodyfikacyjnego.
2. Zarządzający pismem.
3. Redaktor Całkowitego Zbioru Praw.
5. Naczelnik Drukarni Państwowej.

III. Kancelarya Komitetu Ministrów.

1. Pomocnik Zarządzającego sprawami Komitetu.
2. Naczelnicy Wydziałów.

IV. Rządzący Senat.

Mistrz Heroldyi.

V. Wydział Wyznania Prawosławnego.

1. Towarzysz Prokuratora Naczelnego Najświętszego Synodu.
2. Pomocnik Dyrektora Kancelaryi Najświętszego Synodu i Wice-Dyrektorowie Kancelaryi Prokuratora Naczelnego i Zarządu Gospodarczego przy Najświętszym Synodzie.
- 3: Zarządzający Kontrolą przy Najświętszym Synodzie.
4. Radca Prawny.

VI. Ministerya i Główne Zarządy.

A. Ogólne we wszystkich lub kilku Ministerach
i Głównych Zarządach posady.

1. Członkowie Rad Ministrów (w téj liczbie i członkowie Konsultacyi Ministeryum Sprawiedliwości, Członkowie Rady Górniczej Ministeryum Dóbr Państwa, Członkowie Rady do spraw więzennych i Członkowie Rady Głównego Zarządu do spraw prasowych Ministeryum Spraw Wewnętrznych).
2. Wice-Dyrektorowie i Pomocnicy Naczelników: Głównych Zarządów, Departamentów, Kancelaryj i innych równych im instytucyj centralnych.

3. Начальники отдѣльныхъ частей центральныхъ управлений и ихъ Помощники.

4. Юрисконсульты (въ томъ числѣ и Юрисконсультъ при ИМПЕРАТОРСКОЙ Главной Квартирѣ по принятію прошений, на Высочайшее Имя приносимыхъ).

5. Вице-Губернатёры, Предсѣдатели Губернскихъ и Областныхъ Правлений, Помощники Военныхъ Губернаторовъ и Начальниковъ Областей и Помощники Войскового Наказного Атамана Войска Донского по гражданской части.

6. Начальники отдѣльныхъ мѣстныхъ губернскихъ, областныхъ и окружныхъ управлений (гражданскихъ, военныхъ и военно-морскихъ).

Б. Специальные должности по отдельнымъ Министерствамъ и главнымъ управлениямъ:

**а) По Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА
Канцелярии.**

Старшие Чиновники.

б) По Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцелярии по учрежденіямъ Императрицы Маріи.

Старшие Чиновники.

в) По Министерству Иностранныхъ Дѣлъ.

1. Старшие и Младшие Совѣтники Министерства.
2. Министры-Резиденты.
3. Повѣренные въ дѣлахъ.
4. Совѣтники и Первые Секретари Посольствъ.
5. Дипломатические Агенты.
6. Генеральные Консулы.

г) По Министерству Юстиціи.

- 1) Старшие Нотаріусы.

3. Naczelnicy oddzielnych części zarządów centralnych i ich pomocnicy.

4. Radcowie prawni (w tej liczbie radca prawny przy Głównej Kwaterze CESARSKIEJ do przyjmowania próżb, podawanych na Imię Najwyższe).

5. Wice-Gubernatorowie, Prezesi Zarządów Gubernialnych i Obwodowych, Pomoceńcy Gubernatorów Wojennych i Naczelników Obwodów i Pomochnik Atamana Wojennego Wojska Dońskiego w dziale cywilnym.

6. Naczelnicy oddzielnych miejscowości, gubernialnych, obwodowych i okręgowych zarządów (cywilnych, wojskowych i marynarki wojennej).

B. Posady specjalne w oddzielnych Ministerach i głównych zarządach.

a) **We własnej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelaryi.**

Starsi Urzędniccy.

b) **We własnej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelaryi w dziale instytucyj Cesarszowej Maryi.**

Starsi Urzędniccy.

c) **W Ministerium Spraw Zagranicznych.**

1. Starsi i Młodsi Radcy Ministerialni.

2. Ministrowie Rezydenci.

3. Uwierzytelnieni Pełnomocnicy.

4. Radcowie i Pierwsi Sekretarze Poselstw.

5. Agenci Dyplomatyczni.

6. Konsulowie Generalni.

d) **W Ministerium Sprawiedliwości.**

1. Starsi Notaryusze.

2. Предсѣдатели Съѣздовъ Мировыхъ Судей.
3. Судебные Слѣдователи.

д) **По Министерству Финансовъ.**

1. Старшій Директоръ Государственной Комиссіи Погашенія Долговъ.
2. Члены Совѣтовъ Крестьянскаго и Дворянскаго Поземельныхъ Банковъ.
3. Директоры и Контролеры Государственнаго Банка и его Конторъ, Польскаго Банка, Сохранной и Ссудной Казеиъ.

е) **По Министерству Государственныхъ Имуществъ.**

Уполномоченный Министра Государственныхъ Имуществъ на Кавказѣ.

ж) **По Министерству Путей Сообщенія.**

Директоры и Члены отъ Правительства въ Совѣтахъ Управлѣній и въ Правленіяхъ частныхъ желѣзнодорожныхъ обществъ и Инспекторы частныхъ желѣзныхъ дорогъ.

з) **По Государственному Контролю.**

Главные Контролеры желѣзнодорожнаго контроля.

(С. У. и Р. П., 1885 г. 19 Іюля, N. 79, стр. 1617).

2. Prezesi Zjazdów Sędziów Pokoju.
3. Sędziowie Śledczy.

e) W Ministerium Finansów.

1. Dyrektor Starszy Komisyi Państwowej Amortyzacyi długów.
2. Członkowie Rad Banku Włościańskiego i Szlacheckiego.
3. Dyrektorowie i Kontrolerowie Banku Państwa i jego Kantorów, Banku Polskiego, Kas skarbowych depozytowej i pożyczkowej,

f) W Ministerium Dóbr Państwa.

Upełnomocniony Ministra Dóbr Państwa na Kaukazie.

g) W Ministerium Dróg Komunikacyji.

Dyrektorowie i Członkowie z ramienia Rządu w Radach Dyrekeyj i Zarządów towarzystw dróg żelaznych prywatnych i Inspektorowie dróg żelaznych prywatnych.

h) W Kontroli Państwa.

Główni Kontrolerzy kontroli dróg żelaznych.

14.

Р А С П О Р Я Ж Е Н И Е , о въявленное Правительствующему Святому Министромъ Финансовъ.

О порядке возврата пошлинъ за посуду изъ иностранной жести, вывозимую за границу съ нефтяными продуктами.

На основаніи п. 2 Высочайше утвержденаго 1 Іюля 1884 года миѣнія Государственнаго Совѣта, Министерствомъ Финансовъ составлены правила о порядке возврата пошлинъ за посуду, изготовленную изъ иностранной жести и вывозимую за границу съ нефтяными продуктами.

ПРАВИЛА

о порядке возврата пошлинъ за посуду, изготовленную изъ иностранной жести и вывозимую за границу съ нефтяными продуктами.

§ 1. При вывозѣ за границу разнаго рода нефтяныхъ продуктовъ въ посудѣ, изготовленной въ Россіи изъ иностранной, оплаченной пошлинной жести, дозволяется возвратъ пошлинъ за вывезенную посуду, на иллеслѣдующихъ основаніяхъ.

§ 2. Возвратъ пошлинъ за вывозимую съ нефтью посуду изъ иностранной жести допускается въ течеіи двухъ лѣтъ со дня очистки пошлинной жести, изъ которой приготовлена означенная посуда, примѣнительно къ общему правилу для возврата пошлинъ, установленному ст. 866 Уст. Тамож. (по ирод. 1876 г.).

§ 3. На обязанность таможенныхъ учреждений, выпускающихъ посуду съ нефтью, съ возвратомъ пошлинъ, возлагается падълденіе за дѣйствительностью сего вывоза за границу по общимъ правиламъ Таможеннаго Устава обь обратномъ отвозѣ за границу товаровъ.

14.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

o sposobie zwrotu cła za naczynia z blachy zagranicznej, wywożone za granicę z produktami naftowemi.

Na zasadzie ustępu 2 Najwyższej zatwierzonego d. 1 Lipca 1884 roku Zdania Rady Państwa, Ministerium Finansów sporządziło przepisy o sposobie zwrotu cła za naczynia, wyrobione z blachy zagranicznej i wywożone zagranicę z produktami naftowemi.

PRZEPISY

o sposobie zwrotu cła za naczynia, wyrobione z blachy zagranicznej i wywożone zagranicę z produktami naftowemi.

§ 1. Przy wywozie zagranicę różnego rodzaju produktów naftowych w naczyniach, wyrobionych w Rosji z oclonéj blachy zagranicznej, dozwala się zwrot cła za wywiezione naczynia na następujących zasadach.

§ 2. Zwrot cła za wywiezione z naftą naczynia z blachy zagranicznej dozwala się w ciągu dwóch lat od dnia opłacenia cła od blachy zagranicznego, z której naczynia te zostały wyrobione, stosownie do ogólnego przepisu o zwrocie cel, ustanowanego w art. 866 Ust. celn. (podług dal. c. z r. 1876).

§ 3. Na instytucye celne, wypuszczające naczynia z naftą ze zwrotem cła, wkłada się obowiązek nadzoru nad rzeczywistością takiego wywozu zagranicę podług ogólnych przepisów Ustawy Celné o powrotném odwożeniu towarów zagranicę.

§ 4. При очисткѣ пошлины иностранный жести, пред назначенной къ изготавлению посуды для вывоза за границу нефтяныхъ продуктовъ (что должно быть оговорено въ объявлении на очищающую пошлину жесть), товароотправителямъ предоставляется требовать изъ подлежащаго таможеннаго учрежденія выдачи одной или несколькиихъ квитанцій, установленныхъ нижеслѣдующимъ § 5 сихъ правилъ. Безъ предъявленія такихъ квитанцій возвратъ пошлины за вывозимую посуду съ нефтью не допускается.

§ 5. Означенныя въ предыдущемъ параграфѣ квитанціи на простой бумагѣ записываются въ исходящій журналъ, съ приложениемъ мацевой печати подлежащаго таможеннаго учрежденія. Въ нихъ должно быть обозначено съ точностью: 1) номеръ, годъ, мѣсяцъ и число объявленія, по которому жесть очищена пошлиной; 2) въ какомъ количествѣ жесть привезена, и 3) сумма взысканныхъ за нее пошлинъ. Квитанціи эти имѣютъ силу въ теченіи двухъ лѣтъ со дня очистки пошлиной жести. Никакие другие товары, кроме жести, въ этихъ квитанціяхъ не должны быть помѣщены.

§ 6. Лицо, желающее воспользоваться правомъ возврата пошлины за вывозимую съ нефтью за границу посуду изъ иностранной жести, предварительно наполненія посуды нефтяными продуктами, должно подать въ подлежащее таможенное учрежденіе отвозную вѣдомость на вывозимую нефть (въ портовыхъ таможняхъ— письменное заявление) на простой бумагѣ, съ обозначеніемъ въ ней количества вывозимой посуды по вѣсу и по числу штукъ. Къ вѣдомости этой прилагаются установленные §§ 4 и 5 сихъ правилъ квитанціи.

§ 7. Таможенное учрежденіе, получивъ означенную выше отвозную вѣдомость (или письменное заявление), немедленно приступаетъ къ повѣркѣ вѣса и счета назначеннай къ вывозу посуды. Повѣрка можетъ быть производима, смотря по желанию товароотправителя, на самомъ заводѣ (если таковой расположено вблизи отъ таможеннаго учреждения), или въ помѣщеніи таможни однимъ изъ пакгаузныхъ чиновниковъ, въ присутствіи члена таможни. Результатахъ повѣрки дѣлаютъ надписи на отвозной вѣдомости, за своими подписями.

§ 8. Предоставляется вывозить нефть и безъ повѣрки таможнею посуды до ея наполненія. Въ такомъ случаѣ отвозная вѣдомость подается по прибытии транспорта вывозимой нефти къ та-

§ 4. Przy opłaceniu cła od blachy zagranicznej, przeznaczonej na wyrób naczyni do wywożenia zagranicę produktów naftowych (co powinno być omówione w deklaracji na blachę, od której opłaca się cło), wysyłający towar mają prawo żądać od właściwej instytucji celnej wydania jednego z kwitów, ustanowionych w poniższym § 5 niniejszych przepisów. Bez okazania takich kwitów zwrot cła za wywożące się naczynia z naftą nie jest dozwolony.

§ 5. Wzmiakowane w poprzedzającym paragrafie kwity na prostym papierze zapisują się do dziennika papierów wychodzących, z przyłożeniem drukowanej pieczęci właściwej instytucji celnej. W nich powinno być oznaczoneściście: 1) numer, rok, miesiąc i data deklaracji, przy której blacha została ochroniona; 2) w jakiej ilości blachę przywieziono, i 3) suma pobranego od niej cła. Kwity te mają moc we ciągu dwóch lat od dnia opłaty cła od blachy. Zadne inne towary, prócz blachy, w kwitach tych nie powinny być zamieszczane.

§ 6. Ten, kto pragnie skorzystać z prawa do zwrotu cła za wywożone z naftą zagranicę naczynia z blachy zagranicznej, przed napełnieniem naczyni produktami naftowymi, powinien podać do właściwej instytucji celnej wykaz wywozowy na wywożoną naftę (w komorach celnych—deklarację piśmenną) na prostym papierze, z oznaczeniem w niej ilości wywożonych naczyni, podług wagi i liczby sztuk. Do wykazu tego dodają się, ustanowione w §§ 4 i 5 niniejszych przepisów, kwity.

§ 7. Instytucja celna, otrzymawszy wyżej wzmiakowany wykaz wywozowy (albo deklarację piśmenną), przystępuje bezzwłocznie do sprawdzenia wagi i liczby przeznaczonych na wywóz naczyni. Sprawdzenie może być dokonane, stosownie do życzenia wysyłającego towar, w samej fabryce (jeżeli takowa znajduje się w bliskości instytucji celnej), albo w pomieszczeniu komory przez jednego z urzędników pakhauzu, wobecności członka komory. O rezultatach sprawdzenia rewidujący robią wzmiankę na wykazie wywozowym, poświadczając ją swoimi podpisami.

§ 8. Wolno jest wywozić naftę i bez sprawdzenia przez komorę naczyni przed ich napełnieniem. W takim razie wykaz wywozowy podaje się po przybyciu transportu wywożonej nafty do komory. Dla

можнѣй. Для повѣрки показаннаго въ ней вѣса посуды, не менѣе 5 штукъ посуды каждого образца и размѣра изъ находящихся въ транспортѣ опорожняются и вывѣшиваются; затѣмъ, по оказавшемся, опредѣляется вѣсъ посуды всего транспорта и о результатаѣ дѣлается на вѣдомости надлежащая надпись.

§ 9. При выпускѣ съ нефтью жестяной посуды, количество коей опредѣлено до ея наполненія (§ 7), таможеннымъ учрежденіемъ должны повѣрять счетъ вывозимой посуды, для удостовѣренія, что вывозится именно то количество штукъ, которое значится въ повѣрочной отмѣткѣ на отвозной вѣдомости. Кромѣ того, таможенные учрежденія обязаны удостовѣряться, не заключается ли въ вывозимой посудѣ другихъ продуктовъ, кромѣ нефтяныхъ.

§ 10. При выпускѣ транспорта, па приложенной къ отвозной вѣдомости квитанціи отмѣчается количество и вѣсъ выпущенной посуды и затѣмъ квитанція эта пріобщается къ прочимъ оправдательнымъ документамъ па возвратъ пошлины. Если значащаяся по сей квитанціи жесть вывезена не вся сполна, то квитанція, по отмѣткѣ на ней, за надлежащею подписью и съ приложеніемъ печати таможни, въ количествѣ выпущенной жести, и по снятіи коніи для приложенія къ ассигновкѣ па возвратъ пошлины за вывезенную жесть, возвращается товароотправителю. Затѣмъ, отвозная вѣдомость и приложенія къ ней квитанція или надлежащѣ засвидѣтельствованная конія съ нея поступаютъ въ присутствіе таможни, которая, безъ особаго па то прошенія товароотправителя, па основаніїхъ документовъ, составлять опредѣленіе о возвратѣ подлежащей суммы пошлины. Это опредѣленіе, вмѣстѣ съ упомянутыми приложеніями къ нему, служитъ оправдательнымъ документомъ къ ассигновкѣ па возвратъ пошлины, производимой въ порядкѣ, указанномъ въ ст. 866 Уст. Тамож. (прод. 1876 г.). Коніи же всѣхъ означеннѣхъ документовъ пріобщаются къ подлежащему дѣлу таможни.

§ 11. Жестяная посуда съ нефтью можетъ быть вывозима, съ возвратомъ пошлины за жесть, не только чрезъ ту таможню, въ которой иностранная жесть для таковой посуды очищена пошлиною, но и чрезъ всякую другую таможню. Въ такихъ случаяхъ таможня, черезъ которую была выпущена жестяная посуда, предварительно возврата пошлины за нее, обязана спесстись съ таможнею, очищавшею пошлиной жесть и выдавшею на нее квитанцію, для удостовѣренія, что данная квитанція на данную сумму пошлины вы-

sprawdzenia wskazanej w nim wagi naczyń, najmniej 5 sztuk naczyń każdego wzoru i wielkości ze znajdujących się w transporcie opróżnia się i przeważa się; następnie, podług tego, co się okaże, określa się waga naczyń całego transportu i o rezultacie robi się na wykazie odpowiednia wzmianka.

§ 9. Przy wypuszczeniu z naftą naczyń blaszanych, których ilość jest określona przed ich napełnieniem (§ 7), instytucye celne powinny sprawdzić liczbę wywożonych naczyń, w celu przekonania się o tym, że wywozi się mianowicie taka ilość sztuk, jaka jest wskazana we wzmiance rewizyjnej na wykazie wywozowym. Oprócz tego, instytucye celne są obowiązane przekonać się, czy w naczyniach wywożonych nie ma innych produktów, prócz nafcianych.

§ 10. Przy wypuszczaniu transportu, na dołączonym do wykazu wywozowego kwicie zaznacza się ilość i waga wypuszczenych naczyń i następnie kwit ten dołącza się do innych dowodów na zwrot ceł. Jeżeli zaznaczona w tym kwicie blacha nie wszystka całkowicie jest wywieziona, to kwit, po zaznaczeniu na nim, z należytym podpisem i z przyłożeniem pieczęci komory, ilości wypuszczonej blachy i po spisaniu kopii, w celu dołączenia do asygnacyi na zwrot cła za wywiezioną blachę, zwraca się wysyłającemu towar. Następnie, wykaz wywozowy i dołączony do niego kwit albo należycie poświadczona kopia tego kwitu oddają się do urzędu komory, która, bez specjalnej o to prośby wysyłającego towar, na zasadzie tych dokumentów sporządza decyzję o zwrocie właściwej sumy cła. Decyzja ta, razem z pomienionemi do niej dodatkami, służy za dowód usprawiedliwiający do asygnacyi na zwrot cel, sporządzanej w sposób, wskazany w art. 866 Ust. celn. (dal. c. z r. 1876). Zaś kopie wszystkich tych dokumentów dołączają się do właściwych akt komory.

§ 11. Naczynia blaszane z naftą mogą być wywożone, ze zwrotem ceł za blachę, nie tylko przez tę komorę, w której blacha zagraniczna na to naczynie została oclona, ale i przez wszelką inną komorę. W takich wypadkach komora, przez którą były wypuszczone naczynia blaszane, przed zwrotem ceł za nie, jest obowiązana znaść się z komorą, na której blacha została oclona i która wydała na to kwit, w celu poświadczania, że dany kwit na daną sumę cel został wydany rzeczywiście z té saméj komory, jak to oznaczono w kwicie.

дана дѣйствительно изъ той самой таможни, какъ обозначено въ квитанціи. Таможня, возвращающая пошлину за жестяную посуду, съ своей стороны, обязана увѣдомлять таможню, очищавшую жесть пошлиной, о количествѣ вывезенной по ея квитанціямъ жестяной посуды и возвращенной за нее пошлины.

§ 12. Настоящія правила вводятся въ дѣйствіе съ 1 Февраля 1885 г., а потому примѣняются лишь къ той вывозимою съ нефтью жестяной посудѣ, которая будетъ изготовлена изъ жести, очищенной пошлиною послѣ 1 Февраля сего года.

(С. У. и Р. П. 1885 г. 19 Июля, №. 79 стр. 1621).

15.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕДЪНИЕ, ОВЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ФИНАНСОВЪ.

О принятіи капитала, пожертвованаго чинами таможеннаго вѣдомства и пограничной стражи.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Финансовъ, въ 24 день Мая 1885 г., Высочайше соизволилъ на принятіе въ вѣдѣніе Министерства Финансовъ капитала до шести тысячъ руб., собраннаго по добровольной подпискѣ офицерами Калишской и Александровской бригадъ пограничной стражи, чиновниками таможенныхъ учрежденій Калишского таможенного округа, а также некоторыми кузнецами и фабрикантами, пахотящими въ постоянныхъ спошенихъ съ таможнями этого округа, ко дню двадцатипятилѣтія службы въ должностіи Начальника таможенного округа, Дѣйствительного Статского Совѣтника Курлова, и на представление Министру Финансовъ права утвержденія подобныхъ правилъ о семъ капиталѣ.

Komora, która zwraca cło za naczynia blaszane, ze swojej strony jest obowiązana zawiadamiać komorę, która pobierała cło od blachy, o ilości wywiezionych za jej kwitami naczyń blaszanych i zwróconych za nie cel.

§ 12. Przepisy niniejsze wprowadzają się w wykonanie od 1 Lutego 1885 roku i dla tego stosują się tylko do tych wywożonych z naftą naczyń, które będą wyrobione z blachy, ochronę po 1 Lutego roku bieżącego.

15.

**NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
FINANSÓW.**

O przyjęciu kapitału, ofiarowanego przez urzędników
wydziału celnego i straży granicznej.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, naskutek najpoddańsze raportu Ministra Finansów, w dniu 24 Maja 1885 r. Najwyższej zezwolił na przyjęcie pod zawiadywanie Ministerium Finansów kapitału *do sześciu tysięcy rubli*, zebranego z dobrowolnych podpisów przez oficerów brygady Kaliskiej i Aleksandrowskiej straży granicznej, urzędników instytucji celnych okręgu celnego Kaliskiego, tudzież przez niektórych kupców i fabrykantów, znajdujących się w stałych stosunkach z komorami tego okręgu, w dniu dwudziestopięciolecia służby na posadzie Naczelnika okręgu celnego, Rzeczywistego Radcy Stanu Kurłowa, i na nadanie Ministrowi Finansów prawa zatwierdzenia szczegółowych przepisów o tym kapitale.

На подлинномъ Министромъ Финансовъ написано: „Утвѣрждаю.“
13-го Июня 1885 г.

ПОЛОЖЕНИЕ

о неприкосновенномъ капиталѣ имени Начальника Калишскаго таможеннаго округа, Дѣйствительного Статского Совѣтника Александра Никаноровича Курлова.

- 1) Изъ денегъ, собранныхъ офицерами Калишской и Александровской бригадъ пограничной стражи, чиновниками таможенныхъ учрежденій Калишскаго таможеннаго округа, а также пѣкоторыми купцами и фабрикантами, находящимися въ постоянныхъ сношеніяхъ съ таможнями этого округа, къ 11 Марта 1885 г., т. е. дню годовщины двадцатипятилѣтія службы въ должности Начальника таможеннаго округа, Дѣйствительного Статского Совѣтника Курлова, на сумму по номинальной стоимости процентныхъ бумагъ шесть тысячъ руб., учреждается „неприкосновенный капиталъ имени Начальника Калишскаго таможеннаго округа, Дѣйствительного Статского Совѣтника Александра Никаноровича Курлова“
- 2) Ежегодные проценты съ этого капитала назначаются на выдачу въ ИМПЕРАТОРСКОМЪ Московскомъ Университетѣ одной стипендії, по правиламъ Университетскаго Устава.
- 3) Выборъ лица, для получения стипендії, при соблюденіи нижеизложеннаго, принадлежитъ Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Курлову, а послѣ его смерти—Университету.
- 4) Стипендія выдается несостоятельному лицу, родитель которого служилъ или служилъ въ одномъ изъ учрежденій, входившихъ въ 1885 г. въ составъ Калишскаго таможеннаго округа; если же такового лица не окажется, то стипендія можетъ быть выдана, по соглашенію Университета съ Департаментомъ таможенныхъ сборовъ, другому лицу, родитель коего состоялъ или состоялъ на службѣ вообще по таможенному вѣдомству.
- 5) Въ случаѣ непмѣнія кандидатовъ, удовлетворяющихъ условіямъ, изложеннымъ въ предыдущемъ пункте, получаемые съ капитала проценты причисляются къ капиталу, и если такимъ обра-

Na oryginale Minister Finansów napisał: „*Zatwierdzam*“.
d. 13-go Czerwca 1885 r.

POSTANOWIENIE

o kapitale nienaruszalnym imienia Naczelnika okręgu celnego Kaliskiego, Rzeczywistego Radcy Stanu Aleksandra syna Nikanora Kurłowa.

1) Z pieniędzy, zebranych przez oficerów brygad straży granicznej Kaliskiej i Aleksandrowskiej, przez urzędników instytucyj celnych okręgu celnego Kaliskiego, oraz niektórych kupców i fabrykantów, znajdujących się w stałych stosunkach z komorami tego okręgu, w dniu 11 Marca 1885 r., t. j. w dniu rocznicy dwudziestopięcioletniej służby na posadzie Naczelnika okręgu celnego, Rzeczywistego Radcy Stanu Kurłowa, na sumę w nominalnej wartości papierów procentowych sześć tysięcy rubli, tworzy się, kapitał nienaruszalny imienia Naczelnika okręgu celnego Kaliskiego, Rzeczywistego Radcy Stanu Aleksandra syna Nikanora Kurłowa.“

2) Procenty roczne od tego kapitału przeznaczają się na wydawanie w CESARSKIM Uniwersytecie Moskiewskim jednego stypendium, podług przepisów Ustawy Uniwersyteckiej.

3) Wybór osoby, mającej otrzymywać stypendium, przy zachowaniu niżej wyłuszczonej przepisów, należy do Rzeczywistego Radcy Stanu Kurłowa, a po jego śmierci—do Uniwersytetu.

4) Stypendium wydaje się osobie niezamożnej, której rodzic służy albo służył w jednej z instytucji, które w roku 1885 wchodziły w skład okręgu celnego Kaliskiego; jeżeli zaś takié osoby nie będzie, to stypendium może być wydane, po porozumieniu się Uniwersytetu z Departamentem przychodów celnych, innéj osobie, której rodzic był lub pozostaje w służbie w ogóle w wydziale celnym.

5) W braku kandydatów, czyniących zadość warunkom, wyłuszczonem w poprzedzającym ustępie, otrzymywane od kapitału procenty doliczają się do kapitału, a jeżeli w taki sposób kapitał po-

Зомъ капиталъ увеличится на столько, что процентови будетъ достаточно для двухъ стипендій, то Университету предоставляется выдавать таковыя, вмѣсто одного двумъ лицамъ и т. д.

б) Срокъ полученія стипендій для одного лица, во всякомъ случаѣ, не можетъ превышать опредѣленное Университетскимъ Уставомъ число лѣтъ, назначенныхъ для окончанія полнаго курса наукъ.

7) Прошенія о выдачѣ стипендій, съ представленіемъ падлежащихъ доказательствъ, что лица, желающія воспользоваться оною, имѣютъ на сіе право по правиламъ настоящаго положенія, представляются въ Правлѣніе Университета, которымъ таковыя пересылаются на усмотрѣніе и окончательное рѣшеніе Дѣйствительного Статскаго Совѣтника Курлова; объ избралиномъ лицѣ Правлѣніе Университета сообщаетъ, для свѣдѣнія, Департаменту таможенныхъ сборовъ; послѣ же смерти Дѣйствительного Статскаго Совѣтника Курлова выборъ кандидатовъ на полученіе стипендій, на основаніи §§ 3 и 4 сего положенія, принадлежитъ Университету, по соглашенію съ Департаментомъ таможенныхъ сборовъ.

8) Лица, воспользовавшіяся настоящей стипендіей, не связываются никакими обязательными условіями по окончаніи курса.

9) Собранный капиталъ обращается въ государственные процентные бумаги и состоитъ въ вѣдѣніи Департамента таможенныхъ сборовъ; храненіе сего капитала и расходованіе процентовъ производится порядкомъ, установленнымъ кассовыми правилами.

10) Процентныя бумаги, составляющія сей капиталъ, по истеченіи срока оныхъ, или по выходѣ въ тиражъ, замѣняются новыми процентными бумагами, какія въ то время будутъ признаны Департаментомъ таможенныхъ сборовъ наиболѣе выгодными.

11) Могущія остаться неизрасходованными процентныя деньги, а равно вся прибыль отъ перемѣны процентныхъ бумагъ и выигрыши, которые могутъ пасть, въ случаѣ обращенія капитала въ процентные билеты съ выигрышами, пріобщаются къ основному капиталу, не измѣняя тѣмъ его назначенія, указанного въ §§ 2 и 5 положенія.

(С. У. и Р. П., 1885 г. 23 Іюля, N. 80 стр. 1649).

większy się o tyle, że procentów wystarczy na dwa stypendya, to Uniwersytet ma prawo wydawać je zamiast jednej dwóm osobom i t. d.

6) Termin otrzymywania stypendyum dla jednej osoby nie może w każdym razie przenosić określonej przez Uniwersytecką Ustawę liczby lat, przeznaczonych na ukończenie całkowitego kursu nauk.

7) Prozby o wydanie stypendyów, z dołączeniem należytych dowodów, że osoby pragnące skorzystać z nich mają do tego prawo podług przepisów niniejszego postanowienia, podają się do Zarządu Uniwersytetu, który przesyła je do uznania i ostatecznej decyzji Rzeczywistego Radcy Stanu Kurłowa; o wybranej osobie Zarząd Uniwersytetu komunikuje, do wiadomości, Departamentowi przychodów celnych; zaś po śmierci Rzeczywistego Radcy Stanu Kurłowa, wybór kandydatów, mających otrzymać stypendya na zasadzie §§ 3 i 4 niniejszego postanowienia, należy do Uniwersytetu, po porozumieniu się z Departamentem przychodów celnych.

8) Osoby, korzystające z niniejszego stypendyum, nie krępują się żadnymi obowiązkowymi warunkami po ukończeniu kursu.

9) Zebrany kapitał zamienia się na papiery procentowe państwe i pozostaje pod zawiadywaniem Departamentu przychodów celnych; zachowanie tego kapitału i wydatkowanie procentów odbywa się w sposób, ustanowiony w przepisach kasowych.

10) Papiery procentowe, stanowiące ten kapitał, po upływie ich terminu albo po wylosowaniu, zamieniają się na nowe papiery procentowe, jakie w tym czasie Departament przychodów celnych uzna za najdogodniejsze.

11) Pieniądze procentowe, jakie mogą pozostać niewydatkowane, jak również cały dochód ze zmiany papierów procentowych i wygrane, które paść mogą, wrazie zmiany kapitału na papiery procentowe premiowe, dołączając się do kapitału zakładowego, nie zmieniając przez to jego przeznaczenia, wskazanego w §§ 2 i 5 postanowienia.

16.

**Высочайше утвержденное положение Комитета
Министровъ.**

**О содѣйствіи вывозу русскаго сахара за границу и о
выдачѣ съ этою цѣлью запрообразно преміи за выве-
зенный сахаръ.**

Вслѣдствіе представленія Министра Финансовъ въ Комитетъ Министровъ о содѣйствіи вывозу русскаго сахара за границу и о выдачѣ съ этою цѣлью запрообразно преміи за вывезенный сахаръ, Высочайше утвержденнымъ 12 Июля 1885 г. положеніемъ сего Комитета, постановлено:

I. Для содѣйствія вывозу туземнаго сахара за границу, за каждый пудъ вывезеннаго сахарнаго песка или рафинада, сверхъ возврата акциза, выдается вывозителю еще особая премія въ размѣрѣ **одного рубля**, на слѣдующихъ основаніяхъ:

1) Означенная премія выдается лишь за сахаръ, который будетъ вывезенъ до 1-го Января 1886 года; вывозимый же въ Шерсю и вообще на азиатскіе рынки рафинадъ пользуется преміею по 1 Юля 1886 года;

2) сумма выданной преміи должна быть возвращена сахаро- заводчиками при уплатѣ ими акциза за сахаръ производства 1885/6 и 1886/7 г.г. посредствомъ разверстки на каждый пудъ сахара, вы- дѣланныаго въ эти периоды на всѣхъ вообще заводахъ Имперіи и Царства Польскаго;

3) къ вывозу съ преміею допускается рафинадъ и сахарный песокъ высшаго качества, съ содержаніемъ сахара не менѣе 99,5%, и

4) выдача преміи за вывезенный сахарный песокъ и рафинадъ прекращается когда вывозъ достигнетъ цифры 2 мил. пудовъ.

16.

N A J W Y Ź E J Z ATWIERDZONE P O S T A N O W I E N I E K O M I T E T U
M I N I S T R O W .

O dopomaganiu do wywozu cukru rosyjskiego za granicę i o wydaniu w tym celu premium w formie pożyczki za wywieziony cukier.

Wskutek przedstawienia Ministra Finansów do Komitetu Ministrów, o dopomaganiu do wywozu cukru rosyjskiego za granicę i wydawaniu w tym celu premium w formie pożyczki za wywieziony cukier, Najwyższej zatwierdzoném d. 12 Czerwca 1885 r. postanowiem tego Komitetu, uchwalono:

I. W celu dopomagania do wywozu cukru krajowego za granicę, za każdy pud wywiezionej mączki albo cukru rafinowanego, oprócz zwrotu akeyzy, wydaje się wywożącemu jeszcze specjalne premium w wysokości *jednego rubla*, na następujących zasadach:

1) Wzmiankowane premium wydaje się tylko za cukier, który będzie wywieziony do 1 Stycznia 1886 r.; zaś wywożony do Persji i wogóle na rynki azjatyckie cukier rafinowany korzysta z premium do 1 Lipca 1886 r.;

2) suma wydanego premium powinna być zwrócona przez właścicieli cukrowni przy opłacaniu przez nich akeyzy za cukier kampanii z r. 1885/6 i 1886/7, zapomocą rozdziału na każdy pud cukru, wyrobionego w tych peryodach we wszystkich wogóle cukrowniach Cesarstwa i Królestwa Polskiego;

3) do wywozu z premium dopuszcza się cukier rafinowany i mączka cukrowa wyższego gatunku z zawartością cukru najmniej 99,5%, i

4) wydawanie premium za wywiezioną mączkę cukrową i cukier rafinowany wstrzymuje się, gdy wywóz dosięgnie cyfry 2 milionów pudów.

и II. Предоставить Министру Финансовъ: а) издать подробные правила о порядке выдачи указанной выше премии и возврата ей казну, и б) внести въ соображение о попыжении ввозной пошлины на сахаръ и предположенія по сему предмету внести на рассмотрѣніе Государственного Совѣта.

(С. У. и Р. П. 1885 г. 26 Іюля N. 81 стр. 1653).

17.

Распоряженіе объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

Объ утвержденіи устава Люблинскаго городскаго кредитнаго общества.

Министръ Финансовъ представилъ Правительствующему Сенату уставъ Люблинскаго городскаго кредитнаго общества, утвержденный имъ, Министромъ Финансовъ, 25 Іюля 1885 г., по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ и Варшавскимъ Генералъ-Губернаторомъ, па основаніи п. 3 ст. I Высочайше утвержденаго 31 Мая 1872 г. мѣни Государственнаго Совѣта.

i II. Poruczyć Ministrowi Finansów: a) wydać szczegółowe przepisy o sposobie wydawania wyżej wskazanego premium i zwrotu tego premium do skarbu, i b) rozpoznać kwestię obniżenia cła na cukier i projekty w tym przedmiocie wnieść pod rozpoznanie Rady Państwa.

17.

**ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI
PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.**

**O zatwierdzeniu Ustawy Towarzystwa Kredytowego
miasta Lublina.**

Minister Finansów przedstawił Rządzącemu Senatowi Ustawę towarzystwa kredytowego miasta Lublina, zatwierdzoną przez niego, w dniu 25 Czerwca 1885 r., po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych i General-Gubernatorem Warszawskim, na zasadzie ust. 3 art. I Najwyższej zatwierzonego d. 31 Maja 1872 r. Zdania Rady Państwa.

На подлинной написано: „Утверждено“.
25-го Июня 1885 г.

Подпись: Министр Финансовъ Н. Бунге.

У С Т А ВЪ

Люблинского Городского Кредитного Общества.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

Общія основанія.

§ 1. Люблинское городское кредитное общество учреждается владѣльцами записанныхъ въ Люблинской городской ипотекѣ недвижимыхъ имуществъ, для производства ссудъ подъ залогъ сплошныхъ имуществъ, закладными листами.

Примѣчаніе. Учредители общества суть домовладѣльцы города Люблина: Феликсъ Дуткевичъ, Юлій Квасневскій, Йосифъ Галецкій, Александръ Доманскій, Адольфъ Фрикъ, Геліодоръ Варенскій, Романъ Блащиковичъ, Эмильянъ Бобръ, Владиславъ Витковскій, Анастазій-Любомиръ Сулиговскій, Мечиславъ Вольскій, Владиславъ Михелись, Бернардъ Мейерсонъ, Генрихъ Волянскій, Осипъ Воловскій, Феліціанъ Янишевскій.

§ 2. Получившій ссуду отъ общества становится его членомъ и отвѣтствуетъ имуществомъ, подъ залогъ коего выдана ссуда:

во 1-хъ, за исправность срочныхъ по оной платежей,

и во 2 хъ, за точное исполненіе всѣхъ принятыхъ обществомъ на себя обязательствъ, подъ круговымъ ручательствомъ его членовъ (§§ 3 и 33).

Въ обоихъ случаяхъ отвѣтственность каждого члена ограничивается лишь заложеннымъ въ обществѣ имуществомъ.

Na oryginale napisano: „Zatwierdzam“.
25-go Czerwca 1885 r.

Podpisał: Minister Finansów N. Bunge.

U S T A W A

Towarzystwa Kredytowego miasta Lublina.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

O g ó l n e z a s a d y.

§ 1. Towarzystwo kredytowe miasta Lublina zakładają właściciele zapisanych w hypotece miejskiej Lubelskiej nieruchomości, w celu wydawania pożyczek na te nieruchomości w liistach zastawnych.

Uwaga. Założycielami towarzystwa są właściciele miasta Lublina: Feliks Dutkiewicz, Juliusz Kwaśniewski, Józef Gałecki, Aleksander Domański, Adolf Fryk, Heliodor Wareński, Roman Błaszczykiewicz, Emilian Bobr, Władysław Witkowski, Anastazy-Lubomił Suligowski, Mieczysław Wolski, Władysław Michelis, Bernard Mejerson, Henryk Woliński, Józef Wołowski, Felicjan Janiszewski.

§ 2. Ten, kto otrzymał pożyczkę od towarzystwa, staje się jego członkiem i odpowiada majątkiem, na który wydaną mu została pożyczka:

po 1-e, za akuratność terminowych wypłat téj pożyczki;

po 2-e, za dokładne wykonanie wszystkich, przyjętych przez towarzystwo na siebie, zobowiązań, pod wzajemną odpowiedzialnością jego członków (§§ 3 i 33).

W obudwu wypadkach odpowiedzialność każdego członka ogranicza się tylko obciążonym pożyczką towarzystwa majątkiem.

§ 3. Для первоначального обзаведенія и покрытия расходовъ по управлению обществомъ, въ первое время, а равно для обеспечения своевременного погашенія закладныхъ листовъ и платежа по симъ процентовъ, при случайному со стороны заемщиковъ замедлении слѣдующихъ съ ихъ срочныхъ платежей, дозволяется обществу заключать займы, съ тѣмъ, чтобы общая ихъ сумма не превышала двадцати тысячъ рублей, и чтобы исправность уплаты долга по симъ займамъ обеспечивалась круговою отвѣтственностью всѣхъ членовъ общества.

§ 4. Общество считается состоявшимся, когда не менѣе двадцати владѣльцевъ означенныхъ въ § 1 недвижимыхъ имуществъ, застрахованныхъ отъ огня на сумму не менѣе ста двадцати тысячъ рублей, предъявлять, согласно §§ 19 и 20 настоящаго устава, прошенія о принятіи ихъ въ общество.

За симъ вступать въ общество дозволяется во всякое время.

§ 5. По вступленіи въ общество указанного въ § 4 сего устава числа владѣльцевъ недвижимыхъ имуществъ, застрахованныхъ отъ огня на означенную въ той же статьѣ сумму, учредители общества созываютъ общее собраніе, которое избираетъ членовъ правленія и наблюдательного комитета общества.

§ 6. Сему общему собранію учредители представляютъ отчетъ въ расходахъ по первоначальному устройству общества.

§ 7. Существованіе общества не ограничивается никакимъ срокомъ.

Общество можетъ быть закрыто по определенію общаго собранія. Въ такомъ случаѣ общее собраніе публикуетъ:

- 1) о срокѣ прекращенія своихъ дѣйствій, который долженъ соответствовать сроку погашенія послѣдней серии ссудъ, и
- 2) о томъ, что выдача новыхъ ссудъ со дня постановленія общаго собранія о закрытии общества прекращается.

Примѣчаніе 1-е. Могущій оказаться послѣ ликвидациіи дѣлъ общества и совершенного затѣмъ удовлетворенія всѣхъ лежавшихъ на немъ обязательствъ остатокъ принадлежащаго ему имущества поступаетъ въ собственность города Люблина,

§ 3. Na pierwiastkowe zagospodarowanie i pokrycie rozchodów na administrację towarzystwa, w początkach, tudzież w celu zabezpieczenia amortyzacji we właściwym czasie listów załatwnych i wypłat procentów od nich przy wypadkowej ze strony biorących pożyczkę zwłoce w wypłacie przypadających od nich rat, dozwala się towarzystwu zaciągać pożyczki; z tém jednakże zastrzeżeniem, ażeby ogólna ich suma nie przenosiła dwudziestu tysięcy rubli i aby akuratność w wypłacie dłużu z tych pożyczek była zabezpieczona wzajemną odpowiedzialnością wszystkich członków towarzystwa.

§ 4. Towarzystwo uważa się za utworzone, gdy przynajmniej dwudziestu właścicieli wzmiakowanych w § 1 nieruchomości, zabezpieczonych od ognia na sumę najmniej stu dwudziestu tysięcy rubli podadzą, zgodnie z §§ 19 i 20 niniejszej Ustawy, prośby o przyjęcie ich do towarzystwa.

Następnie przystępować do towarzystwa dozwala się w każdym czasie.

§ 5. Po wstąpieniu do towarzystwa wskazanej w § 4 niniejszej Ustawy liczby właścicieli nieruchomości, ubezpieczonych od ognia na oznaczoną w tym artykule sumę, założyciele towarzystwa zwołują ogólne zebranie, które wybiera członków zarządu i komitetu nadzorczego towarzystwa.

§ 6. Temu ogólnemu zebraniu założyciele przedstawiają sprawozdanie o rozchodach na pierwiastkowe urządzenie towarzystwa.

§ 7. Istnienie towarzystwa nie ogranicza się żadnym terminem.

Towarzystwo może być zamknięte na mocy decyzji ogólnego zebrania. W takim razie ogólne zebranie ogłasza:

1) o terminie zaprzestania swoich czynności, który powinien odpowiadać terminowi amortyzacji ostatniej seryi pożyczek; i

2) o tém, że wydanie nowych pożyczek od dnia postanowienia ogólnego zebrania o zamknięciu towarzystwa wstrzymuje się.

Uwaga 1-a. Reszta należącego do towarzystwa majątku, jaka może się okazać po zlikwidowaniu interesów towarzystwa i zupełnym następnie zaspokojeniu wszystkich ciążących na nim zobowiązań, przechodzi na własność miasta Lublina,

за исключениемъ запаснаго капитала, назначение коего определено въ §§ 50 и 52 настоящаго устава.

Примѣчаніе 2-е. Общество обязано подчиниться тѣмъ общимъ правиламъ о городскихъ кредитныхъ обществахъ, кои впослѣдствіи могли бы быть изданы Правительствомъ.

ГЛАВА ВТОРАЯ.

О ССУДАХЪ.

§ 8. Общество выдаетъ ссуды лишь подъ залогъ недвижимыхъ имуществъ, записанныхъ въ ипотечную книгу города Люблина и приносящихъ постоянный доходъ.

Примѣчаніе 1-е. На первое время обществомъ выдаются ссуды только подъ залогъ каменныхъ зданій, но общему собранию предоставляется, когда оно признаетъ сіе полезнымъ, ходатайствовать у Правительства о распространеніи выдачи ссудъ подъ залогъ и деревянныхъ строеній, а также пустопорожнихъ земель, огородовъ и садовъ.

Примѣчаніе 2-е. Принимаемыя въ залогъ строенія должны быть застрахованы отъ огня, на основаніи дѣйствующихъ въ Царствѣ постановленій о страхованиіи на условіяхъ, въ главѣ VII опредѣленныхъ.

§ 9. Ссуды общества должны быть обезпечены ипотечнымъ порядкомъ на всѣмъ имуществѣ, записанномъ въ ипотечной книгѣ на первомъ мѣстѣ IV раздѣла ипотечнаго указателя и предъ записями, значащимися въ III раздѣлѣ того же указателя, буде такое условіе поставлено въ опредѣлѣніи о выдачѣ ссудѣ. Въ этомъ послѣднемъ случаѣ должно быть представлено заемщикомъ удостовѣреніе тѣхъ третьихъ лицъ, коихъ права обезпечены въ III раздѣлѣ ипотечнаго указателя, что они на уступку ипотечнаго первенства въ пользу общества согласны.

Принаследжащіе къ заложенной въ обществѣ недвижимости пустопорожнія мѣста, сады и огороды, а также деревянные строенія, хотя доходъ съ нихъ не принимается въ расчетъ для опредѣленія размѣра выдаваемой ссуды, не изъемлются однако отъ при-

z wyjątkiem kapitału zapasowego, którego cel określają §§ 50 i 52 niniejszej Ustawy.

Uwaga 2-a. Towarzystwo jest obowiązane poddać się tym ogólnym przepisom o towarzystwach kredytowych miejskich, jakie w następstwie Rząd wydać może.

ROZDZIAŁ DRUGI.

O pożyczkach.

§ 8. Towarzystwo wydaje pożyczki tylko na nieruchomości, zapisane do ksiąg hypotecznych miasta Lublina i przynoszące dochód stały.

Uwaga 1-a. Na początek towarzystwo wydaje pożyczki tylko na budowle murowane; ale ogólnemu zebraniu służy prawo, gdy to uzna za pożyteczne, starać się u Rządu o rozszerzenie wydawania pożyczek i na budowle drewniane, oraz na grunta puste, ogrody i sady.

Uwaga 2-a. Obciążane pożyczką towarzystwa budowle powinny być ubezpieczone od ognia na zasadzie obowiązujących w Królestwie postanowień o ubezpieczeniu i na warunkach, w rozdziale VII określonych.

§ 9. Pożyczki towarzystwa powinny być zabezpieczone hypotecznie na całym majątku, zapisanym w księdze hypotecznej na pierwszym miejscu Działu IV wykazu hypotecznego i przed wpisami, wniesionymi do Działu III tegoż wykazu, jeżeli taki warunek jest postawiony w decyzji, stanowiącej wydanie pożyczki. W tym ostatnim razie pożyczający powinien złożyć świadectwo tych osób trzecich, których prawa są zabezpieczone w Dziale III wykazu hypotecznego, że na ustąpienie pierwszeństwa hypotecznego na rzecz towarzystwa się zgadzają.

Należące do obciążonej pożyczką towarzystwa nieruchomości, puste place, ogrody i sady oraz budowle drewniane, chociaż dochód z nich nie uwzględnia się przy określeniu wysokości wydawanej pożyczki, nie wyjmują się jednakże z pod należącego do towarzystwa

надлежащаго обществу обезпечепія на всемъ недвижимомъ имуществѣ, записанномъ въ одной ипотечной книгѣ.

§ 10. Ссуды выдаются только закладными листами общества, круглыми сотнями, въ размѣрѣ не менѣе 500 руб.

Основаниемъ къ опредѣленію количества ссуды служить оцѣнка закладываемаго имущества, произведенная по правиламъ, изложеннымъ въ VII главѣ настоящаго устава.

Самый высший размѣръ ссуды можетъ простираться до суммы, образуемой отъ умощенія на 5 валового дохода, опредѣляемаго на основаніи § 107 сего устава, но ни въ какомъ случаѣ не долженъ превышать той суммы, въ какую застрахованы отъ огня закладываемыя строенія.

Общество можетъ назначить ссуду въ меньшемъ противъ означеннаго въ семь § размѣрѣ, а въ случаѣ признанія имущества недостаточнымъ для прочаго обезпечепія ссуды — и совершенно отказать въ ней.

Если бы оказалось, что записанные въ III раздѣлѣ ипотечнаго указателя срочные или безсрочные платежи могутъ имѣть влияніе на уменьшеніе представляемаго обществу обезпечепія, въ такомъ случаѣ сумма всѣхъ этихъ платежей, капитализированныхъ изъ 5%, вычитается изъ суммы, пытющей быть выданною въ ссуду.

§ 11. Общество взимаетъ съ заемщиковъ и само уплачиваетъ съ выпускаемыхъ имъ закладныхъ листовъ по шести процентовъ въ годъ.

§ 12. Опредѣленный предыдущимъ § размѣръ процентовъ можетъ быть измѣненъ, сообразно съ обстоятельствами времени.

Увеличеніе или уменьшеніе процентовъ не можетъ, впрочемъ, относиться къ ссудамъ и закладнымъ листамъ, выданнымъ до измѣненія размѣра процентовъ.

Примѣчаніе. О всякомъ новышеніи или пониженіи процентовъ, какъ и вообще о всѣхъ условіяхъ, на которыхъ производятся ссуды, общество публикуетъ ко всеобщему свѣдѣнію въ Люблинскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ.

§ 13. Ссуды выдаются обществомъ на срокъ 35 лѣтъ. Срокъ сей не можетъ быть увеличиваемъ и въ случаѣ измѣненія размѣра процентовъ по силѣ § 12.

stwa zabezpieczenia na całym majątku nieruchomości, zapisanym w jednej księdze hypotecznej.

§ 10. Pożyczki wydają się tylko listami zastawnemi towarzystwa, okrągłemi setkami, w ilości najmniej 500 rubli.

Za podstawę przy określeniu ilości pożyczki służy szacunek obciążonej pożyczką nieruchomości, dokonany podług przepisów, zawartych w rozdziale VII niniejszej Ustawy.

Największa pożyczka może dochodzić do sumy, otrzymanej z pomnożenia przez 5 dochodu rycztowego, określonego na zasadzie § 107 niniejszej ustawy, lecz w żadnym razie nie powinna przenosić téj sumy, na jaką są ubezpieczone od ognia obciążane pożyczką budowle.

Towarzystwo może przyznać pożyczkę mniejszą od oznaczonej w niniejszym §, a wrazie uznania majątku za niedostateczny do dobrego zabezpieczenia pożyczki — i zupełnie ją odmówić.

Jeżeliby się okazało, że zapisane w Dziale III wykazu hypotecnego terminowe albo bezterminowe wypłaty mogą mieć wpływ na zmniejszenie przedstawianego towarzystwu zabezpieczenia, w takim razie suma wszystkich tych wypłat, kapitalizowanych z 5%, potrąca się z sumy, która ma być wydana jako pożyczka.

§ 11. Towarzystwo pobiera od biorących pożyczkę i samo płaci od wypuszczanych przez nie listów zastawnych po sześć procent rocznie.

§ 12. Określona w poprzedzającym § wysokość procentów może być zmieniana, odpowiednio do okoliczności czasu.

Powiększenie lub zmniejszenie procentów nie może, zresztą, odnosić się do pożyczek i listów zastawnych, wydanych przed zmianą wysokości procentów.

Uwaga. O każdym podwyższeniu lub obniżeniu procentów jak wogół o wszelkich warunkach, pod którymi wydają się pożyczki, towarzystwo podaje do wiadomości publicznej przez ogłoszenia w „Wiedomostach” gubernialnych Lubelskich.

§ 13. Pożyczki wydaje towarzystwo na lat 35. Termin ten nie może być powiększany i wrazie zmiany wysokości procentów na mocy § 12.

§ 14. Сверхъ шести процентовъ на занятую сумму заемщики вносятъ ежегодно, въ течениі 35 лѣтъ, по 1%, который идетъ въ первые два года на образованіе запаснаго капитала, а въ 3 и послѣдующіе годы—на погашеніе ссуды, которое производится въ теченіи 33 лѣтъ.

При переводе оставшейся непогашенною части ссуды на новый срокъ, не производится взноса процентовъ для составленія запаснаго капитала; таковыя ссуды погашаются, начиная съ первого полугодія послѣ перевода ссуды. Съ выданыхъ же при перезалогѣ дополнительныхъ ссудъ (§ 108) проценты на составленіе запаснаго капитала взимаются, какъ указано выше, въ течениі первыхъ двухъ лѣтъ, начиная со времени перезалога.

Примѣчаніе. Въ случаѣ уменьшенія или увеличенія процентовъ по займамъ (§ 12), установленный § 14 размѣръ ежегоднаго погашенія долженъ быть измѣненъ, дабы продолжительность ссудъ не превышала назначеннаго въ § 13 срока.

§ 15. Независимо отъ назначенныхъ въ §§ 11 и 14 платежей, заемщики вносятъ ежегодно съ получаемой ссуды по полу проценту на расходы по управлению. Взносъ сей можетъ быть увеличенъ или уменьшенъ по опредѣленію общаго собрания.

§ 16. Слѣдующіе обществу въ каждомъ году платежи вносятся въ два полугодовые срока, по равнымъ частямъ впередъ наличными деньгами или купонами за истекшіе сроки, а также за заладными листами, вышедшиими въ тиражъ.

§ 17. Заемщики могутъ во всякое время возвратить остающійся на нихъ капитальный долгъ до срока по частямъ, въ суммахъ не менѣе ста рублей и въ круглыхъ сотняхъ или сполна, посредствомъ взноса заладныхъ листовъ съ текущими купонами, или наличныхъ денегъ.

Уплаченный такимъ образомъ долгъ исключается изъ ипотеки и должникъ освобождается отъ взноса дальнѣйшихъ платежей, соразмѣрно уплаченнай имъ суммѣ, а также отъ участія, въ такой же соразмѣрности, въ общей круговой отвѣтственности за всѣ обязательства общества (§§ 2 и 34).

Примѣчаніе. Если на основаніи сего § заемщикъ внесетъ заладные листы общества съ текущими купонами къ уплату

§ 14. Oprócz sześciu procentów od sumy zapożyczonej, dłużnicy wnoszą co rok, w ciągu lat 35, po 1%, który idzie przez pierwsze dwa lata na utworzenie kapitału zapasowego, a przez trzeci rok i następne lata — na amortyzację pożyczki, która odbywa się w ciągu lat 33.

Przy przeniesieniu niezamortyzowanej części pożyczki na nowy termin, procentów na utworzenie kapitału zapasowego się nie wnositi; pożyczki takie amortyzują się, poczynając od pierwszego półrocza po przeniesieniu pożyczki. Zaś od wydanych przy odnowieniu pożyczki (§ 108) pożyczek dodatkowych procenty na utworzenie kapitału zapasowego pobierają się, jak to wskazano wyżej, w ciągu pierwszych dwóch lat, poczynając od daty odnowienia.

Uwaga. Wrazie zmniejszenia albo powiększenia procentów od pożyczek (§ 12), ustanowiona w § 14 wysokość amortyzacji rocznej powinna być zmieniona, ażeby czas trwania pożyczek nie przekraczał terminu oznaczonego w § 13.

§ 15. Niezależnie od wyznaczonych w § 11 i 14 rat, dłużnicy wnoszą co rok od otrzymywanej pożyczki po pół procent na rozchody na zarząd. Wniosek ten może być powiększony albo zmniejszony na mocy decyzji ogólnego zebrania.

§ 16. Przypadające towarzystwu w każdym roku raty wnoszą się w dwóch terminach półrocznych, w równych częściach z góry, w gotowiźnie albo kuponami za ubiegły termina, tudzież listami zastawnemi wylosowanemi.

§ 17. Dłużnicy mogą w każdym czasie zwrócić ciążący jeszcze na nich dług kapitałny przed terminem częściowo, w sumach nie mniejszych od stu rubli i w okrągłych setkach, albo całkowicie, zapomocą wniesienia listów zastawnych z bieżącymi kuponami albo gotowizny.

Spłacony w taki sposób dług wykreśla się z hypoteki i dłużnik uwalnia się od wnoszenia dalszych rat stosunkowo do zapłaconej sumy, oraz od udziału, w takim samym stosunku, we wspólnej wzajemnej odpowiedzialności za zobowiązania towarzystwa (§§ 2 i 34).

Uwaga. Jeżeli na zasadzie niniejszego § dłużnik wniesie listy zastawne towarzystwa z bieżącymi kuponami na spłatę

капиталъаго своего долга сверхъ опредѣленныхъ уставомъ обязательныхъ срочныхъ илатежей, то листы эти должны подлежать немедленному уничтоженію, независимо отъ общаго срочнаго погашенія по тпражу (§ 41).

§ 18. Общество можетъ требовать возврата части или всей ссуды въ случаѣ такихъ перемѣнъ въ заложенномъ имуществѣ, которые могутъ уменьшить прежде получавшійся съ онаго доходъ и тѣмъ самимъ уменьшить обеспеченіе ссуды.

Общество можетъ требовать уплаты части или всей ссуды въ томъ случаѣ, когда сумма, въ которую при выдачѣ ссуды застрахованы были заложенные въ обществѣ строенія, будетъ впослѣдствіи уменьшена.

Примѣчаніе. Цостановленія праѣлія по предметамъ, указаннымъ въ настоящемъ §, производятся въ исполненіе не иначе, какъ по утвержденіи оныхъ наблюдательнымъ комитетомъ.

§ 19. Желающій получить ссуду изъ общества обязанъ совершить, по установленной формѣ, въ подлежащей ипотечной книжѣ актъ о вступлении своемъ въ общество, который долженъ заключать въ себѣ все обязательства, вытекающія изъ настоящаго устава.

По утвержденіи сего акта ипотечнымъ отдѣленіемъ, дѣлается о вступлении въ общество отмѣтка въ IV раздѣлѣ ипотечнаго указателя, каковая отмѣтка можетъ быть исключена изъ онаго не иначе, какъ съ разрешенія общества.

За симъ, владѣлецъ недвижимаго имущества входитъ въ праѣліе общества съ просыбою о выдать ему, подъ залогъ того имущества ссуды, причемъ обязанъ представить слѣдующіе документы:

- а) выпись изъ ипотечнаго указателя съ отмѣткою въ ономъ о вступлении владѣльца въ общество;
- б) планъ мѣстности и существующихъ на опой строеній, подъ залогъ которыхъ просрашивается ссуда;
- в) вѣдомость о получаемомъ съ имущества доходѣ;
- г) свидѣтельство Люблинскаго городскаго магистрата о количествѣ уплачиваемыхъ съ имущества казенныхъ податей и городскихъ сборовъ;

swojego dłużu w kapitale, oprócz określonych w ustawie obowiązkowych rat rocznych, to listy te powinny być bezzwłocznie zuiszczone, niezależnie od ogólniej terminowej ich amortyzacji przez losowanie (§ 41).

§ 18. Towarzystwo może żądać zwrotu części albo całej pożyczki, wrazie takich zmian w obciążonym pożyczką majątku, które mogą zmniejszyć otrzymywany przedtem z tego majątku dochód i tym samym zmniejszyć bezpieczeństwo pożyczki.

Towarzystwo może żądać spłaty części albo całej pożyczki w tym razie, gdy suma, na jaką przy wydaniu pożyczki były ubezpieczone obciążone pożyczką towarzystwa budowle, będzie w następstwie zmniejszona.

Uwaga. Postanowienia zarządu w przedmiotach, wskazanych w niniejszym §, wprowadzają się w wykonanie nie inaczej, jak po zatwierdzeniu ich przez komitet nadzorczy.

§ 19. Pragnący otrzymać pożyczkę z towarzystwa jest obowiązany sporządzić w ustanowionej formie we właściwej księdze hypoteczną akt przystąpienia do towarzystwa, który powinien zawierać w sobie wszystkie zobowiązania, wypływanające z niniejszej Ustawy.

Po zatwierdzeniu tego aktu przez wydział hypoteczny, zapisuje się o przystąpieniu do towarzystwa ostrzeżenie w Dziale IV wykazu hypotecznego; które to ostrzeżenie nie może być wykreślone z nią inaczej, jak za pozwoleniem towarzystwa.

Następnie właściciel nieruchomości podaje do zarządu towarzystwa prośbę o wydanie mu na tę nieruchomość pożyczki; przytym jest obowiązany przedstawić następujące dokumenty:

- a) wypis wykazu hypotecznego z ostrzeżeniem w nim o przystąpieniu właściciela do towarzystwa;
- b) plan miejscowości i istniejących na nią budowli, na które żąda się pożyczki;
- c) wykaz otrzymywanej z nieruchomości dochodu;
- d) świadectwo magistratu miasta Lublina o ilości opłaconych z nieruchomości podatków skarbowych i opłat miejskich;

д) свидѣтельство страхового учрежденія о томъ, въ какую сумму застрахованы отъ огня закладываемыя строенія;

е) засвидѣтельствованную копію оцѣночной вѣдомости симъ строеніямъ, составленной для ихъ застрахованія.

§ 20. При подачѣ упомянутаго въ предыдущемъ § прошепія, желающій получить ссуду долженъ, сверхъ того, внести въ кассу общества паличными деньгами залогъ, составляющій $\frac{1}{2}\%$ со всей испрашиваемой въ ссуду суммы.

§ 21. Въ случаѣ отказа въ выдачѣ ссуды залогъ сей возвращается просителю. Если же общество нашло возможнымъ выдать только часть ссуды, то изъ залога возвращается часть, пропорціональная уменьшенію ссуды; остальная же часть залога остается въ кассѣ общества на храненіи (§§ 26 и 27).

§ 22. На основаніи поданнаго о выдачѣ ссуды прошепія, общество печатаетъ въ Люблинскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ объявленіе о количествѣ испрашиваемой ссуды, съ описаниемъ представляемаго къ обезпечению недвижимаго имущества.

Всѣ возраженія противъ назначенія испрашиваемой ссуды, которые будутъ доставлены обществу въ теченіи 14 дней со дня напечатанія вышеупомянутаго объявленія, разматриваются правлѣніемъ общества.

§ 23. По разсмотрѣніи представленныхъ при просьбѣ о выдачѣ ссуды свѣдѣній и документовъ, оцѣночная вѣдомость, составленная для застрахованія отъ огня представляемаго къ залогу недвижимаго имущества, а равно вѣдомость о получаемыхъ съ сего имущества доходахъ, повѣряются согласно правиламъ, изложеннымъ въ главѣ VI устава.

§ 24. На основаніи всѣхъ означеянныхъ данныхъ правлѣніе общества опредѣляетъ, въ какомъ количествѣ ссуда можетъ быть выдана, или отказываетъ въ выдачѣ опой.

§ 25. Выдача ссудъ производится въ Ипотечной Канцеляріи, порядкомъ, въ § 27 указанномъ, лицомъ, командируемымъ для сего правлѣніемъ общества, если, согласно ст. 20 Устава объ ипотекахъ 1818 г., Ипотечное Отдѣленіе утвердило составленный по сему предмету актъ.

e) świadectwo instytucji ubezpieczającej o tém, na jaką sumę ubezpieczone zostały od ognia obciążane pożyczką budowle;

f) poświadczoną kopię wykazu szacunkowego tych budowli, sporzązonego w celu ich ubezpieczenia.

§ 20. Przy podawaniu wzmiankowanej za poprzedzającym § prośby, pragnący otrzymać pożyczkę powinien, prócz tego, wnieść do kasy towarzystwa w gotówce kaucję, stanowiącą $\frac{1}{2} \%$ całej żądanej sumy pożyczki.

§ 21. Wrazie odmowy wydania pożyczki kaucja ta zwraca się proszaczemu. Jeżeli zaś towarzystwo uznało za możliwe wydać tylko część pożyczki, to z kaucji zwraca się część, proporcjonalna do zmniejszenia pożyczki; zaś pozostała część kaucji pozostawia się w kasie towarzystwa w zachowaniu (§§ 26 i 27).

§ 22. Na zasadzie podanej o wydanie pożyczki prośby, towarzystwo ogłasza w „Wiedomostach“ gubernialnych Lubelskich o ilość żądanej pożyczki, z opisaniem nieruchomości, na którą pożyczka ta ma być wydana.

Wszystkie zarzuty przeciwko przyznaniu żądanej pożyczki, które będą dostarczone towarzystwu w ciągu 14 dni od dnia wydrukowania wyżej wzmiankowanego ogłoszenia, rozpoznaje zarząd towarzystwa.

§ 23. Po rozpoznaniu przedstawionych przy prośbie o wydanie pożyczki wiadomości i dokumentów, wykaz szacunkowy, sporządzony we celu ubezpieczenia od ognia nieruchomości, na którą ma być wydana pożyczka, jak również wykaz otrzymywanych z tej nieruchomości dochodów sprawdzają się zgodnie z przepisami, zawartymi w rozdziale VI ustawy.

§ 24. Na zasadzie wszystkich wymienionych danych, zarząd towarzystwa określa, w jakiej ilości pożyczka może być wydana, albo odmawia jej wydania.

§ 25. Wypłatę pożyczek uskutecznia w kancelarii hypotecnej, w sposób wskazany w § 27, delegat zarządu towarzystwa, jeżeli zgodnie z art. 20 Ustawy o hypoteckach z r. 1818 Wydział hypotecny zatwierdzi sporządzony w tym przedmiocie akt.

§ 26. Если же Ипотечное Отделение откажет въ утверждении акта о выдачѣ ссуды и засимъ въ теченіи 6 мѣсяцевъ не будетъ совершенъ новый актъ, подлежащий утверждению Ипотечнаго Отделения, то изготонленные для предполагаемой ссуды закладные листы уничтожаются и отмѣтка, внесенная въ ипотечный указатель о вступлениі въ общество, исключается изъ указателя, а упомянутый въ § 20 залогъ вступаетъ въ собственность общества.

§ 27. По утверждениі Ипотечнымъ Отделениемъ акта о выдачѣ ссуды, оная вносится въ подлежащее мѣсто ипотечнаго указателя, послѣ чего командированное со стороны общества лицо представляетъ закладные листы въ Ипотечное Отделение, которое, по записаніи нумеровъ оныхъ въ установленную на сей предметъ книгу, срѣдитъ листы сіи своею подписью и печатью, отмѣчая на каждомъ изъ нихъ нумеръ, по порядку своего контроля, съ означеніемъ года, мѣсяца и числа опредѣленія Ипотечнаго Отделения. За симъ командированное со стороны общества лицо, получивъ съ владѣльца имущества разницу между нарицательною и биржевою цѣнностями закладныхъ листовъ, передаетъ ихъ, согласно § 28, съ составленіемъ о томъ протокола, кредиторамъ (если таковые есть), въ присутствіи секретаря Ипотечнаго Отделения, или же отсылаетъ въ кредитное установление для храненія.

По обезпечениі ипотечнымъ порядкомъ ссуды, представлений для получения оной залогъ возвращается по принадлежности.

§ 28. Ипотечный кредиторъ, кого капиталъ или часть онаго подлежитъ уплатѣ изъ выдаваемой обществомъ ссуды, удовлетворяется или деньгами, или закладными листами, съ доплатою разницы курса между нарицательною и биржевою цѣнностями листовъ, по соглашенію съ обществомъ. Разница сія исчисляется по табели курса на Варшавской биржѣ, съ принятіемъ въ соображеніе курса, существовавшаго въ курсовой день, непосредственно предшествовавшій акту о выдачѣ ссуды.

Если кредиторъ въ назначенный для уплаты срокъ не явится, или не представить оправахъ своихъ достаточныхъ доказательствъ, или же откажется отъ принятія уплаты, то закладные листы, следующіе ему въ выдачѣ съ доплатою разницы курса, отсылаются для храненія въ кредитное установление. Общество же, во всякомъ случаѣ, вступаетъ по ипотекѣ въ права удовлетвореннаго такимъ образомъ кредитора.

§ 26. Jeżeli zaś Wydział Hypoteczny odmówi zatwierdzenia aktu wypłaty pożyczki i następnie w ciągu 6 miesięcy nie będzie sporządzony nowy akt, ulegający zatwierdzeniu Wydziału Hypotecznego, to przygotowane na projektowaną pożyczkę listy zastawne niszczą się, a ostrzeżenie wniesione do wykazu hypotecznego o przystąpieniu do towarzystwa wykreśla się z wykazu; zaś wzniarkowana w § 20 kaucya przechodzi na własność towarzystwa.

§ 27. Po zatwierdzeniu przez Wydział Hypoteczny aktu wypłaty pożyczki, pożyczka ta wpisuje się we właściwym miejscu do wykazu hypotecznego; poczém delegat zarządu towarzystwa składa listy zastawne w Wydziale Hypotecznym, który, po zapisaniu ich numerów do ustanowionej w tym celu księgi, poświadczają te listy swoim podpisem i pieczęcią, zaznaczając na każdym z nich numer podług porządku kontroli, ze wskazaniem roku, miesiąca i daty decyzji Wydziału Hypotecznego. Następnie delegat towarzystwa, otrzymawszy od właściciela majątku różnicę pomiędzy ceną nominalną a giełdową listów zastawnych, oddaje te listy, zgodnie z § 28, ze sporządzeniem o tem protokołu, wierzycielom (jeżeli są wierzyciele), wobecności sekretarza Wydziału Hypotecznego, albo odsyła do instytucji kredytowej do zachowania.

Po zabezpieczeniu hypotecznie pożyczki, złożona w celu jej otrzymania kaucja zwiaca się — komu należy.

§ 28. Wierzyciel hypoteczny, którego kapitał albo część tego kapitału podlega spłacie z wydawanej przez towarzystwo pożyczki, zaspakaja się albo pieniędzmi albo listami zastawnemi, z dopłatą różnicę kursu pomiędzy ceną nominalną a giełdową listów po porozumieniu się z towarzystwem. Różnica ta oblicza się podług tablicy kursu na giełdzie Warszawskiej, z uwzględnieniem tegokursu, który był notowany w dniu notowań, bezpośrednio poprzedzającym akt wypłaty pożyczki.

Jeżeli wierzyciel w oznaczonym na wypłatę terminie nie stawi się albo nie przedstawi co do swoich praw dostatecznych dowodów albo też odmówi przyjęcia splacającej się sumy, to listy zastawne, które miały mu być wydane z doplatą różnicę kursu, odsyłają się do zachowania do instytucji kredytowej. Towarzystwo zaś w każdym razie wstępuje w hypotece w prawa zaspokojonego w taki sposób wierzyciela.

§ 29. Сумми, поступившия на основаниі предъидущаго § для храненія въ кредитное установление, выдаются, по привадлежности, не прежде, какъ по устраниніи препятствій, недопустившихъ выдачи сихъ суммъ во время внесенія ссуды въ ипотеку.

§ 30. Заложенныя въ обществѣ имущества могутъ въ полномъ своемъ составѣ переходить отъ одного владѣльца къ другому, на законномъ основанії: по наследству, продажѣ, дареню и т. д., съ переводомъ, однако, долга обществу на новыхъ владѣльцевъ, которые, вмѣстѣ съ тѣмъ, поступаютъ въ число членовъ общества и подчиняются во всемъ дѣйствію сего устава.

На всѣ такие переходы имущества изъ одиѣхъ рукъ въ другія не требуется предварительного согласія общества.

§ 31. На раздѣлъ заложенного имущества должно быть испрошено разрѣшеніе общества, которое при этомъ наблюдается, чтобы уплаты долга осталась вполнѣ обеспеченою.

ВЛАВА ТРЕТЬЯ.

Закладные листы.

§ 32. Закладные листы суть долговыхъ обязательствъ общества, по которымъ оно должно выплачивать владѣльцамъ листовъ опредѣленные проценты и выкупать листы въ установленные сроки по погашательной цѣнѣ.

Примѣчаніе. Количество процентовъ и сроки уплаты капитала по закладнымъ листамъ опредѣлены въ §§ 11, 12 и 40—42.

§ 33. Исправная уплата обществомъ процентовъ по закладнымъ листамъ и изъятіе послѣднихъ изъ обращенія въ назначенные сроки обеспечиваются:

во 1-хъ, ипотекою недвижимыхъ имуществъ, подъ залогъ коихъ выданы были ссуды закладными листами (§ 2);

во 2-хъ, всѣмъ запаснымъ капиталомъ общества и ироичимъ его имуществомъ, и

въ 3-хъ, въ случаѣ недостаточности сихъ средствъ, круговою отвѣтственностью всѣхъ имуществъ, заложенныхъ въ обществѣ.

§ 29. Sumy, które na zasadzie poprzedzającego § wpłynęły do zachowania do instytucji kredytowej, wydają się komu należy nie pierwiej, jak po usunięciu przeszkołd, które nie pozwalały na wydanie tych sum w czasie wniesienia pożyczki do hypoteki.

§ 30. Nieruchomości, obciążone pożyczką towarzystwa, mogą w całości przechodzić od jednego właściciela do drugiego: w drodze spadku, sprzedaży, darowizny i t. d., z przepisaniem jednakże dłużu towarzystwa na nowych właścicieli, którzy równocześnie stają się członkami towarzystwa i poddają się we wszystkim przepisom niniejszej Ustawy.

Na wszystkie takie przejścia nieruchomości z jednych rąk do drugich nie potrzeba uprzedniego zgodzenia się towarzystwa.

§ 31. Na rozdział obciążonej pożyczką towarzystwa nieruchomości powinno być wyjednane zezwolenie towarzystwa, które przytem przestrzega, ażeby wypłata dłużu była w zupełności zabezpieczona.

ROZDZIAŁ TRZECI.

Listy zastawne.

§ 32. Listy zastawne są to obligacje towarzystwa, od których towarzystwo powinno wypłacać właścicielom listów określone procenty i wykupywać listy w ustanowionych terminach po cenie nominalnej.

Uwaga. Ilość procentów i termina wyplaty kapitału z listów zastawnych określone są w §§ 11, 12 i 40–42.

§ 33. Akuratna wypłata przez towarzystwo procentów od listów zastawnych i wycofanie tych listów z obiegu w oznaczonych terminach zabezpiecza się:

po 1-e, hypoteką nieruchomości, na które wydane były pożyczki w listach zastawnych (§ 2);

po 2-e, całym kapitałem zapasowym towarzystwa i pozostałym jego majątkiem;

po 3-e, wrazie niedostateczności tych środków, wzajemną odpowiedzialnością wszystkich nieruchomości, obciążonych pożyczką towarzystwa.

§ 34. Если бы кто изъ должниковъ общества оказался неисправнымъ во взносеъ слѣдующихъ съ него срочныхъ платежей, то общество, впредь до продажи залога, покрываетъ недочтимку и удовлетворяеть владѣльцевъ закладныхъ листовъ изъ своего запаснаго капитала, а до образованія сего послѣдняго,—изъ занятыхъ обществомъ на сей конецъ суммъ (§ 3).

Круговая же отвѣтственность всѣхъ членовъ наступаетъ только въ томъ случаѣ, когда долгъ неисправнаго пательщика не будетъ скопна покрыть продажею заложеннаго имущества и когда, притомъ, не будетъ возможности отнести уплату недостающей до полнаго погашенія суммы на запасный капиталъ общества.

Участіе каждого члена общества въ круговой отвѣтственности соразмѣряется съ капиталомъ, остающимся на немъ въ долгу, а не съ первоначально выданпо ссудою.

§ 35. Выпускъ закладныхъ листовъ допускается не иначе, какъ въ видѣ ссудъ подъ залогъ имуществъ, на точномъ основаніи сего устава.

§ 36. Соотвѣтственно количеству выдаваемыхъ ссудъ, закладные листы выпускаются разрядами (серіями) ежегодно въ два определенные срока. Со днія выпуска начинаяется теченіе процентовъ по закладнымъ листамъ и расчетъ платежей по ссудамъ.

О выпускѣ каждой новой серии публикуется во всеобщее свѣдѣніе въ Люблинскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ.

§ 37. Бланки для закладныхъ листовъ могутъ быть печатаемы на счетъ общества въ Экспедиціи Заготовленія Государственныхъ Бумагъ, по утвержденнымъ Министерствомъ Финансовъ образцамъ. Закладные листы, послѣ погашенія ихъ и по сдѣлкѣ на нихъ надлежащей надписи, равно оплаченные купоны, предаются уничтоженію въ правленіи общества, въ присутствіи наблюдательнаго комитета и депутата со стороны Министерства Финансовъ.

§ 38. Закладные листы выпускаются па предъявителя достоинствомъ въ 100, 250, 500 и 1000 руб.

На внесенные въ кассу общества на храненіе закладные листы правленіе общества выдаетъ бесплатно на имя внесшихъ оные лицъ именемъ свидѣтельства.

§ 34. Jeżeliby ktoś z dłużników towarzystwa okazał się nieakuratnym w wypłacie przypadających od niego rat, to towarzystwo, przed sprzedażą nieruchomości, pokrywa zaległości i zaspakaja właścicieli listów zastawnych ze swojego kapitału zapasowego, a przed utworzeniem tego kapitału — z zapożyczonych w tym celu przez towarzystwo funduszów (§ 3).

Zaś odpowiedzialność wzajemna wszystkich członków ma miejsce w takim tylko razie, jeżeli dług nieakuratnego płatnika nie będzie całkowicie pokryty ze sprzedaży zastawionej nieruchomości i jeżeli przytym nie będzie można wypłaty brakujączej do całkowitej amortyzacji sumy uszkodzonej z kapitału zapasowego towarzystwa.

Udział każdego członka towarzystwa we wzajemnej odpowiedzialności jest odpowiedni do kapitału, którego jeszcze jest dłużnikiem, a nie do pierwiastkowo wydanej pożyczki.

§ 35. Emisja listów zastawnych dozwala się jedynie pod postacią pożyczek na nieruchomości, przy ścisłym stosowaniu zasad niniejszej ustawy.

§ 36. Odpowiednio do ilości wydawanych pożyczek, listy zastawne wypuszczają się kategoryami (seryami) co rok w dwóch określonych terminach. Od dnia emisji rozpoczyna się bieg procentów od listów zastawnych i obliczanie rat wypłaty pożyczek.

O emisji każdej nowej seryi podaje się do powszechniej wiadomości przez ogłoszenia w „Wiedomostach” gubernialnych Lubelskich.

§ 37. Blankiety na listy zastawne mogą być drukowane na rachunek Towarzystwa w Ekspedycji Wyrobu Papierów Państwowych, podług zatwierdzonych przez Ministra Finansów wzorów. Listy zastawne po zamortyzowaniu się i po zrobieniu na nich odpowiedniego napisu, jak również wypłacone kupony niszczą się w zarządzie towarzystwa wobecności komitetu nadzorczego i deputata ze strony Ministerstwa Finansów.

§ 38. Listy zastawne wypuszczają się na okaziciela w wartości 100, 250, 500 i 1,000 rs.

Na wniesione do kasę towarzystwa do zachowania listy zastawne zarząd towarzystwa wydaje bezpłatnie na imię osób, które je wniosły, imienne świadectwa.

§ 39. Закладные листы, какъ безъимянные, обращаются посредствомъ простой передачи изъ руки въ руки. Передача же свидѣтельствъ, выдаваемыхъ, согласно предъидущему §, на имя представившаго закладные листы на сохраненіе, должна совершаться посредствомъ трансфера въ книгахъ общества.

§ 40. Проценты на закладные листы уплачиваются обществомъ по истечениіи каждого полугодія, въ сроки, какіе будутъ опредѣлены согласно § 36. Для полученія процентовъ прилагаются къ закладнымъ листамъ купоны на 10 лѣтъ впередъ, а по истечениіи сего срока выдаются новые купонные листы.

§ 41. Общество обязано каждые шесть мѣсяцевъ выкупать опредѣленное количество закладныхъ листовъ, по парціательной ихъ цѣнѣ, на сумму не менѣе той, какая слѣдуетъ къ погашенію по расчету выданныхъ ссудъ.

Тиражъ листовъ производится за 4 мѣсяца до ихъ выкупа и о вышедшихъ по оному нумерахъ публикуется немедленно во всеобщее свѣдѣніе.

Съ назначеніиыхъ къ выкупу по тиражу закладныхъ листовъ слѣдующіе по nimъ проценты выдаются по то полугодіе включительно, въ которое послѣдоваль тиражъ.

Закладные листы, вышедшиіе въ тиражъ, представляются въ кассу общества, для полученія по nimъ капитала, со всѣми слѣдующими къ онymъ купонами. За недостающіе купоны, по копіи срокъ платежа еще не наступилъ, съ предъявителемъ взыскивается стопимость ихъ.

§ 42. Платежъ процентовъ по закладнымъ листамъ, равно какъ и самаго капитала по листамъ, вышедшемъ въ тиражъ, производится предъявителемъ купоновъ и закладныхъ листовъ, послѣ надлежащей повѣрки онymъ.

§ 43. Правленіе не принимаетъ никакихъ объявлений о потерѣ или пропажѣ закладныхъ листовъ или купоновъ.

§ 44. На поврежденные закладные листы или купоны выдаются дубликаты. Ходатайствующій о выдачѣ дубликата обязанъ представить въправление общества поврежденные закладные листы или купоны, а также деньги на підержки по заготовленію новыхъ листовъ или купоновъ. Новые листы или купоны, на которыхъ дол-

§ 39. Listy zastawne, jako bezimiennne, obiegają zapomocą prostego oddania z rąk do rąk. Zaś odstąpienie świadectw, wydawanych, zgodnie z poprzedzającym §, na imię tego, kto przedstawił listy zastawne do zachowania, powinno się odbywać zapomocą przelwu w księgach towarzystwa.

§ 40. Procenty od listów zastawnych płaci towarzystwo po upływie każdego półrocza w terminach, jakie będą określone, zgodnie z § 36. W celu otrzymywania procentów dołączają się do listów zastawnych kupony na 10 lat naprzód, a po upływie tego terminu wydają się nowe arkusze kuponowe.

§ 41. Towarzystwo jest obowiązane co sześć miesięcy wykupywać określoną ilość listów zastawnych po ich cenie nominalnej, na sumę niemniejszą od téj, jaka przypada do amortyzacji podług obliczenia wydanych pożyczek.

Losowanie listów odbywa się na 4 miesiące przed ich wykupieniem i numera wylosowane podają się bezzwłocznie do publicznej wiadomości przez ogłoszenia.

Od wyznaczonych do wykupienia podług losowania listów zastawnych przypadające od nich procenty wydają się do tego półrocza włącznie, w którym miało miejsce losowanie.

Listy zastawne wylosowane składają się w kasie towarzystwa, w celu otrzymania podług nich kapitału, ze wszystkimi należącemi do nich kuponami. Za brakujące kupon, których termin wypłaty jeszcze nie upłynął, od okazicieli ściąga się ich wartość.

§ 42. Procenty od listów zastawnych, jak również sam kapitał z listów wylosowanych wypłaca się okazicielom kuponów i listów zastawnych po należytém ich sprawdzeniu.

§ 43. Zarząd nie przyjmuje żadnych deklaracji co do utraty lub zaginięcia listów zastawnych ani kuponów.

§ 44. Zamiast uszkodzonych listów zastawnych albo kuponów wydają się duplikaty. Proszący o wydanie duplikatu jest obowiązany złożyć w zarządzie towarzystwa uszkodzone listy zastawne albo kupon oraz pieniądze na wydatki na wybór nowych listów lub kuponów. Nowe listy lub kupon, na których powinien być zrobiony

жна быть сдѣлана надпись „дубликатъ“, представляются командинными со стороны общества лицомъ, вмѣстѣ съ поврежденными бумагами, въ Ипотечное Отдѣление, для исполненія предписанныхъ § 27 формальностей. Затѣмъ новые листы и купоны выдаются владѣльцу оныхъ, поврежденные же подлежатъ уничтоженію порядкомъ, указаннымъ въ § 37.

§ 45. Въ случаѣ пронахождения обществомъ свидѣтельства (§ 38), выдается новое свидѣтельство, по удостовѣреніи, что лицо, объявившее о пропажѣ, есть дѣйствительно то самое, коему, по книгамъ общества, принадлежитъ сие свидѣтельство. Вмѣстѣ съ симъ печатается въ мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ, на счетъ владѣльца утраченного свидѣтельства, о признаніи сего свидѣтельства недѣйствительнымъ.

§ 46. Купоны, непредъявленные для получения слѣдующихъ по инымъ платежей по истеченіи 10 лѣтъ, а вышедшие въ трагъ за-кладные листы—по истеченіи 30 лѣтъ послѣ срока, съ котораго они подлежали выкупу, теряютъ свое достопріество; пропитающійся же на нихъ капиталъ поступаетъ въ пользу общества.

§ 47. Закладные листы общества могутъ быть принимаемы въ залоги по казеннымъ подрядамъ и поставкамъ въ такой цѣлѣ, какая вносила-дствіе будетъ опредѣлена Министромъ Финансовъ. Подъ залогъ ихъ производятся ссуды государственными учреждѣніями, согласно ихъ уставамъ.

§ 48. За поддѣлку закладныхъ листовъ и купоновъ общества, виновные подвергаются наказаніямъ, опредѣленнымъ за поддѣлку государственныхъ бумагъ.

ГЛАВА ЧЕТВЕРТАЯ.

З а п а с н ы й к а п и т а л ь .

§ 49. Запасный капиталъ общества составляется: а) изъ 1%, вносимаго заемщиками въ теченіи первого и втораго года послѣ выдачи ссуды; б) изъ оставшагося за покрытиемъ издержекъ по управлѣнію общества излишка отъ вносимаго на сей предметъ полу процента (§ 15); в) изъ денежныхъ штрафовъ за неисправный взносъ

napis „duplikat”, delegat towarzystwa składa, razem z uszkodzonimi papierami, w Wydziale Hypotecznym, w celu wykonania przepisanych w § 27 formalności. Następnie nowe listy i kupony wydają się ich właścicielowi, a uszkodzone niszczą się w sposób, wskazany w § 37.

§ 45. Wrazie zaginięcia wydanego przez towarzystwo świadectwa (§ 38), wydaje się nowe świadectwo, po stwierdzeniu, że osoba, która oświadczyła o zaginięciu, jest rzeczywiście ta sama, do której, podług księgi towarzystwa, należy to świadectwo. Równocześnie drukuje się w miejscowościach „Wiedomostach” gubernialnych, kosztem właściciela utraconego świadectwa, o uznaniu tego świadectwa za nieważne.

§ 46. Kupony, nieokazane w celu otrzymania przypadających podług nich wypłat, po upływie lat 10, a wylosowane listy zastawne — po upływie lat 30 od terminu, od którego podlegały wykupowi, tracą swoją wartość; zaś przypadający na nie kapitał przechodzi na rzecz towarzystwa.

§ 47. Listy zastawne towarzystwa mogą być przyjmowane na kaucje przy dostawach skarbowych po takię cenę, jaką w następstwie określi Minister Finansów. Na zastaw tych papierów wydają pożyczki instytucje państwowie, zgodnie z ich ustawami.

§ 48. Za podrabianie listów zastawnych i kuponów towarzystwa, winni ulegnąć karom, określonym za podrabianie papierów państwowych.

ROZDZIAŁ CZWARTY.

Kapitał zapasowy.

§ 49. Kapitał zapasowy towarzystwa składa się: a) z 1% wnoszonego przez dłużników w ciągu pierwszego i drugiego roku po wypłaceniu pożyczki; b) z pozostałej po pokryciu wydatków na administrację towarzystwa zwyczki z wnoszonego na ten cel półprocentu (§ 15); c) z kar pieniężnych za nieakuratne uiszczeranie przypadają-

следующихъ обществу срочныхъ платежей, опредѣляемыхъ па основаціи правилъ о порядкѣ взысканія долговъ обществу; г) изъ суммъ, поступающихъ въ общество за купоны и закладные листы, подвергшіеся давности (§ 46); д) изъ процентовъ, получаемыхъ отъ запаснаго капитала, и е) наконецъ, изъ всякихъ случайныхъ доходовъ.

Примѣчаніе. Запасный капиталъ долженъ храниться въ государственныхъ процентныхъ бумагахъ или въ облигацияхъ, гарантированныхъ Царительствомъ.

§ 50. Запасный капиталъ общества составляетъ общую собственность всѣхъ лицъ, вступившихъ въ опое. Причитающаяся на долю каждого изъ нихъ часть капитала считается залогомъ принятыхъ обществомъ обязательствъ и, вмѣстѣ съ правомъ собственности на заложенное въ обществѣ недвижимое имущество, переходитъ, по закону, къ пріобрѣтателю имущества.

§ 51. Нормальное количество запаснаго капитала устанавливается па $\frac{1}{4}$ часть всѣхъ слѣдующихъ обществу и обеспеченныхъ ипотечнымъ порядкомъ долговъ. Если превышающій это количество излишекъ составить сумму не менѣе $\frac{1}{4}\%$ со всѣхъ слѣдующихъ обществу и записанныхъ въ ипотекѣ долговъ, то опъ предназначается па уплату соответственной части слѣдующаго ко взносу въ общество первого срочнаго платежа.

Когда запасный капиталъ общества достигнетъ такого размѣра, что однихъ съ него процентовъ будетъ достаточно для покрытия расходовъ по управлению, то взиманіе ежегоднаго $\frac{1}{2}\%$ сбора съ заемщиковъ прекращается и прежде уплаты ими всего долга, на слѣдующемъ основаціи: а) по ссудамъ, выданнымъ при самомъ учрежденіи общества, сборъ сей прекращается немедленно по составленіи запаснаго капитала въ указанномъ выше размѣрѣ; б) ссуды, выданныя во второмъ году послѣ учрежденія общества, пользуются тѣмъ же правомъ, но годомъ позже, и т. д.; в) по ссудамъ же, выданнымъ послѣ образования запаснаго капитала въ означенномъ размѣрѣ, заемщики подлежатъ $\frac{1}{2}\%-му$ па усиленіе сего капитала сбору такое же число лѣтъ, сколько вносили его прежніе заемщики по ссудамъ, выданнымъ до окончательного составленія сего капитала.

§ 52. Послѣ совершеннаго погашенія взятой изъ общества ссуды, владѣлецъ недвижимаго имущества, изъ ипотеки коего ссуда

cych towarzystwu wypłat terminowych, określanych na zasadzie przepisów o sposobie egzekwowania należności towarzystwa; d) z sum, wpływających do towarzystwa za kupony i listy zastawne, które uległy przedawnieniu (§ 46); e) z procentów, otrzymywanych od kapitału zapasowego; i f) nakoniec, z wszelkich dochodów przygodnych.

Uwaga. Kapitał zapasowy powinien być zachowywany w papierach procentowych państwowych albo w obligacjach, przez Rząd zagwarantowanych.

§ 50. Kapitał zapasowy towarzystwa stanowi ogólną własność wszystkich osób, które do towarzystwa przystąpiły. Przypadająca na każdą z nich część kapitału uważa się za zabezpieczenie przyjętych przez towarzystwo zobowiązań i, razem z prawem własności obciążonej pożyczką towarzystwa nieruchomości, przechodzi, z moey prawa, do nabywcy nieruchomości.

§ 51. Normalna ilość kapitału zapasowego ustanawia się na $\frac{1}{10}$ części wszystkich przypadających towarzystwu i hypotecznie zabezpieczonych długów. Jeżeli przenosząca tę ilość zwykła stanowi sumę niemniejszą od $\frac{1}{4} \%$ wszystkich, przypadających towarzystwu i zapisanych w hypotece, długów, to takowa przeznacza się na zapłacenie odpowiedniej części pierwszej raty, jaka ma być wniesiona do towarzystwa.

Gdy kapitał zapasowy towarzystwa dosięgnie takię wysokości, że same procenty od tego kapitału będą wystarczały na pokrycie rozechodów na administrację, to pobieranie rocznej $\frac{1}{2} \%$ opłaty od dłużników wstrzymuje się i przed zapłaceniem przez nich całkowicie długu, na następującej zasadzie: a) co do pożyczek, wydanych przy samém założeniu towarzystwa, opłata ta wstrzymuje się natychmiast po utworzeniu kapitału zapasowego we wskazanej wyżej wysokości; b) pożyczki, wydane w drugim roku po założeniu towarzystwa, korzystają z tego samego prawa, ale w rok później i t. d.; c) zaś co do pożyczek, wydanych po utworzeniu kapitału zapasowego w oznaczonej wysokości, dłużnicy podlegają $\frac{1}{2}\%$ -ej na powiększenie tego kapitału opłacie przez taką liczbę lat, przez jaką wnosili ją poprzedni dłużnicy od pożyczek, wydanych przed ostatecznym utworzeniem tego kapitału.

§ 52. Po zupełnej amortyzacji wziętej z towarzystwa pożyczki, właściciel nieruchomości, z którego hypoteki pożyczka ta zosta-

эта исключена, выравѣть требовать, чтобы ему, или кому по ипотечному порядку слѣдовать будетъ, выдѣлена была пзъ общаго запаснаго капитала такая сумма, какая прічтется въ пропорціи исключаемой изъ ипотеки суммы къ общему итогу всѣхъ записанныхъ по ипотекѣ въ пользу общества долговъ.

При исключеніи пзъ ипотеки части долга обществу, по случаю перевода осталыной къ уплатѣ части опаго въ новый періодъ погашенія, заемщикуничего не выдѣляется пзъ запаснаго капитала.

При исключеніи изъ ипотеки долга, уплаченнаго, па основаніи § 17, носредствомъ сверхсрочныхъ взносовъ. слѣдующая па долю члена, выбывающаго пзъ общества, часть запаснаго капитала исчисляется только соразмѣрно количеству ссуды, погашенной носредствомъ взноса срочныхъ платежей къ общему итогу всѣхъ записанныхъ въ ипотекѣ ссудъ общества.

Стопмость недвижимости, приобрѣтепой па помѣщепіе управлениія общества, равно какъ и стопмость движимыхъ предметовъ, служащихъ для употребленія общества, хотя принадлежать къ общей суммѣ запаснаго капитала, не входять, однако, въ расчетъ при выдѣлениі изъ опаго части, слѣдующей каждому изъ выбывающихъ изъ общества членовъ, которые лишаются павсегда права па участіе въ упомянутой части запаснаго капитала.

ГЛАВА ПЯТАЯ.

Управлениіе общества.

§ 53. Дѣлаа общества завѣдываются:

1) правленіе, 2) наблюдательный комитетъ и 3) общее собрание членовъ общества.

§ 54. Всѣ дѣла въ правленіи, комитетѣ и общемъ собраніи решаются простымъ большинствомъ голосовъ. Въ случаѣ разнѣства голосовъ, мнѣніе предсѣдательствующаго даетъ перевѣсъ.

Изъ сего правила изъемлются опредѣлениа общаго собранія по слѣдующемъ предметамъ:

1) о дополненіи или измѣненіи правилъ сего устава;

ła wykreślona, ma prawo żądać, ażeby jemu, albo komu w porządku hypothecznym będzie się należało, wydzielona była z ogólnego kapitału zapasowego taka suma, jaka przypadać będzie podług stosunku wykreślającej się z hypoteki sumy do ogólniej sumy wszystkich zapisanych w hypotece na rzecz towarzystwa długów.

Przy wykreśleniu z hypoteki części dłużu towarzystwa, z powodu przeniesienia pozostały do wypłaty części tego dłużu na nowy peryod amortyzacji, dłużnikowi nie się nie wydziela z kapitału zapasowego.

Przy wykreśleniu z hypoteki dłużu, spłaconego na zasadzie § 17 wnioskami pozeterminowemi, przypadająca na część członka, występującego z towarzystwa, część kapitału zapasowego oblicza się tylko odpowiednio do ilości pożyczki, zamortyzowanej zapomocą wnoszenia rat, w stosunku do ogólniej sumy wszystkich zapisanych w hypotece pożyczek towarzystwa.

Wartość nieruchomości, nabytej na pomieszczenie administracyi towarzystwa, tudzież wartość przedmiotów ruchomych, służących do użytku towarzystwa, chociaż i należą do ogólniej sumy kapitału zapasowego, nie liczą się jednakże przy wydzieleniu z niego części, przypadającej każdemu z występujących z towarzystwa członków, którzy pozbawiają się nazawsze prawa do udziału w tej części kapitału zapasowego.

ROZDZIAŁ PIĄTY.

Administracya towarzystwa.

§ 53. Interesami towarzystwa zawiadują:

1) zarząd; 2) komitet nadzorczy; i 3) ogólne zebranie członków towarzystwa.

§ 54. Wszystkie interesy w zarządzie, komitecie i ogólnym zebraniu decydują się prostą większością głosów. W razie równości głosów, zdanie prezydującego przeważa.

Przepis ten nie stosuje się do decyzyj ogólnego zebrania w następujących przedmiotach:

1) co do uzupełnienia lub zmiany przepisów niniejszej Ustawy;

2) объ измѣненіи размѣра процентовъ по ссудамъ и закладнымъ листамъ;

3) о закрытии общества и ликвидациі его дѣлъ.

Въ сихъ случаяхъ, для дѣйствительности постановлений, требуется: по первымъ двумъ пунктамъ—не менѣе $\frac{2}{3}$ голосовъ членовъ, присутствующихъ въ собраніи, а по 3 пункту—не менѣе $\frac{2}{3}$ голосовъ.

A. Правленіе общества.

§ 55. Въ правленіи сосредоточивается вся исполнительная и распорядительная власть.

§ 56. Правленіе состоитъ изъ директоровъ, избираемыхъ на три года въ общемъ собраніи. Двое изъ директоровъ могутъ быть избраны и изъ лицъ, несостоящихъ членами общества.

Съ развитиемъ операций общества, число директоровъ можетъ быть увеличено.

§ 57. Директоры избираются въ первомъ общемъ собраніи и послѣ того выбываютъ, по жребию, ежегодно по одному и замѣщаются вновь избранными. Директоры, выбывающіе изъ правленія, могутъ быть вновь избираемы. Три директора и три кандидата, назначаемые на основаніи слѣдующаго §, избираютъ одного изъ директоровъ въ предсѣдатели правленія.

§ 58. Засѣданія должны происходить при участііи всѣхъ трехъ директоровъ; на случай отсутствія или болѣзни котораго либо изъ нихъ, выбираются, на томъ же основаніи какъ директоры, три кандидата, по порядку большинства полученныхъ ими при избраніи голосовъ.

Кандидаты, заступающіе мѣсто директоровъ, пользуются на это время всѣми путь правами и несутъ наравнѣ съ директорами обязанности и ответственность по дѣламъ правленія.

За симъ никакое определеніе правленія безъ подпись трехъ присутствующихъ членовъ, не имѣетъ дѣйствія.

Приложаніе. Для ознакомленія съ ходомъ дѣлъ общества, кандидатамъ директоровъ предоставляется присутство-

2) o zmianie wysokości procentów od pożyczek i listów za-stawnych;

3) o zamknięciu towarzystwa i likwidacji jego interesów.

W tych razach, dla ważności postanowienia potrzeba: podług pierwszych dwóch ustępów—najmniej $\frac{2}{3}$ głosów członków, obecnych na zebraniu, a podług ustępu—najmniej $\frac{3}{4}$ głosów.

A. Zarząd towarzystwa.

§ 55. W zarządzie jednoczy się cała władza wykonawcza i go-spodarcza.

§ 56. Zarząd składa się z trzech dyrektorów, wybieranych na lat trzy na ogólnym zebraniu. Dwóch z dyrektorów może być wy-branych i z pomiędzy osób, niebędących członkami towarzystwa.

Z rozwojem operacyj towarzystwa, liczba dyrektorów może być powiększana.

§ 57. Dyrektorowie wybierają się na pierwszym ogólnym ze-braniu i potem wychodzą, podług losu, co rok po jednym, i następują się nowo-wybranymi. Dyrektorowie, wychodzący z zarządu, mogą być wybierani na nowo. Trzech dyrektorów i trzech kandydatów mianowanych na zasadzie następującego § wybierają jednego z dy-rektorów na prezesa zarządu.

§ 58. Posiedzenia powinny się odbywać przy udziale wszyst-kich trzech dyrektorów; na wypadek nieobecności lub choroby które-go z nich wybierają się na tej samej zasadzie co i dyrektorowie trzej kandydaci, podług porządku większości otrzymanych przez nich przy wyborze głosów.

Kandydaci, zastępujący miejsce dyrektorów, korzystają na ten czas ze wszystkich ich praw i niosą narowni z dyrektorami obo-wiązki i odpowiedzialność w interesach zarządu.

Następnie żadna decyzja zarządu bez podpisu trzech obeznych członków nie ma znaczenia.

Uwaga. Dla obeznania się z biegiem interesów towarzy-stwa kandydatom na dyrektorów służy prawo być obecnymi w zarzą-

вать въ правлениі, съ правомъ подавать свое мнѣніе по предметамъ совѣщанія, безъ участія, однако, въ окончательномъ рѣшеніи дѣль.

§ 59. Кандидаты, поступающіе на мѣсто директоровъ выбывшихъ или удаленныхъ, остаются въ семъ званіи до истечения срока, на который были избраны директоры, коихъ они заступаютъ.

Примѣчаніе. О каждой перемѣнѣ въ своемъ составѣ правленіе публикуетъ во всеобщее свѣдѣніе въ Люблинскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ.

§ 60. Порядокъ производства дѣль въ правлениі опредѣляется инструкцію, которая составляется по соглашенію съ наблюдательнымъ комитетомъ и подлежитъ распубликованію во всеобщее свѣдѣніе. Тѣмъ же порядкомъ составляются инструкціи для разныхъ должностныхъ лицъ по управлению дѣлами общества. Измѣненія или дополненія инструкцій могутъ послѣдовать не иначе, какъ съ утвержденіемъ наблюдательного комитета.

§ 61. Штаты личнаго состава и сметы издережекъ по управлению дѣлами общества составляются правленіемъ, по соглашенію съ наблюдательнымъ комитетомъ.

Предполагаемое по этимъ штатамъ содержаніе директорамъ, членамъ наблюдательного комитета и лицамъ по управлению дѣлами общества подлежитъ утвержденію общаго собранія.

§ 62. Лица, служащія въ правлениі общества, опредѣляются и увольняются правленіемъ.

§ 63. Директоры подлежатъ отвѣтственности какъ личной, такъ и по имуществу, за постановление опредѣленій, противныхъ настоящему уставу или же постановленіямъ общаго собранія и наблюдательного комитета; но директоръ, заявившій особымъ мнѣніемъ несогласіе свое съ какимъ либо распоряженіемъ правленія или, по законнымъ причинамъ, не участвовавшій въ постановленіи, не отвѣчаетъ за послѣдствія такого распоряженія.

§ 64. Всѣ сношенія и переписка по дѣламъ общества, какъ съ частными лицами, такъ и съ присутственными мѣстами, производятся чрезъ правлени.

§ 65. Правленіе представляетъ ежегодно общему собранію и публикуетъ въ вѣдомостяхъ отчетъ, который въ самыхъ опредѣ-

dzie, z prawem podawania swojego zdania w przedmiotach narady, bez udziału jednakże w ostatecznym rozstrzygnięciu spraw.

§ 59. Kandydaci, wchodzący na miejsce dyrektorów, którzy wystąpili lub zostali usunięci, pozostają w téj godności do upływu terminu, na jaki byli wybrani dyrektorowie, których następują.

Uwaga. O každý zmianie w swoim personelu zarząd podaje do powszechnéj wiadomości przez ogłoszenia w „Wiedomostach“ gubernialnych Lubelskich.

§ 60. Sposób prowadzenia spraw w zarządzie określa instrukcja, którą sporządza się po porozumieniu się z komitetem nadzorczym i publikuje się. W takiż sam sposób sporządzają się instrukcje dla różnych urzędników administracyi interesami towarzystwa. Zmiany lub uzupełnienia instrukcji mogą być wprowadzane jedynie z zaświadczenieiem ich przez komitet nadzorczy.

§ 61. Etaty personelu i budżety wydatków na administracyje interesami towarzystwa sporządza zarząd, po porozumieniu się z komitetem nadzorczym.

Projektowane w tych etatach uposażenie dla dyrektorów, członków komitetu nadzorczego i osób, należących do administracyi interesami towarzystwa, podlega zatwierdzeniu ogólnego zebrania.

§ 62. Osoby, służące w zarządzie towarzystwa, mianuje i uwalnia zarząd.

§ 63. Dyrektorowie podlegają odpowiedzialności, tak osobistej jak i majątkowej, za postanowienie decyzyj, sprzeciwiających się niniejszej Ustawie albo też postanowieniom ogólnego zebrania i komitetu nadzorczego; ale dyrektor, który w oddzielném zdaniu oświadczył, iż się nie zgadza na jakie rozporządzenie zarządu, albo który z prawnych powodów nie brał udziału wtem postanowieniu, nie odpowiada za skutki takiego rozporządzenia.

§ 64. Wszelkie stosunki i korespondencye w interesach towarzystwa, tak z osobami prywatnemi jak i z biurami, odbywają się zapośrednictwem zarządu.

§ 65. Zarząd składa co rok ogólnemu zebraniu i ogłasza w „Wiedomostach“ sprawozdanie, które w jaknajjaśniejszych wyra-

ленныхъ выраженихъ и со всѣми числовыми данными, долженъ обнимать всѣ распоряженія какъ правленія, такъ и наблюдательного комитета и бывшихъ въ теченіи года общихъ собраній, съ изложеніемъ отдельно хода и послѣдствій каждой операциіи.

Въ каждомъ отчетѣ должны непремѣнно находиться слѣдующія свѣдѣнія:

- 1) О числѣ ссудъ и количествѣ капиталовъ, оставшихся въ долгу на заемщикахъ отъ предыдущаго отчетнаго періода.
- 2) О числѣ заемщиковъ, вновь поступившихъ въ общество, и о суммахъ, выданныхъ въ ссуды.
- 3) О суммахъ, возвращенныхъ заемщиками въ теченіи отчетнаго періода:
 - а) посредствомъ ежегодныхъ (обязательныхъ) погасительныхъ взносовъ;
 - б) посредствомъ возврата частей капитала сверхъ обязательнаго погашенія;
 - в) посредствомъ взысканія долга продажею заложенныхъ имуществъ при неисправности должниковъ;
 - и г) посредствомъ полученія изъ страховыхъ учрежденій вознагражденія за сгорѣвшія части заложенныхъ имуществъ.
- 4) О числѣ заемщиковъ и о суммѣ долговъ, остающихся непогашенными къ будущему отчетному періоду.
- 5) О суммѣ процентовъ, поступившихъ въ отчетный періодъ отъ заемщиковъ.
- 6) О пеняхъ и недоимкахъ въ платежѣ процентовъ и погашенія (по каждой статьѣ отдельно), оставшихся отъ предыдущаго періода, очищенныхъ, вновь накопившихъ и состоящихъ къ будущему періоду, и о всѣхъ имуществахъ, воспользовавшихся, на основаніи сего устава, льготами.
- 7) О количествѣ и употребленіи погасительного фонда и запаснаго капитала.
- 8) О числѣ и капиталѣ закладныхъ листовъ, оставшихся въ обращеніи къ началу отчетнаго года.
- 9) О числѣ и капиталѣ закладныхъ листовъ, вновь выпущенныхъ.

żniach i ze wszystkimi cyfrowymi danimi, powinno obejmować wszystkie rozporządzenia, tak zarządu jak i komitetu nadzorczego i odbytych w ciągu roku ogólnych zebrań, z wyłuszczeniem osobno biegu i skutków każdej operacji.

W każdym sprawozdaniu powinny się koniecznie znajdować następujące wiadomości:

- 1) o liczbie pożyczek i ilości kapitałów, które pozostały jeszcze u dłużnika z poprzedzającego peryodu sprawozdawczego;
- 2) o liczbie dłużników, którzy nowo przystąpili do towarzystwa i o sumach, wydanych na pożyczki;
- 3) o sumach, zwróconych przez dłużników we ciągu peryodu sprawozdawczego:
 - a) zapomocą rocznych (obowiązkowych) wkładów amortyzacyjnych;
 - b) zapomocą zwrotu części kapitału, niezależnie od obowiązkowej amortyzacji;
 - c) zapomocą egzekucji dlużu przez sprzedaż obciążonych pożyczką nieruchomości wrazie nieakuratności dłużników;
 - d) zapomocą otrzymywania z instytucyjnych ubezpieczających wynagrodzenia za spalone części obciążonych pożyczką nieruchomości.
- 4) O liczbie dłużników i sumie długów nieamortyzowanych na przyszły peryod sprawozdawczy;
- 5) o sumie procentów, które wpłynęły we ciągu peryodu sprawozdawczego od dłużników;
- 6) o karach i zaległościach w opłacie procentów i amortyzacji (w każdej pożyczce osobno), które pozostały z poprzedniego peryodu, zostały zapłacone, na nowo się nagromadziły i pozostają na następny peryod, tudzież o wszelkich nieruchomościach, które skorzystały z ulg na zasadzie niniejszej Ustawy;
- 7) o ilości i użyciu funduszu amortyzacyjnego i kapitału zapasowego;
- 8) o liczbie i kapitale listów zastawnych, które pozostały w obiegu na początek roku sprawozdawczego;
- 9) o liczbie i kapitale listów zastawnych nowo-wypuszczonych;

10) О числѣ и капиталѣ листовъ, преданныхъ уничтоженію въ теченіи отчетнаго періода:

а) вслѣдствіе выкупа по тиражу;

б) вслѣдствіе возврата въ счетъ долга заемщиками;

в) вслѣдствіе уплаты закладными листами за просроченный и проданный съ публичнаго торга имущество.

11) О числѣ и капиталѣ листовъ, остающихся въ обращеніи къ будущему періоду.

12) О процентныхъ купонахъ, предъявленныхъ къ размѣну, и о выданныхъ по нимъ суммахъ денегъ, какъ за отчетный періодъ, такъ и за предыдущіе періоды; о числѣ купоновъ, сроки размѣна и коимъ уже истекли, по коимъ остались еще не предъявленными.

13) О расходѣ на управление и всѣхъ прочихъ расходахъ общества.

14) О суммахъ, занятыхъ обществомъ (§ 3).

15) О количествѣ наличной суммы, хранящейся въ кассѣ общества.

Примѣчаніе 1-е. За одинъ мѣсяцъ до общаго собранія, правление представляетъ годовой отчетъ на предварительное разсмотрѣніе наблюдательного комитета, и за симъ отчетъ вносится (вмѣстѣ съ заключеніемъ наблюдательного комитета) на разсмотрѣніе общаго собранія, въ печатныхъ экземплярахъ, которые и должны быть розданы членамъ, по крайней мѣрѣ, за недѣлю до дня открытия собранія. По утвержденіи же, выдержка изъ отчета печатается въ „Вѣстнике финансъ, промышленности и торговли“ и въ другихъ, по усмотрѣнію общества, изданіяхъ.

Отчетъ и копія съ журнала общаго собранія должны быть представлены въ Министерство Финансовъ.

Примѣчаніе 2-е. Каждая изъ исчисленныхъ здѣсь статей должна быть показана въ отчетѣ отдельно и не можетъ быть сливаема съ другою.

Примѣчаніе 3-е. За певѣрность въ показаніи цифръ въ отчетѣ и балансѣ отвѣтствуютъ директоры и прочія лица, ихъ подписавшія.

10) o liczbie i kapitale listów, zniszczonych we ciągu peryodu sprawozdawczego:

a) wskutek wykupu z losowania;

b) wskutek zwrotu na rachunek dłużników;

c) wskutek wypłaty listami zastawnemi za nieakuratne i sprzedane przez publiczną licytację nieruchomości.

11) o liczbie i kapitale listów, pozostałych wobiegu na termin następny;

12) o kuponach procentowych, okazanych do wymiany i o wydanych od nich sum pieniędzy, tak za peryod sprawozdawczy jak i za poprzednie peryody; o liczbie kuponów, których termina wymiany już upłynęły, lecz które pozostały jeszcze niewymienione;

13) o rozchodzie na administracyję i o wszelkich innych rozchodach towarzystwa;

14) o sumach, zapożyczonych przez towarzystwo (§ 3).

15) o ilości gotowizny, będącej w zachowaniu kasę towarzystwa.

Uwaga 1-a. Na jeden miesiąc przed ogólnym zebraniem zarząd przedstawia sprawozdanie roczne pod rozpoznanie komitetu nadzorczego i następnie sprawozdanie wnosi się (razem z wnioskiem komitetu nadzorczego) pod rozpoznanie ogólnego zebrania, w drukowanych egzemplarzach, które powinny być rozdane członkom, przynajmniej na tydzień przed dniem otwarcia zebrania. Zaś po zatwierdzeni u, wyciąg ze sprawozdania drukuje się w „Wiesniku finansów, przemysłu i handlu” i w innych, podług uznania towarzystwa, wydawnictwach.

Sprawozdanie i kopia protokołu ogólnego zebrania powinny być złożone do Ministerstwu Finansów.

Uwaga 2-ga. Każda z wyszczególnionych tutaj pozycji powinna być wykazana w sprawozdaniu oddzielnie i nie może być łączona z drugą.

Uwaga 3-a. Za nierzetelność w wykazaniu cyfr w sprawozdaniu i bilansie odpowiadają dyrektorowie i inne osoby, które je podpisały.

§ 66. Кроме ежегодныхъ отчетовъ, правленіе публикуетъ въ Люблипскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ:

- 1) Финансовый балансъ общества, чрезъ каждые шесть мѣсяцевъ и не позже 6 недѣль, по истечениіи каждого полугодія.
- 2) Заключеніе общихъ собраній и результаты ревизіи наблюдательного комитета, а равно всѣ объясненія по нимъ правленія; и
- 3) Заблаговременно—о назначеніи общаго собранія.

Примѣчаніе. Балансы общества должны быть представлены въ Министерство Финансовъ.

B. Наблюдательный комитетъ.

§ 67. Наблюдательный комитетъ состоитъ изъ девяти членовъ, избираемыхъ на три года общимъ собраніемъ изъ членовъ общества. Въ первый годъ существованія общества, общее собраніе избираетъ всѣхъ девяти членовъ, изъ коихъ выбираются, по жребію, ежегодно по три члена и замѣщаются вновь избранными. Выбывающіе изъ комитета члены могутъ быть вновь избираемы.

§ 68. Въ Комитетѣ предсѣдательствуетъ одинъ изъ членовъ его, избранный прочими, срокомъ на три года. Мѣсто предсѣдателя заступаетъ, въ случаѣ его отсутствія, старшій членъ по числу избирательныхъ балловъ. Въ случаѣ смерти предсѣдателя или продолжительного его отсутствія, комитетъ приступаетъ къ избранію, изъ среды своей, нового предсѣдателя, на время, недослуженное его предмѣстникомъ.

Для дѣйствительности постановленій наблюдательного комитета требуется участіе не менѣе пяти членовъ, считая и предсѣдателя.

§ 69. Наблюдательный комитетъ обязанъ наблюдать вообще за дѣйствіями правленія и разрѣшать встрѣчаемыя послѣднимъ затрудненія, въ предѣлахъ власти, предоставленной комитету уставомъ.

Особому вѣдѣнію наблюдательного комитета подлежатъ слѣдующія дѣла:

§ 66. Oprócz sprawozdań rocznych, zarząd ogłasza w „Wiedomostach” gubernialnych Lubelskich:

- 1) Bilans finansów towarzystwa co ka e e sze s t miesięcy i nie późniéj jak w sze s t tygodni po uplywie ka e ego półrocza.
- 2) Wniosek ogólnych zebran i rezultaty rewizji komitetu nadzorcze ego, jak również wszystkie co do nich objaśnienia zar adu; i
- 3) Zawczasu o wyznaczeniu ogólnego zebrania.

Uwaga. Bilansy towarzystwa powinny by e składane do Ministeryum Finansów.

B. Komitet Nadzorczy.

§ 67. Komitet nadzorczy składa się z dziewięciu członków, wybieranych na trzy lata przez ogólne zebrańie z członków towarzystwa. W pierwszym roku istnienia towarzystwa ogólne zebrańie wybiera wszystkich dziewięciu członków, z których wychodzą, podl ug losu, co rok po trzech członków i zast epuj  się nowo-wybranymi. Wychodz  y z komitetu członkowie mogły by e wybierani na nowo.

§ 68. W komitecie przewodniczy jeden z jego członków, wybrany przez innych na lat trzy. Miejsce prezesa zastępuje, wrazie jego nieobecności, starszy członek podl ug liczby głosów wyborczych. Wrazie smierci prezesa albo d lugotrwa ej jego nieobecności, komitet przystępuje do wyboru, z  onu swojego, nowego prezesa, na czas niedos u ony przez jego poprzednika.

Do ważności postanowień komitetu nadzorcze ego potrzeba udziału przynajmniej pięciu członków, lic ac w to i prezesa.

§ 69. Komitet nadzorczy jest obowia any mieć nadzór wogóle nad czynnościami zar adu i roztrzyga  napotykane przez tenże zar ad trudności, w zakresie władzy, nadaną komitetowi przez Ustaw .

Specjalnemu zawiadywaniu komitetu nadzorcze ego podlegają na st puj  e sprawy:

- 1) Утверждение и изменение инструкций директорамъ и лицамъ, служащимъ въ правлениі.
- 2) Предварительное разсмотрѣніе всѣхъ дѣлъ и вопросовъ, подлежащихъ утвержденію общаго собрания.
- 3) Ежегодныя и внезапныя, по усмотрѣнію комитета, ревизіи дѣлъ и кассы общества.
- 4) Разсмотрѣніе и решеніе жалобъ, подаваемыхъ на правление и директоровъ.

§ 70. Два члена комитета, по очереди, постоянно присутствуютъ въ засѣданіяхъ правлениі, и каждый изъ нихъ можетъ требовать отъ онаго всякия свѣдѣнія и объясненія.

B. Общее собрание.

§ 71. Общее собрание есть высшее учрежденіе общества, окончательно разрѣшающее всѣ, касающіяся общества, дѣла и вопросы въ предѣлахъ настоящаго устава.

§ 72. Въ общемъ собраниіи участвуютъ всѣ лица, получившія ссуды изъ общества и имѣюція, по закону, право распоряжаться своимъ имуществомъ.

Членъ общества (§ 2), пожелающій присутствовать въ общемъ собраниіи, можетъ передать по довѣренности право голоса другому члену, но никто изъ присутствующихъ не можетъ имѣть болѣе двухъ голосовъ.

Вместо же малолѣтнихъ, несовершеннолѣтнихъ, умалишенныхъ и вообще лицъ, находящихся подъ опекою, право голоса въ общихъ собранияхъ общества принадлежитъ ихъ опекунамъ или попечителямъ.

Примѣчаніе. Каждый членъ общества, желающій участвовать въ общемъ собраниіи, получаетъ въ правлениі особый для сего билетъ, въ коемъ обозначается его имя. Безъ билета никто не впускается въ залу собрания.

§ 73. Общія собраниія бывають обыкновенныя и чрезвычайныя. Первые созываются ежегодно въ назначаемый наблюдатель-

- 1) Zatwierdzenie i zmiana instrukcji dla dyrektorów i osób, służących w zarządzie.
- 2) Uprzednie rozpoznanie wszystkich spraw i kwestij, podlegających zatwierdzeniu ogólnego zebrania.
- 3) Doroczne i niespodziewane, podług uznania komitetu, rewizje akt i kasę towarzystwa.
- 4) Rozpoznanie i rozstrzyganie skarg, podawanych na zarząd i na dyrektorów.

§ 70. Dwóch członków komitetu, po kolej, bywa stale obecnych na posiedzeniach zarządu i każdy z nich może wymagać od zarządu wszelkich wiadomości i objaśnień.

C. Ogólne Zebranie.

§ 71. Ogólne zebranie jest najwyższą instytucją towarzystwa, rozstrzygającą ostatecznie wszystkie, dotyczące towarzystwa, sprawy i kwestie w zakresie niniejszej ustawy.

§ 72. W ogólnym zebraniu biorą udział wszyscy ci, którzy otrzymali pożyczki z towarzystwa i którzy mają prawo rozporządzania się swoim majątkiem.

Członek towarzystwa (§ 2), niezyczący sobie być obecnym na ogólnym zebraniu, może dać plenipotencję do głosowania w jego imieniu innemu członkowi, lecz nikt z obecnych nie może mieć więcej jak dwa głosy.

Zaś zamiast małoletnich, nieletnich, dotkniętych pomieszaniami zmysłów i wogół osoby, znajdujących się pod opieką, prawo do głosu w ogólnych zebraniach towarzystwa należy do ich opiekunów albo kuratorów.

Uwaga. Każdy członek towarzystwa, pragnący brać udział w ogólnym zebraniu, otrzymuje w zarządzie specjalny na to bilet, w którym oznacza się jego imię. Bez biletu nikt się nie wpuszcza do sali zebrania.

§ 73. Ogólne zebrania bywają zwyczajne i nadzwyczajne. Pierwsze zwołują się corok w oznaczonym przez komitet nadzorczy

нымъ комитетомъ постоянный срокъ, послѣднія же назначаются по усмотрѣнію правленія или комитета, для разсмотрѣнія дѣлъ чрезвычайныхъ, требующихъ немедленного разрѣшенія.

Для соблюденія въ общихъ собранияхъ должнаго порядка, члены общества, не приступая ни къ какимъ сужденіямъ о дѣлахъ, избираютъ изъ среды себя для каждого собранія предсѣдателя, на обязанность и ответственность коего возлагается какъ надзоръ за порядкомъ въ совѣщаніяхъ, такъ и ближайшее руководство сими послѣдними. Избрание сего лица совершаются подъ предсѣдательствомъ первоприсутствующаго члена въ наблюдательномъ комитетѣ.

Правленіе обязано доводить заблаговременно до свѣдѣнія Люблинскаго Полиціймейстера о дѣлѣ и мѣстѣ общихъ собраній, а также о предметахъ, подлежащихъ сужденію въ оныхъ.

§ 74. Для дѣйствительности постановленій общаго собранія требуется присутствіе не менѣе 30 членовъ. Въ случаѣ неприбытія такого числа въ засѣданіе, наблюдательнымъ комитетомъ назначается другой срокъ, въ который совѣщанія общаго собранія признаются законными, не смотря уже на число явившихся въ собраніе членовъ, по решенію такого собранія подлежать только вопросы, назначенныя для обсужденія въ первомъ несостоявшемся собраніи.

Постановленія общаго собранія обязательны для всѣхъ членовъ общества. Журналъ засѣданія общаго собранія подписывается предсѣдательствующимъ и присутствующими.

§ 75. Исключительному вѣдѣнію общаго собранія подлежать:

- 1) Избрание и удаление отъ должности директоровъ правленія и членовъ наблюдательного комитета.
- 2) Разсмотрѣніе и утвержденіе годовыхъ отчетовъ правленія о всѣхъ его дѣйствіяхъ и оборотахъ общества.
- 3) Возведеніе или пониженіе размѣра процентовъ по закладнымъ листамъ и по ссудамъ.
- 4) Окончательное постановленіе по испрашиваемымъ отъ Правительства измѣненіямъ въ уставѣ.
- 5) Обсужденіе всѣхъ чрезвычайныхъ вопросовъ, равно предложений Правительства.
- 6) Постановленіе о закрытии общества и о ликвидациіи дѣлъ его.

stałym terminie; zaś ostatnie wyznaczają się, podług uznania zarządu albo komitetu, w celu rozpoznania spraw nadzwyczajnych, wymagających bezzwłocznego roztrzygnięcia.

Dla zachowania w ogólnych zebraniach należytego porządku, członkowie towarzystwa, przed przystąpieniem do rozpraw, wybierają z pomiędzy siebie na każde zebranie prezesa, do którego należy zarówno nadzór nad porządkiem w obradach, jak i bliższe kierownictwo temi obradami. Wybór téj osoby odbywa się pod prezydencją prowadzącego członka komitetu nadzorczego.

Zarząd jest obowiązany podawać zawczasu do wiadomości Policimajstra Lubelskiego o dniu i miejscu ogólnych zebran, oraz o przedmiotach, podlegających rozpoznaniu na tych zebraniach.

§ 74. Do ważności postanowień ogólnego zebrania potrzebną jest obecność przynajmniej 30 członków. Wrazie nieprzybycia takię liczby na posiedzenie, komitet nadzorczy wyznacza drugi termin, w którym obrady ogólnego zebrania uznają się za prawne, bez względu już na liczbę członków, jaka się stawiła na zebranie; ale decyzji takiego zebrania podlegają tylko kwestye, wyznaczone do rozpoznania na pierwszym zebraniu, które do skutku nie przeszło.

Postanowienia ogólnego zebrania są obowiązujące dla wszystkich członków towarzystwa. Protokół posiedzenia ogólnego zebrania podpisuje prezes i obecni.

§ 75. Wyłącznemu zawiadywaniu ogólnego zebrania podlegają:

- 1) Wybór i usunięcie z posady dyrektorów zarządu i członków komitetu nadzorczego.
- 2) Rozpoznanie i zatwierdzenie rocznych sprawozdań zarządu o wszystkich jego czynnościach i obrotach towarzystwa.
- 3) Podwyższenie lub obniżenie wysokości procentów od listów zastawnych i pożyczek.
- 4) Ostateczna decyzja w przedmiocie wyjednywanych u Rządu zmian w ustawie.
- 5) Roztrzyganie wszystkich nadzwyczajnych kwestyj, oraz przedłożeń Rządu.
- 6) Postanowienie o zamknięciu towarzystwa i o likwidacji jego interesów.

§ 76. Обсужденію общаго собранія подлежать только тѣ предметы которые представлены будуть на его разсмотрѣніе и рѣшеніе наблюдательнымъ комитетомъ.

Каждый изъ членовъ имѣеть право не позже какъ за 15 дней до засѣданія общаго собранія передать свое предложеніе въ комитетъ, который обязанъ, если предложеніе подписано по крайней мѣрѣ 10 членами, внести оное на разсмотрѣніе общаго собранія.

ГЛАВА ШЕСТАЯ.

Мѣры къ исправному взысканію долговъ съ заложенныхъ имуществъ.

§ 77. Если заемщикъ не заплатитъ въ срокъ слѣдующихъ по займу его процентовъ и погашенія, то ему дается, по истечениіи сего срока, три мѣсяца льготы, съ платежемъ $\frac{1}{2}\%$ за первый и по 1% за каждый послѣдующій мѣсяцъ просрочки на всю невнесенную сумму, по день уплаты недоимки или продажи имущества.

При семъ, части мѣсяца принимаются: менѣе 16 дней за полмѣсяца, а 16 дней и болѣе—за мѣсяцъ.

§ 78. По истечениіи трехъ льготныхъ мѣсяцевъ, если вся недоимка не будетъ пополнена, правление приступаетъ безотлагательно къ продажѣ заложенного въ обществѣ имущества съ публичныхъ торговъ. Постановленіе правленія по сему предмету не подлежитъ апелляціи.

§ 79. Назначивъ продажу съ публичныхъ торговъ просроченнаго имущества, правление составляетъ, по установленной формѣ, объяснительную записку и условія для торговъ.

Примѣчаніе. Форма и содержаніе объяснительной записи и условій для торговъ утверждаются общимъ собраніемъ.

§ 80. Не позже 80 дней до назначенаго для публичныхъ торговъ срока, правление командируетъ одно изъ служащихъ въ обществѣ лицъ, которое вносить въ ипотечную книгу заявленіе о предстоящей продажѣ и о назначенномъ правленіемъ срокѣ оной,

§ 76. Ogólne Zebranie rozpoznaje tylko te przedmioty, które będą przedstawione pod jego rozpoznanie i decyzję przez komitet nadzorczy.

Każdy z członków ma prawo, najpóźniej na 15 dni przed posiedzeniem ogólnego zebrania, oddać swój projekt do komitetu, który jest obowiązany, jeżeli projekt podpisało przynajmniej 10 członków, wniesć go pod rozpoznanie ogólnego zebrania.

ROZDZIAŁ SZÓSTY.

Środki, mające na celu akuratną egzekucję długów z majątków, obciążonych pożyczką towarzystwa.

§ 77. Jeżeli dłużnik nie zapłaci w terminie przypadających od pożyczki procentów i amortyzacji, to ma się daje po upływie tego terminu, trzymiesięczna ulga z opłatą $\frac{1}{2}\%$ za pierwszy i po 1% za każdy następny miesiąc zwłoki od całej niewniesionej sumy do dnia zapłaty zaległości albo sprzedaży majątku.

Przytym części miesiąca przyjmują się: mniejsze od 16 dni za pół miesiąca, a 16 dni i więcej — za miesiąc.

§ 78. Po upływie trzech miesięcy ulgi, jeżeli całkowita zaległośń nie będzie wniesiona, zarząd przystępuje bezzwłocznie do sprzedaży obciążonego pożyczką towarzystwa majątku przez publiczną licytację. Postanowienie zarządu w tym przedmiocie nie podlega apelacji.

§ 79. Wystawiwszy na sprzedaż przez publiczną licytację zalegający w opłacie majątek, zarząd sporządza w ustanowionej formie objaśnienie i warunki licytacyjne.

Uwaga. Formę i treść objaśnienia i warunków licytacyjnych zatwierdza ogólne zebranie.

§ 80. Najpóźniej na 80 dni przed terminem, wyznaczonym na licytację, zarząd deleguje jednego z urzędników towarzystwa, który zeznaje w księdze hypotecznej wniosek o mającą nastąpić sprzedaż i o wyznaczonym przez zarząd terminie téj sprzedaży, ze wskazaniem

съ указаніемъ нотаріуса, въ присутствіи коего будетъ производиться аукціонный торгъ, причемъ составляетъ проектъ надлежащей отмѣтки въ III раздѣлѣ ипотечнаго указателя и прилагаетъ къ ипотечнымъ документамъ постановленіе о продажѣ съ объяснительною запискою и условіями для торговъ.

Определеніе Ипотечнаго Отдѣленія о внесеніи вышесказанный отмѣтки о продажѣ въ ипотечный узазатель не подлежитъ апелляціи.

§ 81. Вмѣстѣ съ симъ правленіе дѣлаетъ распоряженіе о врученіи краткихъ увѣдомленій о назначеннѣ въ продажу просроченпаго недвижимаго имущества и о срокѣ публичныхъ на оное торговъ какъ владѣльцу просроченнаго имущества, такъ и лицамъ, заявившимъ въ ипотекѣ, до дня внесенія обществомъ въ ипотечный указатель отмѣтки о назначеннѣ въ продажу сего имущества, свои права на оное въ видѣ ипотечной записи или даже въ видѣ предостереженія или отмѣтки; при семъ предваряетъ, что если продажа не состоится по недостатку сонскателей, то назначеніе будетъ другой окончательный для торговъ срокъ, въ который продажа утверждена будетъ за низшую цѣну, или же недвижимое имущество оставлено будетъ за обществомъ безъ врученія новыхъ со стороны его увѣдомленій.

Сказанныя увѣдомленія вручаются, по крайней мѣрѣ, за 70 дней до срока, назначенаго для торговъ владѣльцамъ имѣній, кредиторамъ и инымъ заинтересованнымъ лицамъ, въ мѣстѣ ихъ жительства, или избранномъ по ипотекѣ мѣстѣ пребыванія, чрезъ разсыльныхъ; кредиторы и иная заинтересованная лица, коихъ мѣсто пребываніе въ ипотекѣ не указано, извѣщаются о назначеннѣ продажи посредствомъ однократной о семъ публикаціи въ повременныхъ изданіяхъ, въ § 82 устава общества поименованныхъ.

Примѣчаніе 1-е. Производство дѣла по наслѣдству, оставшемуся послѣ владѣльца просроченнаго имущества или кредитора его, или же лица, коему принадлежитъ какое либо право на сие имущество, вытекающее изъ ипотеки, ни въ какомъ случаѣ не можетъ останавливать назначеннѣ обществомъ продажи помянутаго имущества. Въ случаѣ производства такого дѣла, повѣстка о предположенной продажѣ пишется на имя всѣхъ наследниковъ совокупно, безъ показанія ихъ именъ и прозванія, и вручение повѣстки производится въ избранномъ

notaryusza, wobecności którego ma się odbyć licytacja; przytém przedstawia projekt odpowiedniego ostrzeżenia do III działu wykazu hypothecznego i dołącza do dokumentów księgi hypothecznjej postanowienie o sprzedaży, z objaśnieniem i warunkami licytacyjnymi.

Decyzja Wydziału hypothecznego co do wniesienia wyżej wzmiankowanego ostrzeżenia o sprzedaży do wykazu hypothecznego nie podlega apelacji.

§ 81. Równocześnie zarząd wydaje rozporządzenie co do wręczenia krótkich uwiadomień o wystawieniu na sprzedaż zalegającej w opłacie nieruchomości i o terminie licytacji publicznej na też nieruchomość, tak właścicielowi zalegającej w opłacie nieruchomości, jak i osobom, które ujawniły w hypotece, przed dniem wniesienia przez towarzystwo do wykazu hypothecznego ostrzeżenia o wystawieniu na sprzedaż téj nieruchomości, swoje prawa do niej, pod postacią wpisu hypothecznego albo nawet zastrzeżenia lub ostrzeżenia; przytém ostrzega, że jeżeli sprzedaż nie przyjdzie do skutku, z powodu braku licytantów, to będzie wyznaczony inny, ostateczny termin do licytacji, w którym sprzedaż będzie zatwierdzona za cenę niższą, albo też nieruchomość będzie uznana za własność towarzystwa, bez doręczenia nowych z jego strony uwiadomień.

Wzmiankowane uwiadomienia doręczają się, przynajmniej na dni 70 przed terminem wyznaczonym na licytację, właścicielom majątków, wierzycielom i innym osobom interesowanym, w miejscu zamieszkania, albo w obraném w hypotece zamieszkaniu prawnemu, zapośrednictwem woźnych; wierzyciele i inne osoby interesowane, których zamieskanie prawne w hypotece nie zostało wskazane, zawiadamiają się o wyznaczeniu sprzedaży zapomocą jednorazowej publikacyi w wydawnictwach peryodycznych w § 22 Ustawy towarzystwa wymienionych.

Uwaga 1-a. Postępowanie spadkowe co do spadku pozostałego po właścicielu zalegającej w opłacie nieruchomości albo jego wierzycielu, albo też osobie, która ma jakiekolwiek bądź prawo do téj nieruchomości, wypływające z hypoteki, nie może być w żadnym razie wstrzymane wskutek wystawienia na sprzedaż téj nieruchomości przez towarzystwo. Jeżeli się prowadzi postępowanie spadkowe, awizacja co do projektowanej sprzedaży pisze się na imię wszystkich spadkobierców razem, bez wskazania ich imion i nazwiska, i awiza-

по ипотекѣ мѣстѣ пребыванія наследователя; если же таковое не было указано, то наследники уведомляются посредствомъ однократной публикаціи въ подлежащихъ (§ 82) по временемъ изданіяхъ.

Примѣчаніе 2-е. Для врученія всякаго рода повѣстокъ и уведомлений по требованію и по дѣламъ городскаго кредитнаго общества, упоминаемыхъ въ уставѣ онаго, назначаются Предсѣдателемъ Люблинскаго Окружнаго Суда одинъ или, если правление признаетъ нужнымъ, два особыхъ постоянныхъ разсыльныхъ изъ лицъ, имѣющихъ, на основаніи положенія 19 Февраля 1875 года, право быть назначенными на должность судебныхъ разсыльныхъ. Лица сіи, получая изъ суммъ общества жалованье по штату и вознагражденіе по тѣмъ, считаются на судебнай службѣ, параванѣ съ разсыльными при окружныхъ судахъ, обязаны содѣржать установленныя книги для записи о каждомъ данномъ имъ порученіи и объ исполненныхъ ими служебныхъ дѣйствіяхъ и подлежать ответственности по правиламъ судебныхъ уставовъ.

Вручение повѣстокъ чрезъ разсыльныхъ считается за-коннымъ.

Примѣчаніе 3-е. Врученіе повѣстокъ въ предѣловъ Люблинскаго Окружнаго Суда производится чрезъ назначаемыхъ для сего каждый разъ предсѣдателемъ подлежащаго окружнаго суда судебныхъ разсыльныхъ, съ вознагражденіемъ ихъ изъ суммъ общества, по полученіи удостовѣренія о произведеніи врученій.

§ 82. Кроме того правление составляетъ краткое объявление о порядкѣ просроченнаго недвижимаго имущества, съ указаниемъ, что объяснительная по сему предмету записка и условія для торговъ находятся въ ипотекѣ и въ правлении общества.

Объявление это должно быть троекратно напечатано въ Варшавскомъ Дневникѣ, Люблинскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ и Люблинской Газетѣ, съ промежутками времени не менѣе восьми дней и съ тѣмъ, чтобы послѣднее опубликованіе сдѣлано было не позже какъ за 50 дней до срока торговъ.

Вышеупомянутое объявление сообщается также владѣльцу просроченнаго имущества, не позже какъ за 50 дней до торговъ,

cy doręcza się w obraném w hypotece zamieszkaniu prawném spadkodawey; jeżeli zaś takie zamieszkanie wskazane nie było, to spadkobiercy uwiadamiają się zapomocą jednorazowej publikacyi we właściwych (§ 82) wydawnictwach periodycznych.

Uwaga 2a. Do wręczania wszelkiego rodzaju awizacyj i uwiadomień na żądanie i w sprawach towarzystwa kredytowego miejskiego, wzmiankowanych w Ustawie tegoż towarzystwa, Prezes Sądu Okręgowego Lubelskiego wyznacza jednego albo, jeżeli Zarząd uzna za potrzebne, dwóch specjalnych stałych woźnych z osób, mających, na zasadzie postanowienia z d. 19 lutego 1875 roku, prawo być mianowanymi na posadę woźnych sądowych. Osoby te, otrzymując z funduszów towarzystwa pensję etatową i wynagrodzenie podług taksy uważają się za pozostających w służbie sądowej narówni z woźnemi przy sądach okręgowych; są obowiązani utrzymywać ustanowione księgi do zapisywania każdego danego im polecenia i wykonywanych przez nich czynności służbowych i podlegają odpowiedzialności podług przepisów, zawartych w Ustawach Sądowych.

Doręczenie awizacyi przez woźnych uważa się za doręczenie prawne.

Uwaga 3-a. Poza obrębem działalności Sądu Okręgowego Lubelskiego, awizacye doręczają wyznaczeni w tym celu za każdym razem przez prezesa właściwego sądu okręgowego woźni sądowi, którzy pobierają wynagrodzenie z funduszów towarzystwa po otrzymaniu poświadczania o dokonaném wręczeniu.

§ 82. Oprócz tego, zarząd sporząda krótkie ogłoszenie o sprzedaży zalegającej w opłacie nieruchomości, zaznaczając, że objaśnienie w tym przedmiocie i warunki licytacyjne znajdują się w hypotece i w zarządzie towarzystwa.

Ogłoszenie to powinno być wydrukowane trzykrotnie w „Dzienniku Warszawskim“ w „Wiedomostach“ gubernialnych Lubelskich i w „Gazecie Lubelskiej“ w odstępach czasu najmniej ośmiodniowych i z tém zastrzeżeniem, ażeby ostatnia publikacya była zrobiona niepóźniej jak na 50 dni przed terminem licytacji.

Wyżej wzmiankowane ogłoszenie komunikuje się również właścicielowi zalegającej w opłacie nieruchomości, najpóźniej na 50 dni

не только въ мѣстѣ его жительства, или въ избранномъ по ипотекѣ мѣстѣ пребыванія, но и чрезъ управляющаго спомъ имуществомъ или чрезъ лицо, которое, по засвидѣтельствованію полицейскаго начальства, записывается въ заложенномъ обществу домъ веденіемъ явочныхъ книгъ.

Одновременно съ врученіемъ означеннаго объявленія владѣльцу, оно выставляется:

- a) на главныхъ дверяхъ описанной для продажи недвижимости;
- б) въ Люблинскомъ Окружномъ Судѣ, въ мѣстѣ, для сего назначенному;
- в) въ приемной комнатѣ Ипотечнаго Отдѣленія Люблинскаго Окружнаго Суда;
- г) на дверяхъ канцеляріи мироваго суды подлежащаго участка;
- д) въ управлении Люблинскаго Городскаго Магистрата, и
- е) на дверяхъ, ведущихъ въ кассу общества.

О врученіи объявленія владѣльцу и выставленіи оного въ вышеупомянутыхъ мѣстахъ признается достаточнымъ свидѣтельство разсыльщаго по дѣламъ общества.

§ 83. Документы о совершенніи всѣхъ вышеизложенныхъ формальностей правление представляетъ чрезъ служащее въ оному лицо, при подлежащемъ объявлениіи, въ ипотечную книгу, не позже конца 45-го дня до назначенаго для торговъ дни.

§ 84. Должникъ, кредиторы и всѣ вообще заинтересованные въ продажѣ лица, не позже какъ за 40 дней до торговъ, могутъ явиться къ назначенному для производства продажи нотаріусу и заявить въ ипотечной книгѣ возраженія относительно формъ всего производства. По минувшему этого срока никакихъ въ этомъ отношеніи возраженій не принимается.

Заинтересованія въ продажѣ лица, заявляющія въ ипотечной книгѣ возраженія на несоблюдение предписанныхъ формальностей, должны избрать мѣсто пребываніе въ городе Люблинѣ.

§ 85. Ипотечная книга, со времени предъявленія командированіемъ со стороны правления общества лицомъ доказательствъ

przed licytacją, nietylko w jego miejscu zamieszkania, albo w obraném w hypotece zamieszkaniu prawném, ale i przez rządę tej nieruchomości, albo przez osobę, która, podług zaświadczenia władzy policyjnej, zajmuje się w obciążonym pożyczką towarzystwa domu prowadzeniem księgi meldunkowych.

Równocześnie z doręczeniem tego ogłoszenia właścicielowi takowe wywiesza się:

- a) na drzwiach głównych opisanej w celu sprzedaży nieruchomości;
- b) w sądzie okręgowym Lubelskim, w miejscu do tego wyznaczoném;
- c) w pokoju do przyjęć Wydziału Hypotecznego Sądu Okręgowego Lubelskiego;
- d) na drzwiach kancelaryi sędziego pokoju właściwego rewiru;
- e) w zarządzie Magistratu Miasta Lublinia, i
- f) na drzwiach, prowadzących do kas Towerzystwa.

Co do doręczenia ogłoszenia właścicielowi i wywieszenia go w ustanowionych wyżej miejscach uznaje się za dostateczne świadectwo woźnego do spraw towarzystwa.

§ 83. Dokumenty poświadczające dopełnienie wszystkich wyżej wskazanych formalności zarząd składa przez swojego urzędnika przy należytéj deklaracyi, do księgi hypotecznej, najpóźniej przed końcem 45-go dnia przed dniem oznaczonym na licytację.

§ 84. Dłużnik, wierzyteli i wszyscy wogół interesowani w sprzedaży, najpóźniej na 40 dni przed licytacją, mogą stawić się do wyznaczonego do sprzedaży notariusza i uczynić w księdze hypotecznej zarzuty co do form całego postępowania. Po upływie tego terminu, żadnych w tym względzie zarzutów nie przyjmuje się.

Interesowani w sprzedaży, którzy uczynią w księdze hypotecznej zarzuty co do niezachowania przepisanych formalności, powinni obrać zamieszkanie prawne w m. Lublinie.

§ 85. Księga hypoteczna, od czasu okazania przez delegata zarządu towarzystwa dowodów dopełnienia formalności, ustanowio-

о совершении формальностей, установленных для продажи просроченных имуществъ, должна находиться въ распоряженіи назначенного для торговъ нотаріуса.

§ 86. Ипотечное Отдѣленіе, не позже 35 дней до назначенаго для торговъ срока, обязано разсмотрѣть и обсудить, совершины ли всѣ формальности, или нетъ. Въ первомъ случаѣ оно освидѣтельствуетъ, что формальности эти, согласно существующимъ правиламъ, соблюдены, а въ послѣднемъ отмѣняетъ все производство.

§ 87. На опредѣленіе ипотечнаго отдѣленія, упомянутое въ § 86, можетъ быть, не позже пяти дней со дnia восприѣданія онаго, подана жалоба въ Судебную Чалату какъ правлениемъ общества, такъ и тѣми изъ заинтересованныхъ лицъ, которые заявили въ ипотечной книжѣ возраженія на несоблюдение формальностей.

Жалоба должна быть написана пріимѣнительно къ указаніямъ ст. 745, 746 и 747 Уст. Гражд. Судопр. и представлена въ Ипотечное Отдѣленіе съ поименованіемъ избраннаго апелляторомъ мѣстопребыванія въ гор. Люблинѣ, съ приложеніемъ гербовыхъ и судебныхъ пошлинъ и денегъ, причитающихся па расходы по внесенію въ ипотечную книгу заявленія объ апелляції.

Правление кредитнаго общества при апелляціонной жалобѣ представляетъ судебныя пошлины и деньги на внесеніе въ ипотечную книгу заявленія о принесеніи жалобы, а также канцелярскія пошлины. Мѣстомъ пребыванія правления считается присутствіе управления кредитнаго общества.

Определеніе о возвратеніи или оставленіи безъ послѣдствій, на основаніи ст. 755 и 756 Уст. Гражд. Судопр., апелляціонной жалобы постановляется Ипотечнымъ Отдѣленіемъ и вручается апеллятору въ избранномъ имъ мѣстѣ пребыванія, въ теченіи трехъ дней со времени представленія оной.

Обѣ стороны могутъ просить о возстановленіи права апелляціи на основаніи ст. 778 — 782 Уст. Гражд. Судопр., въ теченіи трехъ дпей со времени восприѣданія опредѣленія, коимъ срокъ на принесеніе апелляціонной жалобы признанъ пропущеніемъ.

nnych dla sprzedaży zalegających w opłacie nieruchomości, powinna się znajdować u wyznaczonego do odbycia licytacji notaryusza.

§ 86. Wydział Hypoteczny, najpóźniej na 35 dni przed terminem wyznaczonym na licytację, jest obowiązany rozpoznać i ocenić, czy wszystkie formalności zostały dopełnione, czy nie. W pierwszym razie poświadczaj, że formalności te, zgodnie z istniejącymi przepisami, zostały zachowane, a w ostatnim — unieważnia całe postępowanie.

§ 87. Na decyzyę Wydziału Hypotecznego, wzmiankowaną w § 86, najpóźniej w pięć dni po jej zapadnięciu, może być podana skarga do Izby Sądowej, tak przez zarząd towarzystwa, jak i przez te z pomiędzy osób interesowanych, które uczyniły w księdze hypotecznej zarzuty co do niezachowania formalności.

Skarga powinna być napisana podług wskazówek, zawartych w art. 745, 746 i 747 Ust. post. sąd. cyw. i złożona w Wydziale Hypotecznym z wymienieniem obranego przez apelującego zamieszkania prawnego w Lublinie, z dołączeniem opłat stempłowych i sądowych, oraz należności za rozhody na wniesienie do księgi hypotecznej wniosku o apelacyi.

Zarząd towarzystwa kredytowego przy skardze apelacyjnej składa opłaty sądowe i pieniądze na wniesienie do księgi hypotecznej wniosku o podaniu skargi tudzież opłaty kancelaryjne. Za miejsce pobytu zarządu uważa się biuro dyrekcyi towarzystwa kredytowego.

Decyzyę co do zwrotu albo pozostawienia bez skutku, na zasadzie art. 755 i 756 Ust. post. sąd. cyw., skargi apelacyjnej wydaje Wydział Hypoteczny i doręcza ją apelującemu w obranym przez niego zamieszkaniu prawnem, w ciągu trzech dni od czasu jej podania.

Obie strony mogą prosić o przywrócenie prawa apelacji, na zasadzie art. 778–782 Ust. post. sąd. cyw., w ciągu trzech dni od czasu zapadnięcia decyzji, którą termin do podania skargi apelacyjnej został uznany za opuszczony.

Одновременно съ извѣщеніемъ о принятииъ жалобы по причинамъ, исчисленнымъ во 2 пунктѣ 755 и въ 1, 2 и 3 пунктахъ 756 ст. Уст. Гражд. Судопр., апеллятору назначается новый трехдневный со времени послѣдовавшаго извѣщенія срокъ. Если въ теченіи этого срока не будетъ присенна новая жалоба, или же если принесенная жалоба признана будетъ Ипотечнымъ Отдѣлениемъ неправильюю, то апелляционная жалоба считается неподанною и опредѣленіе Ипотечнаго Отдѣлениія вступаетъ въ окончательную силу.

Въ случаѣ же принятія апелляционной жалобы, Ипотечное Отдѣление обязано въ теченіи пяти затѣмъ дней постановить о вынесеніи въ ипотечную книгу отметки о послѣдовавшей апелляціонной жалобѣ, сообщить копію съ жалобы противной сторонѣ, а подлинную, вмѣстѣ со всѣмъ дѣлонпропроизводствомъ и со вторымъ экземплярами повѣстокъ, при коихъ вручены участвующимъ въ дѣлѣ лицамъ копіи съ апелляционной жалобы, отослать въ Судебную Палату и о днѣ таковой отсылки уведомить апеллятора.

На присененную апелляционную жалобу противная сторона, въ теченіи пяти дней отъ получения копіи съ оной, можетъ представить обѣспеченіе, которое немедленно вручается апеллятору и затѣмъ болѣе возраженій и опроверженій не принимается.

Не позже трехъ дней по полученіи обѣспеченія или по истечении срока на представление онаго, Предсѣдатель Судебной Палаты назначаетъ день для доклада дѣла и изыщаетъ о томъ заинтересованныхъ сторонъ.

Рѣшеніе Судебной Палаты есть окончательное и не подлежитъ никакому отзыву ни отъ сторонъ, ни отъ третьяго неучаствующаго въ дѣлѣ лица, ниже просьбѣ о пересмотрѣ рѣшенія и касации. Въ теченіи чрезъ дней со дня постановленія рѣшенія, оно должно быть отослано Судебною Палатою въ Ипотечное Отдѣление, которое обязано немедленно приступить къ исполненію рѣшенія и уведомить правлѣніе кредитнаго общества не позже трехъ дней до срока, назначенаго для торговъ.

Если при отсутствії возраженій противъ продажнаго производства, Ипотечное Отдѣлениe, безъ посторонняго требованія, само уничтожило оное, то никто изъ заинтересованныхъ лицъ не можетъ обжаловать это опредѣленіе и только правлѣнію общества предо-

Równocześnie z zawiadomieniem o nieprzyjęciu skargi z przyczyn, wyszczególnionych w usterce 2 art. 755 i w ust. 1, 2 i 3 art. 756 Ust. post. sąd. cyw., apelującemu wyznacza się nowy termin trzydniowy od czasu zawiadomienia. Jeżeli w ciągu tego terminu nie będzie podana nowa skarga, lub jeżeli podana skarga będzie uznana przez Wydział Hypoteczny za nieprawidłową, to skarga apelacyjna uważa się za niepodaną i decyzja Wydziału Hypotecznego staje się prawomocną.

Zaś wrazie przyjęcia skargi apelacyjnej Wydział Hypoteczny jest obowiązany, w ciągu pięciu kolejnych dni, postanowić wnieść do księgi hypoteczeń estrzeczenie o podaniu skargi apelacyjnej, zakomunikować kopię skargi stronic przeciwnej, a oryginał, razem z całym referatem i z drugimi egzemplarzami awizacji, przy których zostały doręczone biorącym udział w sprawie osobom kopie skargi apelacyjnej, odesłać do Izby Sądowej i o dniu odesłania uwiadomić apelującego.

Na podaną skargę apelacyjną, strona przeciwna, w ciągu pięciu dni po otrzymaniu kopii tejże skargi, może złożyć objaśnienie, które bezzwłocznie doręcza się apelującemu, i następnie więcej zarzutów i opozycji nie przyjmuje się.

Najpóźniej w trzy dni po otrzymaniu objaśnienia lub po upływie terminu na złożenie go wyznaczonego, Prezes Izby Sądowej wyznacza termin do sądzenia sprawy i zawiadamia o tym strony interesowane.

Wyrok Izby Sądowej jest ostateczny i nie podlega żadnej opozycji ani stron, ani osoby trzeciej, niebiorącjej udziału w sprawie, ani również proście o rewizję wyroku i kasację. W ciągu trzech dni od dnia zapadnięcia wyroku, tenże wyrok powinien być odesłany przez Izbę Sądową do Wydziału Hypotecznego, który jest obowiązany bezzwłocznie przystąpić do wykouania wyroku i uwiadomić zarząd towarzystwa kredytowego, nie później jak na trzy dni przed terminem wyznaczonym na licytację.

Jeżeli przy nieistnieniu zarzutów przeciwko postępowaniu sub-hastacyjnemu Wydział Hypoteczny, bez postronnego żądania, sam unieważnił ją, to nikt z osób interesowanych nie może zaskarżyć téj decyzji i tylko zarządowi trwarzystwa służy prawo podać na nią

ставляется принести на таковое апелляционную жалобу, которая, безъ предварительного кому либо сообщения, препровождается Ипотечнымъ Отдѣленіемъ въ Судебную Палату. Предсѣдатель Палаты немедленно назначаетъ срокъ для доклада дѣла и Палата, по одностороннемъ выслушаніи правленія, безъ допущенія къ состязанію кого-либо изъ запитересованныхъ лицъ, постановляетъ окончательное рѣшеніе по отношенію исполненія формальностей продажи.

§ 88. Торги производятся въ назначенный срокъ порядкомъ, указаннымъ въ ст. 1156 и 1158 Устава Гражданскаго Судопроизводства, при командированномъ для сего нотаріусѣ, или при заступающимъ его мѣсто, въ присутствіи члена правленія.

Торги начинаются съ той суммы, какая выдана была владѣльцу въ ссуду отъ общества, съ надбавкою 50%.

Лица, желающія участвовать въ торгахъ, могутъ явиться къ онимъ лично или прислать довѣренаго, спабженаго особою на то довѣреностію, согласно ст. 1156 Устава Гражд. Судоир.

Продаваемое имущество поступаетъ въ собственность того, кто предложитъ на торгахъ самую высшую за оное цѣну. Протоколъ о торгахъ, составленный нотаріусомъ, служить актомъ, доказывающимъ приобрѣтеніе проданной, по требованію общества, недвижимости.

Приимъчаніе. Относительно удостовѣренія тождества лицъ, формы довѣренности и избралія мѣстопребыванія, нотаріусъ обязанъ руководствоваться существующими на сей предметъ узаконеніями.

§ 89. До дня торга и даже во время производства торговъ, но прежде окончанія таковыхъ, заемщику дозволяется внести взыскиваемую съ него обществомъ сумму (§ 77, 78 и 79) и тѣмъ освободить недвижимость свою отъ продажи.

Правомъ этимъ заемщикъ не можетъ уже воспользоваться послѣ производства торговъ, хотя бы даже назначены были, согласно § 90, переторжка, или же, согласно § 93, новые торги.

§ 90. Въ теченіи 8 дней, послѣ состоявшейся продажи съ торговъ, дозволяется предложить за продаваемую недвижимость выс-

skargę apelacyjną, którą, bez uprzedniego komunikowania, Wydział Hypoteczny przesyła do Izby Sądowej. Prezes Izby wyznacza bezzwłocznie termin do sądzenia sprawy a Izba, po jednostronnym wysłuchaniu zarządu, bez dopuszczenia do sporu kogokolwiekbądź z osób interesowanych, wydaje wyrok ostateczny co do wypełnienia formalności sprzedaży.

§ 88. Licytacja odbywa się w oznaczonym terminie w sposób, wskazany w art. 1156 i 1158 Ustawy postępowania Sądownego Cywilnego, przed delegowanym do tego notaryuszem albo przed jego następcą, wobecności członka Zarządu.

Licytacja rozpoczyna się od téj sumy, jaką właściciel zapożyczył od towarzystwa, z dodatkiem 50%.

Osoby, pragnące brać udział w licytacji, mogą stawić się do niej osobiście albo przysłać pełnomocnika, zaopatrzonego w specjalną na to plenipotencję na mocy art. 1156 Ustawy postępowania sądownego cywilnego.

Ulegająca sprzedaży nieruchomości przechodzi na własność tego, kto postąpił na licytacji najwyższy szacunek. Protokół licytacji, sporządzony przez notaryusza służy jako akt, dowodzący nabycia sprzedanej, na żądanie towarzystwa, nieruchomości.

Uwaga. Co do poświadczania tożsamości osób, formy plenipotencji i wyboru miejsca zamieszkania, notaryusz jest obowiązany kierować się istniejącymi w tym przedmiocie prawami.

§ 89. Do dnia licytacji, a nawet wcześniej odbywania licytacji, lecz przed jej ukończeniem, dłużnik może wnieść egzekwowaną od niego przez towarzystwo sumę (§ 77, 78 i 79) i tem samem uwolnić swoją nieruchomość od sprzedaży.

Z prawa tego dłużnik nie może już skorzystać po odbyciu licytacji; chociażby nawet wyznaczoną była zgodnie z § 90 relicytacja albo zgodnie z § 93 nowa licytacja.

§ 90. W ciągu ósmu dni po dopełnionej sprzedaży w drodze licytacji, dozwala się postąpić za sprzedawaną nieruchomość wyż-

шую цѣну, но крайней мѣрѣ на $\frac{1}{4}$ противъ состоявшейся на торгахъ. На сей конецъ совершаются въ ипотечной книгѣ у завѣдывающаго продажнымъ производствомъ нотаріуса соотвѣтственное заявленіе и представляется въ кассу правленія общества залогъ, опредѣленный въ условіяхъ къ торгамъ.

Нотаріусъ обизань, въ теченіи 48 часовъ, препроводить засвидѣтельствованную кошюю сказанаго объявленія въ правленіе общества, которое назначаетъ срокъ для переторжки не позже какъ чрезъ 20 дней послѣ первыхъ торговъ и печатаетъ браткія о семъ объявленія въ публичныхъ вѣдомостяхъ; документы же о таковомъ опубликованіи вносятъ въ ипотечную книгу не позже 5 дней до срока переторжки. Ипотечное Отдѣленіе разсмотрѣвъ, исполнены ли вышеупомянутыя формальности, постановляетъ окончательное решеніе на счетъ производства переторжки. Въ переторжкѣ могутъ участвовать не только тотъ, за кѣмъ осталась недвижимость на торгахъ и лицо, предложившее потомъ за онуу высшую цѣну, но и всѣ желающіе торговаться по условіямъ къ торгамъ. Пріобрѣтеніе недвижимости утверждается за тѣмъ, кто предложилъ при переторжкѣ самую высшую цѣну.

Если въ назначенный для переторжки срокъ, никто изъ соискателей и даже лицо, предложившее высшую на $\frac{1}{4}$ часть цѣну не явится, то пріобрѣтеніе недвижимости утверждается за симъ послѣднимъ, который обязывается исполнить условія торговъ.

Для явки въ этотъ срокъ никакія повѣстки не вручаются, и какъ пріобрѣтатель недвижимости съ торговъ, такъ и предложившій за онуу высшую на $\frac{1}{4}$ часть цѣну, сами должны соблюсти означеній срокъ.

Во всякомъ случаѣ нотаріусъ составляетъ протоколъ о состоявшейся или несостоявшейся переторжкѣ, а также о явкѣ или неявкѣ въ срокъ предложившаго за продаваемую недвижимость высшую на $\frac{1}{4}$ часть цѣну.

Послѣ продажи недвижимости посредствомъ переторжки, новое предложеніе высшей за онуу цѣны уже не допускается.

§ 91. Не позже 30 дней послѣ пріобрѣтенія имущества на торгахъ, покупщикъ долженъ представить въ ипотечную книгу доказательства выполненія имъ условій торговъ, а равно обязанности,

szą cenę, przyuajmniej o $\frac{1}{4}$ wporównaniu z ceną, za jaką została sprzedana. Tym końcem sporządza się w księdze hypotecznej u zawiadującego postępowaniem subhastacyjnym notaryusza odpowiedni wniosek i składa się do kasy zarządu towarzystwa kaucję, określoną w warunkach licytacyjnych.

Notaryusz jest obowiązany w ciągu 48 godzin przesłać poświadczoną kopię téj deklaracyi zarządowi towarzystwa, który wyznacza termin do reliatyacyi najpóźnię we 20 dni po pierwszej licytacyi i drukuje krótkie o tém ogłoszenia w „Wiedomostach” publicznych; zaś dokumenty co do takié publikacyi wnosi do księgi hypotecznej, nie później jak na 5 dni przed terminem reliatyacyi. Wydział Hypoteczny, rozpoznawszy, czy wyżej wzmiankowane formalności zostały dopełnione, wydaje ostateczną decyzyę co do odbycia reliatyacyi. W reliatyacyi mogą brać udział nietylko ten, kto się utrzymał przy nieruchomości na pierwszej licytacyi oraz ten, kto następnie postąpił za nią wyższą cenę, ale i wszyscy pragnący licytować podług warunków licytacyjnych. Nieruchomość przysądza się temu, kto postąpił przy reliatyacyi najwyższą cenę.

Jeżeli w oznaczonym na reliatyacyi terminie nikt z licytantów, a nawet ten, kto postąpił o $\frac{1}{4}$ wyższą cenę, nie stawi się, to nieruchomość przysądza się temu ostatniemu, który zobowiązuje się wykonać warunki licytacyjne.

Żadnych awizacji wzywających do stawiennictwa w tym terminie nie doręcza się, i tak nabywca nieruchomości z licytacyi jak i ten, kto postąpił za nią cenę o $\frac{1}{4}$ część wyższą, sami powinni przestrzegać tego terminu.

W każdym razie notaryusz sporządza protokół o reliatyacyi, która przyszła lub nie przyszła do skutku, oraz o stawieniu się lub niestawieniu się w terminie tego, kto postąpił za sprzedawaną nieruchomość cenę o $\frac{1}{4}$ część wyższą.

Po sprzedaży nieruchomości zapomocą reliatyacyi wyższej ceny za nią postępować już nie można.

§ 91. Najpóźnię w 30 dni po nabyciu nieruchomości na licytacyi, nabywca powinien złożyć do księgi hypotecznej dowody wypełnienia przez niego warunków licytacyjnych, oraz obowiązku,

истекающей изъ 1162 ст. Уст. Гражд. Судопр., послѣ чего Ипотечное Отдѣлениѳ вноситъ въ ипотечную книгу опредѣлениѳ объ укрѣпленіи за покупщикомъ пріобрѣтеннаго имъ на торгахъ имущества и выдаетъ новому владѣльцу копію съ сего опредѣления, съ показаніемъ въ оной проданнаго имѣнія, на основаніи ипотечнаго указателя. Если въ теченіи одного мѣсяца такое опредѣлениѣ не будетъ обжаловано бывшимъ владѣльцемъ или ипотечными кредиторами и апелляціонная жалоба въ ипотечной книгѣ заявлена не будетъ, то опредѣлениѣ это считается вошедшімъ въ законную силу, и Ипотечное Отдѣлениѳ, по требованію покупателя, обязано постановить очистку ипотеки отъ долговъ и записей, согласно торговымъ условіямъ и способу исполненія таковыхъ.

На основаніи опредѣления Ипотечнаго Отдѣления объ укрѣпленіи права собственности за покупщикомъ, производится вводъ его во владѣніе пріобрѣтеннымъ имуществомъ. Если бы бывшій владѣлецъ, арендаторы, залогодержатели и другія лица, имѣющія въ использованіи всю недвижимость или часть оной, не согласились, по требованію покупщика, уступить пріобрѣтенное имъ имущество, то покупщикъ можетъ обратиться къ подлежащей судебной власти и просить о приведеніи въ исполненіе судебнаго рѣшенія.

Распредѣлениѳ между кредиторами врученнай отъ продажи имущества суммы, производится въ мѣстномъ окружномъ судѣ, по-рядкомъ, указаннымъ ст. 1214—1222 Уст. Гражд. Судопр., безъ участія въ томъ кредитнаго общества. Копія распредѣления, съ удостовѣренiemъ, что опредѣлениѣ объ утвержденіи оного вошло въ законную силу, вносится, при надлежащемъ объявленіи со стороны покупщика въ ипотечную книгу.

§ 92. Апелляціонная жалоба на опредѣлениѣ Ипотечнаго Отдѣления объ укрѣпленіи за покупщикомъ права собственности можетъ быть подана въ то же Отдѣлениѣ, въ теченіи мѣсячнаго срока со дnia состоявшагося опредѣления, но не останавливаетъ ввода покупщика во владѣніе. Рассмотрѣніе такой жалобы производится сокращеннымъ порядкомъ, указаннымъ въ Уставѣ Гражданскаго Судопроизводства.

§ 93. Если пріобрѣшій недвижимость съ публичныхъ торговъ, или же предложившій за нее высшую на $\frac{1}{4}$ часть цѣны, не представить въ теченіи 30 дней доказательствъ объ исполненіи

wypływającego z art. 1162 Ust. post. sąd. cyw.; poczém Wydział Hypoteczny wnosi do księgi hypotecznej decyzję o przepisaniu na nowonabywcę nabytéj na licytacji nieruchomości i wydaje nowemu właścielowi kopię téj decyzji, ze wskazaniem w niéj sprzedawanego majątku, na zasadzie wykazu hypotecnego. Jeżeli wciążgu jednego miesiąca taka decyzja nie będzie zaskarżona przez byłego właściciela albo przez wierzcycieli hypotecznych i skarga apelacyjna do księgi hypotecznej podaną nie będzie, to decyzja uważa się za prawomocną i Wydział Hypoteczny, na żądanie nabywey, jest obowiązany postanowić oczyszczenie hypoteki z długów i wpisów, zgodnie z warunkami licytacyjnemi i sposobem wypełnienia takowych.

Na zasadzie decyzji Wydziału Hypotecznego o przepisaniu tytułu własności na nowonabywcę, tenże wprowadza się w posiadanie nabytéj nieruchomości. Jeżeli poprzedni właściciel, wierzciele, zastawnicy i inne osoby, mające w użytkowaniu całą nieruchomość lub jéj część, nie zgodzili się, na żądanie nowonabywcy, ustąpić nabycie przez niego nieruchomości, to nowonabywca może się zwrócić do właściwej władzy sądowej i prosić o wprowadzenie w wykonanie wyroku sądu.

Rozdziału pomiędzy wierzcycieli otrzymanej ze sprzedaży nieruchomości sumy dopełnia się w miejscowym sądzie okręgowym w sposób, wskazany w art. 1214—1222 Ust. post. sąd. cyw., bez udziału w tem towarzystwa kredytowego. Kopia rozdziału (klasyfikacyi) z poświadczaniem, że decyzja o zatwierdzeniu go stała się prawomocną, wnosi się, przy odpowiedniej deklaracyi ze strony nowonabywey, do księgi hypotecznej.

§ 92. Skarga apelacyjna na decyzję Wydziału Hypotecznego o przepisaniu tytułu własności na nowonabywcę może być podana do tego samego Wydziału, wciążu terminu miesięcznego od daty decyzji, ale nie wstrzymuje wprowadzenia nowonabywcy w posiadanie. Skarga taka rozpoznaje się w drodze postępowania skróconego, w sposób wskazany w Ustawie postępowania sądowego cywilnego.

§ 93. Jeżeli ten, kto nabył na licytacji nieruchomość, albo postąpił za nią cenę o $\frac{1}{4}$ część wyższą, nie złoży wciążu dni 30 dowodów co do wykonania warunków licytacyjnych, to sprzedaż przymusowa

условій къ торгамъ, то принудительная продажа признается несостоявшимъ и неполнившимъ условій къ торгамъ теряетъ представленный имъ залогъ.

Таковымъ залогомъ удовлетворяются всѣ слѣдующіе въ то время обществу недопомочные срочные платежи, штрафы и издержки по принудительной продажѣ.

Вмѣстѣ съ тѣмъ исключаются безотлагательно изъ ипотечнаго указателя, посредствомъ соотвѣтственнаго объявленія, всѣ относящіяся къ несостоявшейся продажѣ записи.

Остальная часть залога вносится въ кредитное уставовленіе, для выдачи кредиторамъ по ипотечному порядку.

Если бы залогомъ все были покрыты всѣ вышеупомянутыя претензіи, то правление объявляется новые торги на страхъ несправнаго приобрѣтателя, каковая мѣра относится безусловно къ продажамъ, производимымъ для взысканія, на основаніи § 18 настоящаго устава, всей ссуды или части оной.

§ 94. Количество издержекъ по продажѣ устанавливается правлениемъ общества, на опредѣленіе котораго по этому предмету подаются жалобы въ наблюдательный комитетъ; решения же сего послѣдняго считаются окончательными.

§ 95. Срокъ новыхъ торговъ объявляется въ ипотечномъ указателѣ, посредствомъ лица, командированнаго правлениемъ общества. За 15 дней до упомянутаго срока печатается одинъ только разъ въ вѣдомостяхъ, въ ст. 83 поименованныхъ, объявление о новыхъ торгахъ и таковое выставляется ко всеобщему свѣдѣнію въ мѣстахъ, въ той же статьѣ указаныхъ. Экземпляръ объявленія вручается посредствомъ разсыльного несправному покупщику.

Доказательства о совершенніи всѣхъ этихъ формальностей, за 10 дней до срока новыхъ торговъ, представляются въ ипотечную книгу.

Ипотечное Отдѣленіе, не позже 3 дней до новыхъ торговъ, рассматриваетъ написанныя доказательства и окончательно решаетъ относительно исполненія формальностей.

Новые торги начинаются съ цѣны, установленной для первыхъ торговъ.

uznaje się za niebyłą a ten, kto warunków licytacyjnych nie dopełnił, traci złożoną kaucję.

Z kaucji téj zaspokajają się wszystkie przypadające w tym czasie towarzystwu zaległe raty, kary i oraz wydatki na przymusową sprzedaż.

Równocześnie wykresla się bezzwłocznie z wykazu hypotecznego, zapomocą odpowiedniej wzmianki, wszystkie wpisy odnoszące się do sprzedaży, która do skutku nie przyszła.

Pozostała część dłużu wnosi się do instytucji kredytowej, w celu wydania jéj wierzycielom podług porządku, w jakim figurują w hypotece.

Jeżeliby kaucja nie wystarczyła na pokrycie wszystkich wyżej wzmiankowanych pretensji, to zarząd ogłasza nową licytację na ryzyko nieakuratnego nabywcy; który to środek odnosi się bezwzględowo do sprzedaży, dokonywanéj w celu egzekucji, na zasadzie § 18 niniejszej Ustawy, całej pożyczki albo jéj części.

§ 94. Ilość wydatków na sprzedaż ustanawia zarząd towarzystwa, na którego decyzję w tym przedmiocie podnają się skargi do komitetu nadzorczeego; zaś wyroki tego ostatniego uważają się za ostateczne.

§ 95. Termin nowej licytacji ogłasza się w Wykazie Hypotecznym, zapośrednictwem osoby, delegowanej przez zarząd towarzystwa. Na 15 dni przed tym terminem drukuje się raz tylko w „Wiedomostach“, wymienionych w art. 83, ogłoszenie o nowej licytacji i ogłoszenie to wywiesza się dla wiadomości publicznej w miejscowościach, w tym artykule wskazanych. Egzemplarz ogłoszenia doręcza się, zapośrednictwem weźnego, nieakuratnemu nowonabywcy.

Dowody wypełnienia wszystkich tych formalności, na 10 dni przed terminem nowej licytacji, składają się do księgi hypotecznej.

Wydział Hypoteczny, najpóźniej na 3 dni przed nową licytacją, rozpoznaje te dowody i wydaje ostateczną decyzję co do wypełnienia formalności.

Nowa licytacja rozpoczyna się od ceny, ustanowionej dla pierwszej licytacji.

За разницу цѣни, состоявшейся на первыхъ торгахъ, съ цѣною, предложеною при новыхъ, отвѣчаетъ неправный пріобрѣтатель подъ страхомъ личнаго задержанія, а если бы предложенная на новыхъ торгахъ цѣна превышала цѣну, предложенную на первыхъ торгахъ, то неправный пріобрѣтатель не имѣть права на излишокъ, который обращается на покрытие ипотечныхъ долговъ по порядку классификаціоннаго плана, въ случаѣ же неимѣнія таковыхъ долговъ,—въ пользу владѣльцевъ отчужденаго имущества.

§ 96. Если въ срокъ для первыхъ или для новыхъ торговъ сонскателей не окажется, то правленіе общества назначаетъ новый срокъ для вторичныхъ торговъ.

О таковомъ срокѣ, не позже 20 дней до онаго, печатаются въ публичныхъ вѣдомостяхъ двукратныи, съ промежутомъ не менѣе 8 дней, объявленія и таковыя выставляются ко всеобщему свѣдѣнію въ мѣстахъ, указанныхъ въ § 82, съ заявлениемъ, что по случаю несостоявшихъ первыхъ торговъ, вторичные начнутся съ непогашеннаго до сихъ поръ количества ссуды общества, по присоединеніи къ оному накопившихъ недоимокъ, поздражекъ и штрафовъ и съ соблюдениемъ, сверхъ того, упомянутыхъ въ § 79 сего устава условий для торговъ.

За 10 дней до срока для вторичныхъ торговъ командированное правленіемъ лицо представляетъ въ ипотечную книгу доказательства новаго производства о продажѣ, для разсмотрѣнія оныхъ Ипотечнымъ Отдѣленіемъ, которое окончательно решаетъ относительно исполненія формальностей.

Ежели и въ этотъ вторичный срокъ сонскателей не окажется, то общество заявляетъ тотчасъ же въ протоколъ требование объ утвержденіи за нимъ недвижимости и, получивъ таковое, переписываетъ право собственности на свое имя и исключаетъ изъ ипотечнаго указателя всѣ долги и новинности, кромѣ обязательствъ и повинностей, имѣющихъ первенство передъ ссудою общества.

Общество принимаетъ на себя, сверхъ того, обязательность производить всѣ платежи, пользующіеся преимуществомъ на удовлетвореніе по силѣ ст. 41 Положенія объ ипотекѣ 1818 года. Вступивъ во владѣніе пріобрѣтеною такимъ образомъ недвижимостію, общество должно продать ону по вольной цѣнѣ въ теченіи одного года.

Za różnicę ceny, postąpionej na pierwszej licytacji w porównaniu z ceną postąpioną na drugiej, odpowiada nieakuratny nabywca pod groźbą aresztu osobistego, a jeżeli postąpiona na nowej licytacji cena przewyższała cenę, postąpioną na pierwszej licytacji, to nieakuratny nabywca nie ma prawa do przewyżki, która używa się na pokrycie długów hypothecznych w porządku, wskazanym w planie klasyfikacyjnym, a wrazie nieistnienia takich długów oddaje się na rzecz właścicieli wywłaszczonego majątku.

§ 96. Jeżeli w terminie pierwszej albo nowej licytacji nie będzie licytantów, to zarząd towarzystwa wyznacza nowy termin do powtórznej licytacji.

O takim terminie, najpóźniej na 20 dni przed jego upływem, drukuje się dwukrotne ogłoszenia w „Wiedomostach“ publicznych, w odstępach najmniej ośmiodniowych, i ogłoszenia te wywieszają się, dla wiadomości publicznej, w miejscach, wskazanych w § 82, z oświadczenie, że z powodu nie przyjęcia do skutku pierwszej licytacji, druga rozpocznie się od niezamortyzowanej dotąd ilości pożyczki towarzystwa, po dołączeniu do niej nagromadzonych zaległości, wydatków i kar, i z zachowaniem, prócz tego, wzmiarkowanych w § 79 niniejszej Ustawy warunków licytacyjnych.

Na 10 dni przed terminem powtórznej licytacji, delegat zarządu składa do księgi hypothecznej dowody nowego postępowania subhastacyjnego, w celu rozpoznania ich przez Wydział Hypoteczny który ostatecznie decyduje o wypełnieniu formalności.

Jeżeli i w tym powtórnym terminie licytantów nie będzie, wówczas towarzystwo wyraża zaraz w protokole żądanie przysądzenia mu nieruchomości i pozyskawszy takowe przypisuje tytuł własności na swoje imię i wykreśla z wykazu hypothecznego wszystkie długi, oprócz zobowiązań i powinności, mających pierwotnie przed pożyczką towarzystwa.

Towarzystwo przyjmuje na siebie, prócz tego, obowiązek dokonania wszelkich wypłat, które korzystają z przywileju na zasadzie art. 41 Prawa o hypothekach z roku 1818. Objawszy w posiadaniu nabyty w taki sposób nieruchomość, towarzystwo powinno sprzedać ją z wolnej ręki w ciągu roku.

§ 97. На Ипотечное Отдѣлениe возлагается обязанность по-вѣрять исполненіе предписанныхъ въ §§ 78, 80, 81, 82, 83, 90, 95 и 96 формальностей, хотя бы со стороны заинтересованныхъ лицъ и не было заявлено по онымъ возраженій.

§ 98. Продажи заложенныхъ въ обществѣ недвижимыхъ имуществъ и взысканія съ оныхъ, судебная и административная, принудительная и добровольная, равно какъ и производимая порядкомъ, для раздѣла наследства установленнымъ, продажа сихъ имуществъ, по случаю перехода ихъ къ наследникамъ условно, то есть по описи, или, наконецъ, по несовершеннолѣтію владѣльцевъ, съ разрѣшеніемъ семейства совѣта, чинколько не простоянливать экзекуціонныхъ мѣръ общества. Начатая обществомъ продажа не препятствуетъ другимъ какимъ бы то ни было продажамъ, съ тѣмъ, чтобы слѣдующій обществу долгъ былъ удовлетворенъ до назначенаго правленіемъ общества срока продажи:

§ 99. Заложенія въ обществѣ недвижимыя имущества не могутъ быть присуждаемы въ пользу пріобрѣтателей въ случаѣ продажи оныхъ съ публичныхъ торговъ за долги, или вслѣдствіе раздѣла между наследниками, буде причитающаяся съ проданного имущества сумма окажется недостаточною для покрытия всѣхъ слѣдующихъ обществу платежей.

При подобнаго рода продажахъ опредѣлениe Ипотечнаго Отдѣлениiа обѣ укрѣпленіи за покупщикомъ пріобрѣтеннаго имъ на торгахъ имущества (§ 91) не прежде можетъ быть постановлено, какъ по представлениi доказательства, обѣ уплатѣ всѣхъ причитающихся обществу недономокъ, штрафовъ и издержекъ.

§ 100. Въ теченіи производства о продажѣ, начавшагося по распоряженію общества, правленіе вправѣ, по своему усмотрѣнію, учредить за недвижимостю надзоръ, поручая таковой владѣльцу недвижимаго имущества, или постороннему лицу. Надзоръ этотъ сопровождается отвѣтственностью, вытекающею пзъ судебнаго надзора.

Если надзоръ ввѣренъ должнику, то сей послѣдній не получаетъ за то никакого вознагражденія.

§ 101. Со дня обнародованія настоящаго устава, никто изъ жильцовъ въ зданіяхъ, заложенныхъ въ обществѣ, не можетъ оправ-

§ 97. Na Wydziale Hypotecznym wkłada się obowiązek sprawdzania, o ile formalności przepisane w §§ 78, 80, 81, 82, 83, 90, 95 i 96 zostały wypełnione; chociażby ze strony osób interesowanych nie było co do nich zarzutów.

§ 98. Sprzedaże obciążonych pożyczką towarzystwa nieruchomości i egzekucye z tych majątków, sądowe i administracyjne, przymusowe i dobrowolne, jak również dokonywane w sposób do podziału spadku ustanowiony, sprzedaż tych nieruchomości z powodu przejścia ich do spadkobierców warunkowo to jest z dobrodziejstwem spisu inwentarza, albo nakoniec, z powodu niewielkości właścieli, za pozwoleniem rady rodzinnej, wcale nie wstrzymuje środków egzekucyjnych towarzystwa. Rozpoczęta przez towarzystwo sprzedaż nie przeszkadza żadnym innym sprzedażom, byle tylko dług towarzystwa był zaspokojony przed oznaczonym przez zarząd towarzystwa terminem sprzedaży.

§ 99. Nieruchomości, obciążone pożyczką towarzystwa, nie mogą być przysądzone na rzecz nowonabywców wrazie sprzedaży ich przez publiczną licytację za długi, albo wskutek podziału pomiędzy spadkobierców, jeżeli przypadająca za sprzedaną nieruchomość suma nie wystarczy na pokrycie wszystkich należności towarzystwa.

Przy podobnego rodzaju sprzedażach decyzja Wydziału Hypotecznego, stanowiąca przepisanie tytułu własności nabytej na licytacji nieruchomości na nowonabywca (§ 91), może być wydana dopiero po złożeniu dowodu zapłacenia wszystkich przypadających towarzystwu zaległości, kar i wydatków.

§ 100. W czasie trwania postępowania subhastacyjnego, rozpoczętego z rozporządzenia towarzystwa, zarząd ma prawo, podług swojego uznania, urządzić nadzór nad nieruchomością, poruczając go właścicielowi nieruchomości albo osobie postronnej. Z nadzorem tym łączy się odpowiedzialność, wypływaną z wyroku sądowego.

Jeżeli nadzór jest powierzony dłużnikowi, tenże nie otrzymuje zań żadnego wynagrodzenia.

§ 101. Od dnia ogłoszenia niniejszej Ustawy nikt z lokatorów w budynkach, obciążonych pożyczką towarzystwa, nie może uspra-

дываться уплатою домовладѣльцу квартирныхъ денегъ впередъ за время свыше полу года.

Арендные и закладные владѣльцы всей или извѣстной части недвижимости обязываются вносить причитающіеся обществу платежи наравнѣ съ собственниками недвижимости. всякия противныя тому сдѣлки въ отношеніи къ обществу не имѣютъ силы.

§ 102. Если по причинѣ замедленія въ исполненіи установленныхъ симъ уставомъ мѣръ взысканія, или по какимъ либо другимъ причинамъ, прежде продажи съ торговъ заложеннаго въ обществѣ имущества, наступитъ срокъ другаго обязательнаго платежа, въ такомъ случаѣ, кромѣ уплаты всей недоимки, требуется безусловно возвратъ $\frac{1}{2}$ части всей выданной обществомъ ссуды, которая взыскивается немедленно вмѣстѣ съ недоимкою и штрафами, посредствомъ экзекуціонныхъ мѣръ, постановленныхъ настоящимъ уставомъ.

§ 103. Присутственный мѣста и лица мѣстнаго управлениія обязаны немедленно удовлетворять всѣ законныя требованія правленія по дѣламъ общества.

ГЛАВА СЕДЬМАЯ.

Оцѣнка закладываемыхъ имуществъ, перезалогъ ихъ и страхование отъ огня.

§ 104. Оцѣнкою должна быть опредѣляема возможно точнымъ образомъ постоянная цѣнность закладываемаго имущества.

Для сего, по усмотрѣнію общества, назначается каждый разъ особая оцѣночная комиссія, составленная изъ двухъ членовъ общества и архитектора.

§ 105. При производствѣ оцѣнки имуществъ, представляемыхъ къ залогу, принимается въ соображеніе какъ материальная ихъ цѣнность, такъ и годовой доходъ съ сихъ имуществъ.

§ 106. Материальная цѣнность закладываемаго имущества приводится въ извѣстность посредствомъ новѣрки па мѣстѣ плана

wiedliwieć się zapłatą właścicielowi domu komornego z góry za czas dłuższy od pół roku.

Dzierżawcy i zastawnicy całej lub pewnej części nieruchomości zobowiązują się wnosić przypadające towarzystwu raty narówni z właścicielami nieruchomości. Wszelkie przeciwnie temu ugody w stosunku do towarzystwa są nieważne.

§ 102. Jeżeli z powodu zwłoki w przedsięwzięciu ustanowionych przez niniejszą ustawę środków egzekucyjnych albo z jakichkolwiek bądź innych przyczyn, przed sprzedażą w drodze licytacji obciążonej pożyczką towarzystwa nieruchomości, upłynie termin drugiej obowiązkowej raty, w takim razie, oprócz zapłaty całej zaległości, wymaga się bezwarunkowo zwrotu $\frac{1}{10}$ części całej wydatkowanej przez towarzystwo pożyczki, która egzekwuje się bezzwłocznie, razem z zaległością i karami, zapomocą środków egzekucyjnych, postanowionych w niniejszej ustawie.

§ 103. Władze i urzędnicy miejscowości administracyjnej są obowiązani czynić zadość bezzwłocznie wszystkim prawnym żądaniom zarządu w interesach towarzystwa.

ROZDZIAŁ SIÓDMY.

Szacunek nieruchomości, odnowienie pożyczki i ubezpieczenie od ognia.

§ 104. Zapomocą szacunku powinna być określona, o ile możliwości jak najdokładniej, stała wartość nieruchomości, na którą ma być zaciągnięta pożyczka towarzystwa.

W tym celu, podług uznania towarzystwa, wyznacza się za każdym razem specjalna komisja szacunkowa, składająca się z dwóch członków towarzystwa i budowniczego.

§ 105. Przy szacowaniu nieruchomości, mających być obciążonymi pożyczką towarzystwa, uwzględnia się tak ich wartość materialna, jak i otrzymywany z nich dochód.

§ 106. Wartość materialna nieruchomości, na którą zaciąga się pożyczka towarzystwa, oblicza się przez sprawdzenie na miejscu

строенія и составленія описи, а также удостовѣренія о степени прочности и исправности строенія.

Примѣчаніе. Для руководства въ семъ случаѣ можетъ служить оцѣнка, произведенная при застрахованіи строеній отъ огня.

§ 107. За основаніе къ опредѣленію годового дохода съ закладываемыхъ зданій принимается самый низкій валовой доходъ въ послѣднемъ трехлѣтіи.

§ 108. Перезалогъ имуществъ, заложенныхъ въ обществѣ, съ переводомъ непогашенной части ссуды на новый срокъ и съ выдачею дополнительной ссуды, не выходя изъ цифры первоначальной ссуды или и безъ таковой выдачи, по съ соотвѣтственнымъ уменьшениемъ срочныхъ платежей, допускается, если со времени ссуды прошло не менѣе 5 лѣтъ и залогъ находится въ исправномъ состояніи. Выдача дополнительной ссуды въ размѣрѣ части погашенного долга, безъ перевода непогашенного долга на новый срокъ, допускается не ранѣе 10-ти лѣтъ со времени ссуды.

Перезалогъ имущества съ выдачею дополнительной ссуды свыше цифры первоначальной ссуды допускается лишь, если со времени выдачи сей первоначальной ссуды стоимость общества и валовой его доходъ возросли не менѣе какъ на одну четверть противъ оцѣнки, произведенной при залогѣ имущества и, притомъ, не ранѣе, какъ по прошествіи 10 лѣтъ со времени выдачи ссуды, причемъ остающейся непогашеннымъ старый долгъ, смотря по желанію заемщика, переводится на новый срокъ или остается въ прежней серіи.

При всякомъ перезалогѣ требуется повѣрка прежней оцѣнки имущества; въ случаѣ же значительныхъ въ ономъ измѣненій, а равно въ случаѣ требованія заемщика о выдачѣ ему дополнительной ссуды свыше цифры первоначальной ссуды, должна быть произведена новая оцѣнка.

§ 109. Дополнительные ссуды подъ новые постройки при имуществѣ, уже заложенномъ въ обществѣ, производятся на томъ же основаніи, какъ и первоначальные ссуды.

§ 110. При неписправности платежей по первоначальной или дополнительной ссудѣ, назначается въ продажу все заложенное имущество, безъ всякаго раздробленія.

planu budowli i sporządzenie inwentarza oraz przekonanie się, o ile budynek jest trwały i w dobrym stanie.

Uwaga. Przy obliczeniu tém kierować się można szacunkiem, dokonanym przy ubezpieczeniu budowli od ognia.

§ 107. Za podstawę przy określaniu dochodu rocznego, jakiego dają budowle, na które zaciąga się pożyczka towarzystwa, przyjmuje się najwyższy dochód ryczałtowy za ostatnie trzechlatki.

§ 108. Odnowienie pożyczki na nieruchomości obciążone już pożyczką towarzystwa, z przeniesieniem niezamortyzowanej części pożyczki na nowy termin i z wydaniem pożyczki dodatkowej, nie wykraczając poza cyfrę pożyczki pierwiastkowej, albo i bez wydania pożyczki dodatkowej lecz z odpowiednim zmniejszeniem rat, dozwala się, jeżeli od czasu wzięcia pożyczki upłynęło najmniej lat 5 i nieruchomość służąca za jej zabezpieczenie znajduje się w dobrym stanie. Pożyczka dodatkowa wydaną może w wysokości części dłużu zamortyzowanego, bez przeniesienia niezamortyzowanej części dłużu na nowy termin, nie wcześniej, jak w 10 lat od czasu zaciągnięcia pożyczki.

Odnowienie pożyczki z wydaniem pożyczki dodatkowej ponad cyfrę pierwiastkową pożyczki może mieć miejsce tylko wtedy, gdy od czasu wydania téj pierwiastkowej pożyczki wartość nieruchomości i dochód ryczałtowy z nią powiększyły się najmniej o czwartą część w porównaniu z szacunkiem, dokonanym przy obciążeniu pożyczką nieruchomości, i przytém nie wcześniej, jak po upływie 10 lat od czasu wydania pożyczki; przytém niezamortyzowany stary dług, stosownie do życzenia dłużnika, przenosi się na nowy termin albo pozostaje w poprzedniej serii.

Przy każdym odnowieniu pożyczki wymaga się sprawdzenia poprzedniego szacunku nieruchomości; zaś wrazie nieznacznych w nim zmian, jak również wrazie, jeżeli dłużnik żąda wydania mu pożyczki dodatkowej ponad cyfrę pożyczki pierwiastkowej, powinno być dokonane nowe oszacowanie.

§ 109. Pożyczki dodatkowe na nowe budynki przy nieruchomości, już obciążonej pożyczką towarzystwa, wydają się na téj samej zasadzie, co i pożyczki pierwiastkowe.

§ 110. Wrazie nieakuratności wypłat z pierwiastkowej lub dodatkowej pożyczki wystawia się na sprzedaż cała, obciążona pożyczką towarzystwa, nieruchomość, bez żadnego rozczłonkowania.

§ 111. Всякое представляемое въ залогъ общества строеніе должно быть застраховано отъ огня въ правительственныймъ учреждениі; причемъ строенія, подъ которымъ испрашивается ссуда свыше пяти тысячъ рублей, должны быть застрахованы въ цѣлѣ, превышающей эту сумму въ частныхъ страховыхъ отъ огня учрежденіяхъ.

§ 112. Въ случаѣ истребленія заложеннаго въ обществѣ недвижимаго имущества пожаромъ, общество вправѣ получить изъ подлежащаго страхового учрежденія, въ счетъ слѣдующаго отъ опасаго владѣльцу вознагражденія, сумму, равную непогашенной части ссуды кредитнаго общества, со всѣми числящимися въ недоимкѣ срочными платежами, штрафами и издержками. За симъ общество покупаетъ закладные листы на сумму, какая окажется потребною для погашенія долга согласно § 17. Могущій оказаться при этомъ излишекъ возвращается въ страховое учрежденіе, для выдачи по принадлежности, согласно существующимъ правиламъ.

Погашенная такимъ образомъ ссуда исключается изъ ипотеки.

Страховое вознагражденіе выдается обществу по простому отзыву правленія, безъ истребованія согласія на сіе владѣльца недвижимаго имущества, или обезпеченныхъ онимъ ипотечныхъ кредиторовъ.

§ 113. Если бы заложенное въ обществѣ недвижимое имущество отчасти только сгорѣло, или отчасти было истреблено, либо повреждено, то общество входитъ въ обсужденіе, достаточно ли обезпечена, согласно правиламъ настоящаго устава, остальная часть непогашенной посуды. Если обезнеченіе признано будетъ достаточнымъ, то отношенія общества къ владѣльцамъ отчасти сгорѣвшаго, истребленаго или поврежденаго недвижимаго имущества, остаются безъ всякаго измѣненія. Въ противномъ случаѣ общество опредѣляетъ количество недостающаго обезнеченія и изъ слѣдующаго за поврежденную пожаромъ недвижимость вознагражденія, получаетъ соответственную сумму, съ кою поступаетъ по правиламъ, указаннымъ въ предыдущемъ §, не требуя согласія на то ни владѣльца поврежденной недвижимости, ни ипотечныхъ кредиторовъ.

§ 114. Въ случаяхъ, упомянутыхъ въ §§ 112 и 113, правленіе общества, по просьbamъ заемщиковъ о предоставлениі имъ возмож-

§ 111. Każdy, jako zabezpieczenie pożyczki towarzystwa przedstawiany budynek, powinien być ubezpieczony od ognia w instytucji rządowej; przytym budynki, na które żąda się pożyczki większej od pięciu tysięcy rubli, powinny być ubezpieczone w cenie, przewyższającej tą sumę, w prywatnych instytucjach ubezpieczeń od ognia.

§ 112. Wrazie zniszczenia nieruchomości, obciążonej pożyczką towarzystwa, przez pożar, towarzystwo ma prawo otrzymać od właściwej instytucji ubezpieczającej, na rachunek przypadającego od niego właścicielowi wynagrodzenia, sumę, równą niezamortyzowanej części pożyczki towarzystwa kredytowego ze wszystkimi zaległymi ratami, karami i wydatkami. Następnie towarzystwo kupuje listy zastawne na sumę, jaka się okaże potrzebną do zamortyzowania dłużu zgodnie z § 17. Przewyżka, jaka się może okazać, zwraca się do instytucji ubezpieczającej, w celu wydania komu należy, zgodnie z istniejącymi przepisami.

Zamortyzowana w taki sposób pożyczka wykresla się z hypoteki.

Wynagrodzenie za ubezpieczenie wydaje się towarzystwu na mocy prostej odezwy zarządu, bez wyjednywania zgodzenia się na to właściciela nieruchomości, albo zabezpieczonych nią wierzyicieli hypothecznych.

§ 113. Jeżeli nieruchomość, obciążona pożyczką towarzystwa, w części tylko się spaliła albo w części była zniszczona lub uszkodzona, to towarzystwo rozpoznaje, czy pozostała część niezamortyzowanej pożyczki, zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, dostatecznie jest zabezpieczona. Jeżeli zabezpieczenie będzie uznane za dostateczne, to stosunki towarzystwa do właścicieli w części spaloniej, zniszczonej lub uszkodzoniej nieruchomości pozostają bez żadnej zmiany. W przeciwnym razie towarzystwo określa ilość brakującego zabezpieczenia i z przypadającego za uszkodzoną nieruchomość wynagrodzenia otrzymuje odpowiednią sumę, z którą postępuje podług przepisów, wskazanych w poprzedzającym §, nie żądając zgodzenia się na to ani właściciela uszkodzoniej nieruchomości ani wierzyicieli.

§ 114. W przypadkach, wzmiarkowanych w §§ 112 i 113, zarząd towarzystwa, naskutek próżb dłużników o pozostawienie im

ности отстроить сгорѣвшія зданія или исправить въ оныхъ поврежденія отъ пожара на счетъ страхового вознагражденія, можетъ удержать полученные отъ страхового учрежденія деньги и выдавать ония такимъ заемщикамъ частями, по мѣрѣ возобновленія пожарныхъ поврежденій, но съ тѣмъ, чтобы всѣ слѣдующіе съ таковыхъ заемщиковъ срочные платежи по ссудамъ общества были удержаны изъ тѣхъ же денегъ бездомочно.

Удержанное обществомъ страховое вознагражденіе не подлежитъ никакому аресту или запрещенію; если же постройка не будетъ совершена въ теченіи четырехъ лѣтъ послѣ пожара, то вышеупомянутое вознагражденіе обращается на погашеніе ссуды, порядкомъ, указаннымъ въ §§ 112 и 113 сего устава.

Страховое учрежденіе обязано, впредь до полученія отзыва правленія общества, остановить всякія выдачи вознагражденій и зачеты, слѣдующіе по случаю истребленія или поврежденія пожаромъ заложеннаго въ обществѣ недвижимаго имущества.

§ 115. Общество войдетъ въ соглашеніе съ страховыми учрежденіями (§ 111) на счетъ обоюдныхъ обязанностей, которые признаны будуть нужными. Правила, какія послѣдуютъ на основаніи такого соглашенія, должны быть расpubликованы правленіемъ во всеобщее свѣдѣніе.

(С. У. и Р. П., 1885 г. 26 Июля, N. 81 стр. 1655).

możności odbudowania spalonych budowli albo naprawienia w nich uszkodzeń zrządzonego pożarem na rachunek wynagrodzenia za ubezpieczenie, może zatrzymać otrzymane od instytucji ubezpieczającej pieniądze i wydać je takim dłużnikom częściowo, w miarę odnawiania zrządzonego przez pożar uszkodzeń, lecz z tém zastrzeżeniem, ażeby wszystkie, przypadające od takich dłużników, raty pożyczek towarzystwa były zatrzymywane z tych samych pieniędzy całkowicie.

Zatrzymane przez towarzystwo wynagrodzenie za ubezpieczenie nie podlega żadnym aresztom; jeżeli zaś budowla nie będzie ukończona w ciągu czterech lat po pożarze, to wyżej wzmiankowane wynagrodzenie zalicza się na amortyzację pożyczki, w sposób, wskazany w §§ 112 i 113 niniejszej ustawy.

Instytucja ubezpieczająca jest obowiązana, aż do chwili otrzymania odezwy zarządu towarzystwa, wstrzymać wszelkie wydawanie wynagrodzeń i wszelkie zaliczki, przypadające z powodu zniszczenia lub uszkodzenia przez pożar obciążonej pożyczką towarzystwa nieruchomości.

§ 115. Towarzystwo zawrze ugodę z instytucjami ubezpieczającymi (§ 111) co do wzajemnych zobowiązań, które uznane będą za potrzebne. Przepisy, które będą wydane na zasadzie takię ugody, powinny być opublikowane przez zarząd.

18.

Распоряжение, овъявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

О разрѣшении Волочисской и Верушовской таможнямъ принимать, въ уплату таможенныхъ пошлинъ, билеты Германскаго Имперскаго Банка.

По силѣ Высочайше утвержденнаго 10 Ноавбря 1876 г. положенія Комитета Финансовъ (п. 2), распубликованнаго въ № 100 Собр. узакон. и распоряж. Правит. за 1876 г., о взиманіи таможенныхъ пошлинъ золотою монетою, Министръ Финансовъ разрѣшилъ Волочисской и Верушовской таможнямъ, независимо отъ золотой монеты и другихъ цѣнностей, принимать также и билеты Германскаго имперскаго банка по цѣнамъ, показаннымъ въ № 3 Собр. узакон. и распор. Правительства за 1880 г., съ тѣмъ, чтобы означенныиѣ билеты были принимаемы лишь въ полной суммѣ безъ сдачи.

(С. У. и Р. П., 1885 г. 26 Іюля, № 81 стр. 1687).

19.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

По вопросу о порядкѣ разсмотрѣнія ссудныхъ дѣлъ, производящихся въ реформатскихъ засѣданіяхъ Евангелическо-Лютеранскихъ Консисторій.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собрании Государственного Совѣта, по вопросу

18.

**R O Z P O R Z A D Z E N I E , O B J A W I O N E R Z A D Z A C E M U S E N A T O W I
P R Z E Z M I N I S T R A F I N A N S Ó W .**

**O zezwoleniu komorom Wołoczyskiej i Wieruszowskiej
przyjmować na opłatę cel biletę Banku Cesarstwa Nie-
mieckiego.**

Na mocy Najwyższej zatwierdzonego d. 10 Listopada 1876 r. postanowienia Komitetu Finansów (ust. 2), ogłoszonego w N-rze 100 Sobr. Uzak. i Rasp. Praw. za r. 1876, o pobieraniu cła w monetie złotej, Minister Finansów zezwolił komorom Wołoczyskiej i Wieruszowskiej niezależnie od monety złotej i innych wartości, przyjmować również i bilety banku Cesarstwa Niemieckiego po cenach, wyszczególnionych w N-rze 3 Sobr. Uzak. i Rasp. Praw. za r. 1880, z tém zastrzeżeniem, ażeby te bilety były przyjmowane tylko w całkowitéj sumie bez wydawania reszty.

19.

**N A J W Y Ź E J Z A T W I E R D Z O N E Z D A N I E R A D Y
P A Ń S T W A .**

W kwestyi sposobu rozpoznawania spraw sądowych na posiedzeniach reformowanych Konsistorzów Ewangelicko-Luterskich.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, w kwestyi sposobu rozpoznawania spraw sądo-

о порядке разсмотрѣнія ссудныхъ дѣлъ, производящихся въ реформатскихъ засѣданіяхъ Евангелическо-Лютеранскихъ Консисторій, Высочайше утвердить сопроводилъ и повелѣлъ исполнить.

Подпись:

За Предсѣдателя Государственного Совѣта,
Статьи-Секретарь Баронъ Николай.

28-го Мая 1885 г.

Министерство Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналовъ: Соеди- Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣль- ненныхъ Департа- и Законовъ и въ Общемъ Собраний разсмотрѣвъ ментовъ Граждан- опредѣленіе Втораго Общаго Собрания Правитель- скаго и Законовъ ствующаго Сената по вопросу о порядке разсмотрѣнія дѣлъ, производящихся въ реформатскихъ засѣданіяхъ Евангелическо-Лютеран- и Общаго Собрания сихъ Консисторій, мнѣніемъ положилъ:

14 Мая 1885 г.

Въ дополненіе къ подлежащимъ статьямъ Устава Духовныхъ Дѣль Иностранныхъ Исповѣ- даний (т. XI ч. I, изд. 1857 г.), постановить слѣ- дующія правила:

1. Судныя дѣла, производящіяся къ реформатскихъ засѣданіяхъ мѣстныхъ Евангелическо-Лютеранскихъ Консисторій, переносятся, по апелляціямъ и частнымъ жалобамъ, въ Евангелическо-Лютеранскую Генеральную Консисторію, въ которой, при разсмотрѣніи и решеніи сихъ дѣлъ, присутствуютъ, вместо духовнаго Вице-Президента, одного свѣтскаго и двухъ духовныхъ членовъ, изъ лицъ лютеранского исповѣданія, два свѣтскихъ и одинъ духовный члены евангелическо-реформатского исповѣданія.

2. На должности свѣтскихъ членовъ реформатского исповѣданія все реформатскія засѣданія мѣстныхъ Евангелическо-Лютеранскихъ Консисторій избираются на три года кандидатовъ, каждое по одному, изъ числа церковныхъ старшинъ. Объ избранныхъ кандидатахъ Министръ Внутреннихъ Дѣлъ представляетъ, съ своимъ заключеніемъ, на Высочайшее усмотрѣніе.

3. Въ реформатскомъ засѣданіи Евангелическо-Лютеранской Консисторіи, въ качествѣ духовнаго члена, присут-

wych, prowadzących się na posiedzeniach reformowanych Konsystorzy Ewangelicko-Luterskich, Najwyższy zatwierdził raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Za Prezesa Rady Państwa,
Sekretarz Stanu *Baron Nikolai.*

28-go Maja 1885 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu: Połączonych tach Spraw Cywilnych i Duchownych i Praw i na Departamentów Cywilnego i Ogólnego Zebraniu, rozpoznawszy decyzyę Drukarni i Praw z dnia 25 Października 1884 styi sposobu rozpoznawania spraw sądowych, pror. i 30 Marca 1885 r. wadzących się na posiedzeniach reformowanych i Ogólnego Zebrania Konsystorzy Ewangelicko - Luterskich, uchwaliła z dnia 14 Maja 1885 r. zdanie:

W uzupełnieniu do właściwych artykułów Ustawy Spraw Duchownych Wyznań Obcych (t. XI cz. I, wyd. z r. 1857), postanowić przepisy następujące:

1. Sprawy sądowe, prowadzące się na posiedzeniach reformowanych Konsystorzy Ewangelicko-Luterskich przenoszą się wskutek apelacji i skarg do Konsystorza Generalnego Ewangelicko-Luterskiego, w którym, przy rozpoznaniu i sądzeniu tych spraw bywają obecni, zamiast duchownego Wice-Prezesa, jednego świeckiego i dwóch duchownych członków z osób wyznania ewangelickiego, dwóch świeckich i jeden duchowny członek wyznania ewangelicko-reformowanego.

2. Na posady członków świeckich wydziałania reformowanego wszystkie posiedzenia reformowane Konsystorzy Ewangelicko-Luterskich wybierają na trzy lata kandydatów, każde po jednemu, z pomiędzy starszych kościelnych. Wybór kandydatów Minister Spraw Wewnętrznych przedstawia, ze swoim wnioskiem, do Najwyższego uznania.

3. Na posiedzeniu reformowanem Konsystorza Ewangelicko-Luterskiego, bywa obecny w charakterze członka duchownego, mia-

ствуетъ, по назначению Министра Внутреннихъ Дѣлъ, тотъ изъ числа Петербургскихъ проповѣдниковъ реформатского исповѣданія, который не участвовалъ при обсужденіи дѣла въ реформатскомъ засѣданіи мѣстной Консисторіи. Въ случаѣ невозможности пополнить составъ присутствія указаннымъ выше способомъ, вместо Петербургскаго проповѣдника, приглашается въ засѣданіе, прежде другихъ, Московскій, а затѣмъ Митавскій проповѣдникъ, если они не участвовали въ разрѣшеніи дѣла въ мѣстной консисторіѣ.

4. Назначаемые для присутствованія въ Генеральной Консисторіи члены евангелическо-реформатского исповѣданія получаютъ, если не жительствуютъ постоянно въ Петербургѣ, прогоняны и суточныя деньги. Духовный, а также непимѣющіе чиновъ свѣтскіе члены, пользуются правомъ на означенное путевое пособіе въ размѣрѣ, присвоенномъ чинамъ VI класса.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1885 г. 30 Июля. №. 82 стр. 1689).

nowany przez Ministra Spraw Wewnętrznych ten zwróci Petersburskich kaznodziejów wyznania reformowanego, który nie brał udziału w sądzeniu sprawy na posiedzeniu reformowanem miejskiego Konsystorza. Wrazie niemożności skompletowania personelu urzędu w wyżej wskazany sposób, zamiast kaznodziei Petersburskiego zaprasza się na posiedzenie przed innemi Moskiewski, a następnie Miatawski kaznodzieja, jeżeli nie brali udziału w roztrzygnięciu sprawy w miejscowym Konsystorzu.

4. Wyznaczeni do zasiadania w Konsystorzu Generalnym, członkowie wyznania ewangelicko-reformowanego otrzymują, jeżeli nie mieszkają stale w Petersburgu, pieniądze na podróże i dyety. Duchowny tudzież niemający rangi członkowie świeccy korzystają z prawa do tej pomocy na podróż, w wysokości, ustanowionej dla urzędników VI klasy.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

СПИСОКЪ
Постановлениамъ и распоряженіямъ Правительства
1885 года.

ЧАСТЬ ТРЕТЬЯ.

I. Именные Высочайшие Указы.

N. Собр.

1. Объ учреждениі должности втораго Товарища Управлющаго Государственнымъ Банкомъ	10.	42
-

II Высочайшія повелѣнія объявленныя
Правительствующему Сенату.

1. Объ учреждениі въ пограничной стражѣ субалтеръ-офицеровъ	3.	18
2. О формѣ одежды губернаторовъ и вице-губернаторовъ	7.	32

S P I S

Postanowień i Rozporządzeń Rządu

1885 roku.

CZĘŚĆ TRZECIA.

I. Imienne Najwyższe Ukazy.

Nr. Str.

43. O utworzeniu posady drugiego Towarzysza Dyrektora Banku Państwa	10.	43
---	-----	----

II. Najwyższe rozkazy zakomunikowane
Rządzącemu Senatowi.

1. O utworzeniu w straży granicznej oficerów subalternów	3.	19
2. O formie ubrania gubernatorów i wice-gubernatorów	7.	33

3. О принятии капитала, пожертвованного чинами таможенного ведомства и пограничной стражи . . . 15. 218
-

III. Высочайше утвержденные мнѣнія Государственного Совета.

1. О правахъ, обязанностяхъ и ответственности моряковъ, отбывающихъ обязательную службу въ лѣсныхъ командахъ	1.	2
2. О преобразованіи хозяйственныхъ при Правительствующемъ Сенатѣ установлений и обѣ измѣненій штата причта Сенатской церкви	2.	10
3. О преобразованіи Польского банка	8.	34
4. Положеніе о Совѣтѣ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ и Общий Уставъ Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ .	12.	94
5. По вопросу о порядкѣ разсмотрѣнія ссудныхъ дѣлъ, производящихся въ реформатскихъ засѣданіяхъ Евангелическо-Лютеранскихъ Консисторій	19.	302
-

IV. Высочайше утвержденные положенія Комитета Министровъ.

1. О спискѣ должностей и чиновъ, на которые распространяются постановленія Высочайше утвержденныхъ 3-го Декабря 1884 г. правилъ о порядкѣ совмѣщенія государственной службы съ участіемъ въ торговыхъ и промышленныхъ товариществахъ и компанияхъ, а равно въ общественныхъ и частныхъ кредитныхъ установлениихъ 13. 202

3. O przyjęciu kapitału, ofiarowanego przez urzędników
wydziału celnego i straży granicznej 15. 219
-

III. Najwyżej zatwierdzone Zdania Rady Państwa.

1. O prawach, obowiązkach i odpowiedzialności meno-
nitów, odbywających obowiązkową służbę w oddzia-
łach leśnych 1. 3
 2. O reformie instytucji gospodarczych przy Rządzącym
Senacie i o zmianie etatu kleru cerkwi Senackiej . . 2. 11
 3. O reformie Banku Polskiego 8. 35
 4. Postanowienie o Radzie do spraw dróg żelaznych i
Ogólna Ustawa dróg żelaznych Rosyjskich 12. 95
 5. W kwestyi sposobu rozpoznawania spraw sądowych
na posiedzeniach reformowanych Konsistorzów Ewan-
gelicko-Luterskich 19. 303
-

IV. Najwyżej zatwierdzone postanowienia Komitetu Ministrów.

1. O spisie posad i urzędników, do których stosują się
postanowienia Najwyżej zatwierdzonych d. 3 Gru-
dnia 1884 r. przepisów o sposobie łączenia służby
państwowej z udziałem w towarzystwach i spółkach
handlowych i przemysłowych, jak również w insty-
tucjach publicznych i prywatnych 13. 203

2. О содѣйствії вывозу русскаго сахара за границу и о выдаче съ этою цѣлью запрообразно преміи за вывезенный сахаръ 16. 224
-

V. Постановленія и распоряженія различныхъ вѣдомствъ.

1. О сформированіи въ Новогеоргіевской, Брестъ-Литовской и Ивангородской крѣпостныхъ артиллериихъ четырехъ крѣпостныхъ артиллерійскихъ баталіоновъ 4. 20
2. О правилахъ приема, храненія, расходованія, счетоводства и отчетности по суммамъ, поступающимъ въ Правительствующій Сенатъ и состоящіе при немъ установлениія 5. 20
3. О назначеніи срока введенія въ дѣйствіе штатовъ канцеляріи хозяйственнаго комитета при Правительствующемъ Сенатѣ, смотрительской части сенатскаго зданія, иричта церкви Правительствующаго Сената и сенатской типографіи 6. 30
4. Объ измѣненіи примѣчанія къ ст. 6 положенія о пользованіи больныхъ по военному вѣдомству 9. 38
5. Инструкція о порядкѣ обложения торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительными сборами, процентными и раскладочными; о порядке взиманія этихъ сборовъ и о счетоводствѣ и отчетности по опымъ 11. 44
6. О порядке возврата пошлины за посуду изъ иностранной жести, вывозимую за границу съ нефтяными продуктами 14. 212

2. O dopomaganiu do wywozu cukru rosyjskiego za granicę i o wydaniu w tym celu premium w formie pożyczki za wywieziony cukier 16. 225
-

V. Postanowienia i rozporządzenia różnych Wydziałów.

1. O sformowaniu w twierdzach w Nowo-Gieorgiewsku, Brześciu Liteskim i Iwangrodzie, czterech batalionów artyleryjskich fortecznych 4. 21
2. O przepisach co do przyjmowania, zachowania, wydatkowania, rachunkowości i sprawozdań z sum, wpływających do Rządzącego Senatu i urzędujących przy nim instytucji 5. 21
3. Co do wyznaczenia terminu wprowadzenia w wykonanie etatów kancelaryi komitetu gospodarczego przy Rządzącym Senacie, części nadzorczej nad gmachem Senatu, kleru cerkwi Rządzącego Senatu i drukarni Senatu 6. 31
4. O zmianie uwagi do art. 6 postanowienia o leczeniu chorych, należących do wydziału wojskowego 9. 39
5. Instrukcja co do sposobu opodatkowania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatami dodatkowymi, procentową i rozkładową; co do sposobu pobierania tych opłat i sprawozdania z nich 11. 45
6. O sposobie zwrotu cła za naczynia z blachy zagranicznej, wywożone za granicę z produktami naftowymi 14. 213

N Стр.

7. Объ утверждениі устава Люблинскаго городскаго кредитнаго общества	17. 226
8. О разрѣшеніи Волочисской и Верушовской таможнямъ принимать, въ уплату таможенныхъ пошлинъ, билеты Германскаго Имперскаго Банка	18. 302

N. Str.

7. O zatwierdzeniu Ustawy Towarzystwa Kredytowego miasta Lublina	17. 227
8. O zezwoleniu komorom Wołoczyskiej i Wieruszowskiej przyjmować na opłatę cel biletę Banku Cesarstwa Niemieckiego	18. 303

УКАЗАТЕЛЬ ПОСТАНОВЛЕНИЙ
по предметамъ, съ обозначеніемъ главы списка по-
становленій и распоряженій, а равно оче-
реднаго номера той же главы.

По Вѣдомству Министерства Финансовъ:

- a)* Торговыя, мануфактурныя, промышленныя.
 - б)* О податяхъ, гербовой бумагѣ, акцізѣ и пошлинахъ:
IV 2. V 5, 6, 8.
 - в)* Кассовыя, по банкамъ и кредитнымъ учрежденіямъ:
I 1. III 3. V 7.
 - г)* Горныя и соляныя:
 - д)* Общія: II 1, 3.
-

По Вѣдомству Министерства Внутреннихъ Дѣлъ:

- а)* Полицейскія и военныя:
 - б)* О благотворительныхъ заведеніяхъ:
 - в)* По духовной части:
 - г)* Медицинскія:
 - д)* Почтовыя:
 - е)* Общія: II 2. IV 1.
-

SKOROWIDZ PRZEDMIOTOWY

do spisu rzeczy, z oznaczeniem rozdziału tegoż spisu, oraz numeru kolejnego w rozdziale.

Wydział Ministerium Finansów:

- a) Handlowe, rękodzielnicze, przemysłowe:
 - b) O podatkach, stemplach, akcyzie, cłach:
IV 2. V 5, 6, 8.
 - c) Kasowe, o bankach i instytucjach kredytowych:
I 1. III 3. V 7.
 - d) Górnicze i Solne:
 - e) Ogólne: II 1, 3.
-

Wydział Ministerium Spraw Wewnętrznych:

- a) Policyjne i wojskowe:
 - b) O zakładach dobroczynnych:
 - c) Wyznaniowe:
 - d) Lekarskie:
 - e) Pocztowe:
 - f) Ogólne: II 2. IV 1.
-

По Вѣдомству Министр. Путей Сообщ. и Публичныхъ зданій:
Ш 4.

По Вѣдомству Министерства Юстиціи:
Ш 2, 5. В 2, 3.

По Вѣдомству Военнаго Министерства:
В 1, 4.

По Вѣдомству Министерства Государственныхъ Имуществъ:
Ш 1.

Wydział Ministerium Dróg Komunikacji i Gmachów Publicznych:
III 4.

Wydział Ministerium Sprawiedliwości:
III 2, 5. V 2, 3.

Wydział Ministerium Wojny:
V 1, 4.

Wydział Ministerium Dóbr Państwa:
III 1.

S P R O S T O W A N I E.

<i>Strona:</i>	<i>Wiersz od góry:</i>	<i>Zamiast:</i>	<i>Winno być:</i>
7	27	najwyższym	wysokim
19	12	rotmistrza	i rotmistrza
23	17	asygnowanem	asygnowanem
23	19	wpływającemu	wpływającemu
29	12	księg	księgi
67	23	skarbu	do skarbu
87	13	przeno-	przenoszą
95	8	płaci	płac i
105	22	uznają	uznaje
105	23	wprowadzają	wprowadza
111	9	strate	strate,
119	17	mają	mają prawo
125	5	bagażu,	bagażu
129	35	sam	sum
137	8	frachcio	frachcie
137	26	wyprawiania	wyprawienia
141	16	poświadczonéj	poświadczonego
147	25	zawiadamia	zawiadomi
147	36	ulga w zachowaniu	termin bezpłatnego za-chowania
153	6	zawiadomienie	zawiadomienia
157	35	ładunkiem	ładunkiem,
165	30	kilka	kilku
167	12	kilka	kilku
171	4	miejscu	miejscu

Приложение к § 2.

На подлинномъ Собственою ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Петергофѣ,
11-го Іюня 1885 года.

„Быть по сему.“

ПЛАТЬ

Канцеляріи Хозяйственного Комитета, при Правительствующемъ Сенатѣ и смотрительской части Сенатскаго зданія.

Наименование должностей.	Число чиновъ.	Годовой обладъ.				Классы и разряды.		
		Жалованья.	Столовыхъ.	И т о г о .		По должностямъ.	По штату на мундирѣ	По пленс.
				Р	у	б	л	
Канцелярія Хозяйственного Комитета.								
Дѣлопроизводитель . . .	1	1000	800	1800	VII	VII	V	
Бухгалтеръ . . .	1	900	600	1500	VIII	VIII	VI	
Помощникъ дѣлопроизводителя . . .	1	600	300	900	IX	IX	VII	
Архитекторъ . . .	1	500	250	750				
На содержаніе канцелярскихъ чиновниковъ и вольнонаемныхъ писцовъ и на канцелярскіе расходы	—	—	—	2400				
Всего . . .	4			7350				
Смотрительская часть.								
Смотритель зданія . . .	1	1000	800	1800	VII	VII	V	
Помощникъ его . . .	1	600	300	900	VIII	VIII	VI	
Врачъ . . .	1	500	—	500				
На канцелярскіе расходы и на разѣзы . . .	—	—	—	100				
Всего . . .	3			3300				

Примѣчаніе. Смотритель зданія пользуется казенною квартирой въ зданіи Правительствующаго Сената. Независимо отъ сего, Министру Юстиціи предоставляется, по мѣрѣ возможности, разрѣшать отводъ казенныхъ квартиръ въ семь зданій и другимъ чинамъ, въ семь штатъ назначенными.

Подписанъ: За Предсѣдателя Государственного Совета, Генералъ-Адъютантъ *Новосильский*.

На подлинномъ Собственномъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Петергофѣ,
11-го Июня 1885 года.

„Быть по сему.“

ШТАТЪ
ТИПОГРАФИИ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА.

Наименование должностей.	Число чиновъ.	Содержание въ годъ.				Классы и разряды.		
		Жало- вания.	Столо- выхъ.	Одному.	Всего.	По должностямъ.	По шитью на мундирѣ.	По пепсии.
		Р	у	б	л			
Директоръ	1	2000	1000	3000	3000	V	V	III ст. 1
Правитель дѣлъ	1	1200	800	2000	2000	VI	VI	IV
Смотритель	1	1000	500	1500	1500	VI	VI	IV
Помощникъ его	1	800	400	1200	1200	VII	VII	V
Бухгалтеръ	1	1000	500	1500	1500	VII	VII	V
Письмоводитель	1	600	300	900	900	VIII	VIII	VI
Редакторовъ	2	600	400	1000	2000	VIII	VIII	VI
Регистраторовъ	5	500	250	750	3750	IX	IX	VII
Надзиратель за разсылкою Сенатскихъ зданій	1	500	300	800	800	IX	IX	VII
Завѣдывающій складомъ Сенатскихъ зданій	1	500	300	800	800	IX	IX	VII
Кассиръ	1	450	250	700	700	IX	IX	VII
На содержаніе канцелярскихъ чиновниковъ и счетчиковъ, на наемъ писцовъ, а также на канцелярскіе расходы	—	—	—	—	10000			
Редакторъ Сенатскихъ вѣдомостей	1	600	—	600	600			
Итого	17				28750			

Примѣчанія.

1-е. Директоръ и смотритель типографіи пользуются казенными квартирами въ зданіи Правительствующаго Сената. Независимо отъ сего, Министру Юстиціи предоставляется, по мѣрѣ возможности, разрѣшать отводъ казенныхъ квартиръ въ семъ зданіи и другимъ чинамъ, въ семъ штатѣ положеннымъ.

2-е. Редакторъ Сенатскихъ вѣдомостей назначается изъ дѣлоиздѣлителей канцеляріи Перваго Департамента Правительствующаго Сената, по распоряженію оберъ-прокурора сего Департамента.

Подпись: За Предсѣдателя Государственного Совета, Генераль-Адъютантъ *Новосильский*.

Na oryginale Własna JEGO CESARSKIEJ MOSCI ręką napisano:

W Peterhofie,
11-go Czerwca 1885 roku.

„Ma być podług tego.“

E T A T

kancelaryi komitetu gospodarczego przy Rządzącym Senacie i części dozorczej nad gmachem Senatu.

Nazwa posad.	Liczba osób.	Płaca roczna.			Klasy i kategorie.		
		Pensyi.	Na stół.	Razem.	Podług urzędu.	Podług haf-tu na mundurze.	Podług emerytury.
		R	u	b l e.			
Kancelarya komitetu gospodarczego.							
Referent	1	1000	800	1800	VII	VII	V
Buchhalter	1	900	600	1500	VIII	VIII	VI
Pomocnik referenta	1	600	300	900	IX	IX	VII
Budowniczy	1	500	250	750			
Na uposażenie urzędników kancelaryjnych i najętych urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne	—			2400			
Ogółem	4			7350			
Część dozorcza.							
Dozorca gmachu	1	1000	800	1800	VII	VII	V
Jego pomocnik	1	600	300	900	VIII	VIII	VI
Lekarz	1	500	—	500			
Na wydatki kancelaryjne i na podróże	—			100			
Ogółem	3			3300			

Uwaga. Dozorca gmachu korzysta z mieszkania skarbowego w gmachu Rządzącego Senatu. Niezależnie od tego, Minister Sprawiedliwości ma prawo, wmiarę możliwości, zezwalać na wydzielenie mieszkań skarbowych w tym gmachu i innym urzędnikom, w niniejszym etacie wymienionym.

Podpisał: Za Prezesa Rady Państwa, Generał-Adjutant Nowosilski.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W Peterhofie,
11-go Czerwca 1885 roku.

„Ma być podług tego.“

E T A T
D R U K A R N I R Z Ą D Z A C E G O S E N A T U .

N a z w a p o s a d .	Liczba osób.	Uposażenie roczne.					Klasy i kategorie.		
		Pensyi.	Na stół.	Dla jednego.		Ogółem.	Podług urzędu.	Podług haftu na mundurze.	Podług emerytury.
				R	u	b			
Dyrektor	1	2000	1000	3000	3000	3000	V	V	III kl. 1
Zarządzający sprawami	1	1200	800	2000	2000	2000	VI	VI	IV
Dozorca	1	1000	500	1500	1500	1500	VI	VI	IV
Jego pomocnik	1	800	400	1200	1200	1200	VII	VII	V
Buchhalter	1	1000	500	1500	1500	1500	VII	VII	V
Kancelista	1	600	300	900	900	900	VIII	VIII	V
Redaktorów	2	600	400	1000	2000	2000	VIII	VIII	VI
Registratorów	5	500	250	750	3750	3750	IX	IX	VI
Nadzorca nad rozsyłaniem Wiedomost Se- nackich	1	500	300	800	800	800	IX	IX	VII
Zawiadujący składem Wydawnictw Senatu	1	500	300	800	800	800	IX	IX	VII
Kasyer	1	450	250	700	700	700	IX	IX	VII
Na uposażenie urzędników kancelaryjnych i rachmistrzów, na najem urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne	—	—	—	—	—	10000			
Redaktor „Wiedomost Senackich“	1	600	—	600	600	600			
Razem	17					28750			

U w a g i :

1-a. Dyrektor i dozorca drukarni korzystają z mieszkań skarbowych w gmachu Rządzącego Senatu. Niezależnie od tego, Minister Sprawiedliwości ma prawo, wmiarę możliwości, zezwalać na wydzielenie mieszkań skarbowych w tym gmachu i innym urzędnikom, w niniejszym etacie wymienionym.

2-a. Redaktor „Wiedomost Senackich“ mianuje się z referentów kancelaryi Pierwszego Departamentu Rządzącego Senatu, z polecenia Prokuratora Naczelnego tego Departamentu.

Podpisał: Za Prezesa Rady Państwa, General-Adjutant Nowosielski.